

Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

- **B** EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2009/138/EY,
annettu 25 päivänä marraskuuta 2009,
vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta (Solvenssi II)
(uudelleenlaadittu toisinto)
(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)
(EUVL L 335, 17.12.2009, s. 1)

sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
► <u>M1</u>	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/89/EU, annettu 16 päivänä marraskuuta 2011	L 326	113	8.12.2011
► <u>M2</u>	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2012/23/EU, annettu 12 päivänä syyskuuta 2012	L 249	1	14.9.2012
► <u>M3</u>	Neuvoston direktiivi 2013/23/EU, annettu 13 päivänä toukokuuta 2013	L 158	362	10.6.2013
► <u>M4</u>	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/58/EU, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013	L 341	1	18.12.2013
► <u>M5</u>	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/51/EU, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014	L 153	1	22.5.2014

Oikaistu:

- **C1** Oikaisu, EUVL L 219, 25.7.2014, s. 66 (2009/138/EY)

**EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI
2009/138/EY,**

annettu 25 päivänä marraskuuta 2009,

**vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja
harjoittamisesta (Solvensi II)**

(uudelleenlaadittu toisinto)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 47 artiklan 2 kohdan ja 55 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Useita merkittäviä muutoksia on tehtävä muun ensivakuutusliikkeen kuin henkivakuutusliikkeen aloittamista ja harjoittamista koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 24 päivänä heinäkuuta 1973 annettuun ensimmäiseen neuvoston direktiiviin 73/239/ETY ⁽³⁾, yhteisön rinnakkaisvakuutusliikettä koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 30 päivänä toukokuuta 1978 annettuun neuvoston direktiiviin 78/473/ETY ⁽⁴⁾, oikeusturvavakuutusta koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 22 päivänä kesäkuuta 1987 annettuun neuvoston direktiiviin 87/344/ETY ⁽⁵⁾, muuta ensivakuutusta kuin henkivakuutusta koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta ja säännöksistä, joilla helpotetaan palvelujen tarjoamisen vapauden käyttämistä, 22 päivänä kesäkuuta 1988 annettuun toiseen neuvoston direktiiviin 88/357/ETY ⁽⁶⁾, muuta ensivakuutusta kuin henkivakuutusta koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 18 päivänä kesäkuuta 1992 annettuun neuvoston direktiiviin 92/49/ETY (kolmas vahinkovakuutusdirektiivi) ⁽⁷⁾, vakuutusyrittäjäryhmään kuuluvien vakuutusyrittäjien lisävalvonnasta 27 päivänä lokakuuta 1998 annettuun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviin 98/78/EY ⁽⁸⁾, vakuutusyrittäjien tervehdyttämisestä ja likvidaatiosta 19 päivänä maaliskuuta 2001 annettuun

⁽¹⁾ EUVL C 224, 30.8.2008, s. 11.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 22. huhtikuuta 2009 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 10. marraskuuta 2009.

⁽³⁾ EYVL L 228, 16.8.1973, s. 3.

⁽⁴⁾ EYVL L 151, 7.6.1978, s. 25.

⁽⁵⁾ EYVL L 185, 4.7.1987, s. 77.

⁽⁶⁾ EYVL L 172, 4.7.1988, s. 1.

⁽⁷⁾ EYVL L 228, 11.8.1992, s. 1.

⁽⁸⁾ EYVL L 330, 5.12.1998, s. 1.

▼B

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviin 2001/17/EY ⁽¹⁾, henkivakuutuksesta 5 päivänä marraskuuta 2002 annettuun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviin 2002/83/EY ⁽²⁾ ja jälleenvakuutuksesta 16 päivänä marraskuuta 2005 annettuun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviin 2005/68/EY ⁽³⁾. Selkeyden vuoksi kyseiset direktiivit olisi laadittava uudelleen.

- (2) Vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisen ja jatkamisen helpottamiseksi on tarpeen poistaa jäsenvaltioiden lainsäädännöistä suurimmat erot vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiä koskevissa säännöissä. Tästä syystä olisi säädettävä vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten oikeudellisesta kehyksestä vakuutustoiminnan harjoittamiseksi sisämarkkinoilla, jotta vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset, joiden kotipaikka on yhteisössä, voivat helpommin kattaa siellä sijaitsevia riskejä ja sitoumuksia.
- (3) Sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan kannalta on suotavaa, että vakuutusyhtymien valvonnasta ja, velkojien suojan vuoksi, vakuutusyritysten uudelleenjärjestelystä ja likvidaatiomenettelystä laaditaan yhteensovitettuja säännöksiä.
- (4) Joidenkin vakuutuspalveluja tarjoavien yritysten ei ole aiheellista kuulua tällä direktiivillä käyttöön otettavaan järjestelmään niiden koon, oikeudellisen aseman, luonteen – eli ne ovat läheisesti yhteydessä julkisiin vakuutusjärjestelmiin – tai niiden tarjoamien erityispalvelujen vuoksi. Tämän direktiivin säännösten ei tulisi liioin koskea tiettyjä laitoksia, jotka sijaitsevat eri jäsenvaltioissa ja joiden liiketoiminta kattaa vain hyvin rajoitetun lohkon ja on lailla rajoitettu tietylle maantieteelliselle alueelle tai tiettyihin henkilöihin.
- (5) Tämän direktiivin soveltamisalaan eivät kuulu hyvin pienet vakuutusyritykset, joiden bruttovakuutusmaksutulo ei ylitä 5 miljoonaa euroa ja jotka myös täyttävät tietyt muut edellytykset. Kaikkien niiden vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten, joille jo on myönnetty toimilupa voimassa olevien direktiivien nojalla, olisi kuitenkin voitava säilyttää toimilupansa, kun tämä direktiivi pannaan täytäntöön. Tämän direktiivin soveltamisalaan kuulumattomien yritysten olisi voitava käyttää perustamissopimuksessa vahvistettuja perusvapauksia. Näillä yrityksillä on mahdollisuus hakea toimilupaa tämän direktiivin nojalla, jotta ne hyötyisivät tässä direktiivissä säädetyistä yhdestä ainoasta toimiluvasta.
- (6) Jäsenvaltioiden olisi voitava edellyttää rekisteröitymistä yrityksiltä, jotka harjoittavat vakuutus- tai jälleenvakuutustoimintaa ja jotka eivät kuulu tämän direktiivin soveltamisalaan. Jäsenvaltiot voivat myös valvoa näiden yritysten toiminnan vakautta ja laillisuutta.

⁽¹⁾ EYVL L 110, 20.4.2001, s. 28.

⁽²⁾ EYVL L 345, 19.12.2002, s. 1.

⁽³⁾ EUVL L 323, 9.12.2005, s. 1.

▼B

- (7) Moottoriajoneuvojen käyttöön liittyvän vastuun varalta otettavaa vakuutusta ja vakuuttamisvelvollisuuden voimaansaattamista koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 24 päivänä huhtikuuta 1972 annetussa neuvoston direktiivissä 72/166/ETY⁽¹⁾, perustamissopimuksen 54 artiklan 3 kohdan g alakohdan nojalla konsolidoiduista tilinpäätöksistä 13 päivänä kesäkuuta 1983 annetussa seitsemännessä neuvoston direktiivissä 83/349/ETY⁽²⁾, moottoriajoneuvojen käyttöön liittyvän vastuun varalta otettavaa vakuutusta koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 30 päivänä joulukuuta 1983 annetussa toisessa neuvoston direktiivissä 84/5/ETY⁽³⁾, rahoitusvälineiden markkinoista 21 päivänä huhtikuuta 2004 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2004/39/EY⁽⁴⁾ ja luottolaitosten liiketoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta 14 päivänä kesäkuuta 2006 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2006/48/EY⁽⁵⁾ säädetään yleisistä säännöistä tilinpäätösten, moottoriajoneuvovastuuvakuutuksen, rahoitusvälineiden ja luottolaitosten osalta ja annetaan määritelmiä näiltä aloilta. Joitakin kyseisissä direktiiveissä säädetyistä määritelmistä on aiheellista soveltaa tässä direktiivissä.
- (8) Vakuutus- tai jälleenvakuutustoiminnan aloittamiseen olisi vaadittava ennalta myönnetty toimilupa. Tästä syystä on tarpeen säätää toimiluvan myöntämistä tai sen epäämistä koskevista edellytyksistä ja menettelyistä.
- (9) Tällä direktiivillä kumottuihin direktiiveihin ei sisälly sääntöjä siitä, miten laajan jälleenvakuutustoiminnan harjoittamiseen vakuutusyrittäjä voi saada toimiluvan. Tällaisten sääntöjen antamisesta päättäminen kuuluu jäsenvaltioille.
- (10) Tässä direktiivissä vakuutus- tai jälleenvakuutusyhtiöihin tehtyjen viittausten olisi katettava vakuutus- ja jälleenvakuutusalan kytkösytykset paitsi silloin, kun näistä yrityksistä säädetään nimenomaisesti.
- (11) Koska tämä direktiivi on oleellinen väline sisämarkkinoiden toteuttamisessa, kotijäsenvaltiossaan toimiluvan saaneiden vakuutus- ja jälleenvakuutusyrittäjien olisi saatava harjoittaa mitä tahansa osaa toiminnastaan tai kaikkea toimintaansa kaikkialla yhteisössä perustamalla sivukonttoreita tai tarjoamalla palveluja. Tästä syystä on aiheellista yhdenmukaistaa sääntöjä tarvittavassa ja riittävässä määrin, jotta toimiluvat ja valvontajärjestelmät voidaan tunnustaa vastavuoroisesti, ja ottaa siten käyttöön yksi toimilupa, joka on voimassa kaikkialla yhteisössä ja jonka perusteella kotijäsenvaltio voi hoitaa yrityksen valvomisen.

⁽¹⁾ EYVL L 103, 2.5.1972, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 193, 18.7.1983, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 8, 11.1.1984, s. 17.

⁽⁴⁾ EUVL L 145, 30.4.2004, s. 1.

⁽⁵⁾ EUVL L 177, 30.6.2006, s. 1.

▼ **B**

- (12) Moottoriajoneuvojen käyttöön liittyvän vastuun varalta otettavaa vakuutusta koskevien jäsenvaltioiden lainsäädäntöjen lähentämisestä 16 päivänä toukokuuta 2000 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2000/26/EY (neljäs liikennevakuutusdirektiivi) ⁽¹⁾ annetaan korvausedustajien nimittämistä koskevat säännöt. Kyseisiä sääntöjä olisi sovellettava tässä direktiivissä.
- (13) Jälleenvakuutusyrityksen olisi rajattava kohteensa jälleenvakuutustoimintaan ja siihen välittömästi liittyvään toimintaan. Tämän vaatimuksen ei pitäisi estää sitä, että jälleenvakuutusyritys antaa asiakkailleen esimerkiksi tilastollista tai vakuutusmatemaattista neuvontaa, laatii riskianalyseja tai tekee tutkimusta. Ne voivat hoitaa myös vakuutushallintayhtiön tehtäviä ja harjoittaa finanssiryhmittymään kuuluvien luottolaitosten, vakuutusyritysten ja sijoituspalveluyritysten lisävalvonnasta 16 päivänä joulukuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/87/EY ⁽²⁾ 2 artiklan 8 kohdassa tarkoitettuun rahoitusalan toimintaan liittyvää toimintaa. Jälleenvakuutustoimintaan liittymättömän pankki- ja rahoitusalan toiminnan harjoittaminen ei missään tapauksessa ole sopusoinnussa tämän vaatimuksen kanssa.
- (14) Vakuutuksenottajien suojaaminen edellyttää, että vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiin sovelletaan riittäviä vakavaraisuusvaatimuksia, jotka johtavat pääoman tehokkaaseen kohdentamiseen Euroopan unionissa. Markkinakehityksen perusteella nykyinen järjestelmä ei ole enää riittävä. Sen vuoksi on tarpeen ottaa käyttöön uusi sääntelykehys.
- (15) Kansainvälisessä vakuutusvalvojien järjestössä (International Association of Insurance Supervisors, IAIS), kansainvälisessä tilinpäätösstandardilautakunnassa (International Accounting Standards Board, IASB) ja kansainvälisessä aktuaarijärjestössä (International Actuarial Association, IAA) riskinhallinnassa tapahtunutta kehitystä ja muiden rahoitusalojen viimeaikaista kehitystä seuraten olisi otettava käyttöön taloudellisiin riskeihin perustuva lähestymistapa, joka kannustaa vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiä mittaamaan ja hallitsemaan riskejään asianmukaisesti. Yhdenmukaistamista olisi lisättävä antamalla erityiset säännöt saamisten ja velkojen arvostuksesta, tekniset säännökset mukaan luettuina.
- (16) Vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan sääntelyn ja valvonnan päätavoite on riittävän suojan antaminen vakuutuksenottajille ja edunsaajille. Termin ”edunsaaja” on tarkoitus kattaa kaikki luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt, joilla on jokin vakuutussopimuksesta johtuva oikeus. Rahoitusjärjestelmän vakaus sekä tasa-puoliset ja vakaat markkinat ovat myös vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan sääntelyn ja valvonnan tavoitteita, jotka olisi otettava huomioon, mutta niiden ei pitäisi vaarantaa päätavoitteen toteutumista.

⁽¹⁾ EYVL L 181, 20.7.2000, s. 65.

⁽²⁾ EUVL L 35, 11.2.2008, s. 1.

▼B

- (17) Tässä direktiivissä säädetyn vakavaraisuusjärjestelyn odotetaan entisestään parantavan vakuutuksenottajien suojaa. Siinä jäsenvaltioiden edellytetään perustavan valvontaviranomaisia, joilla on direktiivissä niille asetettujen velvoitteiden saavuttamiseen tarvittavat voimavarat. Näihin kuuluvat taloudelliset voimavarat, henkilöstövoimavarat ja kaikki muut tarvittavat valmiudet.
- (18) Jäsenvaltioiden valvontaviranomaisilla olisi siksi oltava käytettävissään kaikki tarpeelliset keinot sen varmistamiseksi, että vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten liiketoiminta on asianmukaista koko yhteisössä riippumatta siitä, perustuuko se sijoittautumisvapauteen vai palveluiden tarjoamisen vapauteen. Valvonnan tehokkuuden varmistamiseksi kaikkien valvontaviranomaisten toteuttamien toimien olisi oltava oikeassa suhteessa vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen liiketoimintaan liittyvien riskien luonteeseen, laajuuteen ja monimutkaisuuteen riippumatta siitä, kuinka merkittävä kyseinen yritys on markkinoiden yleisen rahoitusvakauden kannalta.
- (19) Tämä direktiivi ei saisi rasittaa liikaa pieniä ja keskisuuria vakuutusyrityksiä. Suhteellisuusperiaatteen asianmukainen soveltaminen on yksi tapa saavuttaa tämä tavoite. Periaatetta olisi sovellettava sekä vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiä koskeviin vaatimuksiin että valvontaa koskevan toimivallan käyttöön.
- (20) Erityisesti tämä direktiivi ei saisi rasittaa liikaa vakuutusyrityksiä, jotka erikoistuvat tiettyntyyppisiin vakuutuksiin tai palvelujen tarjoamiseen tiettyntyyppisille asiakkaille, ja siinä olisi otettava huomioon, että tällainen erikoistuminen voi olla hyvä tapa hallita riskejä tehokkaasti ja tuloksellisesti. Tämän tavoitteen saavuttamiseksi ja suhteellisuusperiaatteen asianmukaisen soveltamisen varmistamiseksi olisi myös säädettävä yritysten nimenomaisesta mahdollisuudesta käyttää omia tietojaan vakavaraisuuspääoma-vaatimuksen standardikaavan vakuutusriskimoduulien parametrien kalibroimiseen.
- (21) Tässä direktiivissä olisi myös otettava huomioon vakuutus- ja jälleenvakuutusalan kytköyritysten erityisluonne. Koska nämä yritykset kattavat ainoastaan riskit, jotka liittyvät teollisuus- tai kaupparyhmään, johon ne kuuluvat, olisi säädettävä asianmukaisista lähestymistavoista suhteellisuusperiaatteen mukaisesti niiden liiketoiminnan luonteen, laajuuden ja monimutkaisuuden kuvaamiseksi.
- (22) Jälleenvakuutustoiminnan valvonnassa olisi otettava huomioon jälleenvakuutusliiketoiminnan erityispiirteet, etenkin sen maailmanlaajuinen luonne ja se, että vakuutuksenottajat ovat itse vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksiä.
- (23) Valvontaviranomaisten olisi saatava vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiltä kaikki valvonnassa tarvittavat tiedot, mukaan luettuina tarvittaessa vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen tilinpäätösraportointiin tai listautumiseen liittyvien tai muiden oikeudellisten tai sääntelyyn liittyvien vaatimusten mukaisesti julkistamat tiedot.

▼B

- (24) Kotijäsenvaltion valvontaviranomaisten olisi vastattava vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten taloudellisen aseman vakauden valvonnasta. Niiden olisi tätä varten tehtävä säännöllisesti tarkastuksia ja arviointeja.
- (25) Valvontaviranomaisten olisi voitava ottaa huomioon se, miten sääntelemättömien tai vaihtoehtoisten sijoitusinstrumenttien alalla toimivien rahoituslaitosten noudattamat vapaaehtoiset menettelysäännöt ja avoimuus vaikuttavat riskien ja varojen hallintaan.
- (26) Vakuutuslalla lähtökohtana määrällisten vaatimusten riittävyydelle on vakavaraisuuspääomavaatimus. Tästä syystä valvontaviranomaisilla olisi oltava valtuudet vaatia lisäpääomaa vakavaraisuuspääomavaatimuksen lisäksi ainoastaan tässä direktiivissä luetelluissa poikkeuksellisissa tapauksissa valvojan tarkastusprosessin jälkeen. Vakavaraisuuspääomavaatimuksen standardikaavan on määrä kuvata useimpien vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten riskiprofilia. Joissakin tapauksissa standardilähestymistapa ei kuitenkaan riittävästi kuvaa tietyn yrityksen hyvin erityistä riskiprofilia.
- (27) Lisäpääoman vaatiminen on poikkeuksellista, koska sitä saisi käyttää ainoastaan viimeisenä mahdollisena keinona, kun muut valvontatoimet ovat tehottomia tai epätarkoituksenmukaisia. Lisäksi poikkeuksellisuus olisi ymmärrettävä kunkin yrityksen erityistilanteen perusteella eikä niinkään suhteessa tietyillä markkinoilla määrättyjen lisäpääomavaatimusten lukumäärään.
- (28) Lisäpääomavaatimus olisi säilytettävä, kunnes sen määräämiseen johtaneet seikat on korjattu. Jos kokonaisessa tai osittaisessa sisäisessä mallissa tai hallinnossa on merkittäviä puutteita, valvontaviranomaisten olisi varmistettava, että kyseinen yritys pyrkii kaikkiin tavoin korjaamaan puutteet, jotka johtivat lisäpääomavaatimuksen määräämiseen. Jos standardilähestymistapa kuitenkaan ei riittävästi ilmennä tietyn yrityksen hyvin erityistä riskiprofilia, lisäpääomavaatimus voidaan pitää voimassa usean peräkkäisen vuoden ajan.
- (29) Joidenkin riskien asianmukaiseen hoitamiseen tarvitaan ehkä vain hallinnollisia vaatimuksia eikä niinkään vakavaraisuuspääomavaatimukseen sisältyviä määrällisiä vaatimuksia. Toimiva hallintojärjestelmä on tämän vuoksi keskeinen vakuutusyrityksen asianmukaisen hallinnon ja sääntelyjärjestelmän kannalta.
- (30) Hallintojärjestelmään kuuluu riskinhallintatoiminto, sääntöjen noudattamista valvova toiminto, sisäisen tarkastuksen toiminto ja aktuaaritoiminto.

▼B

- (31) Toiminto on hallinnon valmius suorittaa tiettyjä hallintotehtäviä. Tietyn toiminnon yksilöinti ei estä yritystä päättämästä vapaasti, miten toiminto järjestetään käytännössä, ellei tästä direktiivissä toisin säädetä. Tämän ei pitäisi johtaa kohtuuttoman työläisiin vaatimuksiin, koska yrityksen toiminnan laatu, laajuus ja monimutkaisuus olisi huomioitava. Näin ollen oman henkilöstön olisi voitava huolehtia näistä toiminnoista, tai olisi voitava turvautua ulkopuolisten asiantuntijoiden lausuntoihin tai ulkoistaa toiminnot asiantuntijoille direktiivissä asetetuissa rajoissa.
- (32) Lisäksi sisäisen tarkastuksen toimintoa lukuun ottamatta pienissä ja yksinkertaisemmissa yrityksissä yhden henkilön tai organisaatioryksikön olisi voitava suorittaa useampia toimintoja.
- (33) Hallintojärjestelmään kuuluvat toiminnot katsotaan keskeisiksi tehtäviksi ja näin ollen myös tärkeiksi ja ratkaisevan tärkeiksi tehtäviksi.
- (34) Kaikkien keskeisiä tehtäviä suorittavien henkilöiden olisi oltava sopivia ja luotettavia. Vaatimusta valvontaviranomaiselle tehtävästä ilmoituksesta olisi kuitenkin sovellettava ainoastaan keskeisistä tehtävistä vastaaviin.
- (35) Vaadittavan pätevyyden arvioinnissa voidaan lisätekijöinä ottaa huomioon yrityksen tosiasiallisesta toiminnasta vastaavilta tai siinä muissa keskeisissä tehtävissä olevilta vaadittava ammattitaito ja kokemus.
- (36) Kaikkien vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten liiketoimintastrategiaan olisi erottamattomana osana kuuluttava yrityksen yleisten vakavaraisuustarpeiden säännöllinen arviointi sen erityinen riskiprofiili huomioon ottaen (yrityksen riski- ja vakavaraisuusarvio). Arviointi ei edellytä sisäisen mallin kehittämistä eikä sen tarkoituksena ole laskea vakavaraisuuspääomavaatimuksesta ja vähimmäispääomavaatimuksesta poikkeavaa pääomavaatimusta. Kummankin arvioinnin tulokset olisi ilmoitettava valvontaviranomaiselle valvontatarkoituksiin toimitettavien tietojen yhteydessä.
- (37) Ulkoistettujen toimintojen tai toimien tehokkaan valvonnan varmistamiseksi on oleellista, että ulkoistavan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen valvontaviranomaiset saavat käyttöönsä kaikki asiaa koskevat tiedot, jotka ovat ulkopuolisen palveluntarjoajan hallussa, riippumatta siitä, onko viimeksi mainittu säännelty vai sääntelemätön yritys, ja että viranomaisilla on oikeus paikalla tehtäviin tarkastuksiin. Markkinakehityksen huomioon ottamiseksi ja sen varmistamiseksi, että ulkoistamisedellytysten noudattamista jatketaan, valvontaviranomaisille olisi ilmoitettava ratkaisevan tärkeiden tai merkittävien toimintojen tai toimien ulkoistamisesta etukäteen. Näissä vaatimuksissa olisi otettava huomioon yhteisen foorumin (Joint Forum) työ, ja ne ovat pankkialan samoin kuin direktiivin 2004/39/EY ja sen luottolaitoksiin soveltamisen nykyisten sääntöjen ja käytäntöjen mukaisia.

▼ **B**

- (38) Avoimuuden varmistamiseksi vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten olisi julkistettava ainakin vuosittain keskeisiä tietoja vakava-raisuudestaan ja taloudellisesta asemastaan eli toisin sanoen saatettava ne maksutta yleisön saataville joko painetussa tai sähköisessä muodossa. Yrityksille olisi annettava lupa julkistaa lisätietoja vapaaehtoisesti.
- (39) Olisi säädettävä tietojen vaihdosta valvontaviranomaisten ja sellaisten viranomaisten tai elinten kesken, joiden tehtävänä on tehostaa rahoitusjärjestelmän toiminnan vakautta. Siksi on tarpeen tämentää, millä edellytyksillä annetaan mahdollisuus edellä mainittujen tietojen vaihtamiseen. Silloin kun tietoja saa lisäksi antaa ainoastaan valvontaviranomaisten erityisellä luvalla, viranomaisen olisi tarvittaessa voitava asettaa suostumukselleen tiukkoja rajoituksia.
- (40) Valvonnan lähentämistä on tarpeen lisätä paitsi valvontavälineiden myös valvontakäytäntöjen osalta. Komission päätöksellä 2009/79/EY ⁽¹⁾ perustetun Euroopan vakuutus- ja työeläkevalvontaviranomaisten komitean (CEIOPS) olisi oltava tältä osin merkittävässä asemassa, ja sen olisi raportoitava säännöllisesti edistymisestä Euroopan parlamentille ja komissiolle.
- (41) Euroopan vakuutus- ja työeläkevalvontaviranomaisten komitean esittämien lisäpääomavaatimuksia koskevien tietojen ja kertomuksen tarkoituksena ei ole estää lisäpääomavaatimusten käyttöä tässä direktiivissä sallitulla tavalla vaan edistää jatkuvaa eri jäsenvaltioiden valvontaviranomaisten suorittaman valvonnan lähentämistä lisäpääomavaatimusten käytössä.
- (42) Hallinnollisen taakan rajoittamiseksi ja päällekkäisten tehtävien välttämiseksi valvontaviranomaisten ja kansallisten tilastoviranomaisten olisi toimittava yhteistyössä ja vaihdettava tietoja.
- (43) Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten valvonnan ja vakuutuksenottajien suojan vahvistamiseksi tilinpäätösten ja konsolidoitujen tilinpäätösten lakisääteisestä tilintarkastuksesta 17 päivänä toukokuuta 2006 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2006/43/EY ⁽²⁾ tarkoitetut lakisääteiset tilintarkastajat olisi velvoitettava ilmoittamaan viipymättä kaikista seikoista, jotka todennäköisesti vaikuttavat merkittävästi vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen taloudelliseen asemaan tai hallinto-organisaatioon.
- (44) Sekä henki- että vahinkovakuustustoimintaa harjoittavien vakuutusyhtiöiden olisi henkivakuutuksenottajien etujen suojelemiseksi hallinnoitava näitä kahta toimintaa erillään. Näihin yrityksiin olisi erityisesti sovellettava samoja pääomavaatimuksia kuin mitä sovelletaan vastaavaan vakuutusyritysryhmään, jonka muodostavat

⁽¹⁾ EUVL L 25, 29.1.2009, s. 28.

⁽²⁾ EUVL L 157, 9.6.2008, s. 87.

▼B

henki- ja vahinkovakuutusyritys, kun otetaan huomioon pääoman siirrettävyyden lisääntyminen kumpaakin toimintaa samanaikaisesti harjoittavien yritysten tapauksessa.

- (45) Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten taloudellisen aseman arvioinnin olisi perustuttava hyvän taloudenhoidon periaatteisiin ja niissä olisi hyödynnettävä mahdollisimman paljon rahoitusmarkkinoilta saatavia tietoja ja yleisesti saatavia tietoja vakuutusteknisistä riskeistä. Erityisesti vakavaraisuusvaatimusten olisi perustuttava koko taseen taloudelliseen arviointiin.
- (46) Vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysten hallinnollisen taakan rajoittamiseksi valvonnassa käytettävissä arvostusstandardeissa olisi mahdollisimman pitkälle seurattava kansainvälisessä kirjanpitoikäytännössä tapahtuvaa kehitystä.
- (47) Tämän lähestymistavan mukaan pääomavaatimukset olisi katettava omalla varallisuudella riippumatta siitä, onko se taseeseen merkittävä erä tai taseen ulkopuolinen erä. Koska kaikki rahoitusvarat eivät käy tappioiden kattamiseen yritystä purettaessa, ja toiminnan jatkuvuuden periaatteen perusteella, oman varallisuuden erät olisi luokiteltava laatu- ja määrän mukaan kolmeen luokkaan ja pääomavaatimusten kattamiseen hyväksyttävää oman varallisuuden määrää olisi rajoitettava vastaavasti. Oman varallisuuden eriä koskevia rajoituksia olisi sovellettava ainoastaan vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten vakavaraisuustilanteen määrittämiseen, eivätkä ne saisi rajoittaa kyseisten yritysten sisäisen pääomahallinnon vapautta.
- (48) Yleisesti ottaen käytettävissä olevan solvenssimarginaalin muodostavat varat voidaan käyttää epäedullisista liiketoiminnan heilahteluista johtuvien tappioiden kattamiseen toiminnan jatkuvuuden periaatteen mukaisesti tai likvidaatiossa ollessa. Sen vuoksi valtaosaa siitä tässä direktiivissä esitettyjen periaatteiden mukaisesti arvostetusta ylijäämästä, jonka verran varat ovat velkoja suuremmat, olisi kohdeltava korkealaatuisena pääomana (luokka 1).
- (49) Kaikki yrityksen varat eivät ole käytettävissä rajoituksetta. Joissakin jäsenvaltioissa on erityistuotteiden johdosta eroteltuja rahastoja, jotka antavat tietyille vakuutuksenottajille suuremmat oikeudet heidän oman rahastonsa varoihin. Vaikka nämä varat on otettu huomioon laskettaessa sitä omiin varoihin liittyviin tarkoituksiin käytettävää ylijäämää, jonka verran varat ovat velkoja suuremmat, niitä ei tosiasiallisesti voida ottaa käyttöön erotellun rahaston ulkopuolisten riskien kattamiseksi. Johdonmukaisuus taloudellisen lähestymistavan kanssa edellyttää, että omien varojen arviointia on mukautettava siten, että siinä otetaan huomioon eroteltuun järjestelyyn sisältyvien varojen erilainen luonne. Vastaavasti vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskennassa olisi otettava huomioon näihin eroteltuihin rahastorakenteisiin liittyvä vähäisempi pooling-/hajautusvaikutus.

▼ B

- (50) Joissakin jäsenvaltioissa on vallalla käytäntö, jonka mukaisesti vakuutusyhtiöt myyvät henkivakuutus tuotteita vakuutusnottajan ja edunsaajan osallistuessa vakuutusyhtiön riskipääomaan vastineeksi maksuista saatavasta koko tuotosta tai osasta tuottoa. Kertyneet voitot ovat ylijäämävarallisuutta, joka on sen oikeushenkilön omaisuutta, jossa se on syntynyt.
- (51) Ylijäämävarallisuus olisi arvostettava noudattaen tässä direktiivissä säädettyä taloudellista lähestymistapaa. Tässä suhteessa pelkkä viittaus ylijäämävarallisuuden arviointiin lakisääteisessä tilinpäätöksessä ei olisi riittävä. Omaa varallisuutta koskevien vaatimusten mukaisesti ylijäämävarallisuuteen olisi sovellettava tässä direktiivissä säädettyjä luokitusperusteita. Tämä tarkoittaa muun muassa, että vain sitä ylijäämävarallisuutta, joka täyttää luokkaan 1 luokittelua koskevat vaatimukset, olisi pidettävä luokkaan 1 kuuluvana pääomana.
- (52) Keskinäiset yhtiöt tai yhdistykset tai niitä vastaavat yhteisöt, joiden maksut voivat vaihdella, voivat vaatia jäseniltään lisämaksuja lisätäkseen tappioiden kattamista varten hallussaan pitämiä rahoitusvaroja, jäljempänä ”jäseniltä vaaditut lisämaksut”. Jäseniltä vaaditut lisämaksut voivat muodostaa keskinäisten yhtiöiden tai yhdistysten tai niitä vastaavien yhteisöjen merkittävän rahoituslähteen muun muassa silloin, kun ne kärsivät epäedullisista liiketoiminnan heilahteluista. Sen vuoksi jäseniltä vaaditut lisämaksut olisi katsottava liitännäisiksi omien varojen eriksi ja niitä olisi kohdeltava tämän mukaisesti vakavaraisuustarkoituksissa. Etenkin laivanvarustajien keskinäisillä yhtiöillä tai yhdistyksillä tai niitä vastaavilla yhteisöillä, joiden maksut voivat vaihdella ja jotka vakuuttavat ainoastaan meriliikenteen riskejä, tällaisiin jäseniltä vaadittuihin lisämaksuihin turvautuminen on kauan ollut vakiintunut käytäntö, johon on sovellettu erityisiä takaisinmaksujärjestelyjä, ja näiden maksujen hyväksytyä määrää olisi kohdeltava laadultaan keskitasoisena pääomana (luokka 2). Vastaavasti muiden sellaisten keskinäisten yhtiöiden tai yhdistysten tai niitä vastaavien yhteisöjen kyseessä ollessa, joissa jäseniltä vaaditut lisämaksut ovat laadultaan samanlaisia, näiden maksujen hyväksytyä määrää olisi kohdeltava laadultaan keskitasoisena pääomana (luokka 2).
- (53) Jotta vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset voivat täyttää vakuutusnottajille ja edunsaajille antamansa sitoumukset, jäsenvaltioiden olisi vaadittava yrityksiä muodostamaan riittävä vakuutustekninen vastuuvelka. Vertailtavuuden ja avoimuuden parantamiseksi vakuutusteknisen vastuuvelan laskemisen periaatteita ja siinä sovellettavia vakuutusmatemaattisia ja tilastollisia metodiikkoja olisi yhdenmukaistettava koko yhteisössä.
- (54) Vakuutusteknisen vastuuvelan laskemisen on oltava johdonmukaista varojen ja velkojen arvostuksen kanssa ja markkinaehtoista, ja siinä on seurattava kirjanpitoa ja valvontaa koskevaa kansainvälistä kehitystä.

▼B

- (55) Vakuutusteknisen vastuuvelan arvon on sen vuoksi vastattava määrä, joka vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen olisi maksettava, jos se siirtäisi sopimusoikeutensa ja -veloitteensa välittömästi toiselle yritykselle. Vakuutusteknisen vastuuvelan arvon olisi näin ollen vastattava määrä, jonka toisen vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen (viiteyrityksen) odotettaisiin joutuvan ottamaan vastuulle ja vastaamaan siihen liittyvistä vakuutus- ja jälleenvakuutusvelvoitteista. Vakuutusteknisen vastuuvelan määrän olisi vastattava sen perusteena olevaa vakuutuskantaa. Yrityskohtaisia tietoja, kuten korvausten hallinnoimista ja kustannuksia koskevat tiedot, olisi siksi käytettävä vastuuvelan laskemisessa ainoastaan siinä määrin, kun tällaiset tiedot vaikuttavat siihen, kuinka hyvin perusteena olevan vakuutuskannan piirteet näkyvät vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksissä.
- (56) Viiteyrityksen vastuulle ottamasta määrästä ja tähän liittyvistä vakuutus- ja jälleenvakuutusvelvoitteista tehtävät oletukset olisi yhdenmukaistettava yhteisössä. Etenkin niitä viiteyrityksestä tehtäviä oletuksia, jotka määrittelevät, olisiko hajautusvaikutukset otettava huomioon riskimarginaalin laskennassa ja missä laajuudessa ne olisi otettava huomioon, olisi tarkasteltava osana täytöntöönpanotoimenpiteiden vaikutusarviointia, minkä jälkeen ne olisi yhdenmukaistettava yhteisössä.
- (57) Kohtuullisia interpolointeja ja ekstrapolointeja suoraan saatavilla olevista markkina-arvoista olisi voitava soveltaa vakuutusteknisen vastuuvelan laskemiseen.
- (58) Vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteiden taloudellista arviointia varten vakuutusvastuun oletettu nykyarvo on tarpeen laskea ajankäytön ja luotettavien tietojen sekä realististen odotusten perusteella ottaen huomioon taloudelliset takuut sekä vakuutus- tai jälleenvakuutussopimusten optiot. Olisi vaadittava toimivien ja yhdenmukaistettujen vakuutusmatemaattisten metodiikkojen käyttöä.
- (59) Pienten ja keskisuurten yritysten erityistilanteen huomioon ottamiseksi olisi säädettävä yksinkertaistetuista vakuutusteknisen vastuuvelan laskutavoista.
- (60) Valvontajärjestelmässä olisi säädettävä riskiherkästä vaatimuksista, joka perustuu prospektiiviseen menetelmään sen varmistamiseksi, että valvontaviranomaisten toimet ovat tarkasti kohdistettuja ja tapahtuvat ajoissa (vakavaraisuuspääomavaatimus) ja että rahoitusvarojen määrä ei laske vähimmäisturvatason alle (vähimmäispääomavaatimus). Molemmat pääomavaatimukset olisi yhdenmukaistettava kaikkialla yhteisössä, jotta vakuutuksenottajien suojan taso olisi yhtäläinen. Jotta tämä direktiivi toimisi asianmukaisesti, vakavaraisuuspääomavaatimuksen ja vähimmäispääomavaatimuksen välillä olisi oltava riittävästi eriaisteisia viranomaistoimia.

▼B

- (61) Jotta voidaan lieventää rahoitusjärjestelmän mahdollisia kohtuuttomia prosyklisiä vaikutuksia ja välttää se, että vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset joutuvat kohtuuttomasti nostamaan lisäpääomaa tai myymään investointejaan rahoitusmarkkinoiden lyhytaikaisten epäedullisten suuntausten johdosta, vakavaraisuusvaatimusten standardikaavan mukaan laskettuun markkinariskimoduuliin olisi sisällyttävä symmetrinen mukautusmekanismi osakkeiden hintatason muutosten varalta. Jos rahoitusmarkkinoilla on poikkeuksellisia häiriöitä ja symmetrinen mukautusmekanismi ei ole riittävä, jotta vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset voisivat täyttää vakavaraisuuspääomavaatimuksensa, olisi lisäksi säädettävä valvontaviranomaisten mahdollisuudesta jatkaa määräaika, jonka kuluessa vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on saavutettava uudelleen vakavaraisuuspääomavaatimuksen mukainen hyväksyttävän oman varallisuuden taso.
- (62) Vakavaraisuuspääomavaatimuksen olisi vastattava sellaista hyväksytyt oman varallisuuden tasoa, jolla vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset pystyvät kattamaan merkittäviä tappioita ja antamaan vakuutuksenottajille ja edunsaajille kohtuullisen varmuuden siitä, että maksettaviksi tulevat maksut suoritetaan.
- (63) Jotta voidaan varmistaa, että vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten hyväksyttävän oman varallisuuden määrä jatkuvasti kattaa vakavaraisuuspääomavaatimuksen, kun otetaan huomioon niiden riskiprofiilin mahdolliset muutokset, näiden yritysten olisi laskettava vakavaraisuuspääomavaatimus ainakin kerran vuodessa, seurattava sitä jatkuvasti ja laskettava se uudelleen aina, kun riskiprofiili muuttuu merkittävästi.
- (64) Hyvän riskinhallinnan edistämiseksi sekä lakisäätteisten pääomavaatimusten ja toimialan käytäntöjen yhdenmukaistamiseksi vakavaraisuuspääomavaatimus olisi määriteltävä taloudelliseksi pääomaksi, joka vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksillä on oltava sen varmistamiseksi, että vararikkoa ei tapahdu useammin kuin yhdessä tapauksessa 200:sta tai vaihtoehtoisesti että yritykset pystyvät edelleen ainakin 99,5 prosentin todennäköisyydellä täyttämään vakuutuksenottajia ja edunsaajia koskevat velvoitteensa seuraavien kahdentoista kuukauden aikana. Taloudellinen pääoma olisi laskettava kyseisten yritysten todellisen riskiprofiilin perusteella ja ottaen huomioon sekä mahdollisten riskien vähentämisteknikkojen vaikutukset että hajautusvaikutukset.
- (65) Olisi säädettävä standardikaavan vahvistamisesta vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskemiseksi, jotta kaikki vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset voivat arvioida taloudellisen pääomansa. Standardikaavan olisi oltava rakenteeltaan modulaarinen, mikä tarkoittaa sitä, että ensin riskialttiutta arvioidaan yksittäin kussakin riskiluokassa ja sen jälkeen yhteenlaskettuna. Jos yrityskoh-taisia parametreja käyttämällä saadaan parempi kuva yrityksen todellisesta vakuutusriskiprofilista, tämä pitäisi sallia edellyttäen, että parametrit perustuvat standardoituun metodiikkaan.

▼B

- (66) Pienten ja keskisuurten yritysten erityistilanteen huomioon ottamiseksi olisi säädettävä yksinkertaistetuista tavoista laskea vakavaraisuuspääomavaatimus standardikaavan mukaan.
- (67) Uuteen riskilähtöiseen lähestymistapaan ei lähtökohtaisesti sisälly määrällisiä sijoitusrajoituksia ja varojen hyväksyttävyyttä koskevia vaatimuksia. Olisi kuitenkin oltava mahdollista ottaa käyttöön sijoitusrajoituksia ja varojen hyväksyttävyyttä koskevia vaatimuksia sellaisten riskien varalta, jotka eivät tule riittävästi kateiksi jossakin standardikaavan alamoduulissa.
- (68) Vakavaraisuuspääomavaatimusta koskevan riskisuuntautuneen lähestymistavan mukaisesti erityisolosuhteissa olisi oltava mahdollista käyttää standardikaavan sijasta osittaisia tai kokonaisia sisäisiä malleja tämän vaatimuksen laskemiseen. Tasavertaisen suojan tason tarjoamiseksi vakuutuksenottajille ja edunsaajille tällaisilta sisäisiltä malleilta olisi vaadittava valvontaviranomaisten ennakohyväksyntä yhdenmukaistettujen prosessien ja standardien perusteella.
- (69) Kun hyväksyttävä oma perusvarallisuus jää alle vähimmäispääomavaatimuksen, vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksen toimilupa olisi peruutettava, jolleivät kyseiset yritykset pysty saamaan hyväksytyin oman perusvarallisuuden määrää vähimmäispääomavaatimuksen tasolle lyhyessä ajassa.
- (70) Vähimmäispääomavaatimuksen olisi varmistettava vähimmäistaso, jonka alapuolelle rahoitusvarojen määrä ei saa laskea. Vähimmäispääomavaatimus on tarpeen laskea yksinkertaisella kaavalla, jota varten säädetään riskilähtöisen vakavaraisuuspääomavaatimuksen perusteella määritelty vähimmäis- ja enimmäistaso, jotta mahdollistetaan valvontatoimien asteittainen lisääminen, ja sen on perustuttava tarkastettavissa oleviin tietoihin.
- (71) Vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksillä olisi oltava riittävän laadukkaat varat kattamaan niiden yleisen rahoitustarpeen. Kaikkia vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten sijoituksia olisi hoidettava varovaisuusperiaatetta noudattaen.
- (72) Jäsenvaltiot eivät saisi vaatia vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksiä sijoittamaan varojaan tiettyihin varojen luokkiin, koska tällaiset vaatimukset eivät ehkä sovi yhteen perustamissopimuksen 56 artiklassa määrätyn pääomanliikkeiden vapauttamisen kanssa.
- (73) On tarpeen kieltää kaikki säännökset, jotka antavat jäsenvaltioille mahdollisuuden vaatia vakuutusteknisen vastuuvelan kattamiseen tarkoitettujen varojen sitomista, vaadittiinpa sitä missä muodossa tahansa, jos vakuutuksenantajan on jälleenvakuuttanut tämän direktiivin nojalla toimiluvan saanut vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys tai jokin sellaisen kolmannen maan yritys, jonka valvontajärjestelmä on todettu vastaavaksi.

▼B

- (74) Oikeudellinen sääntely ei tähän asti ole tarjonnut yksityiskohtaisia perusteita ehdotetun hankinnan arvioimiseksi toiminnan vakauden kannalta eikä menetelmää niiden soveltamiseksi. Tarvitaan toiminnan vakauden arviointiin sovellettavien perusteiden ja menettelyjen selkeyttämistä oikeusvarmuuden, selkeyden ja ennustettavuuden tarjoamiseksi arviointiprosessissa ja sen tuloksissa. Nämä perusteet ja menettelyt on otettu käyttöön direktiivin 2007/44/EY säännöksillä. Kyseiset säännökset olisi siksi vahinkovakuutusten ja jälleenvakuutusten osalta kodifioitava ja sisällytettävä tähän direktiiviin.
- (75) Menettelyjen ja toiminnan vakauden arvioinnin mahdollisimman pitkälle viety yhdenmukaistaminen koko yhteisössä on siksi ratkaisevan tärkeää. Määräosuuksia koskevat säännökset eivät kuitenkaan saisi estää jäsenvaltioita edellyttämästä, että valvontaviranomaisille ilmoitetaan omistusosuuksien hankinnoista, jotka alittavat kyseisten säännösten mukaiset raja-arvot, sikäli kuin jäsenvaltio asettaa tätä tarkoitusta varten enintään yhden alle 10 prosentin uuden raja-arvon. Nämä säännökset eivät myöskään saisi estää valvontaviranomaisia antamasta yleisiä suuntaviivoja sen osalta, milloin kyseisillä omistusosuuksilla katsotaan olevan merkittävä vaikutus.
- (76) Unionin kansalaisten liikkumisen lisääntyessä moottoriajoneuvovastuuvakuutuksia tarjotaan yhä useammin kansallisten rajojen yli. Sen varmistamiseksi, että vihreän kortin järjestelmä ja liikennevakuutuksenantajien kansallisten toimistojen väliset sopimukset jatkuvat moitteettomasti, on aiheellista, että jäsenvaltiot voivat vaatia moottoriajoneuvovastuuvakuutuksia niiden alueella palveluntarjoajina antavilta vakuutusyrittäjiltä kansalliseen toimistoon liittymistä ja rahoitusosuuden maksamista siihen sekä kyseisen jäsenvaltion perustamaan takuurahastoon. Jäsenvaltion, jossa palveluja tarjotaan, olisi vaadittava, että moottoriajoneuvovastuuvakuutuksia tarjoavat yritykset nimittävät sen alueelle edustajan, joka kerää kaikki korvausvastuita koskevat tarvittavat tiedot ja edustaa kyseistä yritystä.
- (77) Sisämarkkinoilla on vakuutuksenottajien edun mukaista, että he voivat valita mahdollisimman laajasta yhteisössä tarjolla olevasta vakuutustuotteiden valikoimasta. Jäsenvaltion, jonka alueella riski sijaitsee, tai sitoumusjäsenvaltion olisi sen vuoksi varmistettava, ettei sen alueella ole mitään estettä pitää kaupan kaikkia yhteisössä tarjottavia vakuutustuotteita sikäli kuin ne eivät ole ristiriidassa kyseisen jäsenvaltion voimassa olevan yleistä etua koskevan lainsäädännön kanssa, ja sikäli kuin kotijäsenvaltion säännökset eivät suojaa yleistä etua.
- (78) Olisi säädettävä seuraamusjärjestelmästä, jota sovelletaan silloin, kun vakuutusyrittäjä ei noudata sovellettavia yleistä etua koskevia säännöksiä jäsenvaltiossa, jonka alueella riski sijaitsee, tai sitoumusjäsenvaltiossa.

▼B

- (79) Vakuutusalan sisämarkkinoilla kuluttajat voivat valita useammista ja erilaisista sopimuksista. Jotta kuluttajat saisivat täyden hyödyn tästä monipuolisuudesta ja lisääntyvästä kilpailusta, heille on ennen sopimuksen tekemistä ja koko sopimuskauden ajan annettava kaikki tarpeelliset tiedot, jotta he voivat valita tarpeisiinsa sopivimman sopimuksen.
- (80) Avustamissopimuksia tarjoavalla vakuutusyrityksellä olisi oltava tarvittavat varat, jotta se voi antaa tarjoamiaan luontoissuorituksia kohtuullisessa ajassa. Olisi annettava erityissäännöksiä siitä, miten tällaisten yritysten vakavaraisuuspääomavaatimus ja vähimmäispääomavaatimuksen absoluuttinen vähimmäistaso lasketaan.
- (81) Yhteisön rinnakkaisvakuutustoiminnan tehokasta harjoittamista silloin, kun toimet niiden luonteen tai koon vuoksi katetaan todennäköisesti kansainvälisin rinnakkaisvakuutusjärjestelyin, olisi helpotettava mahdollisimman vähäisellä yhteensovittamisella siten, että estettäisiin kilpailun vääristyminen ja eriarvoinen kohtelu. Tältä osin johtavan vakuutusyrityksen olisi arvioitava korvaukset ja vahvistettava vakuutusteknisen vastuuvelan määrä. Yhteisön rinnakkaisvakuutustoiminnan alalla olisi lisäksi luotava mahdollisuudet erityiseen yhteistyöhön sekä jäsenvaltioiden valvontaviranomaisten että kyseisten viranomaisten ja komission välillä.
- (82) Vakuutettujen henkilöiden suojan vuoksi kansalliset lait oikeusturvavakuutuksesta olisi yhdenmukaistettava. Sellaiset eturistiriidat, joita syntyy varsinkin siitä syystä, että vakuutusyritys turvaa toisen henkilön tai turvaa henkilön sekä oikeudenkäyntikuluihin että mihin tahansa muuhun vakuutusluokkaan nähden, olisi mahdollisuuksien mukaan estettävä tai ratkaistava. Vakuutuksenottajien suojan sopiva taso voidaan tätä varten saavuttaa eri keinoin. Riippumatta siitä, mikä ratkaisu valitaan, oikeusturvavakuutuksen ottaneiden henkilöiden eduille olisi taattava yhtäläinen turva.
- (83) Vakuutettujen henkilöiden ja vakuutusyritysten väliset oikeudenkäyntikulut koskevat riidat olisi ratkaistava oikeudenmukaisimmalla ja nopeimmalla mahdollisella tavalla. Tästä syystä on aiheellista, että jäsenvaltiot säätävät välimiesmenettelystä tai muusta vastaavasta puolueettomuuden takeet tarjoavasta menettelystä.
- (84) Joissakin jäsenvaltioissa yksityinen tai vapaaehtoinen sairausvakuutus korvaa osittain tai kokonaan sosiaaliturvajärjestelmän antaman sairausvakuutussuojan. Tällaisen sairausvakuutuksen erityisluonne erottaa sen muista vahinko- ja henkivakuutuksen luokista siltä osin kuin on tarpeen taata, että vakuutuksenottajilla on iästään tai vakuutuskelpoisuudestaan riippumatta todelliset mahdollisuudet saada yksityinen tai vapaaehtoinen sairausvakuutus. Sairausvakuutus sopimusten luonne ja yhteiskunnalliset seuraukset huomioon ottaen sen jäsenvaltion valvontaviranomaisten, jonka alueella riski sijaitsee, olisi voitava vaatia sopimusten yleisten

▼B

ja erityisten ehtojen järjestelmällistä ilmoittamista yksityisten tai vapaaehtoisten sairausvakuutusten tapauksessa sen varmistamiseksi, että nämä sopimukset korvaavat osittain tai kokonaan sosiaaliturvajärjestelmän antaman sairausvakuutussuojan. Tällainen tarkastaminen ei saisi olla tuotteiden markkinoille saattamisen ennakkoodellytys.

- (85) Jotkut jäsenvaltiot ovat antaneet tätä varten erityisiä säännöksiä. Yleisen edun suojaamiseksi pitäisi olla mahdollista antaa tai pitää voimassa tällaisia säännöksiä siltä osin kuin ne eivät perusteettomasti rajoita sijoittautumisvapautta tai palvelujen tarjoamisen vapautta edellyttäen, että näitä säännöksiä sovelletaan yhtäläisesti. Näiden säännösten luonne saattaa vaihdella niitä antavan jäsenvaltion tilanteen mukaisesti. Yleisen edun suojaamistavoite voidaan myös saavuttaa vaatimalla, että ne yritykset, jotka tarjoavat yksityistä tai vapaaehtoista sairausvakuutusta, tarjoavat lakisääteisiä sosiaaliturvajärjestelmiä noudattavia saman suojan antavia vakiomuotoisia vakuutuksia, joiden maksu on enintään säädetty enimmäismäärä, ja osallistuvat tappiontasausjärjestelmiin. Lisäksi voidaan vielä vaatia, että yksityisen tai vapaaehtoisen sairausvakuutuksen vakuutustekniset perusteet ovat samanlaiset kuin henkivakuutuksen perusteet.
- (86) Vastaanottavien jäsenvaltioiden olisi voitava vaatia niiden alueella lakisääteistä työtapaturmavakuutusta tarjoavalta, omalla vastuullaan liiketoiminta harjoittavilta vakuutusyrityksiltä, että ne noudattavat näiden valtioiden kansallisessa lainsäädännössä tämän vakuutuksen osalta säädettyjä erityisiä säännöksiä. Tätä vaatimusta ei kuitenkaan voida soveltaa talouden valvontaa koskeviin määräyksiin, joiden olisi kuuluttava edelleen yksinomaan kotijäsenvaltion toimivaltaan.
- (87) Joissakin jäsenvaltioissa vakuutustoimintaan ei kohdistu minkäänlaisia välillisiä veroja, kun taas useimmissa niistä sovelletaan erityisveroja ja muita maksuja, kuten korvauselimille suoritettavat lisämaksut. Tällaisten verojen ja maksujen rakenteessa ja tasossa on merkittäviä eroja niitä soveltavien jäsenvaltioiden välillä. On suotavaa estää jäsenvaltioiden välisen kilpailun vääristyminen vakuutuspalveluiden alalla näiden erojen vuoksi. Yhteensovittamisen toteuttamiseen saakka siinä jäsenvaltiossa, jossa riski sijaitsee, tai sitoumusjäsenvaltiossa säädetyn verojärjestelmän ja muiden maksumuotojen soveltaminen todennäköisesti korjaa tämän ongelman, ja jäsenvaltioiden tehtävänä on antaa yksityiskohtaiset määräykset näiden verojen ja maksujen kannon turvaamiseksi.
- (88) Jäsenvaltioiden, joihin ei sovelleta sopimusvelvoitteisiin sovellettavasta laista (Rooma I) 17 päivänä kesäkuuta 2008 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 593/2008 ⁽¹⁾, olisi tämän direktiivin mukaisesti sovellettava kyseisen asetuksen säännöksiä määrittääkseen lain, jota sovelletaan asetuksen 7 artiklan soveltamisalaan kuuluviin vakuutus sopimuksiin.

⁽¹⁾ EUVL L 177, 4.7.2008, s. 6.

▼B

- (89) Jälleenvakuutusalan kansainväliset näkökohdat huomioon ottaen olisi säädettävä mahdollisuudesta tehdä kansainvälisiä sopimuksia kolmansien maiden kanssa kunkin sopimuspuolen alueella toimintaa harjoittaviin jälleenvakuuttajiin sovellettavien valvontakeinojen määrittämiseksi. Lisäksi olisi säädettävä joustavasta menettelystä, jolla voidaan arvioida yhteisön laajuisesti toiminnan vakauden valvontaa suhteessa kolmansiin maihin, jotta voidaan edistää niiden jälleenvakuutuspalveluiden vapauttamista joko sijoittautumisen tai palveluiden rajatylittävän tarjoamisen kautta.
- (90) Rajoitettua jälleenvakuutusta koskevan toiminnan erityisen luonteen vuoksi jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että rajoitettua jälleenvakuutusta koskevia sopimuksia tekevät tai rajoitettua jälleenvakuutusta koskevaa toimintaa harjoittavat vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset pystyvät asianmukaisesti tunnistamaan ja mittaamaan näistä sopimuksista tai toiminnoista aiheutuvat riskit ja valvomaan niitä.
- (91) Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten riskeistä vastaaville erillisyhtiöille, jotka eivät ole vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksiä, olisi vahvistettava asianmukaiset säännöt. Erillisyhtiöltä takaisin saatavia määriä olisi pidettävä jälleenvakuutuksesta tai edelleen vakuutuksesta saatavina korvauksina.
- (92) Ennen 31 päivää lokakuuta 2012 toimiluvan saaneisiin erillisyhtiöihin olisi sovellettava sen jäsenvaltion lainsäädäntöä, jossa erillisyhtiölle on myönnetty toimilupa. Sääntelyn katvealueiden hyväksikäytön estämiseksi tällaisen erillisyhtiön 31 päivän lokakuuta 2012 jälkeen aloittamaan uuteen toimintaan olisi kuitenkin sovellettava tämän direktiivin säännöksiä.
- (93) Koska vakuutustoimintaa harjoitetaan yhä enemmän yli rajojen, tämän direktiivin säännösten soveltamisalaan kuuluvia erillisyhtiöitä koskevien jäsenvaltioiden järjestelmien välisiä eroja olisi supistettava mahdollisimman paljon ottaen huomioon niiden valvontarakenteet.
- (94) Erillisyhtiöitä koskevaa työtä olisi jatkettava ottaen huomioon muilla talouden aloilla tehty työ.
- (95) Vakuutusyrittäjäryhmään kuuluvien vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten valvontaan liittyvien toimenpiteiden olisi mahdollistettava se, että vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen valvonnasta vastaavat viranomaiset pystyvät tekemään perustellun arvon kyseisen yrityksen taloudellisesta asemasta.
- (96) Tällaisessa ryhmävalvonnassa olisi tarpeellisessa määrin otettava huomioon vakuutushallintayhtiöt ja sekavakuutushallintayhtiöt. Tässä direktiivissä ei kuitenkaan pitäisi millään tavoin edellyttää, että jäsenvaltioiden olisi suoritettava näiden yritysten valvontaa yksittäin.
- (97) Vaikka yksittäisen vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksen valvonta onkin edelleen ensiarvoinen vakuutusalan valvonnan periaate, on tarpeen määrittää, mitkä yritykset kuuluvat valvonnan piiriin ryhmätasolla.

▼B

- (98) Yritysten ja etenkin keskinäisten yhtiöiden tai yhdistysten tai niitä vastaavien yhteisöjen olisi voitava yhteisön ja jäsenvaltioiden lainsäädännön mukaisesti muodostaa keskittymiä tai ryhmiä, joita pääomayhteyksien sijasta yhdistävät sellaiset vahvat muodolliset pitkäkestoiset taloudelliset suhteet, jotka perustuvat sopimusperusteiseen tai muuhun aineellisoikeudelliseen tunnustamiseen ja jotka takaavat yritysten välisen taloudellisen solidaarisuuden. Jos keskitetyn koordinoinnin kautta harjoitetaan tosiasiallista määräävää vaikutusta, näitä yrityksiä olisi valvottava noudattaen samoja sääntöjä, jotka koskevat pääomayhteyksin muodostettuja ryhmiä, jotta saavutettaisiin vakuutuksenottajien kannalta riittävä suojan taso ja yhtäläiset kilpailuedellytykset eri ryhmien välillä.
- (99) Ryhmävalvontaa olisi joka tapauksessa harjoitettava sen perimmäisen emoyrityksen tasolla, jonka kotipaikka on yhteisössä. Jäsenvaltioilla olisi kuitenkin oltava mahdollisuus sallia valvontaviranomaistensa harjoittavan ryhmävalvontaa joillakin alemmilla tasoilla, jos ne pitävät sitä tarpeellisena.
- (100) Ryhmän muodostavien vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten vakavaraisuus on tarpeen laskea ryhmän tasolla.
- (101) Ryhmän konsolidoidussa vakavaraisuuspääomavaatimuksessa olisi otettava huomioon ryhmän kaikilla vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksillä olevien riskien globaali hajautus, jotta ryhmän riskejä voidaan ilmentää asianmukaisesti.
- (102) Ryhmään kuuluvien vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten olisi voitava hakea hyväksyntää sisäiselle mallille, jota käytetään vakavaraisuuden laskemiseen sekä ryhmätasolla että yksittäin.
- (103) Joissakin tämän direktiivin säännöksissä säädetään nimenomaisesti Euroopan vakuutus- ja työeläkevalvontaviranomaisten komitean asemasta sovittelijana tai sen kuulemisesta, mutta tämä ei saisi estää komiteaa osallistumasta myös muihin säännöksiin liittyvään sovitteluun tai kuulemiseen.
- (104) Tämä direktiivi kuvastaa innovatiivista valvontamallia, jossa ryhmävalvojalla on keskeinen asema samalla kun myös tunnustetaan ja säilytetään yrityskohtaisen valvojan tärkeä asema. Valvojien toimivaltuudet ja vastuut liittyvät niiden vastuuvollisuuksiin.
- (105) Kaikkia vakuutuksenottajia ja edunsaajia olisi kohdeltava yhdenvertaisesti heidän kansallisuudestaan tai asuinpaikastaan riippumatta. Tätä varten kunkin jäsenvaltion olisi varmistettava, että valvontaviranomaisen kansallisen toimivaltansa perusteella toteuttamia toimia ei kaikissa tapauksissa pidetä kyseisen jäsenvaltion etujen tai kyseisen jäsenvaltion vakuutuksenottajien ja edunsaajien etujen vastaisina. Aina kun on kyse korvausten maksamisesta ja likvidaatiosta, varat olisi jaettava yhtäläisin perustein kaikille asianomaisille vakuutuksenottajille heidän kansallisuudestaan tai asuinpaikastaan riippumatta.

▼B

- (106) On tarpeen varmistaa, että oma varallisuus jakautuu asianmukaisesti ryhmän sisällä ja että se ovat tarvittaessa käytettävissä vakuutusosittajien ja edunsaajien suojaamiseksi. Tätä varten ryhmään kuuluvilla vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksillä olisi oltava riittävät oma varallisuus niiden vakavaraisuuspääomavaatimuksen kattamiseen.
- (107) Kaikkien ryhmävalvonnassa mukana olevien valvojien olisi kyettävä ymmärtämään tehtyjä päätöksiä ja etenkin ryhmävalvojan tekemiä päätöksiä. Heti kun asiaa koskevat tiedot tulevat yhden valvojan saataville, ne pitäisi sen vuoksi viipymättä toimittaa myös muille valvojille, jotta kaikki valvojat voisivat muodostaa mielipiteensä samojen tietojen perusteella. Jos kyseiset valvojat eivät pääse sopimukseen asiasta, olisi pyydettävä Euroopan vakuutus- ja työeläkevalvontaviranomaisten komitealta asiantuntijalausuntoa asian ratkaisemiseksi.
- (108) Vakuutushallintayhtiön, jälleenvakuutusyrityksen tai kolmannen maan vakuutus- tai jälleenyrietyksen tytäryrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen vakavaraisuuteen voivat vaikuttaa sen ryhmän varat, johon se kuuluu, ja näiden varojen jakautuminen ryhmän sisällä. Valvontaviranomaisilla olisi siksi oltava mahdollisuudet suorittaa ryhmävalvontaa ja toteuttaa asianmukaiset toimenpiteet sen vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen osalta, jonka vakavaraisuus on vaarantunut tai saattaa vaarantua.
- (109) Riskikeskittymät ja yritysryhmän sisäinen liiketoiminta voivat vaikuttaa vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysten rahoitusasemaan. Valvontaviranomaisten olisi siksi voitava valvoa sellaisia riskikeskittymiä ja yritysryhmän sisäisiä liiketoimia ja ottaa huomioon säänneltyjen ja myös sääntelemättömien yritysten välisten suhteiden luonne, vakuutushallintayhtiöt ja sekavakuutushallintayhtiöt mukaan lukien, sekä toteutettava asianmukaiset toimenpiteet vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen tasolla silloin, kun kyseisen yrityksen vakavaraisuus on vaarantunut tai saattaa vaarantua.
- (110) Ryhmään kuuluvilla vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksillä olisi oltava asianmukaiset hallintojärjestelmät, jotka kuuluvat valvontatarkastusten piiriin.
- (111) Kaikilla ryhmävalvontaan kuuluvilla vakuutus- ja jälleenvakuutusryhmillä olisi oltava ryhmävalvoja, joka nimetään asiaa hoitavien valvontaviranomaisten keskuudesta. Ryhmävalvojan oikeuksiin ja velvollisuuksiin olisi sisällyttävä asianmukaiset koordinaointi- ja päätöksentekovaltuudet. Samaan ryhmään kuuluvien vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten valvonnasta vastaavien viranomaisten olisi otettava käyttöön koordinaointijärjestelyt.

▼B

- (112) Ryhmävalvojan lisääntyvän toimivallan vuoksi olisi varmistettava, että ryhmävalvojan valintaperusteita ei voida kiertää mielivaltaisesti. Etenkin silloin, kun ryhmävalvojan nimeämisessä on määrää ottaa huomioon ryhmän rakenne sekä vakuutus- ja jälleenvakuutustoimien suhteellinen merkitys eri markkinoilla, ryhmän sisäisiä liiketoimia ja ryhmän sisäistä jälleenvakuutusta ei saisi ottaa lukuun kahdesti arvioitaessa niiden suhteellista merkitystä tietyillä markkinoilla.
- (113) Kaikkien niiden jäsenvaltioiden valvojien, joissa ryhmän yrityksiä on sijoittautuneena, olisi osallistuttava ryhmävalvontaan valvontaviranomaisten kollegion kautta. Niiden kaikkien olisi saatava käyttöönsä kollegion muiden valvontaviranomaisten saatavilla olevat tiedot, ja niiden olisi osallistuttava dynaamisesti päätöksentekoon. Olisi luotava yhteistyö vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten valvonnasta vastaavien viranomaisten sekä näiden viranomaisten ja muiden rahoitusallalla toimivien yritysten valvonnasta vastuussa olevien viranomaisten välille.
- (114) Valvontaviranomaisten kollegion toimien olisi oltava oikeassa suhteessa kaikkien ryhmään kuuluvien yritysten liiketoimintaan liittyvien riskien luonteeseen, laajuuteen ja monimutkaisuuteen sekä rajat ylittävään toimintaan. Kollegion perustamisella olisi varmistettava, että siihen kuuluvien valvontaviranomaisten välistä yhteistyötä, tietojenvaihtoa ja kuulemismenettelyjä sovelletaan tosiasiallisesti tämän direktiivin mukaisesti. Valvontaviranomaisten olisi käytettävä kollegiota edistääkseen päätöksensä keskinäistä yhtenäistämistä ja tehdäkseen tiivistä yhteistyötä toteuttaessaan ryhmää koskevia valvontatoimia yhdenmukaistettujen kriteerien mukaisesti.
- (115) Tässä direktiivissä olisi säädettävä Euroopan vakuutus- ja työeläkevalvontaviranomaisten komitean neuvoa-antavasta roolista. Asianomaisen valvojan komitealta saaman lausunnon ei olisi sidottava valvojaa päätöksenteossa. Päätöstä tehdessään valvojan olisi kuitenkin otettava lausunto huomioon ja kerrottava perusteet, jos siitä poiketaan merkittävästi.
- (116) Sellaiseen ryhmään kuuluviin vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiin, jonka kotipaikka on yhteisön ulkopuolella, olisi kohdistettava vastaavat ja asianmukaiset ryhmävalvontajärjestelyt. Tästä syystä on tarpeen säätää sääntöjen avoimuudesta ja tietojen vaihdosta kolmansien maiden viranomaisten kanssa kaikissa asiaan liittyvissä tilanteissa. Jotta voidaan varmistaa yhdenmukainen lähestymistapa kolmansien maiden vakuutus- ja jälleenvakuutusvalvonnan vastaavuuden määrittämiseen ja arviointiin, olisi säädettävä, että komissio tekee sitovan päätöksen kolmansien maiden vakavaraisuusjärjestelmien vastaavuudesta. Niiden kolmansien maiden osalta, joiden suhteen komissio ei ole tehnyt asiasta päätöstä, vastaavuuden arvioinnista huolehtii ryhmävalvoja neuvoteltuaan muiden asianomaisten valvontaviranomaisten kanssa.

▼B

- (117) Koska kansallista lainsäädäntöä ei ole yhdenmukaistettu uudelleenjärjestelytoimenpiteiden ja likvidaatiomenettelyjen osalta, sisämarkkinoiden osana on aiheellista varmistaa vakuutusyriyten uudelleenjärjestelytoimenpiteitä ja likvidaatiomenettelyjä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön vastavuoroinen tunnustaminen samoin kuin tarvittava yhteistyö, kun otetaan huomioon tällaisten toimenpiteiden yhtenäisyyden, yleispätevyyden, yhteensovittamisen ja julkisuuden tarve sekä vakuutusvelkojien tasapuolisen kohtelun ja suojan tarve.
- (118) Olisi varmistettava, että yhden jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen toteuttamat uudelleenjärjestelytoimenpiteet vakuutusyriyksen taloudellisen vakauden säilyttämiseksi tai palauttamiseksi ennalleen sekä likvidaatiomenettelyn estämiseksi mahdollisimman suurella määrällä vaikuttavat täysimääräisesti yhteisössä. Tällaisten uudelleenjärjestelytoimenpiteiden ja likvidaatiomenettelyjen vaikutusten ei kuitenkaan pitäisi koskea kolmansia maita.
- (119) Uudelleenjärjestelytoimenpiteiden ja likvidaatiomenettelyjen osalta olisi tehtävä ero toimivaltaisten viranomaisten ja vakuutusyriyten valvontaviranomaisten välillä.
- (120) Maksukyvyttömyystapauksia varten sivukonttorin määritelmässä olisi otettava nykyisten maksukyvyttömyyttä koskevien periaatteiden mukaisesti huomioon vakuutusyriyksen yksi ainoa oikeushenkilöllisyys. Kotijäsenvaltion lainsäädännössä olisi kuitenkin määriteltävä, miten riippumattomien henkilöiden, joilla on pysyvä valtuutus toimia vakuutusyriyksen asiamiehenä, varoja ja velkoja kohdellaan vakuutusyriyksen likvidaation yhteydessä.
- (121) Olisi säädettävä edellytyksistä, joilla maksukyvyttömyyteen perustumattomien likvidaatiomenettelyjen, joihin vakuutussaatavien maksun osalta liittyy etuoikeusjärjestys, sisältyvät tämän direktiivin soveltamisalaan. Työsopimuksesta tai -suhteesta johtuvat vakuutusyriyksen työntekijöiden saatavat olisi voitava siirtää kansalliseen palkkatakuujärjestelmään. Tällaisia siirrettyjä saatavia olisi kohdeltava kotijäsenvaltion lainsäädännössä (*lex concursus*) määritellyllä tavalla.
- (122) Uudelleenjärjestelytoimenpiteet eivät estä likvidaatiomenettelyn aloittamista. Likvidaatiomenettely olisi siksi voitava aloittaa ilman uudelleenjärjestelytoimenpiteitä tai sen jälkeen kun uudelleenjärjestelytoimenpiteitä on toteutettu ja likvidaatiomenettely voidaan päättää akordiin tai muuhun vastaavaan toimenpiteeseen, mukaan luettuna uudelleenjärjestelytoimenpiteet.
- (123) Ainoastaan kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten olisi oltava toimivaltaisia päättämään vakuutusyriydestä koskevasta likvidaatiomenettelystä. Päätösten olisi vaikutettava koko yhteisössä, ja ne olisi tunnustettava kaikissa jäsenvaltioissa. Päätökset olisi julkaistava kotijäsenvaltion menettelyjä noudattaen sekä *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*. Asiasta olisi ilmoitettava myös tunnetuille velkojille, jotka asuvat yhteisössä ja joilla olisi oltava oikeus ilmoittaa saatavansa ja esittää huomautuksia.

▼B

- (124) Vakuutusyhtiön kaikki varat ja velat olisi otettava huomioon likvidaatiomenettelyssä.
- (125) Kaikkiin likvidaatiomenettelyn aloittamista, toteuttamista ja päättämistä koskeviin edellytyksiin olisi sen vuoksi sovellettava kotijäsenvaltion lainsäädäntöä.
- (126) Jäsenvaltioiden välisen koordinoinnin varmistamiseksi kotijäsenvaltion ja kaikkien muiden jäsenvaltioiden valvontaviranomaisille olisi viipymättä ilmoitettava likvidaatiomenettelyn aloittamisesta.
- (127) On erittäin tärkeää, että likvidaatiomenettelyssä suojataan vakuutettuja, vakuutusosittajia, edunsaajia sekä kaikkia vahingon kärsineitä, joilla on vakuutustoimintaan perustuvaa saatavaa koskeva suora kanneoikeus vakuutusyhtiöön nähden, kuitenkin siten, ettei tällainen suoja koske saatavia, jotka eivät johdu vakuutus-sopimusten tai vakuutustoiminnan tuomista velvoitteista vaan siviilioikeudellisesta korvausvelvollisuudesta, jonka asiamies aiheuttaa neuvotteluissa, joista hän ei ole vakuutus-sopimukseen tai -toimintaan sovellettavan lain mukaisesti tällaisen vakuutus-sopimuksen tai -toiminnan nojalla vastuussa. Tämän tavoitteen saavuttamiseksi jäsenvaltioiden olisi vakuutusvelkojien erityiskohtelun varmistamista varten saatava valita vastaavista menetelmistä, joista mikään ei estä jäsenvaltiota laatimasta maksunsaantijärjestystä eri vakuutussaatavaluokkien välille. Lisäksi olisi pyrittävä varmistamaan asianmukainen tasapaino vakuutusvelkojien ja kyseisen jäsenvaltion lainsäädännöllä suojattujen muiden etuoikeutettujen velkojien suojan välille.
- (128) Likvidaatiomenettelyn aloittamisen olisi johdettava vakuutusyhtiöille myönnetyn liiketoiminnan harjoittamista koskevan toimiluvan peruuttamiseen, ellei näin ole jo tapahtunut.
- (129) Velkojilla olisi oltava oikeus ilmoittaa saatavia tai tehdä kirjallisia huomautuksia likvidaatiomenettelyn yhteydessä. Niiden velkojien saatavia, joiden asuinpaikka on muussa jäsenvaltiossa kuin kotijäsenvaltiossa, olisi kohdeltava samalla tavalla kuin vastaavia saatavia kotijäsenvaltiossa syrjimättä kansalaisuuden tai asuinpaikan perusteella.
- (130) Perustellun luottamuksen ja joidenkin liiketoimien varmuuden suojaamiseksi muissa jäsenvaltiossa kuin kotijäsenvaltiossa on tarpeen määrittää, mitä lakia vireillä olevissa oikeudenkäynneissä ja oikeudenkäynneistä johtuvissa yksittäisissä täytäntöönpanotoimissa sovelletaan uudelleenjärjestelytoimenpiteiden ja likvidaatiomenettelyjen vaikutuksiin.
- (131) Tämän direktiivin täytäntöönpanon edellyttämistä toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä toimeenpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ⁽¹⁾ mukaisesti.

(¹) EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

▼B

- (132) Komissiolle olisi erityisesti siirrettävä toimivalta niiden toimenpiteiden hyväksymisessä, jotka koskevat liitteiden mukauttamista ja joissa eritellään erityisesti valvontavaltuudet ja toteutettavat toimet ja asetetaan yksityiskohtaisempia vaatimuksia hallintojärjestelmän, tietojen julkistamisen, määräosuuksien arviointiperusteiden, vakuutusteknisen vastuuvelan ja pääomavaatimusten laskeamisen, sijoitussääntöjen ja ryhmävalvonnan kaltaisilla aloilla. Komissiolle olisi myös siirrettävä toimivalta hyväksyä täytäntöönpanotoimenpiteitä, joilla kolmansille maille myönnetään vastavuusasema tämän direktiivin säännösten suhteen. Koska nämä toimenpiteet ovat laajakantoisia ja niiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia, myös täydentämällä sitä uusilla muilla kuin keskeisillä osilla, ne on hyväksyttävä päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.
- (133) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitteita, vaan ne voidaan toiminnan vaikutukset ja laajuus huomioon ottaen saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun sijoittautumisperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen.
- (134) Sijoittautumisvapauden ja palvelujen tarjoamisen vapauden rajoitusten poistamisesta jälleenvakuutuksen ja edelleenvakuutuksen osalta 25 päivänä helmikuuta 1964 annettu neuvoston direktiivi 64/225/ETY ⁽¹⁾, muun ensivakuutusliikkeen kuin henkivakuutusliikkeen sijoittautumisvapauden rajoitusten poistamisesta 24 päivänä heinäkuuta 1973 annettu neuvoston direktiivi 73/240/ETY ⁽²⁾, muun ensivakuutusliikkeen kuin henkivakuutusliikkeen aloittamista ja harjoittamista koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta annetun direktiivin 73/239/ETY muuttamisesta 29 päivänä kesäkuuta 1976 annettu neuvoston direktiivi 76/580/ETY ⁽³⁾ ja muun ensivakuutusliikkeen kuin henkivakuutusliikkeen aloittamista ja harjoittamista koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta annetun ensimmäisen direktiivin 73/239/ETY muuttamisesta erityisesti matkailijoille annetun avun osalta 10 päivänä joulukuuta 1984 annettu neuvoston direktiivi 84/641/ETY ⁽⁴⁾ ovat vanhentuneet, ja ne olisi siksi kumottava.
- (135) Velvollisuus saattaa tämä direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöä olisi rajoitettava koskemaan ainoastaan niitä säännöksiä, joilla muutetaan aikaisempien direktiivien sisältöä. Velvollisuudesta saattaa sisällöltään muuttumattomat säännökset osaksi kansallista lainsäädäntöä säädetään aiemmissa direktiiveissä.
- (136) Tämä direktiivi ei vaikuta liitteessä VI olevassa B osassa mainittuihin jäsenvaltioita velvoittaviin määräaikoihin, joiden kuluessa jäsenvaltioiden on saatettava direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä.

⁽¹⁾ EYVL 56, 4.4.1964, s. 878.

⁽²⁾ EYVL L 228, 16.8.1973, s. 20.

⁽³⁾ EYVL L 189, 13.7.1976, s. 13.

⁽⁴⁾ EYVL L 339, 27.12.1984, s. 21.

▼B

- (137) Komissio tarkistaa vakuutusalan nykyisten takuujärjestelmien riittävyyden ja tekee tarvittavan lainsäädäntöehdotuksen.
- (138) Ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavien laitosten toiminnasta ja valvonnasta 3 päivänä kesäkuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/41/EY ⁽¹⁾ 17 artiklan 2 kohdassa viitataan olemassa oleviin solvenssimarginaaleja koskeviin säännöksiin. Kyseiset viittaukset olisi säilytettävä nykytilanteen säilyttämiseksi. Komissio toteuttaa direktiivin 2003/41/EY 21 artiklan 4 kohdan mukaisen uudelleentarkastelun viipymättä. Komissio kehittää Euroopan vakuutus- ja työeläkevalvontaviranomaisten komitean tukemana asianmukaisen ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavien laitosten vakavaraisuussääntöjen järjestelmän ottaen kuitenkin täysin huomioon vakuutusalan ominaispiirteet ja näin ollen sen, että järjestelmän ei tulisi vaikuttaa näitä laitoksia koskevien tämän direktiivin säännösten soveltamiseen.
- (139) Tämän direktiivin hyväksyminen muuttaa vakuutusyhtiön riskiprofiilia vakuutuksenottajan suhteen. Komission olisi esitettävä viipymättä ja joka tapauksessa vuoden 2010 loppuun mennessä ehdotus vakuutusedustuksesta 9 päivänä joulukuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/92/EY ⁽²⁾ tarkistamisesta ottaen huomioon tämän direktiivin vaikutukset vakuutuksenottajiin.
- (140) EU:n rahoitusalan sääntely- ja valvontamallia on edelleen varsin tarpeen uudistaa laajasti, ja komission olisi pikaisesti esitettävä tällaisia uudistuksia ottaen asianmukaisesti huomioon Jacques de Larosièren johtaman asiantuntijaryhmän 25 päivänä helmikuuta 2009 esittämät päätelmät. Komission olisi ehdotettava tarvittavaa lainsäädäntöä valvonnan koordinoitua ja yhteistyömenettelyjä koskevissa säännöksissä todettujen puuteiden korjaamiseksi.
- (141) Euroopan vakuutus- ja työeläkevalvontaviranomaisten komitealta on pyydetty lausuntoa siitä, kuinka parhaiten voidaan ratkaista kysymykset, jotka koskevat ryhmävalvonnan ja pääoman hallinnan tehostamista vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysten ryhmässä. Komitealta olisi pyydetty lausuntoa, joka auttaisi komissiota valmistelemaan ehdotuksiaan sellaisia ehtoja soveltaen, jotka mahdollistavat vakuutuksenottajien (ja edunsaajien) suojan korkean tason ja rahoitusjärjestelmän vakauden. Komiteaa olisi tässä suhteessa pyydetty esittämään komissiolle näkemyksensä siitä, minkä rakenteen ja periaatteiden pohjalta tähän direktiiviin voidaan tulevaisuudessa tehdä muutoksia, joita mahdollisten muutosehdotusten toteuttaminen saattaa edellyttää. Komission olisi laadittava kertomus ja sen jälkeen esitettävä tarvittavia ehdotuksia Euroopan parlamentille ja neuvostolle sellaisista vaihtoehtoisista järjestelmistä vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten toiminnan vakauden valvomiseksi ryhmissä, jotka tehostavat ryhmien sisäisen pääomien hallinnan tehokkuutta, jos se on vakuuttunut, että tällaisen järjestelmän käyttöönottamista varten on olemassa asianmukainen sitä tukeva sääntelykehys.

⁽¹⁾ EUVL L 235, 23.9.2003, s. 10.

⁽²⁾ EYVL L 9, 15.1.2003, s. 3.

▼B

Erityisen toivottavaa on, että ryhmätukijärjestelmä toimii sellaisella vakaalla pohjalla, jonka perustan muodostavat yhdenmukaistetut ja riittävästi rahoitetut vakuutustakuujärjestelmät, toimivaltaisten viranomaisten, keskuspankkien ja valtiovarainministeriöiden kriisien hallintaa ja ratkaisua sekä rahoitustaakan jakamista koskeva sellainen yhdenmukaistettu ja oikeudellisesti sitova kehys, jossa valvontaa koskeva toimivalta mukautetaan rahoitusvastuuseen, oikeudellisesti sitova valvontaa koskevien riitojen sovittelukehys, yhdenmukaistettu varhaisessa vaiheessa toteutettavia toimia koskeva kehys sekä sellainen yhdenmukaistettu kehys varojen siirrettävyyttä, maksukyvyttömyyttä ja likvidaatiomenettelyjä varten, jossa poistetaan varojen siirrettävyyttä koskevat kansalliset yhtiöoikeudelliset esteet. Kertomuksessaan komissio ottaa myös huomioon hajautusvaikutusten ajalliset muutokset, ryhmään kuulumiseen liittyvät riskit, ryhmän keskitetyn riskienhallinnan käytännöt, ryhmänsisäisten mallien toiminnan sekä ryhmänsisäisten liiketoimien ja riskikeskittymien valvonnan.

- (142) Paremmasta lainsäädännöstä tehdyn toimielinten välisen sopimuksen ⁽¹⁾ 34 kohdan mukaisesti jäsenvaltiota kannustetaan laatimaan itseään varten ja yhteisön edun vuoksi omia taulukoitaan, joista ilmenee mahdollisuuksien mukaan tämän direktiivin ja sen kansallisen lainsäädännön osaksi saattamisen edellyttämien toimenpiteiden välinen vastaavuus, ja julkaisemaan ne,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

⁽¹⁾ EUVL C 321, 31.12.2003, s. 1.

▼B

SISÄLLYSLUETTELO

I OSASTO	ENSIVAKUUTUS- JA JÄLLEENVAKUUTUSTOIMINNAN ALOITTAMISTA JA HARJOITTAMISTA KOSKEVAT YLEISET SÄÄNNÖT	
I LUKU	Sisältö, soveltamisala ja määritelmät	
1 JAKSO	Sisältö ja soveltamisala	1 ja 2 artikla
2 JAKSO	Direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle jäävät toiminnot	
1 alajakso	Yleistä	3 ja 4 artikla
2 alajakso	Vahinkovakuutus	5–8 artikla
3 alajakso	Henkivakuutus	9 ja 10 artikla
4 alajakso	Jälleenvakuutus	11 ja 12 artikla
3 JAKSO	Määritelmät	13 artikla
II LUKU	Liiketoiminnan aloittamisen edellytykset	14–26 artikla
III LUKU	Valvontaviranomaiset ja yleiset säännöt	27–39 artikla
IV LUKU	Liiketoiminnan harjoittamista koskevat edellytykset	
1 JAKSO	Hallinto-, johto- tai valvontaelimen vastuu	40 artikla
2 JAKSO	Hallintojärjestelmä	41–50 artikla
3 JAKSO	Tietojen julkistaminen	51–56 artikla
4 JAKSO	Määräomistusyhteys	57–63 artikla
5 JAKSO	Salassapitovelvollisuus, tietojen vaihto ja valvonnan lähentäminen	64–71 artikla
6 JAKSO	Tilintarkastajien velvollisuudet	72 artikla
V LUKU	Henki- ja vahinkovakuutustoiminnan harjoittaminen	73 ja 74 artikla
VI LUKU	Säännöt varojen ja velkojen arvostuksesta, vakuutusteknisestä vastuuvasta, omista varoista, vakavaraisuuspääomavaatimuksesta, vähimmäispääomavaatimuksesta ja sijoituksista	
1 JAKSO	Varojen ja velkojen arvostus	75 artikla
2 JAKSO	Vakuutusteknistä vastuuvasta koskevat säännöt	76–86 artikla
3 JAKSO	Oma varallisuus	
1 alajakso	Oman varallisuuden määrittäminen	87–92 artikla
2 alajakso	Oman varallisuuden luokitus	93–97 artikla
3 alajakso	Oman varallisuuden hyväksyttävyyden	98 ja 99 artikla
4 JAKSO	Vakavaraisuuspääomavaatimus	
1 alajakso	Yleiset säännöt standardikaavan tai sisäisen mallin mukaan laskettavasta vakavaraisuuspääomavaatimuksesta	100–102 artikla
2 alajakso	Vakavaraisuuspääomavaatimus standardikaava	103–111 artikla
3 alajakso	Vakavaraisuuspääomavaatimus – kokonaiset ja osittaiset sisäiset mallit	112–127 artikla
5 JAKSO	Vähimmäispääomavaatimus	128–131 artikla
6 JAKSO	Sijoitukset	132–135 artikla

▼B

VII LUKU	Vaikeuksissa olevat tai säännösten vastaisesti toimivat vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset	136–144 artikla
VIII LUKU	Sijoittamisvapaus ja palvelujen tarjoamisen vapaus	
1 JAKSO	Vakuutusyritysten sijoittautuminen	145 ja 146 artikla
2 JAKSO	Vakuutusyritysten palvelujen tarjoamisen vapaus	
1 alajakso	Yleiset säännökset	147–149 artikla
2 alajakso	Liikennevakuutus	150–152 artikla
3 JAKSO	Vastaanottavan jäsenvaltion valvontaviranomaisen toimivalta	
1 alajakso	Vakuutustoiminta	153–157 artikla
2 alajakso	Jälleenvakuutus	158 artikla
4 JAKSO	Tilastotiedot	159 artikla
5 JAKSO	Sivukonttoreiden välityksellä tehtyjen sopimusten kohtelu likvidaatiomenettelyssä	160–161 artikla
IX LUKU	Yhteisön alueelle sijoittautuneiden sellaisten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysten sivukonttorit, joilla on kotipaikka yhteisön ulkopuolella	
1 JAKSO	Liiketoiminnan aloittaminen	162–171 artikla
2 JAKSO	Jälleenvakuutus	172–175 artikla
X LUKU	Yhteisön alueelle sijoittautuneiden sellaisten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysten sivukonttorit, joilla on kotipaikka yhteisön ulkopuolella	176 ja 177 artikla
II OSASTO	VAKUUTUSTA JA JÄLLEENVAKUUTUSTA KOSKEVAT ERITYISET SÄÄNNÖKSET	
I LUKU	Sovellettava laki ja ensivakuutus sopimusten edellytykset	
1 JAKSO	Sovellettava laki	178 artikla
2 JAKSO	Pakollinen vakuutus	179 artikla
3 JAKSO	Yleinen etu	180 artikla
4 JAKSO	Vakuutus sopimusten ehdot ja vakuutusmaksu perusteet	181 ja 182 artikla
5 JAKSO	Vakuutuksenottajille annettavat tiedot	
1 alajakso	Vahinkovakuutus	183 ja 184 artikla
2 alajakso	Henkivakuutus	185 ja 186 artikla
II LUKU	Vahinkovakuutusta koskevat säännökset	
1 JAKSO	Yleiset säännökset	187–189 artikla
2 JAKSO	Yhteisön rinnakkaisvakuutus	190–196 artikla
3 JAKSO	Avunanto	197 artikla
4 JAKSO	Oikeusturvavakuutus	198–205 artikla
5 JAKSO	Sairausvakuutus	206 artikla
6 JAKSO	Työtapaturmavakuutus	207 artikla

▼B

III LUKU	Henkivakuutusta koskevat säännökset	208 ja 209 artikla
IV LUKU	Jälleenvakuutusta koskevat säännöt	210 ja 211 artikla
III OSASTO	SAMAAN RYHMÄÄN KUULUVIEN VAKUUTUS- JA JÄLLEENVAKUUTUSYRITYSTEN VALVONTA	
I LUKU	Ryhmävalvonta: määritelmät, soveltamistapauk- set, soveltamisala ja soveltamistasot	
1 JAKSO	Määritelmät	212 artikla
2 JAKSO	Soveltamistapaukset ja -ala	213 ja 214 artikla
3 JAKSO	Soveltamistasot	215–217 artikla
II LUKU	Taloudellinen asema	
1 JAKSO	Ryhmän vakavaraisuus	
1 alajakso	Yleiset säännökset	218 ja 219 artikla
2 alajakso	Laskentamenetelmän valinta ja yleiset periaatteet	220–224 artikla
3 alajakso	Laskentamenetelmien soveltaminen	225–229 artikla
4 alajakso	Laskentamenetelmät	230–234 artikla
5 alajakso	Ryhmän vakavaraisuuden valvonta vakuutushal- lintayhtiön ja rahoitusalan sekaholdingyhtiön ty- täryrityksinä olevien vakuutus- ja jälleenvakuu- tusritysten osalta	235 artikla
6 alajakso	Ryhmän vakavaraisuuden valvonta sellaisten ryh- mien osalta, joiden riskienhallinta on keskitetty	236–243 artikla
2 JAKSO	Riskikeskittymä ja ryhmänsisäiset liiketoimet	244–245 artikla
3 JAKSO	Riskienhallinta ja sisäinen valvonta	246 artikla
III LUKU	Ryhmävalvontaa helpottavat toimenpiteet	247–259 artikla
IV LUKU	Kolmannet maat	260–264 artikla
V LUKU	Sekavakuutushallintayhtiöt	265 ja 266 artikla
IV OSASTO	VAKUUTUSYRITYSTEN UUELLEENJÄRJES- TELY JA LIKVIDAATIO	
I LUKU	Soveltamisala ja määritelmät	267 ja 268 artikla
II LUKU	Uudelleenjärjestelytoimenpiteet	269–272 artikla
III LUKU	Likvidaatiomenettely	273–284 artikla
IV LUKU	Yhteiset säännökset	285–296 artikla
V OSASTO	MUUT SÄÄNNÖKSET	297–304 artikla
VI OSASTO	SIIRTYMÄ- JA LOPPUSÄÄNNÖKSET	
I LUKU	Siirtymäsäännökset	
1 JAKSO	Vakuutustoiminta	305 ja 306 artikla
2 JAKSO	Jälleenvakuutustoiminta	307 ja 308 artikla
3 JAKSO	Vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminta	308 a–308 e artikla
II LUKU	Loppusäännökset	309–312 artikla
LIITE I	VAHINKOVAKUUTUSLUOKAT	
A.	Riskien luokittelu vakuutusluokittain	
B.	Useamman kuin yhden vakuutusluokan harjoitta- mista varten myönnettyjen toimilupien kuvaus	

▼B

<i>LIITE II</i>	HENKIVAKUUTUSLUOKAT
<i>LIITE III</i>	YRITYSTEN OIKEUDELLISET MUODOT
A.	Vahinkovakuutusyritysten yhtiömuoto:
B.	Henkivakuutusyritysten yhtiömuoto
C.	Jälleenvakuutusyritysten yhtiömuoto
<i>LIITE IV</i>	VAKAVARAISUUSVAATIMUSTA KOSKEVA STANDARDIKAAVA
1.	Perusvakavaraisuuspääomavaatimuksen laskeminen
2.	Vahinkovakuutusriskimoduulin laskeminen
3.	Henkivakuutusriskimoduulin laskeminen
4.	Markkinariskimoduulin laskeminen
<i>LIITE V</i>	159 ARTIKLASSA TARKOITETUT VAHINKOVA- KUUTUSLUOKKARYHMÄT
<i>LIITE VI</i>	
A osa	Kumotut direktiivit ja niiden muutokset (310 artiklassa tarkoitettut)
B osa	Luettelo kansallisen lainsäädännön osaksi saattamista koskevista määräajoista (310 artiklassa tarkoitettut)
<i>LIITE VII</i>	VASTAAVUUSTAULUKKO

▼B

I OSASTO

**ENSIVAKUUTUS- JA JÄLLEENVAKUUTUSTOIMINNAN
ALOITTAMISTA JA HARJOITTAMISTA KOSKEVAT YLEISET
SÄÄNNÖT***I LUKU****Sisältö, soveltamisala ja määritelmät***

1 jakso

Sisältö ja soveltamisala*1 artikla***Sisältö**

Tässä direktiivissä vahvistetaan säännöt, jotka koskevat seuraavaa:

- 1) ensivakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittaminen ja harjoittaminen yhteisössä;
- 2) vakuutus- tai jälleenvakuutusyhtymien valvonta;
- 3) ensivakuutusyritysten uudelleenjärjestely ja likvidaatio.

*2 artikla***Soveltamisala**

1. Tätä direktiiviä sovelletaan jäsenvaltioon sijoittautuneisiin tai sijoittautumaan aikoviin henki- ja vahinkovakuutustoimintaa harjoittaviin ensivakuutusyrityksiin.

Sitä sovelletaan IV osaston säännöksiä lukuun ottamatta myös jälleenvakuutusyrityksiin, jotka ovat sijoittautuneet tai haluavat sijoittautua jonkin jäsenvaltion alueelle.

2. Tätä direktiiviä sovelletaan vahinkovakuutustoimintaan, joka kuuluu liitteessä I olevassa A osassa mainittuihin luokkiin. Sovellettaessa 1 kohdan ensimmäistä alakohtaa vahinkovakuutustoimintaan sisältyy toiminta, joka koostuu avun tarjoamisesta sellaisille henkilöille, jotka joutuvat vaikeuksiin ollessaan matkalla, poissa kotoaan tai poissa tavanomaisesta asuinpaikastaan. Sen tulee perustua sitoumukseen saattaa apu ennalta maksettua vakuutusmaksua vastaan välittömästi edunsaajan ulottuville avustamissopimuksen perusteella, kun tämä henkilö on joutunut vaikeuksiin odottamattoman tapahtuman johdosta sopimuksessa määritellyissä tapauksissa ja olosuhteissa.

Apu voi muodostua rahana tai luontoissuorituksena annettavien etuuk-sien tarjoamisesta. Luontoisetuuksia voidaan antaa myös niitä tarjoavan henkilön oman henkilökunnan ja kaluston avulla.

Avustamistoiminta ei sisällä huoltoa, kunnossapitoa eikä asiakaspalvelua, eikä pelkkää avun osoittamista tai antamista välittäjänä.

▼B

3. Tätä direktiiviä sovelletaan henkivakuutustoiminnan osalta
- a) seuraaviin henkivakuutustoimintoihin, kun niitä harjoitetaan sopimusperusteisesti:
- i) henkivakuutus, joka käsittää vakuutuksen vain tietyn eliniän saavuttamisen varalta, vakuutuksen vain kuoleman varalta, vakuutuksen tietyn eliniän saavuttamisen tai sitä aikaisemman kuoleman varalta, henkivakuutuksen vakuutusmaksujen palautuksiin, vakuutuksen avioliiton varalta, vakuutuksen syntymän varalta;
  - ii) elinkorot;
  - iii) henkivakuutuksen lisäksi myönnettävä lisävakuutus, erityisesti henkilövahingon, työkyvyttömyys mukaan lukien, varalta otettu vakuutus, vakuutus tapaturman aiheuttaman kuoleman varalta ja vakuutus tapaturman tai sairauden aiheuttaman invaliditeetin varalta;
  - iv) tällä hetkellä Irlannissa ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa käytössä olevat pysyvän sairausvakuutuksen kaltaiset, irtisanomis mahdollisuutta vailla olevat vakuutustyyppit;
- b) seuraaviin toimintoihin, milloin ne ovat sopimusperusteisia, jos niiden valvonta kuuluu viranomaisille, jotka ovat vastuussa yksityisvakuutuksen valvonnasta:
- i) sellaisten yhdistysten perustamista koskevat toiminnot, joiden tavoitteena on kerätä jäseniltä vakuutusmaksuina pääomia ja jakaa myöhemmin täten kertyneet varat eloonjääneille tai vainajan edunsaajille (tontiinit);
  - ii) vakuutusteknisiin laskelmiin perustuvat kertyneen pääoman takaisinmaksua tarkoittavat sopimukset, joilla tietyn ajan kestäviä ja tietynmääräisiä sitoumuksia otetaan vastuulle sovittua kertamaksua tai etukäteen sovittuja jatkuvia maksuja vastaan;
  - iii) ryhmäläkerahastojen hoitaminen, joka käsittää sijoitusten ja erityisesti sellaisten laitosten rahastojen varojen hoitamisen, jotka suorittavat maksuja kuoleman tai eloon jäämisen johdosta tai toiminnan lakkaamisen tai supistumisen sattuessa;
  - iv) iii alakohdassa tarkoitettu toiminta, jos siihen liittyy joko pääoman säilymisen tai vähimmäiskoron maksamisen vakuutus;
  - v) ”Code français des assurances” -lakikokoelman IV kirjan 4 osaston 1 luvussa tarkoitettujen henkivakuutusyritysten toiminta;
- c) elinikään liittyvään toimintaan, josta säädetään tai määrätään sosiaalivakuutuslainsäädännössä, jos henkivakuutusyritykset harjoittavat tai hallinnoivat tätä toimintaa omalla vastuullaan jäsenvaltion lakien mukaisesti.

▼B

2 jakso

Direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle jäävät toiminnot

1 alajakso

Yleistä

3 artikla

Lakisääteiset järjestelmät

Tätä direktiiviä ei sovelleta vakuutustoimintaan, joka on osa lakisääteistä sosiaaliturvaa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 2 artiklan 3 kohdan c alakohdan soveltamista.

4 artikla

Direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle jättäminen koon perusteella

1. Tätä direktiiviä ei sovelleta vakuutusyhteykseen, joka täyttää kaikki seuraavat edellytykset, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän direktiivin 3 artiklan ja 5–10 artiklan soveltamista:

- a) yrityksen vuotuinen bruttomääräinen vakuutusmaksutulo ei ylitä viittä miljoonaa euroa;
- b) yrityksen 76 artiklassa tarkoitetun vakuutusteknisen vastuuelan kokonaismäärä jälleenvakuutus sopimuksista ja erillisyhtiöiltä saatavia korvauksia vähentämättä ei ylitä 25 miljoonaa euroa;
- c) kun on kyse ryhmään kuuluvasta yrityksestä, ryhmän vakuutusteknisen vastuuelan kokonaismäärä jälleenvakuutus sopimuksista ja erillisyhtiöiltä saatavia korvauksia vähentämättä ei ylitä 25 miljoonaa euroa;
- d) yrityksen liiketoiminta ei sisällä vakuutus- tai jälleenvakuutustoimintaa, joka kattaa vastuu-, luotto- ja takausvakuutusten riskejä, paitsi jos ne muodostavat 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja liitännäisriskejä;
- e) yrityksen liiketoimintaan ei kuulu jälleenvakuutustoimintoja, joiden osuus sen bruttovakuutusmaksutuloista ylittää 0,5 miljoonaa euroa tai joiden osuus sen vakuutusteknisestä vastuuelasta jälleenvakuutus sopimuksista ja erillisyhtiöiltä saatavia korvauksia vähentämättä ylittää 2,5 miljoonaa euroa tai joiden osuus ylittää 10 prosenttia sen bruttomääräisistä vakuutusmaksutuloista tai 10 prosenttia sen vakuutusteknisestä vastuuelasta jälleenvakuutus sopimuksista ja erillisyhtiöiltä saatavia korvauksia vähentämättä.

2. Jos jokin 1 kohdassa säädetyistä määristä ylittyy kolmena peräkkäisenä vuotena, tätä direktiiviä sovelletaan neljännessä vuodesta alkaen.

▼B

3. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, tätä direktiiviä sovelletaan kaikkiin sellaisiin vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan harjoittamista varten toimilupaa hakeviin yrityksiin, joiden vuotuisten bruttomääräisten vakuutusmaksutulojen tai vakuutusteknisen vastuuvelan kokonaisuutena jälleenvakuutus sopimuksista ja erillisyhtiöiltä saatavia korvauksia vähentämättä odotetaan ylittävän jonkin 1 kohdassa säädetyn määrän seuraavan viiden vuoden aikana.

4. Tätä direktiiviä ei enää sovelleta vakuutusyrityksiin, joiden osalta valvontaviranomainen on todentanut, että kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) mikään 1 kohdassa säädetystä kynnyksarvoista ei ole ylittynyt kolmena viimeisenä peräkkäisenä vuotena, ja

b) minkään 1 kohdassa säädetystä kynnyksarvoista ei odoteta ylittävän seuraavan viiden vuoden aikana.

Tämän artiklan 1 kohtaa ei sovelleta niin kauan kuin kyseinen vakuutusyhtiö harjoittaa 145–149 artiklassa tarkoitettua toimintaa.

5. Edellä olevat 1 ja 4 kohta eivät estä yritystä hakemasta toimilupaa tai säilyttämästä sitä tämän direktiivin mukaisesti.

2 alajakso

Vahinkovakuutus

5 artikla

Toiminnot

Tätä direktiiviä ei sovelleta seuraavaan vahinkovakuutustoimintaan:

- 1) kertyneen pääoman takaisinmaksua tarkoittavat sopimukset, siten kuin ne on kunkin jäsenvaltion lainsäädännössä määritelty;
- 2) sellaisten huolto- ja avustuskassojen toiminta, joiden etuudet määrättyvät käytettävissä olevien varojen mukaan ja joissa jäsenten maksumuus on etukäteen vahvistettu kiinteäksi;
- 3) sellaisten yhteenliittymien harjoittama toiminta, jotka eivät ole oikeushenkilöitä ja joiden tarkoituksena on tarjota jäsenilleen keskinäistä suojaa ilman vakuutusmaksujen suorittamista tai vakuutusteknisen vastuuvelan muodostamista; tai
- 4) vientiluottovakuutustoiminta, joka tapahtuu valtion laskuun tai valtion takaamana tai jossa valtio on vakuutuksenantajana.

▼ B

6 artikla

Avustamistoiminta

1. Tätä direktiiviä ei sovelleta avustamistoimintaan, joka täyttää kaikki seuraavat edellytykset:

a) apu annetaan sellaisen maantieajoneuvoa kohdanneen vahingon tai konevian johdosta, joka sattuu siinä jäsenvaltiossa, jossa suojan järjestänyt yritys sijaitsee;

b) avunantovelvollisuus rajoittuu seuraaviin toimintoihin:

i) paikalla suoritettava konevikapalvelu, jossa suojan järjestävä yritys käyttää useimmiten omaa henkilökuntaansa ja kalustoaan;

ii) ajoneuvon kuljettaminen lähimpään tai sopivimpaan paikkaan, jossa korjaus voidaan suorittaa, sekä mahdollisesti kuljettajan ja matkustajien kuljettaminen samaa avustamistapaa käyttäen lähimpään paikkaan, josta he voivat jatkaa matkaansa muulla tavoin; ja

iii) kun se jäsenvaltio, jossa suojan järjestänyt yritys sijaitsee, on siten säätänyt, ajoneuvon sekä mahdollisesti kuljettajan ja matkustajien kuljettaminen kotiinsa, lähtöpaikkaansa tai alkuperäiseen määräpaikkaansa saman jäsenvaltion sisällä; ja

c) apua ei anna yritys, jota tämä direktiivi koskee.

2. Edellä 1 kohdan b alakohdan i ja ii alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa edellytystä, että vahingon tai konevian on täytynyt tapahtua sen jäsenvaltion alueella, jossa suojan järjestänyt yritys sijaitsee, ei sovelleta tapauksissa, jossa edunsaaja on suojan järjestäneen järjestön jäsen, ja maassa, jossa vahinko tai vika tapahtuu, toimiva vastaava järjestö vastavuoroisen sopimuksen perusteella järjestää konevikapalvelun tai ajoneuvon kuljettamisen ilman lisämaksua edunsaajan pelkästään esittäessä jäsenkorttinsa, eikä myöskään Irlannissa ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa, joissa avustamistoiminnasta vastaa yksi järjestö, joka toimii molemmissa valtioissa.

3. Tätä direktiiviä ei sovelleta 1 kohdan b alakohdan iii alakohdassa tarkoitettujen toimintojen tapauksessa, jossa vahinko tai konevika on tapahtunut Irlannin tai, Yhdistyneen kuningaskunnan osalta, Pohjois-Irlannin alueella, ja ajoneuvo sekä mahdollisesti sen kuljettaja ja matkustajat kuljetetaan kotiin, lähtöpaikkaan tai alkuperäiseen määräpaikkaan jommallakummalla alueella.

4. Tätä direktiiviä ei sovelleta avustamistoimenpiteisiin, jotka Luxemburgin suurherttuakunnan autoliitto suorittaa, kun maantieajoneuvolle on sattunut vahinko tai konevika Luxemburgin suurherttuakunnan alueen ulkopuolella, ja joissa sellainen ajoneuvo, joka on ollut osallisena tällaisessa onnettomuudessa tai saanut konevian, sekä mahdollisesti sen kuljettaja ja matkustajat kuljetetaan kotipaikkakunnalleen.

▼B*7 artikla***Keskinäiset yritykset**

Tätä direktiiviä ei sovelleta vahinkovakuutustoimintaa harjoittaviin keskinäisiin yrityksiin, jotka ovat solmineet muiden samanlaisten keskinäisten yritysten kanssa sopimuksen, joka tarjoaa täyden jälleenvakuutus-turvan niiden antamille vakuutuksille tai jonka perusteella vastaanottavan yrityksen on vastattava tällaisista vakuutus-sopimuksista johtuvista vastuista ensivakuuttajan puolesta. Tällaisessa tapauksessa tämän direktiivin määräykset koskevat vastaanottavaa yritystä.

*8 artikla***Laitokset**

Tätä direktiiviä ei sovelleta seuraaviin vahinkovakuutustoimintaa harjoittaviin laitoksiin, jollei niiden sääntöjä tai sovellettavaa lakia, jotka koskevat niiden oikeutta toimia, muuteta:

- 1) Tanskassa Falck Danmark;
- 2) Saksassa seuraavat osittain julkisoikeudelliset laitokset:
  - a) Postbeamtenkrankenkasse;
  - b) Krankenversorgung der Bundesbahnbeamten;
- 3) Irlannissa Voluntary Health Insurance Board;
- 4) Espanjassa Consorcio de Compensación de Seguros.

*3 alajakso***Henkivakuutus***9 artikla***Toiminnot ja liiketoimet**

Tätä direktiiviä ei sovelleta seuraaviin henkivakuutustoimintoihin ja -liiketoimiin:

- 1) sellaisten huolto- ja avustuskassojen toiminta, joiden etuudet määrättyvät käytettävissä olevien varojen mukaan ja joissa jäsenten maksuosuus on etukäteen vahvistettu kiinteäksi;
- 2) muiden yhteisöjen kuin 2 artiklassa tarkoitettujen yritysten toiminta, jonka tarkoituksena on tarjota etuuksia yritykseen tai yritysryhmään taikka ammattiin tai ammattien ryhmään kuuluville työntekijöille tai yksityisyrittäjille kuoleman tai eloon jäämisen varalta taikka toiminnan lakkaamisen tai supistumisen varalta, riippumatta siitä, kattavatko vakuutusmaksuvastuut aina täysin tästä toiminnasta aiheutuvat sitoumukset;

▼B

- 3) eläkevakuutusyritysten eläketoiminta, josta on säädetty työntekijän eläkelaisissa (TyEL) ja siihen liittyvässä muussa Suomen lainsäädännössä, edellyttäen että:
- a) eläkevakuutusyhtiöt, joilla Suomen lainsäädännön mukaan on joltava erilliset kirjanpito- ja hallintojärjestelmät, perustavat lisäksi 1 päivästä tammikuuta 1995 alkaen oikeudellisesti erilliset yksiköt tämän toiminnan harjoittamista varten; ja
  - b) Suomen viranomaiset sallivat ketään syrjimättä jäsenvaltioiden kaikkien kansalaisten ja yhtiöiden harjoittaa Suomen lainsäädännön mukaisesti 2 artiklassa määriteltyä, tähän poikkeukseen liittyvää toimintaa joko omistamalla olemassa olevan vakuutusyhtiön tai -ryhmän tai osallistumalla siihen taikka perustamalla uusia vakuutusyhtiöitä tai -ryhmiä, mukaan lukien eläkevakuutusyhtiöt, tai osallistumalla niihin.

*10 artikla***Yhteisöt, yritykset ja laitokset**

Tätä direktiiviä ei sovelleta henkivakuutustoiminnan osalta seuraaviin yhteisöihin, yrityksiin ja laitoksiin:

- 1) yhteisöt, joiden tehtävänä on tarjota etuuksia yksinomaan kuoleman sattuessa, jos tällaisten etuuksien summa ei ylitä yksittäisestä kuolemantapauksesta johtuvia hautajaiskuluja tai jos etuudet tarjotaan luontoissuorituksena;
- 2) Saksassa toimiva Versorgungsverband deutscher Wirtschaftsorganisationen -niminen laitos, jollei sen sääntöjä toimintaoikeuden laajuuden osalta muuteta.
- 3) Espanjassa toimiva "Consortio de Compensación de Seguros" -niminen laitos, jollei sen sääntöjä toiminnan tai toimintaoikeuden osalta muuteta.

4 alajakso

Jälleenvakuutus*11 artikla***Jälleenvakuutus**

Tätä direktiiviä ei sovelleta jälleenvakuutustoimintaa harjoitettaessa jäsenvaltion hallituksen harjoittamaan tai täysimääräisesti takaamaan jälleenvakuutustoimintaan, kun kyseinen hallitus toimii tärkeään yleiseen etuun liittyvistä syistä viimeisenä mahdollisena vakuutuksenantajana, myös sellaisesta markkinatilanteesta johtuvissa olosuhteissa, jossa on mahdotonta saada riittävää kaupallista vakuutusuojaa.

▼B*12 artikla***Toimintansa lopettavat jälleenvakuutusyritykset**

1. Jälleenvakuutusyritykset, jotka ovat lopettaneet 10 päivään joulukuuta 2007 mennessä uusien jälleenvakuutussopimusten tekemisen ja hallinnoivat pelkästään voimassa olevaa vakuutuskantaansa lopettaakseen toimintansa, eivät kuulu tämän direktiivin soveltamisalaa.
2. Jäsenvaltioiden on laadittava luettelo kyseisistä jälleenvakuutusyrityksistä ja annettava se tiedoksi kaikille jäsenvaltioille.

*3 j a k s o***M ä ä r i t e l m ä t***13 artikla***Määritelmät**

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- 1) ”vakuutusyrityksellä” henki- tai vahinkovakuutustoimintaa harjoittavaa ensivakuutusyritystä joka on saanut toimiluvan 14 artiklan mukaisesti;
- 2) ”vakuutusalan kytkösyrityksellä” vakuutusyritystä, jonka omistaa muu rahoitusalan yritys kuin 212 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettu vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys tai vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysryhmä, tai muu kuin rahoitusalan yritys, jonka tarkoituksena on vakuuttaa ainoastaan sen yrityksen tai niiden yritysten riskejä, joihin se itse kuuluu, tai siihen yritysryhmään kuuluvan yrityksen tai kuuluvien yritysten riskejä, johon se kuuluu;
- 3) ”kolmannen maan vakuutusyrityksellä” yritystä, jolta, jos sen kotipaikka olisi yhteisön alueella, vaadittaisiin 14 artiklan mukainen vakuutusyrityksen toimilupa;
- 4) ”jälleenvakuutusyrityksellä” yritystä, joka on saanut 14 artiklan mukaisesti toimiluvan harjoittaa jälleenvakuutustoimintaa;
- 5) ”jälleenvakuutusalan kytkösyrityksellä” jälleenvakuutusyritystä, jonka omistaa joko muu rahoitusalan yritys kuin 212 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettu vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys tai vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysryhmä, tai muu kuin rahoitusalan yritys, jonka tarkoituksena on jälleenvakuuttaa ainoastaan sen yrityksen tai niiden yritysten riskejä, joihin se itse kuuluu, tai siihen yritysryhmään kuuluvan yrityksen tai kuuluvien yritysten riskejä, johon se kuuluu;

▼B

- 6) ”kolmannen maan jälleenvakuutusyrityksellä” yritystä, jolta, jos sen kotipaikka olisi yhteisön alueella, vaadittaisiin 14 artiklan mukainen jälleenvakuutusyrityksen toimilupa;
- 7) ”jälleenvakuutuksella” tai ”jälleenvakuutustoiminnalla” jompaa-kumpaa seuraavista toiminnoista:
  - a) toimintaa, jossa on kyse sellaisten riskien hyväksymisestä, jotka vakuutusyritys tai kolmannen maan vakuutusyritys taikka muu jälleenvakuutusyritys tai kolmannen maan jälleenvakuutusyritys on luovuttanut; tai
  - b) kun on kyse Lloyd’s-nimisestä vakuutuksenantajien yhteenliittymästä, toimintaa, jossa muu vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys kuin vakuutuksenantajien yhteenliittymä Lloyd’s hyväksyy Lloyd’sin jäsenen luovuttamia riskejä;
- 8) ”kotijäsenvaltiolla” jotakin seuraavista:
  - a) vahinkovakuutustoiminnan osalta jäsenvaltiota, jossa riskiä kattavan vakuutusyrityksen kotipaikka sijaitsee;
  - b) henkivakuutustoiminnan osalta jäsenvaltiota, jossa sitoumuksen tehneen vakuutusyrityksen kotipaikka sijaitsee; tai
  - c) jälleenvakuutustoiminnan osalta jäsenvaltiota, jossa jälleenvakuutusyrityksen kotipaikka sijaitsee;
- 9) ”vastaanottavalla jäsenvaltiolla” muuta sellaista jäsenvaltiota kuin kotijäsenvaltiota, jossa vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksellä on sivukonttori tai jossa se tarjoaa palveluita; henkivakuutus- ja vahinkovakuutustoiminnan osalta jäsenvaltiolla, jossa vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys tarjoaa palveluja, tarkoitetaan vastaavasti sitoumusjäsenvaltiota tai jäsenvaltiota, jonka alueella riski sijaitsee, jos sitoumuksen tai riskin kattaa toisessa jäsenvaltiossa sijaitseva vakuutusyritys tai sivukonttori;
- 10) ”valvontaviranomaisella” kansallista viranomaista tai kansallisia viranomaisia, joilla on lain tai asetuksen nojalla toimivalta valvoa vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksiä;
- 11) ”sivukonttorilla” vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen asioimista tai sivukonttoria, joka sijaitsee muun jäsenvaltion kuin kotijäsenvaltion alueella;
- 12) ”yrityksen toimipaikalla” yrityksen kotipaikkaa tai sivukonttoria;
- 13) ”jäsenvaltiolla, jossa riski sijaitsee” jotakin seuraavista:
  - a) jäsenvaltiota, jossa omaisuus sijaitsee, jos vakuutus koskee joko rakennuksia tai rakennuksia ja niiden irtaimistoa, sikäli kuin irtaimisto on vakuutettu samalla vakuutuskirjalla;

▼B

- b) rekisteröintijäsenvaltiota, jos vakuutus koskee kaikenlaisia ajoneuvoja;
- c) jäsenvaltiota, jossa vakuutuksenottaja otti vakuutuksen, jos on kyse vakuutuksesta, joka on voimassa enintään neljä kuukautta ja kattaa matka- ja lomariskejä missä tahansa vakuutusluokassa;
- d) kaikissa tapauksissa, jotka eivät nimenomaan sisälly a, b tai c alakohtaan, jäsenvaltiota, jossa sijaitsee jompikumpi seuraavista:
  - i) vakuutuksenottajan vakinainen asuinpaikka; tai
  - ii) jos vakuutuksenottaja on oikeushenkilö, tämän vakuutuksenottajan se sijoittautumispaikka, johon sopimus liittyy;
- 14) ”sitoumusjäsenvaltiolla” jäsenvaltiota, jossa sijaitsee jompikumpi seuraavista:
  - a) vakuutuksenottajan vakinainen asuinpaikka;
  - b) jos vakuutuksenottaja on oikeushenkilö, tämän vakuutuksenottajan se toimipaikka, johon sopimus liittyy;
- 15) ”emoyrityksellä” direktiivin 83/349/ETY 1 artiklassa tarkoitettua emoyritystä;
- 16) ”tytäryrityksellä” direktiivin 83/349/ETY 1 artiklassa tarkoitettua tytäryritystä, sen tytäryritykset mukaan luettuina;
- 17) ”läheisillä sidoksilla” tilannetta, jossa kahden tai useamman luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön välillä on sidossuhde määräysvallan tai omistusyhteyden kautta, tai tilannetta, jossa kaksi tai useampi luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö on määräysvallan kautta pysyvästi sidoksissa yhteen ja samaan henkilöön;
- 18) ”määräysvallalla” direktiivin 83/349/ETY 1 artiklassa säädettyä emoyrityksen ja tytäryrityksen välistä yhteyttä tai vastaavaa luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön ja yrityksen välistä yhteyttä;
- 19) ”ryhmänsisäisillä liiketoimilla” liiketoimia, joissa vakuutus- tai jälleenvakuutusalan yritykset ovat riippuvaisia suoraan tai välillisesti saman ryhmän toisista yrityksistä tai sellaisesta luonnollisesta tai oikeushenkilöstä, jota yhdistää ryhmän yritykseen läheinen sidos, velvoitteen täyttämiseksi riippumatta siitä, perustuuko se sopimukseen ja tapahtuuko se maksua vastaan;
- 20) ”omistusyhteydellä” sitä, että yrityksestä suoraan tai määräysvallan kautta pidetään hallussa vähintään 20 prosenttia yrityksen äänivallasta tai pääomasta;
- 21) ”määräomistusyhteydellä” yrityksestä suoraan tai välillisesti omistettua osuutta, joka on vähintään 10 prosenttia yrityksen pääomasta tai äänivallasta taikka jolla voidaan vaikuttaa merkittäväällä tavalla kyseisen yrityksen johtamiseen;
- 22) ”säännellyillä markkinoilla” jompaakumpaa seuraavista:
  - a) markkinoiden sijaitessa jäsenvaltiossa direktiivin 2004/39/EY 4 artiklan 1 kohdan 14 alakohdassa määritellyt säännellyt markkinat; tai

▼B

- b) markkinoiden sijaitessa kolmannessa maassa rahoitusmarkkinat, jotka täyttävät seuraavat edellytykset:
- i) ne ovat vakuutusyrityksen kotijäsenvaltion tunnustamat ja täyttävät direktiivissä 2004/39/EY säädetyt vaatimuksia vastaavat vaatimukset; ja
  - ii) rahoitusvälineet, joilla käydään kauppaa näillä markkinoilla, ovat laadultaan vastaavia niiden välineiden kanssa, joilla käydään kauppaa kotijäsenvaltion yksillä tai useammilla säännellyillä markkinoilla;
- 23) ”kansallisella toimistolla” direktiivin 72/166/ETY 1 artiklan 3 kohdassa määriteltyä vakuutuksenantajien kansallista toimistoa;
- 24) ”kansallisella takuurahastolla” direktiivin 84/5/ETY 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua laitosta;
- 25) ”rahoitusalan yrityksellä” mitä tahansa seuraavista:
- a) direktiivin 2006/48/EY 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu luottolaitos tai 5 kohdassa tarkoitettu rahoituslaitos tai 21 kohdassa tarkoitettu pankkipalveluja avustavia palveluja tarjoava yritys;
  - b) vakuutusyritys tai jälleenvakuutusyritys taikka 212 artiklan 1 kohdan f alakohdassa tarkoitettu vakuutushallintayhtiö;
  - c) direktiivin 2004/39/EY 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa tarkoitettu sijoituspalveluyritys tai rahoituslaitos; tai
  - d) direktiivin 2002/87/EY 2 artiklan 15 kohdassa tarkoitettu rahoitusalan sekaholdingyhtiö;
- 26) ”erillisyyhtiöllä” yritystä, joka ei ole olemassa oleva vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys ja joka ottaa vastatakseen vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysten riskejä ja kattaa nämä riskit kokonaisuudessaan lainan liikkeelle laskemisesta saatavilla tuotoilla tai muilla rahoitusmenetelmillä, joissa lainan tai rahoitusmenetelmän tarjoajan oikeuksilla saataviensa suorituksiin on huonompi etuoikeus kuin tällaisen yrityksen jälleenvakuutusvelvoitteilla, riippumatta siitä, onko se rekisteröity osakeyhtiö vai ei;
- 27) ”suurilla riskeillä”
- a) riskejä, jotka kuuluvat liitteessä I olevan A osan luokkiin 4, 5, 6, 7, 11 ja 12;
  - b) riskejä, jotka kuuluvat liitteessä I olevan A osan luokkiin 14 ja 15, kun vakuutuksenottaja on ammattimaisesti mukana teollisessa tai kaupallisessa toiminnassa tai jossakin vapaassa ammatissa, ja riskit liittyvät tällaiseen toimintaan;
  - c) riskejä, jotka kuuluvat liitteessä I olevan A osan luokkiin 3, 8, 9, 10, 13 ja 16, sikäli kuin vakuutuksenottaja ylittää ainakin kaksi seuraavien arviointiperusteiden rajoista:
    - i) taseen loppusumma 6,2 miljoonaa euroa;

▼B

ii) perustamissopimuksen 54 artiklan 3 kohdan g alakohdan nojalla yhtiömuodoltaan tietynlaisten yhtiöiden tilinpäätöksistä 25 päivänä heinäkuuta 1978 annetun neljännen neuvoston direktiivin 78/660 ⁽¹⁾ mukainen nettoliikevaihto 12,8 miljoonaa euroa;

iii) työntekijöitä tilikauden aikana keskimäärin 250.

Jos vakuutuksenottaja kuuluu yritysryhmään, joka direktiivin 83/349/ETY mukaisesti laatii konsolidoidun tilinpäätöksen, ensimmäisen alakohdan c alakohdassa säädettyjä arviointiperusteita sovelletaan konsolidoidun tilinpäätöksen pohjalta.

Jäsenvaltiot voivat lisätä ensimmäisen alakohdan c alakohdassa tarkoitettuun luokkaan riskejä, joita ammatilliset yhdistykset, yhteisyritykset tai tilapäiset yhteenliittymät vakuuttavat;

- 28) ”ulkoistamisella” kaikenlaisia vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen ja palveluntarjoajan, joka voi olla valvottava yritys, välisiä järjestelyjä, joiden perusteella kyseinen palveluntarjoaja suorittaa suoraan tai edelleen ulkoistamalla sellaisen prosessin, palvelun tai toiminnan, jonka vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys olisi muutoin itse suorittanut, riippumatta siitä, onko palveluntarjoaja valvottava yritys vai ei;
- 29) ”toiminnolla” hallintojärjestelmään kuuluvaa sisäistä valmiutta suorittaa käytännön tehtäviä; hallintojärjestelmään kuuluvat riskinhallintatoiminto, sääntöjen noudattamista valvova toiminto, sisäisen tarkastuksen toiminto ja aktuaaritoiminto;
- 30) ”vakuutusriskillä” riittämättömistä hinnoittelua ja vastuuvalkaa koskevista oletuksista johtuvaa tappioriskiä tai vakuutusvastuiden arvon epäedullista muutosta;
- 31) ”markkinariskillä” tappioriskiä tai taloudellisen aseman epäedullista muutosta, joka johtuu suoraan tai välillisesti omaisuuden, vastuiden ja rahoitusvälineiden markkinahintojen tason ja volatiliiteetin heilahteluista;
- 32) ”luottoriskillä” tappioriskiä tai taloudellisen aseman epäedullista muutosta, joka johtuu arvopapereiden liikkeeseenlaskijoiden, vastapuolten tai velallisten luottokelpoisuuden heilahteluista ja joka kohdistuu vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiin vastapuoliriskin, korkomarginaaliriskin tai markkinariskikeskittymien muodossa;

▼M5

- 32 a) ”ehdot täyttävällä keskusvastapuolella” keskusvastapuolta, jolle on myönnetty toimilupa OTC-johdannaisista, keskusvastapuolista ja kauppatietorekistereistä 4 päivänä heinäkuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 ⁽²⁾ 14 artiklan mukaisesti tai joka on tunnustettu kyseisen asetuksen 25 artiklan mukaisesti;

⁽¹⁾ EYVL L 222, 14.8.1978, s. 11.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 648/2012, annettu 4 päivänä heinäkuuta 2012, OTC-johdannaisista, keskusvastapuolista ja kauppatietorekistereistä (EUVL L 201, 27.7.2012, s. 1).

▼ B

- 33) ”operatiivisella riskillä” riittämättömiin tai epäonnistuneisiin sisäisiin prosesseihin, henkilöstöön ja järjestelmiin tai ulkoisiin tapah-tumiin liittyvää tappioriskiä;
- 34) ”likviditeettiriskillä” riskiä, että vakuutus- ja jälleenvakuutusyri-tykset eivät kykene muuttamaan sijoituksiaan ja muuta omaisuut-taan rahaksi täyttääkseen maksettaviksi tulevat taloudelliset vel-voitteensa;
- 35) ”keskittymäriskillä” kaikenlaisia riskejä, joihin liittyvien tappiot voivat olla niin suuria, että ne vaarantavat vakuutus- ja jälleen-vakuutusyritysten vakavaraisuuden tai taloudellisen aseman;
- 36) ”riskienvähentämistekniikoilla” kaikenlaisia tekniikoita, joiden avulla vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset voivat siirtää osan riskeistään tai kaikki riskinsä toiselle osapuolelle;
- 37) ”hajautusvaikutuksilla” vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten sekä vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysryhmien riskien pienentämistä liiketoimintaa hajauttamalla, sillä yhden riskin aiheuttama epä-edullinen tulos voi tasoittua toisen riskin tuottamalla edullisem-malla tuloksella, kun kyseiset riskit eivät korreloi täysin kes-kenään;
- 38) ”ennustetulla todennäköisyysjakaumalla” matemaattista funktiota, jolla määritetään toteutumisen todennäköisyys kattavalle määrälle toisensa poissulkevia tulevia tapahtumia;
- 39) ”riskimitalla” matemaattista funktiota, jolla määritetään tietylle ennustetulle todennäköisyysjakaumalle rahamäärä, ja joka kasvaa monotonisesti kyseiseen ennustettuun todennäköisyysjakaumaan sisältyvien riskien tason kanssa;

▼ M5

- 40) ”ulkoisella luottoluokituslaitoksella” luottoluokituslaitosta, joka on rekisteröity tai sertifioitu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1060/2009 ⁽¹⁾ mukaisesti, tai luottoluokituk-sia antavaa keskuspankkia, joka on vapautettu kyseisen asetuksen soveltamisesta.

▼ B*II LUKU**Liiketoiminnan aloittamisen edellytykset**14 artikla***Toimilupaa koskevat periaatteet**

1. Tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvan ensivakuutus- tai jälleenvakuutustoiminnan aloittamiseen on oltava ennalta myönnetty toimi-lupa.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1060/2009, annettu 16 päivänä syyskuuta 2009, luottoluokituslaitoksista (EUVL L 302, 17.11.2009, s. 1).

▼B

2. Seuraavien yritysten on haettava 1 kohdassa tarkoitettua toimilupaa kotijäsenvaltionsa valvontaviranomaisilta:

- a) yritys, joka on perustamassa kotipaikkansa kyseisen jäsenvaltion alueille; tai
- b) vakuutusyritys, joka saatuaan 1 kohdan mukaisen toimiluvan haluaa laajentaa liiketoimintaansa kokonaiseen vakuutusluokkaan tai muihin kuin aiemman toimiluvan jo kattamiin vakuutusluokkiin.

*15 artikla***Toimiluvan soveltamisala**

1. Edellä olevan 14 artiklan mukainen toimilupa on voimassa koko yhteisössä. Sillä sallitaan vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten harjoittaa liiketoimintaa yhteisössä, ja kyseinen toimilupa kattaa myös sijoittautumisvapauden ja palvelujen tarjoamisen vapauden.

2. Jollei 14 artiklasta muuta johdu, toimilupa myönnetään liitteessä I olevassa A osassa tai liitteessä II lueteltua ensivakuutuksen tiettyä luokkaa varten. Se kattaa koko luokan, jollei hakija halua kattaa kuin osan kyseiseen luokkaan kuuluvista riskeistä.

Yhteen luokkaan sisältyvät riskit eivät saa kuulua mihinkään muuhun luokkaan, lukuun ottamatta 16 artiklassa tarkoitettuja tapauksia.

Useampia luokkia koskeva toimilupa voidaan myöntää sikäli kuin jäsenvaltion kansallisessa lainsäädännössä sallitaan näiden luokkien samanaikainen harjoittaminen.

3. Kun kyse on vahinkovakuutustoiminnasta, jäsenvaltiot voivat myöntää liitteessä I olevassa B osassa lueteltujen vakuutusluokkien ryhmille toimiluvan.

Valvontaviranomaiset voivat rajoittaa yhtä luokkaa varten haetun toimiluvan ainoastaan 23 artiklassa tarkoitettussa toimintasuunnitelmassa määriteltyihin liiketoimiin.

4. Yritykset, joita tämä direktiivi koskee, saavat ryhtyä 6 artiklassa tarkoitettuun avustustoimintaan vain, jos ne ovat saaneet toimiluvan liitteessä I olevan A osan luokkaa 18 varten, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 16 artiklan 1 kohdan soveltamista. Tällöin tätä direktiiviä sovelletaan kyseiseen toimintaan.

5. Kun kyse on jälleenvakuutustoiminnasta, toimilupa myönnetään vahinkojälleenvakuutustoiminnan, henkiläjälleenvakuutustoiminnan tai kaiken jälleenvakuutustoiminnan harjoittamista varten.

Toimilupahakemusta käsiteltäessä on tarkasteltava 18 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti toimitettavaa toimintasuunnitelmaa ja sen jäsenvaltion, jossa toimilupaa haetaan, toimiluvan myöntämiselle asettamien edellytysten täyttymistä.

▼B*16 artikla***Liitännäisriskit**

1. Vakuutusyrittäjä, joka on saanut toimiluvan liitteessä I olevaan yhteen luokkaan tai useamman luokan ryhmään kuuluvalle pääriskille, voi myös vakuuttaa toiseen luokkaan kuuluvia riskejä tarvitsematta kyseisille riskeille toimilupaa, jos ne täyttävät kaikki seuraavat edellytykset:

- a) ne liittyvät pääriskiin;
- b) ne koskevat kohdetta, joka on katettu pääriskiä vastaan; ja
- c) ne on katettu pääriskin vakuutussopimuksella.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, liitteessä I olevan A osan luokkiin 14, 15 ja 17 sisältyviä riskejä ei saa pitää muiden luokkien liitännäisriskeinä.

Kuitenkin voidaan luokassa 17 esitettyä oikeusturvavakuutusta pitää luokan 18 liitännäisriskinä, jos 1 kohdassa määritellyt edellytykset ja jompikumpi seuraavista edellytyksistä täyttyvät:

- a) pääriski liittyy yksinomaan sellaisille henkilöille annettuun apuun, jotka joutuvat vaikeuksiin ollessaan matkalla, poissa kotoaan tai ollessaan poissa tavanomaisesta asuinpaikastaan; tai
- b) vakuutus koskee riitoja tai riskejä, jotka aiheutuvat merialusten käytöstä tai liittyvät niiden käyttöön.

*17 artikla***Vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen oikeudellinen muoto**

1. Kotijäsenvaltion on vaadittava, että yritys, jolle haetaan toimilupaa 14 artiklan mukaisesti, on oikeudelliselta muodoltaan jokin liitteessä III mainituista.

2. Jäsenvaltiot voivat perustaa muun muotoisia julkisoikeudellisia yrityksiä sikäli kuin näiden yritysten tarkoituksena on harjoittaa vakuutus- tai jälleenvakuutustoimintaa vastaavilla edellytyksillä kuin yksityisoikeudelliset yritykset.

▼M5

3. Komissio voi hyväksyä 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä liitteessä III olevista yhtiömuotojen luetteloista A, B ja C osan 28 ja 29 kohtaa lukuun ottamatta.

▼B*18 artikla***Toimiluvan edellytykset**

1. Kotijäsenvaltion on vaadittava, että yritykset, joille haetaan toimilupaa:

- a) kun kyse on vakuutusyrityksistä, rajoittavat liiketoimintansa vakuutustoimintaan ja siitä välittömästi johtuvaan liiketoimintaan lukuun ottamatta muita kaupallisia liiketoimia;

▼B

- b) kun kyse on jälleenvakuutusyrittäjistä, rajoittavat liiketoimintansa jälleenvakuutustoimintaan ja siitä välittömästi johtuvaan liiketoimintaan; ne voivat hoitaa myös vakuutusholdingyhtiön tehtäviä ja harjoittaa direktiivin 2002/87/EY 2 artiklan 8 kohdassa tarkoitettuun rahoitusalan toimintaan liittyvää toimintaa;
- c) esittävät 23 artiklan mukaisen toimintasuunnitelman;
- d) pystyvät kattamaan 129 artiklan 1 kohdan d alakohdassa säädetyn vähimmäispääomavaatimuksen absoluuttisen vähimmäistason hyväksyttävillä omilla perusvaroilla;
- e) esittävät todisteet siitä, että niillä on tulevaisuudessa hyväksyttävä oma varallisuus 100 artiklassa säädetyn vakavaraisuuspääomavaatimuksen kattamiseksi;
- f) esittävät todisteet siitä, että niillä on tulevaisuudessa hyväksyttävät oma perusvarallisuus 128 artiklassa säädetyn vähimmäispääomavaatimuksen kattamiseksi;
- g) esittävät todisteet siitä, että ne pystyvät toimimaan IV luvun 2 jaksossa tarkoitettun hallintojärjestelmän edellyttämällä tavalla;
- h) kun kyse on vahinkovakuutustoiminnasta, ilmoittavat kuhunkin muuhun kuin siihen jäsenvaltioon, johon toimilupaa haetaan, direktiivin 2000/26/EY 4 artiklan mukaisesti nimettyjen korvausedustajien nimet ja osoitteet, jos katettava riski on luokiteltu tämän direktiivin liitteessä I olevan A osan luokkaan 10, rahdinkuljettajan vastuuta lukuun ottamatta.

2. Vakuutusyrittäjien, jotka hakee toimilupaa laajentaakseen liiketoimintaansa muihin vakuutusluokkiin tai laajentaakseen toimiluvan koskemaan ainoastaan osaa yhteen vakuutusluokkaan sisältyvistä riskeistä, on esitettävä 23 artiklan mukainen toimintasuunnitelma.

Lisäksi sen on esitettävä todisteet siitä, että sillä on hyväksyttävä oma varallisuus 100 artiklan ensimmäisessä kohdassa säädetyn vakavaraisuuspääomavaatimuksen ja 128 artiklassa säädetyn vähimmäispääomavaatimuksen täyttämiseksi.

3. Rajoittamatta 2 kohdan soveltamista sellaisen henkivakuutustoimintaa harjoittavan vakuutusyrittäjien, jotka hakee toimilupaa laajentaakseen liiketoimintaansa liitteessä I olevan A osan luokassa 1 tai 2 lueteltuihin riskeihin, joita tarkoitetaan 73 artiklassa, on osoitettava, että:

- a) sillä on hyväksyttävät oma perusvarallisuus 129 artiklan 1 kohdan d alakohdassa henki- ja vahinkovakuutusyrittäjille säädettyjen vähimmäispääomavaatimuksen absoluuttisten vähimmäistasojen kattamiseksi;

▼B

b) se sitoutuu täyttämään 74 artiklan 3 kohdassa tarkoitettut tulevat taloudelliset vähimmäisveloitteet.

4. Rajoittamatta 2 kohdan soveltamista sellaisen liitteessä I olevan A osan luokassa 1 tai 2 lueteltuihin riskeihin liittyvää vahinkovakuutus-toimintaa harjoittavan vakuutusyhtiön, joka hakee toimilupaa laajentaakseen liiketoimintaansa 73 artiklassa tarkoitettuihin henkivakuutusriskeihin, on osoitettava, että:

a) sillä on hyväksyttävät oma perusvarallisuus 129 artiklan 1 kohdan d alakohdassa henki- ja vahinkovakuutusyhtiöille säädettyjen vähimmäispääomavaatimuksen absoluuttisten vähimmäistasojen kattamiseksi;

b) se sitoutuu täyttämään 74 artiklan 3 kohdassa tarkoitettut taloudelliset vähimmäisveloitteet toiminnassaan jatkossa.

*19 artikla***Läheiset sidokset**

Jos vakuutus- tai jälleenvakuutusyhtiön ja muun luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön välillä vallitsee läheinen sidos, valvontaviranomaiset voivat myöntää toimiluvan vain, jos sidos ei estä niitä hoitamasta tehokkaasti valvontaan liittyviä tehtäviä.

Valvontaviranomaisten on evättävä toimilupa, jos yhteen tai useampaan vakuutus- tai jälleenvakuutusyhtiöön läheisesti sidoksissa olevaan luonnolliseen henkilöön tai oikeushenkilöön sovellettavan kolmannen maan lait, asetukset tai hallinnolliset määräykset taikka kyseisten säästösten täytäntöönpanoon liittyvät vaikeudet estävät viranomaisia hoitamasta tehokkaasti valvontaan liittyviä tehtäviä.

Valvontaviranomaisten on vaadittava vakuutus- ja jälleenvakuutusyhtiöitä toimittamaan niille tiedot, jotka ne tarvitsevat valvoakseen, että ensimmäisessä kohdassa tarkoitettuja edellytyksiä noudatetaan jatkuvasti.

*20 artikla***Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten kotipaikka**

Jäsenvaltioiden on vaadittava, että vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten kotipaikka sijaitsee samassa jäsenvaltiossa kuin niiden sääntömääräinen kotipaikka.

*21 artikla***Vakuutusehdot ja vakuutusmaksut**

1. Jäsenvaltiot eivät saa vaatia niiden vakuutus sopimusten yleisten ja erityisten vakuutusehtojen, maksuperusteiden, vakuutusmaksujen ja vakuutusteknisen vastuuvielan laskemisessa käytettyjen teknisten perusteiden sekä lomakkeiden ja muiden painettujen asiakirjojen ennalta hyväksymistä tai järjestelmällistä ilmoittamista, joita yritys aikoo käyttää vakuutuksen-, jälleenvakuutuksen- tai edelleenvakuutuksenottajien kanssa asioidessaan.

▼B

Kotijäsenvaltio saa kuitenkin henkivakuutustoiminnan osalta ja ainoastaan vakuutusmatemaattisia periaatteita koskevien kansallisten säännösten noudattamisen valvomiseksi vaatia vakuutusmaksuperusteiden ja vakuusteknisen vastuuvelan laskemisessa käytettyjen teknisten perusteiden järjestelmällistä ilmoittamista. Kyseinen vaatimus ei saa toimia ennakkoodellytyksenä henkivakuutusyrityksen toimiluvan myöntämiselle.

2. Jäsenvaltiot eivät saa jatkaa eivätkä ottaa käyttöön velvollisuutta ennalta antaa tiedoksi tai hyväksyä maksunkorotuksia muutoin kuin osana yleistä hintavalvontajärjestelmää.

3. Jäsenvaltiot voivat tarkastaa liitteessä I olevassa A osassa mainittua vakuutusluokkaa 18 varten toimilupaa hakevien tai sen saaneiden yritysten sellaisia suoria tai välillisiä henkilöstö- ja kalustovoimavaroja mukaan lukien lääketieteellisen henkilökunnan pätevyys ja kaluston laatu, jotka yrityksellä on oltava käytettävissään kyseistä luokkaa koskevien sitoumusten täyttämiseksi.

4. Jäsenvaltiot voivat pitää edelleen voimassa tai antaa lakeja, asetuksia tai hallinnollisia määräyksiä, joissa säädetään perustamiskirjan tai yhtiöjärjestyksen hyväksymisestä ja kaikkien muiden tavanomaiselle valvonnalle tarpeellisten asiakirjojen toimittamisesta.

*22 artikla***Markkinoiden taloudelliset tarpeet**

Jäsenvaltiot eivät saa vaatia, että markkinoiden taloudelliset tarpeet on otettava huomioon toimilupahakemusta käsiteltäessä.

*23 artikla***Toimintasuunnitelma**

1. Edellä 18 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetun toimintasuunnitelman on sisällettävä seuraavat tiedot tai selvitykset:

- a) niiden riskien tai sitoumusten laatu, joita kyseinen vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys aikoo kattaa;
- b) jälleenvakuutusmuoto, jota jälleenvakuutusyritys aikoo käyttää jälleenvakuutuksenottajien kanssa tekemissään sopimuksissa;
- c) jälleen- ja edelleenvakuutusta koskevat pääperiaatteet;
- d) omien perusvarojen erät, joista vähimmäispääomavaatimuksen absoluuttinen vähimmäistaso koostuu;
- e) hallinnon ja myyntiverkon arvioidut perustamiskustannukset ja niiden kattamiseen tarkoitetut varat sekä, jos katettavat riskit kuuluvat liitteessä I olevan A osan luokkaan 18, vakuutusyrityksen hallussa olevat, luvatus avun antamiseen tarvittavat voimavarat.

2. Edellä 1 kohdassa lueteltujen vaatimusten lisäksi suunnitelman on sisällettävä kolmelta ensimmäiseltä tilikaudelta seuraavat tiedot:

- a) taseen kehittymistä koskeva ennuste;

▼B

- b) a alakohdassa tarkoitettuun taseen kehittymistä koskevaan ennusteseen perustuvat arviot VI luvun 4 jakson 1 alajaksossa säädetystä tulevasta vakavaraisuuspääomavaatimuksesta sekä käytetty laskentamenetelmä;
- c) a alakohdassa tarkoitettuun taseen kehittymistä koskevaan ennusteseen perustuvat arviot 128 ja 129 artiklassa säädetystä tulevasta vähimmäispääomavaatimuksesta sekä käytetty laskentamenetelmä;
- d) arviot vakuutusteknisen vastuuvelan, vakavaraisuuspääomavaatimuksen ja vähimmäispääomavaatimuksen kattamiseen tarkoitetuista varoista;
- e) vahinkovakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan osalta myös seuraavat tiedot:
- i) arviot muista hallintokustannuksista kuin perustamiskustannuksista, erityisesti juoksevista yleiskuluista ja palkkioista;
- ii) arviot vakuutusmaksuista ja korvauksista;
- f) henkivakuutustoiminnan osalta myös suunnitelma, jossa on yksityiskohtaiset arviot ensivakuutuksen sekä tulevan ja menevän jälleenvakuutuksen tuloista ja menoista.

*24 artikla***Osakkeenomistajat ja jäsenet, joilla on määräämistusyhteys**

1. Kotijäsenvaltion valvontaviranomaiset eivät saa myöntää toimilupaa vakuutus- tai jälleenvakuutustoiminnan aloittamiseen, ennen kuin niille on ilmoitettu niiden suoraan tai välillisesti omistajina tai jäseninä olevien luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden nimet, joilla on määräämistusyhteys, ja näiden omistusyhteyksien määrät.

Kyseisten viranomaisten on evättävä toimilupa, jos viranomaiset, ottaen huomioon, että on tarpeen turvata vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen vakaa ja järkevä johtaminen, eivät ole vakuuttuneita kyseisten osakkeenomistajien tai jäsenten pätevydestä.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa sovellettaessa otetaan huomioon säännellyillä markkinoilla kaupankäynnin kohteeksi otettavien arvopaperien liikkeeseenlaskijoita koskeviin tietoihin liittyvien avoimuusvaatimusten yhdenmukaistamisesta 15 päivänä joulukuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/109/EY ⁽¹⁾ 9 ja 10 artiklassa tarkoitettut äänioikeudet ja mainitun direktiivin 12 artiklan 4 ja 5 kohdassa säädetty niiden yhteen laskemista koskevat ehdot.

⁽¹⁾ EUVL L 390, 31.12.2004, s. 38.

▼ B

Jäsenvaltiot eivät saa ottaa huomioon sellaisia äänioikeuksia tai osakkeita, joita sijoituspalveluyrityksillä tai luottolaitoksilla voi olla sen vuoksi, että ne ovat antaneet merkintäsitoumuksen rahoitusvälineiden liikkeeseenlaskulle ja/tai rahoitusvälineiden liikkeeseenlasku on järjestetty direktiivin 2004/39/EY liitteessä I olevan A osan 6 kohdassa tarkoitettuna merkintätakauksen perusteella, edellyttäen, että kyseisiä oikeuksia ei käytetä eikä niillä muuten vaikuteta liikkeeseenlaskijan johtamiseen ja että ne luovutetaan vuoden kuluessa hankkimisesta.

*25 artikla***Toimiluvan epäävä päätös**

Päätös, jolla toimilupa evätään, on perusteltava yksityiskohtaisesti ja annettava tiedoksi asianomaiselle yritykselle.

Jäsenvaltion on säädettävä, että toimiluvan epäävä päätös voidaan saattaa tuomioistuimen käsiteltäväksi.

Samoin on säädettävä myös niissä tapauksissa, joissa valvontaviranomaiset eivät ole käsitelleet toimilupahakemusta kuuden kuukauden kuluessa sen vastaanottamisesta.

▼ M5*25 a artikla***Toimilupien tiedoksi antaminen ja julkistaminen tai peruuttaminen**

Jokainen toimiluvan myöntäminen tai toimiluvan peruutus on annettava tiedoksi Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1094/2010⁽¹⁾ perustetulle Euroopan valvontaviranomaiselle (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen, jäljempänä ”vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen”). Kunkin toimiluvan saaneen vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen toiminimi on merkittävä luetteloon. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen julkistaa luettelon verkkosivustollaan ja pitää sen ajan tasalla.

▼ B*26 artikla***Muiden jäsenvaltioiden viranomaisten kuuleminen ennakolta**

1. Asianomaisen toisen jäsenvaltion valvontaviranomaisia on kuultava ennen kuin toimilupa myönnetään jollekin seuraavista:

- a) tässä jäsenvaltiossa toimiluvan saaneen vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen tytäryritys;
- b) tässä jäsenvaltiossa toimiluvan saaneen vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen emoyrityksen tytäryritys; tai
- c) yritys, jossa määräysvalta on samalla luonnollisella henkilöllä tai oikeushenkilöllä kuin tässä jäsenvaltiossa toimiluvan saaneessa vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksessä.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1094/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/79/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 48).

▼B

2. Luottolaitosten tai sijoituspalveluyritysten valvonnasta vastaavia kyseisen jäsenvaltion valvontaviranomaisia on kuultava ennen kuin toimilupa myönnetään vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykselle, joka on:

- a) yhteisössä toimiluvan saaneen luottolaitoksen tai sijoituspalveluyrityksen tytäryritys;
- b) yhteisössä toimiluvan saaneen luottolaitoksen tai sijoituspalveluyrityksen emoyrityksen tytäryritys; tai
- c) yritys, jossa määräysvalta on samalla luonnollisella henkilöllä tai oikeushenkilöllä kuin yhteisössä toimiluvan saaneessa luottolaitoksessa tai sijoituspalveluyrityksessä.

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen asianomaisten viranomaisten on kuultava toisiaan erityisesti arvioidessaan osakkeenomistajien sopivuutta ja saman yritysryhmän toisen yrityksen johtamiseen osallistuviin, sen tosiasiallisesta toiminnasta vastaaviin tai siinä muissa keskeisissä tehtävissä oleviin kaikkiin henkilöihin sovellettavia sopivuutta ja luotettavuutta koskevia vaatimuksia.

Viranomaisten on ilmoitettava toisilleen kaikki osakkeenomistajien sopivuutta sekä yrityksen tosiasiallisesta toiminnasta vastaaviin tai siinä muissa keskeisissä tehtävissä oleviin kaikkiin henkilöihin sovellettavia sopivuutta ja luotettavuutta koskevia vaatimuksia koskevat tiedot, joilla on merkitystä muiden toimiluvan myöntämiseen osallistuvien toimivaltaisten viranomaisten sekä toimintaehtojen noudattamisen jatkuvan arvioinnin kannalta.

*III LUKU****Valvontaviranomaiset ja yleiset säännöt****27 artikla***Valvonnan päätavoite**

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että valvontaviranomaisilla on tarvittavat keinot ja tarvittava asiantuntemus, valmiudet ja toimivalta huolehtia valvonnan päätavoitteesta eli vakuutuksenottajien ja edunsaajien suojelusta.

*28 artikla***Rahoitusjärjestelmän vakaus ja prosykliisyys**

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että valvontaviranomaiset yleisiä tehtäviään hoitaessaan harkitsevat erityisesti kriisitilanteissa asianmukaisesti päätöstensä mahdollisia vaikutuksia Euroopan unionin rahoitusjärjestelmien vakauteen kyseisenä ajankohtana saatavilla olevien tietojen perusteella, sanotun kuitenkin rajoittamatta 27 artiklassa säädetyn valvonnan päätavoitteen toteuttamista.

▼ B

Silloin kun rahoitusmarkkinoiden kehitys on poikkeuksellista, valvontaviranomaisten on otettava huomioon toimintansa mahdolliset prosykliset vaikutukset.

*29 artikla***Valvonnan yleiset periaatteet**

1. Valvonnan on perustuttava tulevaisuuteen suuntautuvaan ja riskilähtöiseen lähestymistapaan. Osana valvontaa on varmistettava jatkuvasti, että vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset harjoittavat vakuutus- ja jälleenvakuutustoimintaa asianmukaisesti ja noudattavat valvontaan liittyviä säännöksiä ja määräyksiä.
2. Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten valvonnan on yhdistettävä asianmukaisesti yritysten toimitiloissa tapahtuvat tarkastukset ja niiden ulkopuolella toteutetut toimet.
3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tässä direktiivissä säädettyjä vaatimuksia sovelletaan tavalla, joka on oikeassa suhteessa vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen liiketoimintaan liittyvien riskien luonteeseen, laajuuteen ja monimutkaisuuteen.

▼ M5

4. Komission hyväksymissä delegoiduissa säädöksissä, teknisissä sääntelystandardeissa ja teknisissä täytäntöönpanostandardeissa on otettava huomioon suhteellisuusperiaate ja varmistettava näin, että tätä direktiiviä sovelletaan oikeasuhteisesti erityisesti pieniin vakuutusyrityksiin.

Vakuutus- ja lisäläkeviranomaisen asetuksen (EU) N:o 1094/2010 10–14 artiklan mukaisesti toimittamissa teknisten sääntelystandardien luonnoksissa, 15 artiklan mukaisesti toimittamissa teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksissa ja 16 artiklan mukaisesti antamissa ohjeissa ja suosituksissa on otettava huomioon suhteellisuusperiaate ja varmistettava näin, että tätä direktiiviä sovelletaan oikeasuhteisesti erityisesti pieniin vakuutusyrityksiin.

▼ B*30 artikla***Valvontaviranomaiset ja valvonnan laajuus**

1. Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten talouden valvonta, sellaisen liiketoiminnan valvonta mukaan luettuna, jota yritykset harjoittavat joko sivukonttoreiden välityksellä tai palveluiden tarjoamisen vapauden perusteella, kuuluu yksinomaan kotijäsenvaltion toimivaltaan.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuun talouden valvontaan kuuluu vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksen koko liiketoiminnan vakavaraisuuden, vakuutusteknisen vastuuvelan ja hyväksyttävien omien varojen tarkastaminen niiden määräysten tai menettelyjen mukaisesti, jotka on kotijäsenvaltiossa annettu tai joita siellä noudatetaan yhteisön tasolla annettujen säännösten nojalla.

▼B

Tapauksissa, joissa asianomaisella yrityksellä on lupa liitteessä I olevan A osan luokkaan 18 kuuluvien riskien kattamiseen, valvonta ulotetaan koskemaan niiden teknisten voimavarojen tarkastamista, jotka vakuutusyrityksellä on käytettävissään sellaisiin avustamistoimiin, joihin se on sitoutunut sikäli kuin kotijäsenvaltion laissa säädetään tällaisten voimavarojen tarkastamisesta.

3. Jos sen jäsenvaltion, jossa riski sijaitsee, tai sitoumusjäsenvaltion tai, jälleenvakuutusyrityksen kyseessä ollessa, vastaanottavan jäsenvaltion valvontaviranomaisilla on perusteet katsoa, että vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen liiketoiminta saattaa vaikuttaa sen vakavaraisuuteen, niiden on ilmoitettava asiasta kyseisen yrityksen kotijäsenvaltion valvontaviranomaisille.

Kotijäsenvaltion valvontaviranomaisten on todennettava, noudattaako yritys tässä direktiivissä määriteltyjä toiminnan vakauden periaatteita.

*31 artikla***Avoimuus ja vastuuvellisuus**

1. Valvontaviranomaisten on hoidettava tehtävänsä avoimesti ja vastuullisesti huolehtimalla asianmukaisesti luottamuksellisten tietojen suojasta.

2. Jäsenvaltioiden on huolehdittava seuraavien tietojen antamisesta:

a) vakuutusalan sääntelyyn liittyvät lait, asetukset, hallinnolliset määräykset ja yleisohjeet;

b) 36 artiklassa tarkoitettussa valvojan tarkastusprosessissa noudatettavat yleiset periaatteet ja menetelmät, mukaan lukien 34 artiklan 4 kohdan nojalla kehitetyt välineet;

c) vakavaraisuuskehityksen soveltamiseen liittyviä keskeisiä seikkoja koskevat yhteenkerätyt tilastotiedot;

d) tässä direktiivissä säädettyjen vaihtoehtojen käyttöä koskevat tiedot;

e) valvonnan tavoitteet ja valvontaan sisältyvät tehtävät ja toiminta.

Ensimmäisessä alakohdassa säädetyn tietojen antamisen on oltava riittävää, jotta eri jäsenvaltioiden valvontaviranomaisten noudattamia valvontatapoja voidaan vertailla keskenään.

Tiedot on julkistettava yhteisessä muodossa ja ne on ajantasaistettava säännöllisesti. Ensimmäisen alakohdan a–e kohdassa tarkoitettujen tietojen on oltava saatavilla yhdessä sähköisessä osoitteessa kussakin jäsenvaltiossa.

▼ B

3. Jäsenvaltioiden on säädettävä avoimista menettelyistä, joita noudattaen niiden valvontaviranomaisten hallinto- ja johtaelinten jäsenet nimitetään ja erotetaan.

▼ M5

4. Komissio hyväksyy 301 a artiklan mukaisesti tämän artiklan 2 kohtaan liittyviä delegoituja säädöksiä, joissa määritetään tarkemmin ne keskeiset seikat, joista on annettava yhteen kerättyjä tilastotietoja, sekä tietojen toimittamismuoto ja -rakenne, luettelo toimitettavista tiedoista ja tietojen julkistamisajankohta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 35 ja 51 artiklan, 254 artiklan 2 kohdan ja 256 artiklan soveltamista.

5. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan 2 kohdan yhdenmukainen soveltaminen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen laatii luonnoksia teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi, joissa määritetään tarkemmin tässä artiklassa säädettyjen tietojen mallit ja rakenne, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 35 ja 51 artiklan, 254 artiklan 2 kohdan ja 256 artiklan soveltamista.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1094/2010 15 artiklan mukaisesti.

▼ B*32 artikla***Jälleen- tai edelleenvakuutus sopimusten epäämistä koskeva kieltö**

1. Vakuutusyrityksen kotijäsenvaltio ei saa kieltäytyä hyväksymästä jälleenvakuutus- tai vakuutusyrityksen vakavaraisuuteen suoraan liittyvien perusteiden jälleenvakuutus sopimusta, joka on tehty 14 artiklan mukaisesti toimiluvan saaneen jälleenvakuutus- tai vakuutusyrityksen kanssa.

2. Jälleenvakuutusyrityksen kotijäsenvaltio ei syistä, jotka liittyvät suoraan kyseisen jälleenvakuutus- tai vakuutusyrityksen vakavaraisuuteen, saa kieltäytyä hyväksymästä jälleenvakuutusyrityksen tekemää edelleenvakuutus sopimusta, jonka jälleenvakuutusyritys on tehnyt 14 artiklan mukaisesti toimiluvan saaneen jälleenvakuutus- tai vakuutusyrityksen kanssa.

*33 artikla***Toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneiden sivukonttorien valvonta**

Jäsenvaltioiden on säädettävä, että kun toisessa jäsenvaltiossa toimiluvan saanut vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys harjoittaa liiketoimintaansa sivukonttorin välityksellä, asianomaisen kotijäsenvaltion valvontaviranomaiset voivat, ilmoitettuaan siitä asianomaisen vastaanottavan jäsenvaltion valvontaviranomaisille, tarkastaa paikalla itse tai tähän tarkoitukseen valtuuttamiensa henkilöiden välityksellä yrityksen talouden valvonnalle tarpeellisia tietoja.

▼B

Kyseisen vastaanottavan jäsenvaltion viranomaiset voivat osallistua näihin tarkastuksiin.

▼M5

Jos valvontaviranomainen on ilmoittanut vastaanottavan jäsenvaltion valvontaviranomaisille, että se aikoo toteuttaa tarkastuksia paikalla ensimmäisen kohdan mukaisesti, ja jos mainittua valvontaviranomaista kielletään käyttämästä oikeuttaan toteuttaa tarkastuksia paikalla tai jos vastaanottavan jäsenvaltion valvontaviranomaiset eivät käytännössä pysty käyttämään oikeuttaan osallistua tarkastuksiin toisen kohdan mukaisesti, valvontaviranomaiset voivat saattaa asian vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi ja pyytää siltä apua asetuksen (EU) N:o 1094/2010 19 artiklan mukaisesti. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi toimia tällaisissa tapauksissa kyseisen artiklan nojalla saamiensa valtuuksien mukaisesti.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi asetuksen (EU) N:o 1094/2010 21 artiklan mukaisesti osallistua paikalla toteutettaviin tarkastuksiin, jos ne ovat kahden tai useamman valvontaviranomaisen yhdessä suorittamia.

▼B*34 artikla***Yleistä valvontaa koskeva toimivalta**

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että valvontaviranomaisilla on valtuudet toteuttaa ennaltaehkäiseviä ja korjaavia toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset noudattavat niitä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä, joita niiden on kussakin jäsenvaltiossa noudatettava.
2. Valvontaviranomaisilla on oltava valtuudet toteuttaa vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiin sekä niiden hallinto-, johto- tai valvontaelinten jäseniin kohdistuvia tarvittavia toimenpiteitä, mukaan luettuina tarvittaessa hallinnolliset tai talouteen liittyvät toimenpiteet.
3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että valvontaviranomaisilla on valtuudet vaatia kaikki tarvittavat 35 artiklan mukaiset tiedot valvonnan toteuttamiseksi.
4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että valvontaviranomaisilla on valtuudet kehittää tarvittaessa valvojan tarkastusprosessia varten vakava-raisuus pääomavaatimuksen laskemisen lisäksi tarvittavia kvantitatiivisia välineitä, jotta ne voivat arvioida vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysten kykyä selviytyä mahdollisista tulevista tilanteista tai taloudellisen aseman muutoksista, jotka voivat vaikuttaa epäedullisesti yritysten taloudelliseen kokonaistilanteeseen. Valvontaviranomaisilla on oltava valtuudet vaatia, että yritykset suorittavat vastaavat testit.
5. Valvontaviranomaisilla on valtuudet suorittaa tarkastuksia vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten toimitiloissa.
6. Valvontaan liittyvää toimivaltaa on käytettävä oikea-aikaisesti ja oikeasuhteisesti.
7. Edellä 1–5 kohdassa tarkoitettua vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiin liittyvää toimivaltaa voidaan myös käyttää kyseisten yritysten ulkoistamaan toimintaan.

▼B

8. Edellä 1–5 ja 7 kohdassa luetellut toimenpiteet on toteutettava tarvittaessa pakkotoimin ja tarpeen vaatiessa oikeusteitse.

*35 artikla***Valvontatarkoituksiin annettavat tiedot****▼M5**

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiä antamaan valvontaviranomaisille valvonnan kannalta tarpeelliset tiedot, kun otetaan huomioon 27 ja 28 artiklassa säädetyt valvonnan tavoitteet. Tällaisiin tietoihin on 36 artiklassa tarkoitetun tarkastusprosessin toteuttamiseksi sisällyttävä vähintään seuraavien toimien edellyttämät tiedot:

▼B

a) arvioidaan yritysten soveltamia hallintojärjestelmiä, niiden harjoittamaa liiketoimintaa, niiden vakavaraisuustarkoituksiin soveltamia arvostusperiaatteita, todettuja riskejä ja riskienhallintajärjestelmiä sekä yritysten pääomarakennetta, tarpeita ja johtamista;

b) tehdään jäsenvaltioiden valvontaoikeuksien ja -velvollisuuksien käyttämisestä ja täyttämisestä johtuvia tarpeellisia päätöksiä.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että valvontaviranomaisilla on seuraavat valtuudet:

a) määrittellä 1 kohdassa tarkoitettujen sellaisten tietojen luonne, laajuus ja muoto, joita ne vaativat vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiä antamaan seuraavina ajankohtina:

i) ennalta määritetyin määräajoin;

ii) ennalta määriteltyjen tapahtumien sattuessa;

iii) vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen tilannetta koskevien tutkimusten aikana;

b) saada vakuutusedustajien hallussa olevia sopimuksia tai kolmansien osapuolten kanssa tehtyjä sopimuksia koskevia tietoja; ja

c) vaatia tietoja ulkoisilta asiantuntijoilta kuten tilintarkastajilta ja vakuutusmatemaatikoilta.

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuihin tietoihin on sisällyttävä seuraavaa:

a) laadulliset tai määrälliset tekijät tai niiden asianmukainen yhdistelmä;

b) historialliset, nykyiset ja tulevaisuuteen liittyvät tekijät tai niiden asianmukainen yhdistelmä; ja

c) sisäisistä ja ulkoisista lähteistä saatavat tiedot tai niiden asianmukainen yhdistelmä.

▼B

4. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen tietojen on oltava seuraavien periaatteiden mukaisia:

- a) niistä on käytävä ilmi asianomaisen yrityksen liiketoiminnan luonne, laajuus ja monimutkaisuus ja etenkin kyseiseen liiketoimintaan liittyvät riskit;
- b) niiden on oltava käytettävissä, täydelliset kaikilta osin sekä vertailukelpoiset ja yhdenmukaiset eri aikoina; ja
- c) niiden on oltava merkityksellisiä, luotettavia ja ymmärrettäviä.

5. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksillä on asianmukaiset järjestelmät ja rakenteet 1–4 kohdassa säädettyjen vaatimusten täyttämiseksi ja vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen hallinto-, johto- tai valvontaelimen hyväksymät kirjalliset toimintaperiaatteet, joilla varmistetaan, että annettavat tiedot ovat jatkuvasti asianmukaisia.

▼M5

6. Kun 2 kohdan a alakohdan i alakohdassa tarkoitettujen ennalta määritetyt määräajat ovat yhtä vuotta lyhyempiä, valvontaviranomaiset voivat rajoittaa valvontaan liittyvää säännöllistä raportointia seuraavissa tapauksissa, sanotun kuitenkin rajoittamatta 129 artiklan 4 kohdan soveltamista:

- a) kyseisten tietojen antaminen olisi liian suuri rasite yrityksen liiketoimintaan liittyvien riskien luonteeseen, laajuuteen ja monimutkaisuuteen nähden;
- b) tiedot annetaan vähintään vuosittain.

Valvontaviranomaiset eivät saa rajoittaa valvontaan liittyvää useammin kuin vuosittain tapahtuvaa säännöllistä raportointia 212 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettuun ryhmään kuuluvien vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysten tapauksessa, paitsi jos yritys voi osoittaa valvontaviranomaista tyydyttävällä tavalla, että useammin kuin vuosittain tapahtuva valvontaan liittyvä säännöllinen raportointi on epätarkoituksenmukaista ryhmän liiketoimintaan liittyvien riskien luonteen, laajuuden ja monimutkaisuuden huomioon ottaen.

Valvontaan liittyvää säännöllistä raportointia koskeva rajoitus myönnetään vain yrityksille, jotka eivät edusta yli 20:tä prosenttia jäsenvaltion henki- ja vahinkovakuutusmarkkinoista tai sen jälleenvakuutusmarkkinoista, kun osuus vahinkovakuutusmarkkinoista perustuu bruttomääräisiin vakuutusmaksutuloihin ja osuus henkivakuutusmarkkinoista perustuu vakuutusteknisen vastuuvelan bruttomäärään.

Valvontaviranomaisten on asetettava etusijalle pienimmät yritykset päättäessään, voidaanko yrityksiin soveltaa kyseisiä rajoituksia.

7. Valvontaviranomaiset voivat rajoittaa valvontaan liittyvää säännöllistä raportointia tai vapauttaa vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset eräkohtaisesta raportoinnista seuraavissa tapauksissa:

- a) kyseisten tietojen antaminen olisi liian suuri rasite yrityksen liiketoimintaan liittyvien riskien luonteeseen, laajuuteen ja monimutkaisuuteen nähden;

▼ M5

- b) kyseisten tietojen antaminen ei ole tarpeen yrityksen tehokasta valvontaa varten;
- c) vapautus ei heikennä unionin asianomaisten rahoitusjärjestelmien vakautta; ja
- d) yritys pystyy antamaan tiedot tapauskohtaisesti.

Valvontaviranomaiset eivät saa vapauttaa 212 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettuun ryhmään kuuluvia vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksiä eräkohtaisesta raportoinnista, paitsi jos yritys voi osoittaa valvontaviranomaista tyydyttävällä tavalla, että eräkohtainen raportointi on epätarkoituksenmukaista ryhmän liiketoimintaan liittyvien riskien luonteen, laajuuden ja monimutkaisuuden sekä rahoitusjärjestelmän vakautta koskevan tavoitteen huomioon ottaen.

Eräkohtaista raportointia koskeva vapautus myönnetään vain yrityksille, jotka eivät edusta yli 20:tä prosenttia jäsenvaltion henki- ja vahinkovakuutusmarkkinoista tai sen jälleenvakuutusmarkkinoista, kun osuus vahinkovakuutusmarkkinoista perustuu bruttomääräisiin vakuutusmaksutuloihin ja osuus henkivakuutusmarkkinoista perustuu vakuutusteknisen vastuuvelan bruttomäärään.

Valvontaviranomaisten on asetettava etusijalle pienimmät yritykset päättäessään, mihin yrityksiin kyseisiä vapautuksia voidaan soveltaa.

8. Edellä olevia 6 ja 7 kohtaa sovellettaessa valvontaviranomaisten on osana valvojan tarkastusprosessia arvioitava, onko tietojen antaminen liian suuri rasite yrityksen liiketoimintaan liittyvien riskien luonteeseen, laajuuteen ja monimutkaisuuteen huomioon ottaen, ja otettava tällöin huomioon vähintään seuraavat seikat:

- a) yrityksen vakuutusmaksujen, vakuutusteknisen vastuuvelan ja omaisuuserien määrä;
- b) yrityksen kattamien korvausten ja etuuksien volatiliteetti;
- c) yrityksen sijoituksiin kohdistuvat markkinariskit;
- d) riskikeskittymien taso;
- e) niiden henki- ja vahinkovakuutusluokkien kokonaismäärä, joita varten toimilupa on annettu;
- f) yrityksen varojen hoidon mahdolliset vaikutukset rahoitusjärjestelmän vakauteen;
- g) yrityksen järjestelmät ja rakenteet, joissa se antaa tietoja valvontatarkoituksiin, ja 5 kohdassa tarkoitettut kirjalliset toimintaperiaatteet;
- h) yrityksen hallintojärjestelmän asianmukaisuus;

▼ M5

- i) vakavaraisuuspääomavaatimuksen ja vähimmäispääomavaatimuksen mukaisen oman varallisuuden taso;
- j) se, onko yritys vakuutus- tai jälleenvakuutusalan kytkösyritys, joka vakuuttaa tai jälleenvakuuttaa ainoastaan sen teollisuus- tai liikeyritysr ryhmän riskejä, johon se itse kuuluu.

9. Jotta voidaan varmistaa valvontaan liittyvän raportoinnin riittävä lähentyminen, komissio hyväksyy 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään tarkemmin tämän artiklan 1–4 kohdassa tarkoitetut tiedot ja kyseisten tietojen antamisen määräajat.

10. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan yhdenmukainen soveltaminen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen laatii luonnoksia teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi, joissa määritetään tarkemmin valvontaan liittyvää säännöllistä raportointia 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen tietojen antamisessa valvontaviranomaisille käytettävien mallien osalta.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1094/2010 15 artiklan mukaisesti.

11. Jotta voidaan varmistaa 6 ja 7 kohdan yhtenäinen ja yhdenmukainen soveltaminen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen antaa asetuksen (EU) N:o 1094/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeita, joissa täsmennetään tarkemmin 6 ja 7 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettujen markkinaosuuksien määrittämisessä käytettävät menetelmät.

▼ B*36 artikla***Valvojan tarkastusprosessi**

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että valvontaviranomaiset tarkastelevat ja arvioivat sellaisia strategioita, prosesseja ja raportointimenetelyjä, joita vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset ovat ottaneet käyttöön tämän direktiivin nojalla annettujen lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten noudattamiseksi.

Tarkastelun ja arvioinnin yhteydessä on asianomaisten yritysten toimintaympäristö huomioon ottaen arvioitava yritysten hallintojärjestelmään liittyviä laadullisia vaatimuksia, yrityksiin kohdistuvia tai mahdollisesti kohdistuvia riskejä ja yritysten kykyä arvioida näitä riskejä.

2. Valvontaviranomaisten on erityisesti tarkasteltava ja arvioitava seuraavien seikkojen noudattamista:

- a) IV luvun 2 jaksossa tarkoitettu hallintojärjestelmä, mukaan lukien yrityksen riski- ja vakavaraisuusarvio;
- b) VI luvun 2 jaksossa tarkoitettu vakuutustekninen vastuuvetka;
- c) VI luvun 4 ja 5 jaksossa tarkoitettujen pääomavaatimukset;

▼B

- d) VI luvun 6 jaksossa tarkoitetut sijoitussäännöt;
- e) VI luvun 3 jaksossa tarkoitettujen omien varojen laatu ja määrä;
- f) VI luvun 4 jakson 3 alajaksossa tarkoitettujen, kokonaisia ja osittaisia sisäisiä malleja koskevien vaatimusten jatkuva noudattaminen, kun vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys käyttää kokonaista tai osittaista sisäistä mallia.

3. Valvontaviranomaisilla on oltava asianmukaiset valvontavälineet, joilla ne voivat todeta vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten taloudellisen aseman heikkenemisen ja valvoa, kuinka heikkenemistä torjutaan.

4. Valvontaviranomaisten on arvioitava vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten sellaisten menetelmien ja käytäntöjen asianmukaisuus, jotka on tarkoitettu yksilöimään mahdolliset tapahtumat ja taloudellisen tilanteen tulevat muutokset, joilla voi olla epäedullisia vaikutuksia yrityksen taloudelliseen kokonaistilanteeseen.

Valvontaviranomaisen on arvioitava yrityksen kyky selviytyä tällaisista mahdollisista tapahtumista tai taloudellisen tilanteen tulevista muutoksista.

5. Valvontaviranomaisilla on oltava tarvittavat valtuudet vaatia vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiä korjaamaan valvojan tarkastusprosessin aikana todetut heikkoudet ja puutteet.

6. Edellä 1, 2 ja 4 kohdassa tarkoitetut tarkastelut ja arvioinnit on toteutettava säännöllisesti.

Valvontaviranomaisten on vahvistettava näiden tarkastelujen ja arvioiden toteuttamisen vähimmäistiheys ja laajuus ottaen huomioon kyseisen vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen toiminnan luonne, laajuus ja monimutkaisuus.

*37 artikla***Lisäpääomavaatimus**

1. Valvontaviranomaiset voivat valvojan tarkastusprosessin perusteella vahvistaa poikkeustapauksissa vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykselle päätöksellä lisäpääomavaatimuksen ja ilmoittaa päätökseen johtaneet perusteet. Tämä on mahdollista ainoastaan silloin, kun:

- a) valvontaviranomaiset toteavat, että vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen riskiprofiili eroaa merkittävästi vakavaraisuuspääomavaatimuksen perusoletuksista, kun vakavaraisuuspääomavaatimus on laskettu VI luvun 4 jakson 2 alajakson mukaisesti, ja
  - i) 119 artiklan nojalla esitetty vaatimus sisäisen mallin käytöstä ei ole tarkoituksenmukainen tai on ollut tehoton; tai
  - ii) kokonaista tai osittaista sisäistä mallia kehitetään parhaillaan 119 artiklan mukaisesti;

▼ M5

b) valvontaviranomaiset toteavat, että vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen riskiprofiili eroaa merkittävästi vakavaraisuuspääomavaatimuksen perusoletuksista, kun vakavaraisuuspääomavaatimus on laskettu käyttäen VI luvun 4 jakson 3 alajakson mukaista sisäistä mallia tai osittaista sisäistä mallia, koska tietyt määrällisesti ilmaistavat riskit on määritetty puutteellisesti ja mallin mukauttaminen vastaamaan paremmin asianomaista riskiprofiilia ei ole toteutunut asianmukaisessa määräajassa;

▼ B

c) valvontaviranomaiset toteavat, että vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen hallintojärjestelmä eroaa merkittävästi IV luvun 2 jaksossa säädetyistä normeista, että nämä erot estävät yritystä tunnistamasta, mittaamasta, seuraamasta ja hallinnoimasta asianmukaisesti siihen kohdistuvia tai mahdollisesti kohdistuvia riskejä ja ilmoittamasta niistä ja että muiden toimenpiteiden toteuttaminen ei sinänsä todennäköisesti korjaisi puutteita riittävällä tavalla asianmukaisessa määräajassa;

▼ M5

d) vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys soveltaa 77 b artiklassa tarkoitettua vastaavuuskorjausta, 77 d artiklassa tarkoitettua volatiliteettikorjausta tai 308 c ja 308 d artiklassa tarkoitettuja siirtymätoimenpiteitä, ja valvontaviranomaiset toteavat, että kyseisen yrityksen riskiprofiili eroaa merkittävästi mainittujen korjausten ja siirtymätoimenpiteiden perusoletuksista.

2. Edellä 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa lisäpääomavaatimus on laskettava siten, että yritys täyttää 101 artiklan 3 kohdan mukaiset edellytykset.

Edellä 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa lisäpääomavaatimuksen on oltava oikeassa suhteessa niistä puutteista johtuviin olennaisiin riskeihin, joiden johdosta valvontaviranomainen on päättänyt määrätä lisäpääomavaatimuksen.

Edellä 1 kohdan d alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa lisäpääomavaatimuksen on oltava oikeassa suhteessa kyseisessä kohdassa tarkoitetusta poikkeamasta johtuviin olennaisiin riskeihin.

▼ B

3. Edellä 1 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa valvontaviranomaisten on varmistettava, että vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys tekee kaikkensa korjatakseen puutteet, jotka johtivat lisäpääomavaatimuksen käyttöönottoon.

4. Valvontaviranomaisten on tarkasteltava edellä 1 kohdassa tarkoitettua lisäpääomavaatimusta vähintään kerran vuodessa, ja se on poistettava, kun yritys on korjannut puutteet, jotka johtivat vaatimuksen käyttöönottoon.

5. Riittämätön vakavaraisuuspääomavaatimus korvataan vakavaraisuuspääomavaatimuksella, johon on sisällytetty käyttöön otettu lisäpääomavaatimus.

▼B

Sen estämättä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, vakavaraisuuspääomavaatimus ei saa sisältää 1 kohdan c alakohdan nojalla määrättyä lisäpääomavaatimusta, kun tarkoituksena on 77 artiklan 5 kohdassa tarkoitettun riskimarginaalin laskeminen.

▼M5

6. Komissio hyväksyy 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa säädetään yksityiskohtaisemmin olosuhteista, joissa lisäpääomavaatimus voidaan määrätä.

7. Komissio hyväksyy 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa säädetään yksityiskohtaisemmin lisäpääomavaatimusten laskemista koskevista metodiikoista.

8. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan yhdenmukainen soveltaminen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen laatii luonnoksia teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi, joilla määritetään tarkemmin menettelyt lisäpääomavaatimusten asettamista, laskemista ja poistamista koskevia päätöksiä varten.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1094/2010 15 artiklan mukaisesti.

▼B*38 artikla***Ulkoistettujen tehtävien ja toiminnan valvonta**

1. Sen estämättä, mitä 49 artiklassa säädetään, jäsenvaltioiden on varmistettava, että vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset, jotka ulkoistavat jonkin tehtävän taikka vakuutus- tai jälleenvakuutustoiminnan, toteuttavat tarvittavat toimet sen varmistamiseksi, että seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) palveluntarjoajan on toimittava yhteistyössä vakuutus- tai jälleenvakuutusyritystä valvovien viranomaisten kanssa ulkoistettuun tehtävään tai toimintaan liittyvissä asioissa;
- b) vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksillä, niiden tilintarkastajilla ja valvontaviranomaisilla on oltava tosiasiallinen mahdollisuus saada ulkoistettuun tehtävään tai toimintaan liittyviä tietoja;
- c) valvontaviranomaisilla on oltava tosiasiallinen mahdollisuus päästä palveluntarjoajan toimitiloihin ja valvontaviranomaisten on voitava käyttää näitä oikeuksia.

2. Jäsenvaltion, johon palveluntarjoaja on sijoittautunut, on sallittava vakuutus- tai jälleenvakuutusyritystä valvovien viranomaisten toteuttaa itse tai teettää tähän tarkoitukseen nimeämillään henkilöillä tarkastuksia palveluntarjoajan toimitiloissa. Vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen valvontaviranomaisen on ennen toimitiloissa tehtävää tarkastusta ilmoitettava asiasta palveluntarjoajan kotijäsenvaltion asianomaiselle viranomaiselle. Jos kyseessä on yritys, joka ei kuulu valvonnan piiriin, asianomainen viranomaisen on valvontaviranomainen.

▼ B

Sen jäsenvaltion valvontaviranomaiset, johon vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys on sijoittautunut, voivat siirtää toimitiloissa tapahtuvien tarkastusten toteuttamisen sen jäsenvaltion valvontaviranomaisille, johon palveluntarjoaja on sijoittautunut.

▼ M5

Jos valvontaviranomainen on ilmoittanut palveluntarjoajan kotijäsenvaltion asianomaiselle viranomaiselle, että se aikoo toteuttaa tarkastuksen palveluntarjoajan toimitiloissa tämän kohdan mukaisesti, tai jos se toteuttaa tällaisen tarkastuksen ensimmäisen alakohdan mukaisesti eikä kyseinen valvontaviranomainen käytännössä pysty käyttämään oikeuttaan toteuttaa tällainen tarkastus, valvontaviranomainen voi saattaa asian vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi ja pyytää siltä apua asetuksen (EU) N:o 1094/2010 19 artiklan mukaisesti. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi toimia tällaisissa tapauksissa kyseisen artiklan nojalla saamiensa valtuuksien mukaisesti.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisella on asetuksen (EU) N:o 1094/2010 21 artiklan mukaisesti oikeus osallistua paikalla toteutettaviin tarkastuksiin, jos ne ovat kahden tai useamman valvontaviranomaisen yhdessä suorittamia.

▼ B*39 artikla***Vakuutuskannan luovutus**

1. Kansallisessa lainsäädännössä säädetyin edellytyksin jäsenvaltioiden on annettava vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksille, joiden kotipaikka on niiden alueella, lupa luovuttaa joko sijoittautumisvapauden tai palvelujen tarjoamisen vapauden perusteella tehtyjen vakuutussopimustensa vakuutuskanta kokonaan tai osittain yhteisön alueelle sijoittautuneelle vastaanottavalle yritykselle.

Kyseiseen luovutukseen voidaan antaa lupa ainoastaan, jos vastaanottavan yrityksen kotijäsenvaltion valvontaviranomaiset vahvistavat, että vastaanottavalla yrityksellä on kannanluovutus huomioon ottaen hyväksyttävä oma varallisuus 100 artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitetun vakavaraisuuspääomavaatimuksen kattamiseksi.

2. Vakuutusyrityksiin sovelletaan 3–6 kohtaa.

3. Jos sivukonttori aikoo luovuttaa vakuutussopimustensa vakuutuskannan kokonaan tai osittain, on kuultava sitä jäsenvaltiota, jossa sivukonttori sijaitsee.

4. Luovuttavan vakuutusyrityksen kotijäsenvaltion valvontaviranomaisten on annettava 1 ja 3 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa lupa luovutukselle saatuaan niiden jäsenvaltioiden viranomaisten suostumuksen, joissa sopimukset on tehty joko sijoittautumisvapauden tai palvelujen tarjoamisen vapauden perusteella.

5. Niiden jäsenvaltioiden viranomaisten, joita on asiassa kuultu, on annettava tiedoksi lausuntonsa tai suostumuksensa luovuttavan vakuutusyrityksen kotijäsenvaltion viranomaisille kolmen kuukauden kuluessa lausuntopyynnöstä.

Jos ne viranomaiset, joita asiassa on kuultu, eivät ole antaneet määräajassa vastausta, vastauksen puuttumista pidetään hiljaisena suostumuksena.

▼B

6. Edellä olevien 1–5 kohdan mukaisesti hyväksytty vakuutuskannan luovutus julkistetaan joko ennen hyväksymistä tai sen jälkeen kotijäsenvaltiossa tai jäsenvaltiossa, jossa riski sijaitsee, tai sitomusjäsenvaltiossa kyseisen valtion kansallisen lainsäädännön edellyttämällä tavalla.

Tämä luovutus on välittömästi voimassa vakuutuksenottajiin, vakuutettuihin ja niihin muihin henkilöihin nähden, joilla on siirretyistä sopimuksista johtuvia oikeuksia tai velvoitteita.

Tämän kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta eivät vaikuta jäsenvaltioiden oikeuteen antaa vakuutuksenottajille mahdollisuus irtisanoa sopimus määräajassa luovutuksesta.

*IV LUKU****Liiketoiminnan harjoittamista koskevat edellytykset*****1 j a k s o****Hallinto-, johto- tai valvontaelimen vastuu***40 artikla***Hallinto, johto- tai valvontaelimen vastuu**

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen hallinto- tai johtaelimellä on lopullinen vastuu siitä, että kyseinen yritys noudattaa tämän direktiivin mukaisesti annettuja lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.

2 j a k s o**Hallintojärjestelmä***41 artikla***Yleiset hallintovaatimukset**

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että kaikilla vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksillä on tehokas hallintojärjestelmä, joka mahdollistaa liiketoiminnan vakaan ja järkevän johtamisen.

Järjestelmässä on ainakin oltava tarkoituksenmukainen läpinäkyvä organisaatorakenne, jossa vastuualueet on jaettu selvästi ja erotettu toisistaan asianmukaisesti, sekä tehokas järjestelmä tiedonvälityksen varmistamiseksi. Sen on myös täytettävä 42–49 artiklassa vahvistetut vaatimukset.

Hallintojärjestelmästä on tehtävä säännöllisesti sisäinen arviointi.

2. Hallintojärjestelmän on oltava oikeasuhteinen vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen toiminnan luonteeseen, laajuuteen ja monimutkaisuuteen nähden.

▼B

3. Vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksillä on oltava kirjalliset toimintaperiaatteet ainakin riskienhallinnasta, sisäisestä valvonnasta, sisäisestä tarkastuksesta ja tarvittaessa ulkoistamisesta. Niiden on varmistettava toimintaperiaatteiden täytäntöönpano.

Kirjallisia toimintaperiaatteita on tarkasteltava uudelleen ainakin vuosittain. Hallinto-, johto- tai valvontaelimen on hyväksyttävä ne ennakolta, ja ne on mukautettava järjestelmää tai kyseistä alaa koskeviin merkittäviin muutoksiin.

4. Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on toteutettava kohtuullisia toimenpiteitä toimintansa jatkuvuuden ja säännöllisyyden varmistamiseksi, mukaan lukien varautumissuunnitelmien laatiminen. Tätä varten yrityksen on käytettävä tarkoituksenmukaisia ja oikeasuhteisia järjestelmiä, voimavaroja ja menettelyjä.

5. Valvontaviranomaisilla on oltava asianmukaiset keinot, menetelmät ja valtuudet tarkastaa vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten hallintojärjestelmä ja arvioida näiden yritysten yksilöimiä uusia riskejä, jotka voivat vaikuttaa niiden vakavaraisuuteen.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että valvontaviranomaisilla on tarvittavat valtuudet vaatia hallintojärjestelmän parantamista ja vahvistamista, jotta varmistetaan 42–49 artiklassa vahvistettujen vaatimusten noudattaminen.

42 artikla

Yrityksen tosiasiallisesta toiminnasta vastaavien tai siinä muissa keskeisissä tehtävissä olevien henkilöiden sopivuutta ja luotettavuutta koskevat vaatimukset

1. Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on varmistettava, että kaikki yrityksen tosiasiallisesta toiminnasta vastaavat tai siinä muissa keskeisissä tehtävissä olevat henkilöt täyttävät aina seuraavat vaatimukset:

a) heillä on riittävästi ammatillista pätevyyttä, taitoa ja kokemusta järkevään ja vakaaseen johtamiseen (sopivuus); ja

b) he ovat hyvämaineisia ja kunniallisia (luotettavuus).

2. Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on ilmoitettava valvontaviranomaiselle yrityksen tosiasiallisesta toiminnasta vastaavien tai sen muista keskeisistä tehtävistä vastaavien henkilöiden vaihtumisesta sekä kaikki tiedot, joita tarvitaan niiden henkilöiden sopivuuden ja luotettavuuden arvioimiseksi, jotka on nimitetty johtamaan yritystä.

3. Jos 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja henkilöitä on vaihdettu siitä syystä, että he eivät enää täytä 1 kohdan vaatimuksia, vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on ilmoitettava siitä valvontaviranomaiselle.

43 artikla

Todistus hyvästä maineesta

1. Jos jäsenvaltio vaatii omilta kansalaisiltaan todistuksen hyvästä maineesta tai todistuksen siitä, ettei henkilö ole ollut konkurssissa, tai molemmat todistukset, tämän jäsenvaltion on hyväksyttävä muiden jäsenvaltioiden kansalaisilta riittäväksi todisteeksi esitetty ote tuomioistuinten ylläpitämästä rekisteristä tai, jos tällaista ei ole, näiden edellytysten täyttymistä osoittava vastaava asiakirja, jonka toimivaltainen oikeus- tai hallintoviranomainen on antanut kotijäsenvaltiossa tai jäsenvaltiossa, josta kyseinen henkilö tulee.

2. Jos kotijäsenvaltiossa tai jäsenvaltiossa, josta ulkomaan kansalainen tulee, ei anneta 1 kohdassa tarkoitettua asiakirjaa, sen sijasta voidaan antaa valahtoinen ilmoitus – tai jollei jäsenvaltiossa käytetä valaa, valan sijasta voidaan antaa juhlallinen vakuutus – jonka kyseinen ulkomaan kansalainen antaa toimivaltaiselle oikeus- tai hallintoviranomaiselle tai tarvittaessa notaarille kotijäsenvaltiossa tai jäsenvaltiossa, josta hän tulee.

Tämän viranomaisen tai notaarin on todistettava valahtoinen tai juhlallisen vakuutuksen muodossa annettu ilmoitus oikeaksi.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu vakuutus siitä, ettei henkilöä ole asetettu konkurssiin, voidaan myös antaa toimivaltaiselle ammatilliselle tai toimialayhteisön elimelle asianomaisessa jäsenvaltiossa.

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen asiakirjat ja todistukset eivät saa niitä esitettäessä olla kolmea kuukautta vanhempia.

4. Jäsenvaltioiden on nimettävä ne viranomaiset ja yhteisöt, jotka ovat toimivaltaisia antamaan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja asiakirjoja, sekä ilmoitettava tästä viipymättä muille jäsenvaltioille ja komissiolle.

Kunkin jäsenvaltion on myös ilmoitettava muille jäsenvaltioille ja komissiolle ne viranomaiset tai yhteisöt, joille 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen asiakirjat on esitettävä haettaessa lupaa 2 artiklassa tarkoitettujen toiminnan harjoittamiseen tämän jäsenvaltion alueella.

44 artikla

Riskienhallinta

1. Vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksillä on oltava tehokas riskienhallintajärjestelmä, johon kuuluu strategioita, prosesseja ja ilmoitusmenettelyjä, joita tarvitaan sellaisten yksittäisten tai yhdistettyjen riskien ja niiden keskinäisten yhteyksien jatkuvaan tunnistamiseen, mittaamiseen, seurantaan, hallintaan ja ilmoittamiseen, joita on kohdistunut tai voi kohdistua kyseisiin yrityksiin.

Riskienhallintajärjestelmän on oltava tehokas ja se on integroitava hyvin vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen organisaatorakenteeseen ja päätöksentekoprosesseihin ottaen asianmukaisesti huomioon yrityksen tosiasiallisesta toiminnasta vastaavat tai siinä muissa keskeisissä tehtävissä olevat henkilöt.

▼ B

2. Riskienhallintajärjestelmään on otettava mukaan riskit, jotka otetaan huomioon vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskennassa 101 artiklan 4 kohdan mukaisesti, sekä riskit, joita ei oteta lainkaan tai kokonaan huomioon sen laskennassa.

Riskienhallintajärjestelmän on katettava ainakin seuraavat alat:

- a) vakuutusten merkintä ja varaaminen;
- b) varojen ja velkojen hallinta;
- c) sijoitukset, erityisesti johdannaiset ja vastaavat sitoumukset;
- d) likviditeetti ja keskittymäriskin hallinta;
- e) operatiivisten riskien hallinta;
- f) jälleenvakuuttaminen ja muut riskienvähentämistekniikat.

Edellä 41 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuihin riskienhallintaa koskeviin kirjallisiin toimintaperiaatteisiin on kuuluttava tämän kohdan toisen alakohdan a–f alakohtaan liittyvät periaatteet.

▼ M5

Kun vakuutus- tai lisävakuutusyritykset soveltavat 77 b artiklassa tarkoitettua vastaavuuskorjausta tai 77 d artiklassa tarkoitettua volatilitteettikorjausta, niiden on laadittava likviditeettisuunnitelma, jossa ennustetaan tulevat ja menevät kassavirrat suhteessa kyseisten korjausten alaisiin varoihin ja velkoihin.

2 a. Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on varojen ja velkojen hallinnan osalta säännöllisesti arvioitava

- a) vakuutusteknisen vastuuelkansa ja hyväksyttävän oman varallisuutensa herkkyys 77 a artiklassa tarkoitetun asiaankuuluvan riskittömän korkokäyrän ekstrapoloinnin perusoletuksille;
- b) jäljempänä 77 b artiklassa tarkoitettua vastaavuuskorjausta sovellettaessa
  - i) vakuutusteknisen vastuuelkansa ja hyväksyttävän oman varallisuutensa herkkyys vastaavuuskorjauksen laskennan perusoletuksille, mukaan luettuna 77 c artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun perusmarginaalin laskenta, ja omaisuuserien pakkomyyntin mahdollinen vaikutus hyväksyttävään omaan varallisuuteensa;
  - ii) vakuutusteknisen vastuuelkansa ja hyväksyttävän oman varallisuutensa herkkyys muutoksille varatun sijoitussalkun koostumuksessa;
  - iii) vastaavuuskorjauksen nollaamisen vaikutus;

▼ M5

- c) jäljempänä 77 d artiklassa tarkoitettua volatiliteettikorjausta sovellettaessa
- i) vakuutusteknisen vastuuvankansa ja hyväksyttävän oman varallisuutensa volatiliteettikorjauksen laskennan perusoletuksille ja omaisuuserien pakkomyynnin mahdollinen vaikutus hyväksyttävään omaan varallisuuteensa;
  - ii) volatiliteettikorjauksen nollaamisen vaikutus.

Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on toimitettava ensimmäisen alakohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettua arvionsa vuosittain valvontaviranomaiselle 35 artiklan mukaisesti ilmoitettavien tietojen yhteydessä. Jos vastaavuuskorjauksen tai volatiliteettikorjauksen nollaaminen aiheuttaisi vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttämättä jäämisen, yrityksen on myös toimitettava analyysi toimenpiteistä, joita se voisi soveltaa tällaisessa tilanteessa saavuttaakseen uudelleen vakavaraisuuspääomavaatimuksen mukaisen hyväksyttävän oman varallisuutensa tason tai pienentääkseen riskiprofiliaan vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttämisen varmistamiseksi.

Sovellettaessa 77 d artiklassa tarkoitettua volatiliteettikorjausta 41 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuihin riskienhallintaa koskeviin kirjallisiin toimintaperiaatteisiin on kuuluttava volatiliteettikorjauksen soveltamisperusteita koskevat periaatteet.

▼ B

3. Sijoitusriskien osalta vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on osoitettava, että ne noudattavat VI luvun 6 jaksoa.
4. Vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksillä on oltava riskienhallintatoiminto, joka on rakenteeltaan sellainen, että se helpottaa riskienhallintajärjestelmän täytäntöönpanoa.

▼ M5

4 a. Jotta voidaan välttää liiallista riippuvuutta ulkoisista luottoluokituslaitoksista käytettäessä ulkoisia luottoluokituksia vakuutusteknisen vastuuvankansa ja vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskennassa, vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on arvioitava tällaisten ulkoisten luottoluokituslaitosten asianmukaisuutta osana riskienhallintaansa käyttäen mahdollisuuksien mukaan lisäluokituksia ja välttämällä näin automaattisen riippuvuuden ulkoisista luokituksista.

Jotta voidaan varmistaa tämän kohdan yhdenmukainen täytäntöönpano, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiset laatii luonnoksia teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi, joilla määritetään tarkemmin menettelyt ulkoisten luottoluokituslaitosten arviointia varten.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiset toimittavat nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä toisessa alakohdassa tarkoitettuja tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1094/2010 15 artiklan mukaisesti.

▼B

5. Vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksissä, jotka käyttävät 112 ja 113 artiklan mukaisesti hyväksytyä osittaista tai kokonaista sisäistä mallia, riskienhallintatoimintoon on kuuluttava seuraavat lisätehtävät:

- a) sisäisen mallin suunnittelu ja toteutus;
- b) sisäisen mallin testaus ja validointi;
- c) sisäisen mallin ja siihen myöhemmin tehtävien muutosten dokumentointi;
- d) sisäisen mallin toimivuutta koskevien tiivistelmäraporttien laatiminen ja analysointi;
- e) tietojen antaminen hallinto-, johto- tai valvontaelimelle sisäisen mallin toimivuudesta, sellaisten alojen ehdottaminen, joilla tarvitaan parannuksia, ja hallinto- tai johtoelimen pitäminen ajan tasalla siitä, miten aiemmin havaittujen heikkouksien korjaaminen edistyy.

*45 artikla***Yrityksen riski- ja vakavaraisuusarvio**

1. Kunkin vakuutusyrityksen ja jälleenvakuutusyrityksen on tehtävä riski- ja vakavaraisuusarvio osana riskienhallintajärjestelmäänsä.

Arvio on tehtävä ainakin seuraavista:

- a) yleinen vakavaraisuuden tarve ottaen huomioon yrityksen erityinen riskiprofiili, hyväksytyt riskirajat ja liiketoimintastrategia;
- b) VI luvun 4 ja 5 jaksossa vahvistettujen pääomavaatimusten ja VI luvun 2 jaksossa vahvistettujen vakuutusteknistä vastuuvalkaa koskevien vaatimusten jatkuva noudattaminen;
- c) siitä, missä määrin kyseisen yrityksen riskiprofiili poikkeaa 101 artiklan 3 kohdan mukaisen vakavaraisuuspääomavaatimuksen perusoletuksista, kun vakavaraisuuspääomavaatimus lasketaan VI luvun 4 jakson 2 alajakson mukaisesti standardikaavaa käyttäen tai VI luvun 4 jakson 3 alajakson mukaisesti osittaista tai kokonaista sisäistä mallia käyttäen.

2. Sovellettaessa 1 kohdan a alakohtaa yrityksellä on oltava menetelyt, jotka ovat oikeassa suhteessa sen liiketoimintaan liittyvien riskien luonteeseen, laajuuteen ja monimutkaisuuteen ja joiden avulla se voi asianmukaisesti tunnistaa ja arvioida lyhyellä ja pitkällä aikavälillä kohtaamansa tai mahdollisesti kohtaamansa riskit. Yrityksen on osoitettava menetelmät, joita tässä arvioinnissa käytetään.

▼M5

2 a. Kun vakuutus- tai jälleenvakuutusyrittäjä soveltaa 77 b artiklassa tarkoitettua vastaavuuskorjausta, 77 d artiklassa tarkoitettua volatiliteettikorjausta tai 308 c ja 308 d artiklassa tarkoitettuja siirtymätoimenpiteitä, sen on tehtävä arvio 1 kohdan toisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettujen pääomavaatimusten noudattamisesta ottaen huomioon kyseiset korjaukset ja siirtymätoimenpiteet sekä ottamatta niitä huomioon.

▼B

3. Edellä 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa, joissa käytetään sisäistä mallia, arviointi on tehtävä samaan aikaan kuin uudelleenkalibrointi, joka mukauttaa sisäisen mallin tulokset vakavaraisuuspääomavaatimuksen riskimittaan ja kalibrointiin.

4. Yrityksen riski- ja vakavaraisuusarvion on oltava erottamaton osa liiketoimintastrategiaa, ja se on aina otettava huomioon yrityksen strategisissa päätöksissä.

5. Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on tehtävä 1 kohdassa tarkoitettu arvio säännöllisesti ja viipymättä, jos niiden riskiprofiiliin on tullut merkittävä muutos.

6. Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on ilmoitettava valvontaviranomaisille jokaisen riski- ja vakavaraisuusarvionsa tuloksista 35 artiklan mukaisesti ilmoitettavien tietojen yhteydessä.

7. Yrityksen riski- ja vakavaraisuusarviota ei saa käyttää pääomavaatimuksen laskentaan. Vakavaraisuuspääomavaatimusta saadaan muuttaa ainoastaan 37, 231–233 ja 238 artiklan nojalla.

*46 artikla***Sisäinen valvonta**

1. Vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksillä on oltava tehokas sisäisen valvonnan järjestelmä.

Järjestelmään on kuuluttava ainakin hallinto- ja kirjanpitojen toteutus, sisäisen valvonnan rakenne, asianmukaiset ilmoitusjärjestelmät yrityksen kaikilla tasoilla ja säännösten noudattamista valvova toiminto.

2. Säännösten noudattamista valvovaan toimintaan on kuuluttava hallinto-, johto- tai valvontaelimen neuvominen tämän direktiivin mukaisesti annettujen lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten noudattamisessa. Lisäksi siihen on kuuluttava arviointi oikeudellisessa ympäristössä tapahtuvien muutosten mahdollisista vaikutuksista kyseisen yrityksen toimintaan sekä säännösten laiminlyöntiin liittyvän riskin tunnistaminen ja arviointi.

*47 artikla***Sisäinen tarkastus**

1. Vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksillä on oltava tehokas sisäisen tarkastuksen toiminto.

Sisäisen tarkastuksen toiminnossa on arvioitava yrityksen sisäisen valvontajärjestelmän riittävyyttä ja tehokkuutta ja hallintojärjestelmän muita osatekijöitä.

▼B

2. Sisäisen tarkastuksen toiminnon on oltava puolueeton ja riippumaton operatiivisista toiminnoista.

3. Sisäisen tarkastuksen tuloksista ja suosituksista on ilmoitettava hallinto-, johto- tai valvontaelimelle, jonka on päätettävä, mihin toimiin sisäisen tarkastuksen eri tulosten ja suositusten suhteen on ryhdyttävä, ja varmistettava, että nämä toimet toteutetaan.

*48 artikla***Aktuaaritoiminto**

1. Vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksillä on oltava tehokas ja pysyvä aktuaaritoiminto, joka:

- a) koordinoi vakuutusteknisen vastuuelan laskemista;
- b) varmistaa käytettyjen metodiikkojen ja mallien sekä vakuutusteknisen vastuuelan laskennassa tehtyjen oletusten asianmukaisuuden;
- c) arvioi vakuutusteknisen vastuuelan laskennassa käytettyjen tietojen riittävyyden ja laadun;
- d) vertaa parhaita estimaatteja kokemusperäisiin tietoihin;
- e) tiedottaa hallinto-, johto- tai valvontaelimelle vakuutusteknisen vastuuelan laskennan luotettavuudesta ja asianmukaisuudesta;
- f) valvoo vakuutusteknisen vastuuelan laskentaa 82 artiklassa tarkoitetuissa tapauksissa;
- g) antaa lausunnon yrityksen yleisestä vakuutuspolitiikasta;
- h) antaa lausunnon jälleenvakuutusjärjestelyjen tarkoituksenmukaisuudesta; ja
- i) osallistuu 44 artiklassa tarkoitettun riskienhallintajärjestelmän tehokkaaseen täytäntöönpanoon, mikä koskee erityisesti sen riskimallin luomista, johon VI luvun 4 ja 5 jaksossa vahvistettujen pääomavaatimusten laskenta perustuu, ja osallistuu 45 artiklassa tarkoitettuun arviointiin.

2. Aktuaaritoiminto on annettava sellaisten henkilöiden hoidettavaksi, joilla on vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen liiketoimintaan liittyvien riskien luonteeseen, laajuuteen ja monimutkaisuuteen nähden riittävät tiedot vakuutus- ja finanssimatematiikasta ja jotka voivat osoittaa kokemuksensa sovellettavien ammatillisten ja muiden standardien avulla.

*49 artikla***Ulkoistaminen**

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset, jotka ulkoistavat toimintoja taikka vakuutus- tai jälleenvakuutustoimia, ovat yhä täysin vastuussa kaikista tämän direktiivin mukaisista velvoitteistaan.

▼ B

2. Oleellisten tai tärkeiden operatiivisten tehtävien tai toimien ulkoistamista ei saa toteuttaa tavalla, joka johtaa johonkin seuraavista tapahtumista:

- a) kyseisen yrityksen hallintojärjestelmän laatu heikkenee olennaisesti;
- b) operatiivinen riski kasvaa kohtuuttomasti;
- c) valvontaviranomaisilla on heikommat mahdollisuudet valvoa, täyttääkö yritys velvoitteensa;
- d) jatkuvan ja hyvän palvelun tarjoaminen vakuutusentäjille heikkenee.

3. Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on hyvissä ajoin ilmoitettava valvontaviranomaisille aikomuksestaan ulkoistaa oleellisia tai tärkeitä tehtäviä tai toimia sekä näitä tehtäviä tai toimia koskevista myöhemmistä olennaisista muutoksista.

▼ M5*50 artikla***Delegoidut säädökset ja tekniset sääntelystandardit**

1. Komissio hyväksyy 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa täsmennetään seuraavat seikat:

- a) 41, 44, 46 ja 47 artiklassa tarkoitettujen järjestelmien osat ja erityisesti alat, joita käsitellään 44 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten varojen ja velkojen hallinnan ja sijoitusten yhteydessä;
- b) 44, 46, 47 ja 48 artiklassa tarkoitettut toiminnot.

2. Jotta voidaan varmistaa tämän jakson osalta jatkuva yhdenmukaisuus, vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen laatii, ellei 301 b artiklasta muuta johdu, luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa täsmennetään seuraavat seikat:

- a) 42 artiklassa vahvistetut vaatimukset ja niiden kohteena olevat tehtävät;
- b) ehdot, joilla ulkoistaminen erityisesti kolmansissa maissa sijaitseville palveluntarjoajille voidaan toteuttaa.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1094/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

▼M5

3. Jotta voidaan varmistaa 45 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan a alakohdassa tarkoitetun arvion jatkuva yhdenmukaistaminen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen laatii, ellei 301 b artiklasta muuta johdu, luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa täsmennetään arvion osatekijät.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1094/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

▼B

3 j a k s o

Tietojen julkistaminen*51 artikla***Vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskeva kertomus: sisältö**

1. Ottaen huomioon 35 artiklan 3 kohdassa vaaditut tiedot ja 4 kohdassa vahvistetut periaatteet jäsenvaltioiden on vaadittava, että vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset julkistavat vuosittain kertomuksen vakavaraisuudestaan ja taloudellisesta tilastaan.

Kertomuksessa on esitettävä seuraavat tiedot joko täydellisinä tietoina tai viittauksina luonteeltaan ja laajuudeltaan vastaaviin tietoihin, jotka on julkistettu muiden oikeudellisten tai sääntelyvaatimusten mukaisesti:

- a) kuvaus yrityksen liiketoiminnasta ja siitä suoriutumisesta;
- b) kuvaus hallintojärjestelmästä ja arvio sen sopivuudesta yrityksen riskiprofiiliin;
- c) kunkin riskiluokan osalta erillinen kuvaus riskialttiudesta, riskikeskittymästä, riskien vähentämisestä ja riskiherkkyydestä;
- d) erilliset kuvaukset varojen, vakuutusteknisen vastuuvelan ja muiden velkojen osalta niiden arvostuksessa käytetyistä perusteista ja menetelmistä sekä selvitys merkittävistä eroista näissä perusteissa ja menetelmissä, silloin kun niitä käytetään arvostukseen tilinpäätöksissä;
- e) pääomanhallinnan kuvaus, joka sisältää ainakin seuraavat tiedot:
  - i) oman varallisuuden rakenne, määrä ja laatu;
  - ii) vakavaraisuuspääomavaatimuksen ja vähimmäispääomavaatimuksen määrät;
  - iii) vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskentaan käytetty 304 artiklassa säädetty mahdollisuus;
  - iv) tiedot, joiden perusteella voidaan ymmärtää standardikaavan perusoletusten ja yrityksen vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskennassa käyttämän sisäisen mallin perusoletusten pääasialliset erot;

▼ B

- v) määrä, jonka verran vähimmäispääomavaatimus on jäänyt täyttämättä tai jonka verran vakavaraisuuspääomavaatimus on jäänyt täyttämättä merkittävilta osin raportointikaudella, vaikka poikkeama olisi myöhemmin korjattu, sekä selvitys poikkeaman alkuperästä ja seurauksista ja mahdollisesti toteutetuista korjaavista toimenpiteistä.

▼ M5

1 a. Sovellettaessa 77 b artiklassa tarkoitettua vastaavuuskorjausta 1 kohdan toisen alakohdan d alakohdassa tarkoitettuun kuvaukseen on sisällyttävä kuvaus vastaavuuskorjauksesta sekä siitä velvoitteiden ja varattujen omaisuuserien salkusta, johon vastaavuuskorjausta sovelletaan, sekä määrällinen arvio siitä, miten vastaavuuskorjauksen nollaaminen vaikuttaisi yrityksen taloudelliseen asemaan.

Edellä 1 kohdan toisen alakohdan d alakohdassa tarkoitettuun kuvaukseen on myös sisällyttävä maininta siitä, käyttäkö yritys 77 d artiklassa tarkoitettua volatiliteettikorjausta, sekä määrällinen arvio siitä, miten volatiliteettikorjauksen nollaaminen vaikuttaisi yrityksen taloudelliseen asemaan.

▼ B

2. Edellä 1 kohdan e alakohdan i alakohdassa tarkoitettuun kuvaukseen on sisällyttävä analyysi merkittävistä muutoksista edelliseen raportointikauteen verrattuna sekä selvitys merkittävistä eroista suhteessa kyseisten erien arvoon tilinpäätöksissä ja lyhyt kuvaus pääoman siirrettävyydestä.

Edellä 1 kohdan e alakohdan ii alakohdassa tarkoitetuissa vakavaraisuuspääomavaatimusta koskevissa tiedoissa on erikseen ilmoitettava VI luvun 4 jakson 2 ja 3 alajakson mukaisesti laskettu määrä sekä 37 artiklan nojalla mahdollisesti määrätty lisäpääomavaatimus tai niiden erityisparametrien vaikutus, joita vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen on käytettävä 110 artiklan mukaisesti, ja tiivistelmä perusteista, joilla asianomainen valvontaviranomainen on nämä määrännyt.

▼ M5

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin säätää, että vaikka 1 kohdan toisen alakohdan e alakohdan ii alakohdassa tarkoitettu kokonaisvakavaraisuuspääomavaatimus julkistetaan, lisäpääomavaatimusta taikka niiden erityisparametrien vaikutusta, joita vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen on käytettävä 110 artiklan mukaisesti, ei tarvitse julkistaa erikseen siirtymäkauden aikana, joka päättyy viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2020, sanotun kuitenkaan rajoittamatta muiden oikeudellisten tai sääntelyvaatimusten mukaan pakollista tietojen julkistamista.

▼ B

Vakavaraisuuspääomavaatimuksen julkistamisen yhteydessä on tapauksen mukaan ilmoitettava, että sen lopullisesta määrästä on vielä tehtävä valvontaan liittyvä arviointi.

▼ M5*52 artikla***Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle annettavat tiedot ja sen antamat kertomukset**

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että valvontaviranomaiset antavat vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle vuosittain seuraavat tiedot, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asetuksen (EU) N:o 1094/2010 35 artiklan soveltamista:

▼ **M5**

- a) keskimääräinen lisäpääomavaatimus yritystä kohden ja valvontaviranomaisen edellisenä vuonna määräämien lisäpääomavaatimusten jakautuminen prosenttiosuuksina vakavaraisuuspääomavaatimuksesta eriteltynä seuraavasti:
- i) kaikki vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset;
  - ii) henkivakuutusyritykset;
  - iii) vahinkovakuutusyritykset;
  - iv) vakuutusyritykset, joilla on sekä henkivakuutus- että vahinkovakuutustoimintaa;
  - v) jälleenvakuutusyritykset;
- b) kustakin tämän kohdan a alakohdan mukaisesti annetusta tiedosta 37 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdan nojalla määrättyjen lisäpääomavaatimusten osuudet erikseen;
- c) niiden vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten määrä, joihin sovelletaan 35 artiklan 6 kohdassa tarkoitettua valvontaan liittyvää säännöllistä raportointia koskevaa rajoitusta, ja niiden vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten määrä, joihin sovelletaan 35 artiklan 7 kohdassa tarkoitettua eräkohtaista raportointia koskevaa vapautusta, sekä niiden pääomavaatimusten, vakuutusmaksujen, vakuutusteknisen vastuuvelan ja varojen määrät erikseen prosenttiosuuksina jäsenvaltion vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten pääomavaatimusten, vakuutusmaksujen, vakuutusteknisen vastuuvelan ja varojen kokonaismääristä;
- d) niiden ryhmien määrä, joihin sovelletaan 254 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvontaan liittyvää säännöllistä raportointia koskevaa rajoitusta, ja niiden ryhmien määrä, joihin sovelletaan 254 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua eräkohtaista raportointia koskevaa vapautusta, sekä niiden pääomavaatimusten, vakuutusmaksujen, vakuutusteknisen vastuuvelan ja varojen määrät erikseen prosenttiosuuksina kaikkien ryhmien pääomavaatimusten, vakuutusmaksujen, vakuutusteknisen vastuuvelan ja varojen kokonaismääristä.
2. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen julkistaa vuosittain seuraavat tiedot:
- a) kustakin seuraavasta yritysryhmästä lisäpääomavaatimusten kokonaisjakautuminen prosenttiosuutena vakavaraisuuspääomavaatimuksesta kaikissa jäsenvaltioissa yhteensä:
- i) kaikki vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset;
  - ii) henkivakuutusyritykset;
  - iii) vahinkovakuutusyritykset;
  - iv) vakuutusyritykset, joilla on sekä henkivakuutus- että vahinkovakuutustoimintaa;
  - v) jälleenvakuutusyritykset;

▼ M5

- b) lisäpääomavaatimusten jakautuminen prosenttiosuutena vakavaraisuuspääomavaatimuksesta kussakin jäsenvaltiossa erikseen ottaen huomioon kyseisen jäsenvaltion kaikki vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset;
- c) kustakin tämän kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettusta tiedosta 37 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdan nojalla määrättyjen lisäpääomavaatimusten osuudet erikseen;
- d) niiden vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten ja ryhmien kokonaismäärä, joihin sovelletaan 35 artiklan 6 kohdassa ja 254 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvontaan liittyvää säännöllistä raportointia koskevaa rajoitusta, ja niiden vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten ja ryhmien kokonaismäärä, joihin sovelletaan 35 artiklan 7 kohdassa ja 254 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua eräkohtaista raportointia koskevaa vapautusta, sekä niiden pääomavaatimusten, vakuutusmaksujen, vakuutusteknisen vastuvelan ja varojen määrät erikseen prosenttiosuuksina kaikkien vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten ja ryhmien pääomavaatimusten, vakuutusmaksujen, vakuutusteknisen vastuvelan ja varojen kokonaismääristä kaikissa jäsenvaltioissa yhteensä;
- e) niiden vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten ja ryhmien kokonaismäärä, joihin sovelletaan 35 artiklan 6 kohdassa ja 254 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvontaan liittyvää säännöllistä raportointia koskevaa rajoitusta, ja niiden vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten ja ryhmien määrää, joihin sovelletaan 35 artiklan 7 kohdassa ja 254 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua eräkohtaista raportointia koskevaa vapautusta, sekä niiden pääomavaatimusten, vakuutusmaksujen, vakuutusteknisen vastuvelan ja varojen määrät erikseen prosenttiosuuksina jäsenvaltion vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten ja ryhmien pääomavaatimusten, vakuutusmaksujen, vakuutusteknisen vastuvelan ja varojen kokonaismääristä kussakin jäsenvaltiossa erikseen.
3. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen antaa Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle 2 kohdassa tarkoitettut tiedot ja kertomuksen siitä, missä määrin eri jäsenvaltioiden valvontaviranomaisten välillä on tapahtunut valvonnan lähentymistä lisäpääomavaatimusten käytössä.

▼ B*53 artikla***Vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskeva kertomus: sovellettavat periaatteet**

1. Valvontaviranomaisten on sallittava, että vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset eivät julkista tietoja, jos:
- a) tietojen julkistaminen antaisi yrityksen kilpailijoille merkittävän perusteettoman edun;
- b) yrityksellä on vakuutuksenottajiin kohdistuvia velvoitteita tai muita sellaisia suhteita vastapuoliin, jotka velvoittavat yrityksen salassapitoon tai luottamuksellisuuteen.
2. Jos valvontaviranomainen sallii, että tietoja ei julkisteta, yritysten on ilmoitettava asiasta vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevassa kertomuksessa ja perusteltava, miksi tietoja ei julkisteta.

▼B

3. Valvontaviranomaisten on sallittava, että vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset hyödyntävät muiden oikeudellisten tai sääntelyvaatimusten mukaisesti julkistettuja tietoja tai viittaavat niihin, jos kyseiset tiedot vastaavat 51 artiklassa vaadittuja tietoja sekä luonteeltaan että laajuudeltaan.

4. Edellä olevia 1 ja 2 kohtaa ei sovelleta 51 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettuihin tietoihin.

*54 artikla***Vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskeva kertomus:
ajantasaistukset ja vapaaehtoiset lisätiedot**

1. Jos tapahtuu huomattava muutos, joka vaikuttaa suuresti 51 ja 53 artiklan mukaisesti julkistettujen tietojen merkityksellisyyteen, vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on julkistettava asianmukaiset tiedot tämän huomattavan muutoksen luonteesta ja vaikutuksista.

Ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa huomattavina muutoksina pidetään ainakin seuraavia:

- a) jos havaitaan, että vähimmäispääomavaatimus on jäänyt täyttämättä, ja valvontaviranomaiset katsovat, että yritys ei pysty antamaan realistista lyhyen aikavälin rahoitussuunnitelmaa, tai valvontaviranomaiset eivät saa tällaista suunnitelmaa kuukauden kuluessa siitä päivämäärästä, jona kyseisen vaatimuksen täyttämättä jääminen havaittiin;
- b) jos havaitaan, että vakavaraisuuspääomavaatimus on jäänyt täyttämättä merkittävilta osin, ja valvontaviranomaiset eivät saa realistista tervehdyttämissuunnitelmaa kahden kuukauden kuluessa siitä päivämäärästä, jona kyseisen vaatimuksen täyttämättä jääminen havaittiin.

Toisen alakohdan a alakohdan osalta valvontaviranomaisten on vaadittava, että kyseinen yritys ilmoittaa välittömästi, kuinka suurelta osin vaatimus on jäänyt täyttämättä, ja antaa samalla selvityksen täyttämättä jäämisen alkuperästä ja seurauksista sekä mahdollisesti toteutetuista korjaavista toimenpiteistä. Jos alun perin realistisena pidetystä lyhyen aikavälin rahoitussuunnitelmasta huolimatta poikkeamaa vähimmäispääomavaatimuksesta ei ole korjattu kolmen kuukauden kuluessa sen havaitsemisesta, asiasta on ilmoitettava kyseisen ajanjakson päättyessä ja samalla on annettava selvitys sen alkuperästä ja seurauksista sekä mahdollisesti toteutetuista korjaavista toimenpiteistä ja mahdollisesti suunnitelluista korjaavista lisätoimenpiteistä.

Toisen alakohdan b alakohdan osalta valvontaviranomaisten on vaadittava, että kyseinen yritys ilmoittaa välittömästi, kuinka suurelta osin vaatimus on jäänyt täyttämättä, ja antaa samalla selvityksen täyttämättä jäämisen alkuperästä ja seurauksista sekä mahdollisesti toteutetuista korjaavista toimenpiteistä. Jos alun perin realistisena pidetystä tervehdyttämissuunnitelmasta huolimatta merkittävää poikkeamaa vähimmäispääomavaatimuksesta ei ole korjattu kuuden kuukauden kuluessa sen havaitsemisesta, asiasta on ilmoitettava kyseisen ajanjakson päättyessä ja samalla on annettava selvitys sen alkuperästä ja seurauksista sekä mahdollisesti toteutetuista korjaavista toimenpiteistä ja mahdollisesti suunnitelluista korjaavista lisätoimenpiteistä.

▼ B

2. Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset voivat vapaaehtoisesti julkistaa vakavaraisuuteensa tai taloudelliseen tilaansa liittyviä tietoja tai selvityksiä, joita ei jo vaadita julkistettaviksi 51 ja 53 artiklan ja tämän artiklan 1 kohdan nojalla.

*55 artikla***Vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskeva kertomus: toimintaperiaatteet ja hyväksyminen**

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksillä on asianmukaiset järjestelmät ja rakenteet 51 ja 53 artiklassa ja 54 artiklan 1 kohdassa vahvistettujen vaatimusten täyttämiseksi sekä kirjalliset toimintaperiaatteet, joilla varmistetaan, että näiden vaatimusten mukaisesti julkistettavat tiedot ovat jatkuvasti 51, 53 ja 54 artiklan mukaisia.

2. Vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevalle kertomukselle on saatava vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen hallinto-, johto- tai valvontaelimen hyväksyntä, ja se on julkaistava vasta hyväksynnän jälkeen.

▼ M5*56 artikla***Vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskeva kertomus: delegoidut säädökset ja tekniset täytäntöönpanostandardit**

Komissio hyväksyy 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa täsmennetään julkistettavat tiedot ja 3 jakson mukaisesti vuosittain julkistettavien tietojen määräajat.

Jotta voidaan varmistaa tämän jakson yhdenmukainen soveltaminen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen laatii luonnoksia teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi, joilla määritetään tarkemmin menettelyt, muodot ja mallit.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä toisessa kohdassa tarkoitettujen teknisten täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1094/2010 15 artiklan mukaisesti.

▼ B

4 j a k s o

M ä ä r ä o m i s t u s y h t e y s*57 artikla***Hankinnat**

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön tai yhdessä toimivien tällaisten henkilöiden, jäljempänä ”hankkijaehdokas”, jotka ovat päättäneet hankkia suoraan tai välillisesti määräämistusyhteyden vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksestä tai lisätä suoraan tai välillisesti määräämistusyhteyttänsä siten, että hankkijan osuus äänistä tai osakepääomasta on vähintään 20, 30 tai 50 prosenttia taikka siten, että vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksestä tulee hankkijan tytäryritys, jäljempänä ”ehdotettu hankinta”, on ensin ilmoitettava tästä

▼B

kirjallisesti sen vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen valvontaviranomaisille, josta ne pyrkivät hankkimaan määräosuuden tai lisäämään sitä, ja mainittava samalla suunnitellun osuuden suuruus sekä annettava asiaan liittyvät 59 artiklan 4 kohdassa tarkoitetut tiedot. Jäsenvaltioiden ei tarvitse soveltaa 30 prosentin raja-arvoa, jos ne soveltavat direktiivin 2004/109/EY 9 artiklan 3 kohdan a alakohdan mukaisesti yhden kolmasosan raja-arvoa.

2. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön, joka on päättänyt luopua suoraan tai välillisesti määräomistusyhteydestä vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksessä, on ensin ilmoitettava tästä kirjallisesti kotijäsenvaltion valvontaviranomaisille ja mainittava samalla omistusyhteytensä suuruus suunnitellun luopumisen jälkeen. Tällaisen henkilön on ilmoitettava valvontaviranomaisille myös päätöksestä vähentää kyseisen henkilön määräomistusyhteyttä siten, että kyseisen henkilön osuus äänivallasta tai osakepääomasta on alle 20, 30 tai 50 prosenttia, tai siten, että vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys lakkaa olemasta kyseisen henkilön tytäryritys. Jäsenvaltioiden ei tarvitse soveltaa 30 prosentin raja-arvoa, jos ne soveltavat direktiivin 2004/109/EY 9 artiklan 3 kohdan a alakohdan mukaisesti yhden kolmasosan raja-arvoa.

*58 artikla***Arviointijakso**

1. Valvontaviranomaisten on ilmoitettava hankkijaehdokkaalle kirjallisesti heti ja joka tapauksessa kahden työpäivän kuluessa 57 artiklan 1 kohdassa säädetyn ilmoituksen vastaanottamisesta sekä 2 kohdassa tarkoitettujen tietojen mahdollisesta myöhemmästä vastaanottamisesta, että se on vastaanottanut ilmoituksen tai tiedot.

Valvontaviranomaisilla on enintään 60 työpäivää aikaa ilmoituksen ja sellaisten asiakirjojen kirjallisen vastaanottamista koskevan ilmoituksen päiväyksestä, joiden liittämistä ilmoitukseen jäsenvaltio edellyttää 59 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun luettelon perusteella, jäljempänä ”arviointijakso”, suorittaa 59 artiklan 1 kohdassa säädetty arviointi, jäljempänä ”arviointi”.

Valvontaviranomaisten on ilmoitettava hankkijaehdokkaalle arviointijakson päättymispäivämäärä antaessaan vastaanottamista koskevan ilmoituksen.

2. Valvontaviranomaiset voivat arviointijakson 50 ensimmäisen työpäivän aikana tarvittaessa pyytää lisätietoja, jotka ovat tarpeen arvioinnin suorittamiseksi. Pyyntö on esitettävä kirjallisesti, ja siinä on yksilöitävä tarvittavat lisätiedot.

▼ B

Arviointijakso keskeytetään niiden päivien väliseksi ajaksi, joina valvontaviranomaiset pyysivät tietoja ja hankkijaehdokas ne toimitti. Keskeytys ei saa olla pitempi kuin 20 työpäivää. Valvontaviranomaiset voivat harkintansa mukaan pyytää vielä täydentämään tai tarkentamaan tietoja, mutta tämä ei saa enää keskeyttää arviointijaksoa.

3. Valvontaviranomaiset voivat pidentää 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettua keskeytystä enintään 30 työpäiväksi, jos hankkijaehdokas on

a) sijoittautunut tai sääntelyn kohteena yhteisön ulkopuolella; tai

b) luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, johon ei sovelleta tämän direktiivin tai arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 20 päivänä joulukuuta 1985 annetun neuvoston direktiivin 85/611/ETY⁽¹⁾ taikka direktiivien 2004/39/EY tai 2006/48/EY mukaista valvontaa.

4. Jos valvontaviranomaiset arvioinnin tehtyään päättävät vastustaa ehdotettua hankintaa, niiden on ilmoitettava tästä hankkijaehdokkaalle kirjallisesti kahden työpäivän kuluessa ylittämättä arviointijaksoa ja perusteltava päätöksensä. Jollei kansallisesta lainsäädännöstä muuta johdu, yleisön saataville voidaan hankkijaehdokkaan pyynnöstä saattaa asianmukainen selvitys päätöksen perusteluista. Tämä ei estä jäsenvaltiota sallimasta valvontaviranomaisten julkistaa näitä perusteluja ilman hankkijaehdokkaan pyyntöä.

5. Jos valvontaviranomaiset eivät arviointijakson kuluessa vastusta kirjallisesti ehdotettua hankintaa, se katsotaan hyväksytyksi.

6. Valvontaviranomaiset voivat määrätä enimmäisajan, jonka kuluessa ehdotettu hankinta on saatettava päätökseen, ja tarvittaessa pidentää sitä.

7. Jäsenvaltiot eivät saa asettaa vaatimuksia, jotka ovat tiukempia kuin tässä direktiivissä säädetyt, sen osalta, miten valvontaviranomaisille on ilmoitettava äänioikeuksien tai pääoman suorista tai epäsuorista hankinnoista tai miten toimivaltaiset viranomaiset hyväksyvät ne.

▼ M5

8. Jotta voidaan varmistaa tämän jakson osalta jatkuva yhdenmukaiseminen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi laatia luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi tyhjentyvän luettelon laatimiseksi niistä 59 artiklan 4 kohdassa tarkoitetuista tiedoista, jotka hankkijaehdokkaiden on sisällytettävä ilmoitukseensa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 58 artiklan 2 kohdan soveltamista.

⁽¹⁾ EYVL L 375, 31.12.1985, s. 3.

▼ M5

Jotta voidaan varmistaa tämän jakson osalta jatkuva yhdenmukaistaminen ja ottaa huomioon tuleva kehitys, vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen laatii, ellei 301 b artiklasta muuta johdu, luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritetään tarkemmin 59 artiklan 1 kohdassa säädettyjen perusteiden mukautukset.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1094/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

9. Jotta voidaan varmistaa tämän direktiivin yhdenmukainen soveltaminen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi laatia luonnoksia teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi, joilla määritetään tarkemmin menettelyt, lomakkeet ja mallit 60 artiklassa tarkoitettua valvontaviranomaisten välistä kuulemismenettelyä varten.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1094/2010 15 artiklan mukaisesti.

▼ B*59 artikla***Arviointi**

1. Arvioidessaan 57 artiklan 1 kohdassa säädettyä ilmoitusta ja 58 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja tietoja valvontaviranomaisten on hankinnan kohteena olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen järkevän ja vakaan hoidon varmistamiseksi otettava huomioon hankkijaehdokkaan todennäköinen vaikutus vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykseen ja arvioidava hankkijaehdokkaan sopivuus ja ehdotetun hankinnan taloudellinen järkevyyys kaikkien seuraavien perusteiden avulla:

- a) hankkijaehdokkaan maine;
- b) sen henkilön maine ja kokemus, joka tulee johtamaan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen liiketoimintaa ehdotetun hankinnan seurauksena;
- c) hankkijaehdokkaan taloudellinen vakaus erityisesti suhteessa sen liiketoiminnan tyyppiin, jota hankinnan kohteena olevassa vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksessä harjoitetaan ja aiotaan harjoittaa;
- d) pystyykö vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys täyttämään jatkuvasti tähän direktiiviin ja soveltuvin osin muihin direktiiveihin, erityisesti direktiiviin 2002/87/EY, perustuvat toiminnan vakautta koskevat vaatimukset ja erityisesti se, onko ryhmällä, jonka osa yrityksestä tulee, rakenne, joka mahdollistaa tehokkaan valvonnan, tehokkaan tietojen vaihdon valvontaviranomaisten kesken ja valvontaviranomaisten keskinäisen vastuunjaon määrittämisen;

▼B

e) onko perustelua syytä epäillä, että ehdotetun hankinnan yhteydessä syyllistytään tai pyritään tai on syyllistytty tai pyritty rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesutarkoituksiin sekä terrorismin rahoitukseen 26 päivänä lokakuuta 2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY ⁽¹⁾ 1 artiklassa tarkoitettuun rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen tai että ehdotettu hankinta saattaisi lisätä tämän vaaraa.

2. Valvontaviranomaiset voivat vastustaa ehdotettua hankintaa vain, jos se on perusteltua 1 kohdassa säädettyjen vaatimusten perusteella tai jos hankkijaehdokkaan toimittamat tiedot ovat puutteelliset.

3. Jäsenvaltiot eivät saa asettaa ennakkoehtoja sen suhteen, millainen omistussuuden taso on hankittava, eivätkä sallia valvontaviranomaisensa tarkastelevan ehdotettua hankintaa markkinoiden taloudellisten tarpeiden pohjalta.

4. Jäsenvaltioiden on julkistettava luettelo tiedoista, jotka tarvitaan arvion tekemiseen ja jotka on toimitettava valvontaviranomaisille 57 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua ilmoitusta annettaessa. Vaadittavien tietojen on oltava suhteutettuja ja mukautettuja hankkijaehdokkaan ja ehdotetun hankinnan luonteeseen. Jäsenvaltiot eivät saa vaatia tietoja, joilla ei ole merkitystä toiminnan vakauden arvioinnille.

5. Sen estämättä, mitä 58 artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa säädetään, valvontaviranomaisen on kohdeltava hankkijaehdokkaista syrjimättömällä tavalla, jos viranomaiselle on ilmoitettu kaksi tai useampia ehdotuksia hankkia määräosuus tai lisätä määräosuutta samasta vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksestä.

*60 artikla***Säänneltyjen rahoitusalan yritysten hankkimat osuudet**

1. Asianomaisten valvontaviranomaisten on työskenneltävä tiiviisti toisiaan kuullen arviointia suorittaessaan, jos hankkijaehdokas on

a) luottolaitos, vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys, sijoituspalveluyritys tai direktiivin 85/611/ETY 1 a artiklan 2 alakohdassa tarkoitettu rahastoyhtiö, jäljempänä ”yhteissijoitusyrityksen rahastoyhtiö”, jolle on myönnetty toimilupa toisessa jäsenvaltiossa tai muulla alalla kuin millä hankinnan kohde toimii;

b) sellaisen luottolaitoksen, vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen, sijoituspalveluyrityksen tai yhteissijoitusyrityksen rahastoyhtiön emoyritys, jolle on myönnetty toimilupa toisessa jäsenvaltiossa tai muulla alalla kuin millä hankinnan kohde toimii; tai

⁽¹⁾ EUVL L 309, 25.11.2005, s. 15.

▼B

c) luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, jolla on määräysvalta sellaisessa luottolaitoksessa, vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksessä, sijoituspalveluyrityksessä tai yhteissijoitusyrityksen rahastoyhtiössä, jolle on myönnetty toimilupa toisessa jäsenvaltiossa tai muulla alalla kuin millä hankinnan kohde toimii.

2. Valvontaviranomaisten on ilman aiheetonta viivytystä annettava toisilleen kaikki hankinnan arvioimisen kannalta olennaiset tai asiaan vaikuttavat tiedot. Valvontaviranomaisten on tältä osin toimitettava pyynnöstä toisilleen kaikki asiaan vaikuttavat tiedot ja oma-aloitteisesti kaikki olennaiset tiedot. Hankinnan kohteena olevalle vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykselle toimiluvan myöntäneen valvontaviranomaisen tekemässä päätöksessä on esitettävä hankkijaehdokkaasta vastaavan valvontaviranomaisen lausunnot ja varaukset.

*61 artikla***Vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen valvontaviranomaiselle antamat tiedot**

Kun vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys on saanut tiedon sellaisista sen omaa pääomaa koskevien omistusyhteyksien hankkimisista tai luovuttamisista, joiden vuoksi kyseinen omistusyhteys muuttuu 57 artiklassa tai 58 artiklan 1–7 kohdassa tarkoitettuja raja-arvoja suuremmaksi tai pienemmäksi, sen on ilmoitettava siitä kotijäsenvaltionsa valvontaviranomaiselle.

Vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysten on myös vähintään kerran vuodessa ilmoitettava kotijäsenvaltionsa valvontaviranomaiselle niiden omistavien osakkaiden tai jäsenten nimet, joilla on määräämistusyhteys, sekä kyseisten omistusosuuksien suuruudet sellaisina kuin ne ilmenevät vuosittaisessa yhtiökokouksessa käytettävissä olevista tiedoista tai arvopaperipörssissä noteerattuja yhtiöitä koskevien sääntöjen noudattamisen perusteella saaduista tiedoista.

*62 artikla***Määräämistusyhteydet ja valvontaviranomaisen valtuudet**

Jäsenvaltioiden on säädettävä, että jos 57 artiklassa tarkoitettujen henkilöiden määräämisvalta on omiaan haittaamaan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen järkevää ja vakaata hoitoa, määräämistusyhteyden hankinnan tai lisäämisen kohteena olevan yrityksen kotijäsenvaltion valvontaviranomaisen on toteutettava aiheelliset toimenpiteet tämän tilanteen lopettamiseksi. Näihin toimenpiteisiin voivat kuulua esimerkiksi kiello, johtokunnan jäseniin ja johtajiin kohdistetut rangaistukset tai kyseisten osakkaiden tai jäsenten omistamiin osakkeisiin liittyvän äänivallan käytön väliaikainen keskeyttäminen.

Samanlaisia toimenpiteitä on sovellettava luonnollisiin henkilöihin tai oikeushenkilöihin, jotka eivät noudata 57 artiklassa säädettyä ilmoitusvelvoitetta.

Jos omistusyhteys on hankittu valvontaviranomaisten vastustuksesta huolimatta, jäsenvaltioiden on muista käytettävistä seuraamuksista huolimatta määrättävä:

- 1) vastaavan äänivallan käyttämisen väliaikainen keskeyttäminen; tai
- 2) annettujen äänien mitätöinti tai mahdollisuus mitätöidä ne.

▼B*63 artikla***Äänioikeus**

Tässä jaksossa otetaan huomioon direktiivin 2004/109/EY 9 ja 10 artiklassa tarkoitetut äänioikeudet ja mainitun direktiivin 12 artiklan 4 ja 5 kohdassa säädetty niiden yhteen laskemista koskevat ehdot.

Jäsenvaltiot eivät saa ottaa huomioon sellaisia äänioikeuksia tai osakkeita, joita sijoituspalveluyrityksillä tai luottolaitoksilla voi olla sen vuoksi, että ne ovat antaneet merkintäsitoumuksen rahoitusvälineiden liikkeeseenlaskulle ja/tai rahoitusvälineiden liikkeeseenlasku on järjestetty direktiivin 2004/39/EY liitteessä I olevan A osan 6 kohdassa tarkoitetun merkintätakauksen perusteella, edellyttäen, että kyseisiä oikeuksia ei käytetä eikä niillä muuten vaikuteta liikkeeseenlaskijan johtamiseen ja että ne luovutetaan vuoden kuluessa hankkimisesta.

5 jakso

Salassapitovelvollisuus, tietojen vaihto ja valvonnan lähentäminen*64 artikla***Salassapito**

Jäsenvaltioiden on säädettävä, että kaikkia henkilöitä, jotka työskentelevät tai ovat työskennelleet valvontaviranomaisten palveluksessa, sekä valvontaviranomaisten puolesta toimivia tilintarkastajia ja asiantuntijoita koskee salassapitovelvollisuus.

Luottamuksellisia tietoja, jotka kyseiset henkilöt saavat tehtäviään suorittaessaan, ei saa luovuttaa kenellekään henkilölle eikä millekään viranomaiselle muutoin kuin sellaisena tiivistelmänä tai koosteena, jossa kyseistä vakuutus- tai jälleenvakuutusyritystä ei voida tunnistaa, sanotun kuitenkin vaikuttamatta rikosoikeuden soveltamisalaan kuuluvien tapausten käsittelyyn.

Jos vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys on kuitenkin asetettu konkurssiin tai pakolliseen likvidaatiomenettelyyn, luottamuksellisia tietoja, jotka eivät koske yrityksen pelastamisessa mukana olevia kolmansia osapuolia, voidaan kuitenkin luovuttaa siviili- tai kauppaoikeudellisessa menettelyssä.

*65 artikla***Jäsenvaltioiden valvontaviranomaisten välinen tietojen vaihto**

Mitä 64 artiklassa säädetään, ei estä eri jäsenvaltioiden valvontaviranomaisia vaihtamasta tietoja. Näitä tietoja koskee 64 artiklassa säädetty salassapitovelvollisuus.

▼ M5*65 a artikla***Yhteistyö vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen kanssa**

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että valvontaviranomaiset tekevät tätä direktiiviä sovellettaessa yhteistyötä vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen kanssa asetuksen (EU) N:o 1094/2010 mukaisesti.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että valvontaviranomaiset toimittavat vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle viipymättä kaikki tiedot, jotka ovat tarpeen sen tehtävien hoitamiseksi asetuksen (EU) N:o 1094/2010 mukaisesti.

▼ B*66 artikla***Yhteistyösopimukset kolmansien maiden kanssa**

Jäsenvaltiot voivat tehdä yhteistyösopimuksia, jotka koskevat tietojen vaihtoa kolmansien maiden valvontaviranomaisten tai kolmansien maiden 68 artiklan 1 ja 2 kohdassa määriteltyjen viranomaisten ja elinten kanssa vain, jos luovutettavien tietojen salassapito taataan vähintään tässä jaksossa esitetyllä tavalla. Tietojen vaihdon on tapahduttava kyseisten viranomaisten tai elinten valvontatehtävän hoitamiseksi.

Jos tiedot, jotka jäsenvaltion on määrä luovuttaa kolmannelle maalle, ovat peräisin toisesta jäsenvaltiosta, niitä ei saa ilmaista ilman kyseisen jäsenvaltion valvontaviranomaisen nimenomaista suostumusta eikä niitä saa luovuttaa muihin tarkoituksiin kuin mihin mainittu viranomainen on antanut suostumuksensa.

*67 artikla***Luottamuksellisten tietojen käyttö**

Valvontaviranomaiset, jotka saavat luottamuksellisia tietoja 64 tai 65 artiklan nojalla, voivat käyttää tietoja tehtäviensä hoitamisessa ainoastaan seuraaviin tarkoituksiin:

- 1) tarkastaakseen, onko vakuutus- tai jälleenvakuutustoiminnan aloittamista koskevat edellytykset täytetty, ja helpottaakseen tällaisen liiketoiminnan harjoittamisen valvontaa erityisesti vakuutusteknisen vastuuvelan, vakavaraisuuspääomavaatimuksen, vähimmäispääomavaatimuksen ja hallintojärjestelmän osalta;
- 2) määrätäkseen seuraamuksia;
- 3) haettaessa muutosta valvontaviranomaisten päätökseen hallinnollisessa muutoksenhaussa;
- 4) tämän direktiivin mukaisissa tuomioistuinmenettelyissä.

▼ M5*67 a artikla***Euroopan parlamentin tutkintavaltuudet**

Edellä olevia 64 ja 67 artiklan säännöksiä sovelletaan rajoittamatta Euroopan parlamentille Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 226 artiklassa annettuja tutkintavaltuuksia.

▼B*68 artikla***Tietojen vaihto muiden viranomaisten kanssa**

1. Mitä 64 ja 67 artiklassa säädetään, ei estä mitään seuraavista:
  - a) tietojen vaihtoa samassa jäsenvaltiossa valvontatehtäviään hoitavien eri valvontaviranomaisten kanssa;
  - b) tietojen vaihtoa valvontatehtäviään hoitavien valvontaviranomaisten ja minkä tahansa seuraavien, samassa jäsenvaltiossa toimivien tahojen kanssa:
    - i) luottolaitosten ja muiden rahoituslaitosten valvonnasta vastaavat viranomaiset ja rahoitusmarkkinoiden valvonnasta vastaavat viranomaiset;
    - ii) vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysten selvitystila- ja konkurssimenettelyihin sekä muuhun vastaavaan menettelyyn osallistuvat elimet;
    - iii) vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten ja muiden rahoituslaitosten lakisääteisestä tilintarkastuksesta vastaavat henkilöt;
  - c) sellaisten tietojen luovuttamista elimille, jotka hoitavat pakollista likvidaatiomenettelyä tai takuurahastoja, jotka ovat välttämättömiä niiden tehtävien hoitamiseksi.

Edellä b ja c alakohdassa tarkoitettu tietojen vaihto voi tapahtua myös eri jäsenvaltioiden välillä.

Näiden viranomaisten, elinten ja henkilöiden saamia tietoja koskee 64 artiklassa säädetty salassapitovelvollisuus.

2. Mitä 64–67 artiklassa säädetään, ei estä jäsenvaltioita sallimasta tietojen vaihtoa valvontaviranomaisten ja seuraavien tahojen välillä:
  - a) viranomaiset, jotka ovat vastuussa vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysten selvitystila- ja konkurssimenettelyyn sekä muuhun vastaavaan menettelyyn osallistuvien elinten valvonnasta;
  - b) viranomaiset, jotka ovat vastuussa vakuutusyritysten, jälleenvakuutusyritysten, luottolaitosten, sijoituspalveluyritysten ja muiden rahoituslaitosten lakisääteisiä tilintarkastuksia suorittavien henkilöiden valvonnasta;
  - c) vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysten laillisuusvalvonnasta vastaavat riippumattomat vakuutusmatemaatikot sekä näiden vakuutusmatematikkojen valvonnasta vastuussa olevat elimet.

Ensimmäisessä alakohdassa olevia säännöksiä soveltavan jäsenvaltion on vaadittava, että vähintään seuraavat edellytykset täytetään:

- a) tietojen tarkoituksena on ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun valvonnan tai laillisuusvalvonnan harjoittaminen;

▼B

- b) saatuja tietoja koskee 64 artiklassa säädetty salassapitovelvollisuus;
- c) jos tiedot ovat lähtöisin toisesta jäsenvaltiosta, ne saa luovuttaa ainoastaan sen valvontaviranomaisen nimenomaisella suostumuksella, jolta tiedot ovat lähtöisin, ja ainoastaan niihin tarkoituksiin, joita varten viranomaisen on antanut suostumuksensa.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille niiden viranomaisten, henkilöiden ja elinten nimet, joille ensimmäisen ja toisen alakohdan nojalla voidaan antaa tietoja.

3. Mitä 64–67 artiklassa säädetään, ei estä jäsenvaltioita sallimasta rahoitusjärjestelmän vakauden ja eheyden lujittamiseksi tietojen vaihtoa valvontaviranomaisten ja niiden viranomaisten tai elinten kesken, jotka ovat vastuussa yhtiöoikeuden noudattamisen seurannasta ja rikkomusten tutkimisesta.

Ensimmäistä alakohtaa soveltavan jäsenvaltion on vaadittava, että vähintään seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) tiedot on tarkoitettu käytettäväksi ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuissa seuranta- ja tutkimustehtävissä;
- b) saatuja tietoja koskee 64 artiklassa säädetty salassapitovelvollisuus;
- c) jos tiedot ovat lähtöisin toisesta jäsenvaltiosta, ne saa luovuttaa ainoastaan sen valvontaviranomaisen nimenomaisella suostumuksella, jolta tiedot ovat lähtöisin, ja ainoastaan niihin tarkoituksiin, joita varten viranomaisen on antanut suostumuksensa.

Jos ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen viranomaisten tai elimien turvautuvat jäsenvaltiossa seuranta- tai tutkimustehtäviensä hoitamisessa sellaisiin henkilöihin, jotka erityispätevyytensä vuoksi on nimetty näihin tehtäviin ja jotka eivät ole julkisessa tehtävässä, ensimmäisessä alakohdassa säädetty mahdollisuus vaihtaa tietoja voidaan ulottaa näihin henkilöihin toisessa alakohdassa säädettyin edellytyksin.

Toisen alakohdan c alakohdan soveltamista varten ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen viranomaisten tai elinten on ilmoitettava tiedot antaneelle valvontaviranomaiselle niiden henkilöiden nimet ja yksityiskohtaiset tehtävät, joille tiedot toimitetaan.

4. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille niiden viranomaisten, henkilöiden tai elinten nimet, joille 3 kohdan nojalla voidaan antaa tietoja.

*69 artikla***Tietojen antaminen rahoituslainsäädännöstä vastaaville hallintoyksiköille**

Mitä 64 ja 67 artiklassa säädetään, ei estä jäsenvaltioita sallimasta lainsäädännössä säädettyin edellytyksin tiettyjen tietojen antamista muille keskushallinnon yksiköille, jotka vastaavat luotto- ja rahoituslaitosten, sijoituspalveluyritysten ja vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysten valvontaa koskevasta lainsäädännöstä, sekä näiden yksiköiden toimeksiannosta toimiville tarkastajille.

▼ **M5**

Näitä tietoja voidaan antaa ainoastaan, kun se on tarpeellista toiminnan vakauden valvomiseksi. Jäsenvaltioiden on kuitenkin säädettävä, että 65 artiklan ja 68 artiklan 1 kohdan mukaisesti sekä 33 artiklassa tarkoitetuissa paikalla tehdyissä tarkastuksissa saatuja tietoja voidaan antaa vain, jos siihen on saatu nimenomainen suostumus valvontaviranomaiselta, jolta tiedot ovat lähtöisin, tai sen jäsenvaltion valvontaviranomaiselta, jossa paikalla tehtävä tarkastus on tehty.

70 artikla

Tietojen toimittaminen keskuspankeille, rahapoliittisille viranomaisille, maksujärjestelmien valvontaviranomaisille ja Euroopan järjestelmäriskikomitealle

1. Rajoittamatta 64–69 artiklan soveltamista valvontaviranomainen voi toimittaa seuraaville tahoille niiden tehtävien hoitamiseksi tarkoitettuja tietoja:

- a) Euroopan keskuspankkijärjestelmään (EKPJ) kuuluvat keskuspankit, mukaan luettuna Euroopan keskuspankki (EKP), ja muut elimet, jotka hoitavat vastaavaa tehtävää rahapoliittisina viranomaisina, kun nämä tiedot ovat merkityksellisiä niille kuuluvien lakisääteisten tehtävien hoitamisessa, mukaan luettuina rahapolitiikan hoitaminen ja siihen liittyvä likviditeetin tarjoaminen, maksujärjestelmien ja arvopapereiden selvitysjärjestelmien valvonta ja rahoitusjärjestelmän vakauden turvaaminen;
- b) tarvittaessa muut maksujärjestelmien valvonnasta vastaavat kansalliset viranomaiset; ja
- c) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1092/2010 ⁽¹⁾ perustettu Euroopan järjestelmäriskikomitea (EJRK), kun nämä tiedot ovat merkityksellisiä sen tehtävien hoitamisessa.

2. Kriisitilanteessa, asetuksen (EU) N:o 1094/2010 18 artiklassa tarkoitettu kriisitilanne mukaan luettuna, jäsenvaltioiden on sallittava se, että valvontaviranomaiset toimittavat viipymättä tietoja EKPJ:ään kuuluville keskuspankeille, mukaan luettuna EKP, kun nämä tiedot ovat merkityksellisiä niille kuuluvien lakisääteisten tehtävien hoitamisessa, mukaan luettuina rahapolitiikan hoitaminen ja siihen liittyvä likviditeetin tarjoaminen, maksujärjestelmien ja arvopapereiden selvitysjärjestelmien valvonta ja rahoitusjärjestelmän vakauden turvaaminen, sekä EJRK:lle, kun nämä tiedot ovat merkityksellisiä sen tehtävien hoitamisessa.

3. Nämä viranomaiset tai elimet voivat myös toimittaa valvontaviranomaisille tietoja, joita ne saattavat tarvita 67 artiklassa mainittuihin tarkoituksiin. Näin saatuja tietoja koskevat tässä jaksossa säädetyt salassapitovelvollisuutta koskevat säännökset.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1092/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, finanssijärjestelmän makrotason vakauden valvonnasta Euroopan unionissa ja Euroopan järjestelmäriskikomitean perustamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 1).

▼B*71 artikla***Valvonnan lähentäminen**

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että valvontaviranomaisten valtuuksissa otetaan Euroopan unionin ulottuvuus asianmukaisella tavalla huomioon.

▼M5

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että valvontaviranomaiset tehtäviään hoitaessaan ottavat huomioon valvontavälineiden ja -käytäntöjen lähentymisen tämän direktiivin nojalla annettujen lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten soveltamisessa. Tätä varten jäsenvaltioiden on varmistettava, että

- a) valvontaviranomaiset osallistuvat vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen toimintaan;
- b) valvontaviranomaiset pyrkivät kaikkiin keinoin noudattamaan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen asetuksen (EU) N:o 1094/2010 16 artiklan mukaisesti antamia ohjeita ja suosituksia sekä ilmoittavat syyt, jos ne eivät noudata niitä;
- c) valvontaviranomaisille annetut kansalliset toimivaltuudet eivät estä niitä hoitamasta tehtäviä, jotka kuuluvat niille vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen jäsenenä tai tämän direktiivin nojalla.

▼B**6 jakso****Tilintarkastajien velvollisuudet***72 artikla***Tilintarkastajien velvollisuudet**

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä vähimmäisvaatimuksena, että henkilöt, joille on myönnetty toimilupa perustamissopimuksen 54 artiklan 3 kohdan g alakohdan nojalla lakisääteisten tilintarkastusten suorittamisesta vastuussa olevien henkilöiden hyväksymisestä 10 päivänä huhtikuuta 1984 annetun kahdeksannen neuvoston direktiivin 84/253/ETY⁽¹⁾ mukaisesti ja jotka hoitavat vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksessä direktiivin 78/660/ETY 51 artiklassa, direktiivin 83/349/ETY 37 artiklassa tai direktiivin 85/611/ETY 31 artiklassa tarkoitettua lakisääteistä tilintarkastustehtävää tai muuta lakisääteistä tehtävää, ovat velvollisia viipymättä ilmoittamaan valvontaviranomaisille kyseistä yritystä koskevista seikoista tai päätöksistä, jotka he ovat saaneet tietoonsa tehtävänsä hoitaessaan ja jotka voivat johtaa johonkin seuraavista:

- a) sellaisten lakien asetusten tai hallinnollisten määräysten rikkominen, joissa säädetään toimilupaa koskevista edellytyksistä tai jotka erityisesti koskevat vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten toiminnan harjoittamista;
- b) vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen toiminnan jatkumisen häiriintyminen;

⁽¹⁾ EYVL L 126, 12.5.1984, s. 20.

▼B

- c) tilien vahvistamatta jättäminen tai varausten esittäminen;
- d) vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttämättä jääminen;
- e) vähimmäispääomavaatimuksen täyttämättä jääminen.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen henkilöiden on myös ilmoitettava seikoista tai päätöksistä, jotka he saavat tietoonsa hoitaessaan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua tehtävää yrityksessä, jolla on määräysvallasta johtuvat läheiset sidokset siihen vakuutus- tai jälleenvakuutusyhteyteen, jossa he hoitavat kyseistä tehtävää.

2. Sopimuksessa taikka laissa, asetuksessa tai hallinnollisessa määräyksessä olevan tietojen ilmaisemista koskevan rajoituksen rikkomisena ei pidetä sitä, että direktiivin 84/253/ETY mukaisesti valtuutettu henkilö vilpittömässä mielessä ilmaisee 1 kohdassa tarkoitetun tiedon tai päätöksen valvontaviranomaisille, eikä tästä aiheudu kyseiselle henkilölle seuraamusvastuuta.

*V LUKU****Henki- ja vahinkovakuutustoiminnan harjoittaminen****73 artikla***Henki- ja vahinkovakuutustoiminnan harjoittaminen**

1. Vakuutusyrityksille ei voida myöntää toimilupaa harjoittaa henki- ja vahinkovakuutustoimintaa samanaikaisesti.
2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat määrätä, että:
  - a) yritykset, jotka ovat saaneet toimiluvan harjoittaa henkivakuutustoimintaa, voivat myös saada toimiluvan vahinkovakuutustoiminnan harjoittamiseen liitteessä I olevan A osan luokissa 1 ja 2 tarkoitettujen riskien kattamiseksi;
  - b) yritykset, jotka ovat saaneet toimiluvan ainoastaan liitteessä I olevan A osan luokissa 1 ja 2 tarkoitettujen riskien kattamiseen, voivat saada toimiluvan henkivakuutustoiminnan harjoittamiseen.

Kumpaakin liiketoimintaa on kuitenkin johdettava erikseen 74 artiklan mukaisesti.

3. Jäsenvaltiot voivat säätää, että 2 kohdassa tarkoitettujen yritysten on noudatettava koko liiketoiminnassaan tilinpäätössääntöjä, jotka koskevat henkivakuutusyrityksiä. Kunnes myöhempi yhteensovittaminen toteutetaan, jäsenvaltiot voivat myös säätää, että yrityksen selvitystilaa koskevien säännösten osalta kyseisten yritysten harjoittamaa, liitteessä I olevan A osan luokissa 1 ja 2 lueteltuihin riskeihin liittyvää liiketoimintaa koskevat henkivakuutustoiminnan harjoittamiseen sovellettavat säännökset.

▼B

4. Kun vahinkovakuutusyrityksellä on taloudellisia, kaupallisia tai hallinnollisia yhteyksiä henkivakuutusyrityksen kanssa, kotijäsenvaltioiden valvontaviranomaisten on huolehdittava, että asianomaisten yritysten väliset sopimukset tai muut menojen ja tulojen jaotteluun mahdollisesti vaikuttavat järjestelyt eivät vääristä kyseisten yritysten kirjanpitoa.

5. Yritykset, jotka jäljempänä mainittuina päivinä harjoittivat samanaikaisesti tässä direktiivissä tarkoitettua henki- ja vahinkovakuutustoimintaa, voivat jatkaa kyseisten toimintojen harjoittamista samanaikaisesti edellyttäen, että kumpaakin liiketoimintaa johdetaan erikseen 74 artiklan mukaisesti:

- a) 1 päivänä tammikuuta 1981 Kreikassa olevan toimiluvan perusteella;
- b) 1 päivänä tammikuuta 1986 Espanjassa ja Portugalissa olevan toimiluvan perusteella;
- c) 1 päivänä tammikuuta 1995 Itävallassa, Suomessa ja Ruotsissa olevan toimiluvan perusteella;
- d) 1 päivänä toukokuuta 2004 Tšekissä, Virossa, Kyproksessa, Latviassa, Liettuaassa, Unkarissa, Maltassa, Puolassa, Slovakiassa ja Sloveniassa olevan toimiluvan perusteella;
- e) 1 päivänä tammikuuta 2007 Bulgariassa ja Romaniassa olevan toimiluvan perusteella;

▼M3

- e a) 1 päivänä heinäkuuta 2013 Kroatiassa olevan toimiluvan perusteella;

▼B

- f) 15 päivänä maaliskuuta 1979 muualla olevien toimilupien perusteella.

Kotijäsenvaltio voi vaatia, että vakuutusyritykset lopettavat kyseisen jäsenvaltion määräämässä ajassa sellaisen henki- ja vahinkovakuutustoiminnan samanaikaisen harjoittamisen, joita ne harjoittivat ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuina päivinä.

*74 artikla***Henki- ja vahinkovakuutustoiminnan johtamisen eriyttäminen**

1. Edellä 73 artiklassa tarkoitettu erillinen johto on järjestettävä siten, että henkivakuutustoiminta pidetään erillään vahinkovakuutustoiminnasta.

Henkivakuutuksenottajien ja vahinkovakuutuksenottajien etuja ei saa vahingoittaa, ja varsinkin henkivakuutuksen tuottojen on hyödytettävä henkivakuutuksenottajia ikään kuin yritys harjoittaisi vain henkivakuutustoimintaa.

2. Rajoittamatta 100 ja 128 artiklan soveltamista 73 artiklan 2 ja 5 kohdassa tarkoitettujen vakuutusyritysten on laskettava:

- a) yrityksen henki- tai jälleenvakuutustoiminnan harjoittamiseen liittyvä nimellinen henkivakuutustoiminnan vähimmäispääomavaatimus, joka lasketaan 6 kohdassa tarkoitettujen erillisen kirjanpidon perusteella ikään kuin asianomainen yritys harjoittaisi ainoastaan kyseistä toimintaa; ja

▼B

b) yrityksen vahinko- tai jälleenvakuutustoiminnan harjoittamiseen liittyvä nimellinen vahinkovakuutustoiminnan vähimmäispääomavaatimus, joka lasketaan 6 kohdassa tarkoitetun erillisen kirjanpidon perusteella ikään kuin asianomainen yritys harjoittaisi ainoastaan kyseistä toimintaa.

3. Edellä 73 artiklan 2 ja 5 kohdassa tarkoitettujen vakuutusyritysten on vähintään katettava hyväksyttävien omien perusvarojen erien vastavilla määrillä seuraavat:

a) nimellinen henkivakuutustoiminnan vähimmäispääomavaatimus henkivakuutustoiminnan harjoittamista varten;

b) nimellinen vahinkovakuutustoiminnan vähimmäispääomavaatimus vahinkovakuutustoiminnan harjoittamista varten.

Henkivakuutustoiminta ja vahinkovakuutustoiminta eivät saa vastata toisen toiminnan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuista taloudellisista vähimmäisvelvoitteista.

4. Niin kauan kuin 3 kohdassa tarkoitettujen taloudellisten vähimmäisvelvoitteiden täytyvät ja valvontaviranomainen on siitä tietoinen, vakuutusyritys voi käyttää jompaankumpaan toimintaan 100 artiklassa tarkoitettua vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttämiseksi sellaisia hyväksyttävien omien varojen erä, jotka ovat vielä käytettävissä.

5. Valvontaviranomaisten on tarkastamalla sekä henki- että vahinkovakuutustoiminnan tulokset varmistettava, että 1–4 kohdan säännösten vaatimukset täyttyvät.

6. Kirjanpitoa on hoidettava siten, että se osoittaa erikseen henki- ja vahinkovakuutustoiminnan tuloksen lähteet. Kaikki tuotot, varsinkin vakuutusmaksut, jälleenvakuuttajien suoritukset ja sijoitustulot, ja kulut, varsinkin vakuutusmaksut, vakuutusteknisen vastuuvelan lisäykset, jälleenvakuutusmaksut ja vakuutustoiminnan liikekulut, on esitettävä erikseen alkuperän mukaan. Kumpaankin toimintaan liittyvät yhteiset erät on vietävä kirjanpitoon valvontaviranomaisten hyväksymien jakoperusteiden mukaisesti.

Kirjanpidon perusteella vakuutusyritysten on laadittava selvitys, jossa selvästi osoitetaan hyväksyttävien omien perusvarojen erät, joilla kateetaan kaikki 2 kohdassa tarkoitettujen nimellisten vähimmäispääomavaatimukset 98 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

7. Jos jompaankumpaan toimintaan liittyvien hyväksyttävien omien perusvarojen määrä on riittämätön 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen taloudellisten vähimmäisvelvoitteiden kattamiseksi, valvontaviranomaisten on sovellettava tähän toimintaan tässä direktiivissä säädettyjä toimenpiteitä riippumatta siitä, mikä on toisen toiminnan tulos.

Poiketen siitä, mitä 3 kohdan toisessa alakohdassa säädetään, näihin toimenpiteisiin saattaa sisältyä luvan antaminen hyväksyttävien omien perusvarojen erityisten erien siirtoon toimintojen välillä.

▼B*VI LUKU****Säännöt varojen ja velkojen arvostuksesta, vakuutusteknisestä vastuuvelasta, omista varoista, vakavaraisuuspääomavaatimuksesta, vähimmäispääomavaatimuksesta ja sijoituksista***

1 jakso

Varojen ja velkojen arvostus*75 artikla***Varojen ja velkojen arvostus**

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset arvostavat varat ja velat seuraavasti, jollei toisin mainita:

- a) varat arvostetaan siihen arvoon, josta ne ovat vaihdettavissa asiaa tuntevien, liiketoimeen halukkaiden, toisistaan riippumattomien osapuolten välillä;
- b) velat arvostetaan siihen arvoon, josta ne ovat siirrettävissä tai suoritettavissa asiaa tuntevien, liiketoimeen halukkaiden, toisistaan riippumattomien osapuolten välillä.

Edellä olevan b alakohdan mukaisia velkoja arvostettaessa ei saa tehdä mukautuksia vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen oman luottokelpoisuuden huomioon ottamiseksi.

▼M5

2. Komissio hyväksyy 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä vahvistaakseen menetelmät ja oletukset, joita käytetään 1 kohdan mukaisessa varojen ja velkojen arvostuksessa.

3. Jotta voidaan varmistaa varojen ja velkojen arvostuksen jatkuva yhdenmukaistaminen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen laatii, ellei 301 b artiklasta muuta johdu, luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritetään tarkemmin

- a) se, edellyttävätkö 2 kohdassa tarkoitettujen delegoitujen säädösten komission asetuksen (EY) N:o 1606/2002 mukaisesti hyväksymien kansainvälisten tilinpäätösstandardien käyttöä ja ovatko nämä tilinpäätösstandardit sopusoinnussa 1 ja 2 kohdan mukaisen varojen ja velkojen arvostusmenetelmän kanssa;
- b) menetelmät ja oletukset, joita käytetään, jos noteerattuja markkinahintoja ei ole saatavilla tai jos komission asetuksen (EY) N:o 1606/2002 mukaisesti hyväksymät kansainväliset tilinpäätösstandardit ovat joko väliaikaisesti tai pysyvästi ristiriidassa 1 ja 2 kohdan mukaisen varojen ja velkojen arvostusmenetelmän kanssa;

▼M5

- c) menetelmät ja oletukset, joita käytetään 1 kohdan mukaisessa varojen ja velkojen arvostuksessa, kun 2 kohdassa tarkoitetuissa delegoituissa säädöksissä sallitaan vaihtoehtoisten arvostusmenetelmien käyttö.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1094/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

▼B

2 j a k s o

Vakuutusteknistä vastuuelkaa koskevat säännöt

76 artikla

Yleiset säännökset

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset määrittävät vakuutusteknisen vastuuelan kaikkien vakuutus- ja jälleenvakuutusvelvoitteidensa osalta, jotka niillä on vakuutuksenottajia tai vakuutus- ja jälleenvakuutus sopimusten edunsaajia kohtaan.
2. Vakuutusteknisen vastuuelan arvon on vastattava nykymäärää, joka vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysten olisi maksettava, jos ne siirtäisivät vakuutus- ja jälleenvakuutusvelvoitteensa välittömästi toiselle vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykselle.
3. Vakuutusteknisen vastuuelan laskennassa on käytettävä rahoitusmarkkinoiden tarjoamia tietoja sekä vakuutusriskeistä saatavilla olevia tietoja, ja laskennan on oltava yhdenmukaista näiden tietojen kanssa (markkinaehtoisuus).
4. Vakuutustekninen vastuuelka on laskettava varovaisella, luotettavalla ja puolueettomalla tavalla.
5. Vakuutustekninen vastuuelka on laskettava 77–82 ja 86 artiklan mukaisesti 2, 3 ja 4 kohdan periaatteita noudattaen ja ottaen huomioon 75 artiklan 1 kohdassa esitetyt periaatteet.

77 artikla

Vakuutusteknisen vastuuelan laskeminen

1. Vakuutusteknisen vastuuelan arvo on 2 kohdassa tarkoitetun parhaan estimaatin ja 3 kohdassa tarkoitetun riskimarginaalin summa.
2. Parhaan estimaatin on vastattava tulevaisuuden kassavirtojen todennäköisyydellä painotettua keskiarvoa, jossa otetaan huomioon rahan aika-arvo (tulevaisuuden kassavirtojen odotettu nykyarvo) ja käytetään asiaankuuluvaa riskitöntä korkokäyrää.

Parhaan estimaatin laskennan on perustuttava luotettaviin ajantasaisiin tietoihin ja realistisiin oletuksiin, ja se on suoritettava käyttämällä asianmukaisia, sopivia ja asiaankuuluvia vakuutusmatemaattisia ja tilastollisia menetelmiä.

Parhaan estimaatin laskennassa käytetyssä kassavirtaennusteessa on otettava huomioon kaikki sisään tulevat ja ulos menevät kassavirrat, joita tarvitaan vakuutus- ja jälleenvakuutusvelvoitteiden täyttämiseen niiden kestoajan.

▼ B

Paras estimaatti on laskettava bruttomääräisenä vähentämättä siitä jälleenvakuutus sopimuksista ja erillisyhtiöiltä saatavia korvauksia. Nämä korvaukset on laskettava erikseen 81 artiklan mukaisesti.

3. Riskimarginaalin on oltava riittävä varmistamaan, että vakuutusteknisen vastuuvelan arvo vastaa määrää, jonka vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten oletetaan tarvitsevan ottaakseen ja täyttääkseen vakuutus- ja jälleenvakuutusvelvoitteet.

4. Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on arvostettava paras estimaatti ja riskimarginaali erikseen.

Jos kuitenkin vakuutus- ja jälleenvakuutusvelvoitteisiin liittyviä tulevaisuuden kassavirtoja voidaan toistaa luotettavasti käyttämällä rahoitusvälineitä, joiden luotettava markkina-arvo on saatavilla, kyseisiin tulevaisuuden kassavirtoihin liittyvän vakuutusteknisen vastuuvelan arvo on määritettävä kyseisten rahoitusvälineiden markkina-arvon perusteella. Tällöin parasta estimaattia ja riskimarginaalia ei tarvitse laskea erikseen.

5. Jos vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset arvostavat parhaan estimaatin ja riskimarginaalin erikseen, riskimarginaali lasketaan määrittämällä sen suuruisen pääoman kustannus, joka vastaa sitä vakavaraisuuspääomavaatimusta, joka tarvitaan vakuutus- ja jälleenvakuutusvelvoitteiden täyttämiseksi niiden kestoajan.

Pääoman kustannuksen tason on oltava kaikkien vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten osalta sama, ja sitä on tarkasteltava säännöllisesti uudelleen.

Laskennassa käytetyn pääoman kustannuksen tason on oltava yhtä suuri kuin oleellisen riskittömän korkokannan ylittävä korkomarginaali, joka vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykselle aiheutuisi, jos sen 3 jakson mukaisen hyväksyttävän oman varallisuuden määrä vastaisi sellaista vakavaraisuuspääomavaatimusta, joka tarvitaan tukemaan vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksen velvoitteita niiden kestoajan.

▼ M5*77 a artikla***Asiaankuuluvan riskittömän korkokäyrän ekstrapolointi**

Edellä 77 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun asiaankuuluvan riskittömän korkokäyrän määrittämisessä on käytettävä asiaankuuluvista rahoitusvälineistä saatuja tietoja, ja sen on oltava sopusoinnussa kyseisten tietojen kanssa. Tässä määrittämisessä otetaan huomioon asiaankuuluvat rahoitusvälineet, joiden maturiteettien osalta kyseisten rahoitusvälineiden sekä joukkovelkakirjalainojen markkinat ovat syvät, likvidit ja läpinäkyvät. Asiaankuuluva riskitön korkokäyrä on ekstrapoloitava niiden maturiteettien osalta, joissa asiaankuuluvien rahoitusvälineiden tai joukkovelkakirjalainojen markkinat eivät enää ole syvät, likvidit ja läpinäkyvät.

▼ **M5**

Asiaankuuluvan riskittömän korkokäyrän ekstrapoloidun osan on perustuttava termiinikorkoihin, jotka lähestyvät tasaisesti korkokäyrän päätearvoa yhdestä tai useammasta sellaisesta termiinikorosta, joiden maturiteetit ovat pisimmät ja joiden osalta asiaankuuluvien rahoitusvälineiden ja joukkovelkakirjalainojen markkinoiden voidaan havaita olevan syvät, likvidit ja läpinäkyvät.

*77 b artikla***Asiaankuuluvan riskittömän korkokäyrän vastaavuuskorjaus**

1. Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset voivat soveltaa vastaavuuskorjausta asiaankuuluvaan riskittömään korkokäyrään henkivakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteiden, mukaan luettuina vahinkovakuutus- tai jälleenvakuutus sopimuksista johtuvat elinkorot, salkun parhaan estimaatin laskennassa valvontaviranomaisten ennakkohyväksynnän perusteella, kun seuraavat ehdot täyttyvät:

- a) vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys on varannut sijoitussalkun, joka koostuu joukkovelkakirjalainoista ja kassavirtaominaisuuksiltaan samankaltaisista muista omaisuuseristä, vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteiden salkun parhaan estimaatin kattamiseksi ja säilyttää varauksen velvoitteiden koko elinajan, paitsi kun on kyse odotettujen kassavirtojen replikoinnin säilyttämisestä varojen ja velkojen välillä kassavirtojen muututtua olennaisesti;
- b) vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteiden salkku, johon vastaavuuskorjausta sovelletaan, ja varattu sijoitussalkku yksilöidään, järjestetään ja hoidetaan erillään yritysten muusta toiminnasta, eikä varattua sijoitussalkkua voida käyttää yritysten muusta toiminnasta syntyneiden tappioiden kattamiseen;
- c) varatun sijoitussalkun odotetut kassavirrat replikoivat kutakin vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteiden salkun odotetuista kassavirroista saman valuutan määräisinä, eikä mahdollinen ristiriita aiheuta riskejä, jotka ovat olennaisia suhteessa sen vakuutustoiminnan tai jälleenvakuutustoiminnan riskeihin, joihin vastaavuuskorjausta sovelletaan;
- d) vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteiden salkkuun liittyvät sopimukset eivät aiheuta tulevia vakuutusmaksuja;
- e) ainoat vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteiden salkkuun liittyvät vakuutusriskit ovat pitkäikäisyysriski, kustannusriski, muuttamisriski ja kuolevuusriski;
- f) kun vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteiden salkkuun liittyvä vakuutusriski sisältää kuolevuusriskin, vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteiden salkun paras estimaatti ei kasva enempää kuin 5 prosenttia sellaisen kuolevuusriskin liittyvän stressin vaikutuksesta, joka kalibroidaan 101 artiklan 2–5 kohdan mukaisesti;

▼ **M5**

- g) vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteiden salkkuun liittyviin sopimuksiin ei sisälly vakuutuksenottajan optioita tai niihin sisältyy vain takaisinosto-optio, jos takaisinoston arvo ei ylitä niiden 75 artiklan mukaisesti arvostettujen omaisuuserien arvoa, jotka kattavat vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteet takaisinosto-option käyttöhetkellä;
- h) varatun sijoitussalkun kassavirrat ovat kiinteät, eivätkä omaisuuserien liikkeeseenlaskijat tai kolmannet osapuolet voi muuttaa niitä;
- i) vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteiden salkkuun liittyviin sopimuksiin ei sisälly vakuutuksenottajan optioita tai niihin sisältyy vain takaisinosto-optio, jos takaisinoston arvo ei ylitä niiden 75 artiklan mukaisesti arvostettujen omaisuuserien arvoa, jotka kattavat vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteet takaisinosto-option käyttöhetkellä.

Sen estämättä, mitä ensimmäisen alakohdan h alakohdassa säädetään, vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykset voivat käyttää omaisuuseriä, joissa kassavirrat ovat inflaatioriippuvuutta lukuun ottamatta kiinteät, edellyttäen, että kyseiset omaisuuserät replikoivat inflaatiosta riippuvaiset vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteiden salkun kassavirtoja.

Jos liikkeeseenlaskijoilla tai kolmansilla on oikeus muuttaa jonkin omaisuuserän kassavirtoja sillä tavoin, että sijoittaja saa riittävän korvauksen voidakseen saavuttaa samat kassavirrat sijoittamalla varat uudelleen luottoluokaltaan vastaaviin tai parempiin omaisuuseriin, oikeus kassavirtojen muuttamiseen ei saa estää omaisuuserän hyväksymistä varattuun sijoitussalkkuun ensimmäisen alakohdan h alakohdan mukaisesti.

2. Vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykset, jotka soveltavat vastaavuuskorjausta vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteiden salkkuun, eivät saa palata menetelmään, johon ei sisälly vastaavuuskorjausta. Kun vastaavuuskorjausta soveltava vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys ei enää pysty täyttämään 1 kohdassa vahvistettuja ehtoja, sen on välittömästi ilmoitettava asiasta valvontaviranomaiselle ja toteutettava tarvittavat toimenpiteet täyttääkseen jälleen kyseiset ehdot. Jos tällainen yritys ei pysty uudestaan täyttämään ehtoja kahden kuukauden kuluessa päivämäärästä, jona ehdot eivät täyttyneet, sen on lakattava soveltamasta vastaavuuskorjausta vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteisiinsa ja se ei saa soveltaa vastaavuuskorjausta seuraavien 24 kuukauden aikana.

3. Vastaavuuskorjausta ei saa soveltaa vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteisiin, kun asiaankuuluva riskitön korkokäyrä kyseisten velvoitteiden parhaan estimaatin laskemiseksi sisältää 77 d artiklan mukaisen volatilitteettikorjauksen tai 308 c artiklan mukaisen riskittömiä korkoja koskevan siirtymätoimenpiteen.

*77 c artikla***Vastaavuuskorjauksen laskenta**

1. Edellä 77 b artiklassa tarkoitettu vastaavuuskorjaus lasketaan kunkin valuutan osalta seuraavia periaatteita noudattaen:

- a) vastaavuuskorjauksen on oltava yhtä suuri kuin seuraavien erotus:

▼ M5

- i) efektiivinen vuosikorko laskettuna yhtenä diskonttokorkona, joka vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteiden salkun kassavirtoihin sovellettuna tuottaa arvon, joka on yhtä suuri kuin varatun sijoitussalkun 75 artiklan mukainen arvo;
  - ii) efektiivinen vuosikorko laskettuna yhtenä diskonttokorkona, joka vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteiden salkun kassavirtoihin sovellettuna tuottaa arvon, joka on yhtä suuri kuin vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteiden salkun parhaan estimaatin arvo, kun rahan aika-arvo otetaan huomioon käyttäen riskitöntä peruskorkokäyrää;
- b) vastaavuuskorjaus ei saa sisältää perusmarginaalia, joka kuvaa vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen jäljellä olevia riskejä;
- c) sen estämättä, mitä a alakohdassa säädetään, perusmarginaalia on tarvittaessa korotettava sen varmistamiseksi, että luottoluokaltaan sijoitustason alittavien omaisuuserien vastaavuuskorjaus ei ylitä luottoluokaltaan sijoitustasoisten eikä duraatioltaan ja omaisuuseräluokaltaan samanlaisten omaisuuserien vastaavuuskorjausta;
- d) ulkoisten luottoluokitusten käytön vastaavuuskorjauksen laskennassa on oltava 111 artiklan 1 kohdan n alakohdan mukaista.
2. Edellä olevaa 1 kohdan b alakohtaa sovellettaessa perusmarginaali
- a) on yhtä suuri kuin seuraavien summa:
    - i) luottomarginaali, joka vastaa omaisuuserien liikkeeseenlaskijan maksukyvyttömyyden todennäköisyyttä;
    - ii) luottomarginaali, joka vastaa omaisuuserien luokituksen alentamisesta johtuvaa odotettua tappiota;
  - b) silloin, kun kyseessä ovat saamiset jäsenvaltioiden keskushallinnoilta ja keskuspankeilta, ei saa olla alempi kuin 30 prosenttia rahoitusmarkkinoilla todetusta, duraatioltaan, luottoluokaltaan ja omaisuuseräluokaltaan samanlaisten omaisuuserien riskittömän korkokäyrän ylittävän marginaalin pitkäaikaisesta keskiarvosta;
  - c) silloin, kun kyseessä ovat muut omaisuuserät kuin saamiset jäsenvaltioiden keskushallinnoilta ja keskuspankeilta, ei saa olla alempi kuin 35 prosenttia rahoitusmarkkinoilla todetusta, duraatioltaan, luottoluokaltaan ja omaisuuseräluokaltaan samanlaisten omaisuuserien riskittömän korkokäyrän ylittävän marginaalin pitkäaikaisesta keskiarvosta.

Ensimmäisen alakohdan a alakohdan i alakohdassa tarkoitetun maksukyvyttömyyden todennäköisyys perustuu pitkäaikaisiin maksukyvyttömyystilastoihin, jotka ovat omaisuuserän kannalta merkityksellisiä sen duraation, luottoluokan ja omaisuuseräluokan osalta.

▼ **M5**

Kun toisessa alakohdassa tarkoitetuista maksukyvyttömyystilastoista ei voida johtaa luotettavaa luottomarginaalia, perusmarginaali on yhtä suuri kuin riskittömän korkokäyrän ylittävä osuus b ja c alakohdassa tarkoitettua marginaalin pitkäaikaisesta keskiarvosta.

*77 d artikla***Asiaankuuluvan riskittömän korkokäyrän volatiliteettikorjaus**

1. Jäsenvaltiot voivat edellyttää valvontaviranomaisten ennakkohyväksyntää sille, että vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset soveltavat volatiliteettikorjausta asiaankuuluvaan riskittömään korkokäyrään 77 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun parhaan estimaatin laskennassa.

2. Kunkin asiaankuuluvan valuutan osalta asiaankuuluvan riskittömän korkokäyrän volatiliteettikorjaus perustuu marginaaliin sen koron, joka voitaisiin saada kyseisen valuutan viitesalkkuun sisältyvistä omaisuus-eristä, ja kyseisen valuutan asiaankuuluvan riskittömän peruskorkokäyrän korkojen välillä.

Valuutan viitesalkun on oltava edustava niiden kyseisen valuutan määräisten omaisuuserien osalta, joihin vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset ovat sijoittaneet kyseisen valuutan määräisten vakuutus- ja jälleenvakuutusvelvoitteiden parhaan estimaatin kattamiseksi.

3. Riskittömien korkojen volatiliteettikorjaus vastaa 65:tä prosenttia riskikorjatusta valuuttamarginaalista.

Riskikorjattu valuuttamarginaali lasketaan erotuksena 2 kohdassa tarkoitetun marginaalin ja kyseisen marginaalin sen osuuden välillä, joka perustuu realistiseen arvioon omaisuuseriin liittyvästä odotetusta tappiosta tai odottamattomasta luottoriskistä taikka muusta riskistä.

Volatiliteettikorjausta sovelletaan vain niihin asiaankuuluviin korkokäyrän riskittömiin korkoihin, joita ei johdeta ekstrapoloimalla 77 a artiklan mukaisesti. Asiaankuuluvien korkokäyrän riskittömien korkojen ekstrapolointi perustuu näihin korjattuihin riskittömiin korkoihin.

4. Kunkin asiaankuuluvan maan osalta 3 kohdassa tarkoitettua riskittömien korkojen volatiliteettikorjausta kyseisen maan valuutan kohdalla on ennen 65 prosentin kertoimen soveltamista korotettava riskikorjatun maamarginaalin ja kaksinkertaisen riskikorjatun valuuttamarginaalin erotuksella aina, kun kyseinen erotus on positiivinen ja riskikorjattu maamarginaali on suurempi kuin 100 peruspistettä. Korotettua volatiliteettikorjausta sovelletaan kyseisen maan vakuutusmarkkinoilla myytävien tuotteiden vakuutus- ja jälleenvakuutusvelvoitteiden parhaan estimaatin laskentaan. Riskikorjattu maamarginaali lasketaan samalla tavoin kuin riskikorjattu valuuttamarginaali kyseisen maan valuutan kohdalla, mutta se perustuu viitesalkkuun, joka on edustava niiden omaisuuserien osalta, joihin vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset ovat sijoittaneet kyseisen maan vakuutusmarkkinoilla myytävien ja kyseisen maan valuutan määräisten tuotteiden vakuutus- ja jälleenvakuutusvelvoitteiden parhaan estimaatin kattamiseksi.

▼ **M5**

5. Volatiliteettikorjausta ei saa soveltaa vakuutusvelvoitteisiin, kun asiaankuuluva riskitön korkokäyrä kyseisten velvoitteiden parhaan estimaatin laskemiseksi sisältää 77 b artiklan mukaisen vastaavuuskorjauksen.

6. Poiketen siitä, mitä 101 artiklassa säädetään, vakavaraisuuspääomavaatimus ei saa kattaa volatiliteettikorjauksen muutoksista johtuvaa oman perusvarallisuuden tappioriskiä.

*77 e artikla***Vakuutus- ja lisäläkeviranomaisen tuottamat tekniset tiedot**

1. Vakuutus- ja lisäläkeviranomaisen vahvistaa ja julkaisee kunkin asiaankuuluvan valuutan osalta vähintään neljännesvuosittain seuraavat tekniset tiedot:

- a) asiaankuuluva riskitön korkokäyrä 77 artiklan 2 kohdassa tarkoitettun parhaan estimaatin laskemiseksi ilman vastaavuuskorjausta tai volatiliteettikorjausta;
- b) kunkin asiaankuuluvan duraation, luottoluokan ja omaisuuseräluokan osalta perusmarginaali 77 c artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettun perusmarginaalin laskentaa varten;
- c) kunkin asiaankuuluvan kansallisen vakuutusmarkkinan osalta 77 d artiklan 1 kohdassa tarkoitettu asiaankuuluvan riskittömän korkokäyrän volatiliteettikorjaus.

2. Jotta voidaan varmistaa vakuutusteknisen vastuuvelan ja oman perusvarallisuuden yhdenmukainen laskenta, komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan kunkin asiaankuuluvan valuutan osalta 1 kohdassa tarkoitettujen teknisten tietojen. Näissä täytäntöönpanosäädöksissä käytetään hyödyksi näitä tietoja.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään asetuksen 301 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen.

Komissio hyväksyy 301 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen välittömästi sovellettavia täytäntöönpanosäädöksiä asianmukaisesti perustelluissa erittäin kiireellisissä tapauksissa, jotka liittyvät asiaankuuluvan riskittömän korkokäyrän saatavuuteen.

3. Kun komissio hyväksyy 1 kohdassa tarkoitettujen teknisten tietojen 2 kohdan mukaisesti, vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on käytettävä näitä teknisiä tietoja 77 artiklan mukaisen parhaan estimaatin, 77 c artiklan mukaisen vastaavuuskorjauksen ja 77 d artiklan mukaisen volatiliteettikorjauksen laskennassa.

Asiaankuuluvaan riskittömään korkokäyrään ei saa soveltaa volatiliteettikorjausta parhaan estimaatin laskemiseksi niiden valuttojen ja kansallisten markkinoiden ollessa kyseessä, joiden osalta 2 kohdassa tarkoitetuissa täytäntöönpanosäädöksissä ei vahvisteta 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettua korjausta.

▼ M5*77 f artikla***Pitkäaikaisia takuita koskevien toimenpiteiden ja osakeriskiä koskevien toimenpiteiden uudelleentarkastelu**

1. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen laatii vuosittain ja 1 päivään tammikuuta 2021 saakka Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle kertomuksen 77 a–77 e ja 106 artiklan, 138 artiklan 4 kohdan sekä 304, 308 c ja 308 d artiklan, mukaan luettuina niiden nojalla hyväksytyt delegoidut säädökset tai täytäntöönpanosäädökset, soveltamisen vaikutuksesta.

Valvontaviranomaisten on vuosittain kyseisen jakson aikana annettava vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle seuraavat tiedot:

- a) pitkäaikaisten takuiden saatavuus vakuutustuotteissa niiden kansallisilla markkinoilla ja vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten käyttäytymisen pitkäaikaisina sijoittajina;
- b) niiden vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten määrä, jotka soveltavat vastaavuuskorjausta, volatilitteettikorjausta, 138 artiklan 4 kohdan mukaista tervehdyttämisjakson pidennystä, duraatiopohjaista osakeriskialamoduulia sekä 308 c ja 308 d artiklan mukaisia siirtymätoimenpiteitä;
- c) vastaavuuskorjauksen, volatilitteettikorjauksen, osakepääomavaatimuksen symmetrisen mukautusmekanismin, duraatiopohjaisen osakeriskialamoduulin sekä 308 c ja 308 d artiklan mukaisten siirtymätoimenpiteiden vaikutus vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten taloudelliseen asemaan kansallisella tasolla ja anonyymisti kunkin yrityksen osalta;
- d) vastaavuuskorjauksen, volatilitteettikorjauksen, osakepääomavaatimuksen symmetrisen mukautusmekanismin ja duraatiopohjaisen osakeriskialamoduulin vaikutus vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten sijoituskäyttäytymiseen sekä se, tarjoavatko ne aiheettomia pääomahuojennuksia;
- e) mahdollisen 138 artiklan 4 kohdan mukaisen tervehdyttämisjakson pidennyksen vaikutus vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten toimiiin vakavaraisuuspääomavaatimuksen mukaisen hyväksyttävän oman varallisuuden tason uudelleen saavuttamiseksi tai riskiprofiilin pienentämiseksi vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttämisen varmistamiseksi;
- f) vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten soveltaessa 308 c ja 308 d artiklan mukaisia siirtymätoimenpiteitä se, noudattavatko ne 308 e artiklassa tarkoitettuja vaiheistussuunnitelmia, ja mahdollisuudet vähentää riippuvuutta näistä siirtymätoimenpiteistä, mukaan luettuina toimenpiteet, joita yritykset ja valvontaviranomaiset ovat toteuttaneet tai joita niiden on määrä toteuttaa, ottaen huomioon asianomaisen jäsenvaltion sääntely-ympäristön.

▼M5

2. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen antaa tarvittaessa EJRK:aa kuultuaan ja julkisen kuulemisen jälkeen komissiolle lausunnon 77 a–77 e ja 106 artiklan, 138 artiklan 4 kohdan sekä 304, 308 c ja 308 d artiklan, mukaan luettuina niiden nojalla hyväksytyt delegoidut säädökset tai täytäntöönpanosäädökset, soveltamisen arvioinnista. Arvioinnissa on käsiteltävä vakuutustuotteisiin sisältyvien pitkäaikaisten takuiden saatavuutta, vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten käyttäytymistä pitkäaikaisina sijoittajina ja yleisesti rahoitusjärjestelmän vakautta.

3. Komissio toimittaa 2 kohdassa tarkoitetun vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen toimittaman lausunnon perusteella kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2021 tai tarvittaessa aiemmin. Kertomuksessa on keskityttävä erityisesti vaikutuksiin, jotka kohdistuvat seuraaviin:

- a) vakuutuksenottajien suoja;
- b) Euroopan vakuutusmarkkinoiden toiminta ja vakaus;
- c) sisämarkkinat ja erityisesti kilpailu ja tasapuoliset toimintaedellytykset Euroopan vakuutusmarkkinoilla;
- d) se, missä määrin vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset toimivat edelleen pitkäaikaisina sijoittajina;
- e) annuiteettituotteiden saatavuus ja hinnoittelu;
- f) kilpailevien tuotteiden saatavuus ja hinnoittelu;
- g) vakuutusyritysten pitkäaikaiset sijoitusstrategiat tuotteille, joihin sovelletaan 77 b ja 77 c artiklaa, verrattuna strategiaihin muille pitkäaikaisille takuille;
- h) kuluttajien valintamahdollisuudet ja kuluttajien tietoisuus riskistä;
- i) hajauttamisen aste vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten vakuutustoiminnassa ja sijoitussalkussa;
- j) rahoitusjärjestelmän vakaus.

Kertomuksen on lisäksi perustuttava valvontakokemukseen, jota saadaan 77 a–77 e ja 106 artiklan, 138 artiklan 4 kohdan sekä 304, 308 c ja 308 d artiklan soveltamisesta, mukaan luettuina niiden nojalla hyväksytyt delegoidut säädökset tai täytäntöönpanosäädökset.

4. Komission kertomukseen liitetään tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksia.

▼B*78 artikla***Muut vakuutusteknisen vastuuelan laskennassa huomioon otettavat osatekijät**

Laskiessaan vakuutusteknistä vastuuelkaa vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on 77 artiklan lisäksi otettava huomioon seuraavat osatekijät:

- 1) kaikki vakuutus- ja jälleenvakuutusvelvoitteiden hoidosta aiheutuvat kulut;

▼B

- 2) inflaatio, mukaan luettuna kustannus- ja korvausinflaatio
- 3) kaikki maksut, mukaan luettuina tulevat lisäedut, jotka vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset odottavat suorittavansa vakuutuksenottajille ja edunsaajille ja jotka eivät kuulu 91 artiklan 2 kohdan soveltamisalaan, riippumatta siitä, onko kyseiset maksut taattu sopimuksilla.

*79 artikla***Vakuutus- ja jälleenvakuutus sopimuksiin sisältyvien taloudellisten takuiden ja sopimusperusteisten optioiden arvostus**

Laskiessaan vakuutusteknistä vastuovelkaa vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on otettava huomioon vakuutus- ja jälleenvakuutus sopimuksiin sisältyvien taloudellisten takuiden ja sopimusperusteisten optioiden arvo.

Kaikkien oletusten, joita vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset tekevät siitä, millä todennäköisyydellä vakuutuksenottajat käyttävät sopimusperusteisia optioita, raukeamiset ja takaisinostot mukaan luettuina, on oltava realistisia ja perustuttava luotettaviin nykyhetken tietoihin. Oletuksissa on otettava joko nimenomaisesti tai välillisesti huomioon vaikutukset, joita taloudellisissa ja muissa olosuhteissa tapahtuvilla tulevilla muutoksilla voi olla kyseisten optioiden käyttöön.

*80 artikla***Segmentointi**

Laskiessaan vakuutusteknistä vastuovelkaa vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on segmentoitava vakuutus- ja jälleenvakuutusvelvoitteensa homogeenisiin riskiryhmiin ainakin vakuutuslajien mukaan.

*81 artikla***Saatavat jälleenvakuutus sopimuksista ja erillisyyhtiöiltä**

Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on laskettava saatavat jälleenvakuutus sopimuksista ja erillisyyhtiöiltä 76–80 artiklan mukaisesti.

Laskiessaan saatavien määriä jälleenvakuutus sopimuksista ja erillisyyhtiöiltä vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on otettava huomioon perinnän ja suorien maksujen välinen aikaero.

Laskennan tulosta on korjattava ottamalla huomioon ennustetut tappiot, jotka johtuvat vastapuolen maksukyvyttömyydestä. Mukautuksen on perustuttava vastapuolen maksukyvyttömyyden todennäköisyyden ja maksukyvyttömyydestä johtuvan keskimääräisen tappion (tappio-osuuden) arviointiin.

▼B*82 artikla***Tietojen laatu ja approksimaatioiden ja tapauskohtaisten menetelmien soveltaminen vakuutustekniseen vastuuelkaan**

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksillä on sisäiset prosessit ja menettelyt vakuutusteknisen vastuuelvan laskennassa käytettyjen tietojen asianmukaisuuden, täydellisyiden ja tarkkuuden varmistamiseksi.

Jos vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksillä ei erityisolosuhteissa ole riittävästi laadultaan asianmukaisia tietoja soveltaakseen luotettavaa vakuutusmatemaattista menetelmää johonkin vakuutus- ja jälleenvakuutusvelvoitteidensa ryhmään tai alaryhmään tai saataviin jälleenvakuutussojmuksista ja erillisyyhtiöiltä, parhaan estimaatin laskennassa voidaan käyttää asianmukaisia approksimaatioita, tapauskohtaiset menetelmät mukaan luettuina.

*83 artikla***Vertaaminen kokemuseräisiin tietoihin**

Vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksillä on oltava prosessit ja menettelyt sen varmistamiseksi, että parhaita estimateja ja niiden laskennan perusoletuksia verrataan säännöllisesti kokemuseräisiin tietoihin.

Jos vertailussa havaitaan järjestelmällistä poikkeamista kokemuseräisten tietojen ja vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen parhaista estimateista tekeminen laskelmien välillä, yrityksen on tehtävä asianmukaisia korjauksia käytettyihin vakuutusmatemaattisiin menetelmiin ja/tai tehtyihin oletuksiin.

*84 artikla***Vakuutusteknisen vastuuelvan asianmukainen taso**

Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on valvontaviranomaisten pyynnöstä osoitettava, että niiden vakuutustekninen vastuuelka on asianmukaisella tasolla ja että ne käyttävät sopivia ja asiaankuuluvia menetelmiä ja asianmukaisia tilastotietoja.

*85 artikla***Vakuutusteknisen vastuuelvan lisääminen**

Jos vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten vakuutusteknisen vastuuelvan laskeminen ei ole 76–83 artiklan mukaista, valvontaviranomaiset voivat vaatia vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiä lisäämään vakuutusteknisen vastuuelvan määrää, jotta se olisi mainituissa artikloissa säädetyllä tasolla.

▼ M5

86 artikla

Delegoidut säädökset ja tekniset sääntely- ja täytäntöönpanostandardit

1. Komissio hyväksyy 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan seuraavat:

- a) vakuutusmatemaattiset ja tilastolliset metodiikat 77 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun parhaan estimaatin laskemiseksi;
- b) metodiikat, periaatteet ja tekniikat, joita käytetään määrittäessä asiainkuuluva riskin korkokäyrä, jota käytetään 77 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun parhaan estimaatin laskennassa;
- c) olosuhteet, joissa vakuutustekninen vastuuelka lasketaan kokonaisuutena tai parhaan estimaatin ja riskimarginaalin summana, sekä menetelmät, joita käytetään, kun vakuutustekninen vastuuelka lasketaan kokonaisuutena 77 artiklan 4 kohdassa tarkoitetulla tavalla;
- d) menetelmät ja oletukset, joita käytetään riskimarginaalin laskennassa, mukaan luettuna niiden hyväksyttävään omaan varallisuuteen kuuluvien erien määrittäminen, joita tarvitaan vakuutus- ja jälleenvakuutusvelvoitteiden täyttämiseen ja pääoman kustannuksen tason kalibrointiin 77 artiklan 5 kohdassa tarkoitetulla tavalla;
- e) vakuutuslajit, joiden perusteella vakuutus- ja jälleenvakuutusvelvoitteet segmentoidaan vakuutusteknisen vastuuelan laskemiseksi 80 artiklassa tarkoitetulla tavalla;
- f) vaatimukset, jotka on täytettävä vakuutusteknisen vastuuelan laskennassa käytettyjen tietojen asianmukaisuuden, täydellisyyden ja tarkkuuden varmistamiseksi, sekä erityisolosuhteet, joissa on asianmukaista käyttää parhaan estimaatin laskemiseen likiarvoja, tapauskohtaiset menetelmät mukaan luettuina, 82 artiklassa tarkoitetulla tavalla;
- g) spesifikaatiot, jotka koskevat 77 b artiklan 1 kohdan mukaisia vaatimuksia, mukaan luettuina menetelmät, oletukset ja vakioparametrit, joita käytetään laskettaessa 77 b artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitetun kuolevuusriskiä liittyvän stressin vaikutusta;
- h) spesifikaatiot, jotka koskevat 77 c artiklan mukaisia vaatimuksia, mukaan luettuina oletukset ja menetelmät, joita sovelletaan vastuuuskorjauksen ja perusmarginaalin laskennassa;
- i) menetelmät ja oletukset 77 d artiklassa tarkoitetun volatiliteettikorjauksen laskemiseksi, mukaan luettuna kaava kyseisen artiklan 2 kohdassa tarkoitetun marginaalin laskemiseksi.

▼M5

2. Jotta voidaan varmistaa vakuutusteknisen vastuuvelan menetelmien ja laskelmien jatkuva yhdenmukaistaminen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen laatii, ellei 301 b artiklasta muuta johdu, luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritetään tarkemmin

- a) metodiikat, joita käytetään laskettaessa 81 artiklassa tarkoitettu vastuuvelan maksukyvyttömyyteen liittyvä korjaus, jolla otetaan huomioon vastapuolen maksukyvyttömyydestä johtuvat odotetut tappiot;
- b) tarvittaessa yksinkertaistetut vakuutusteknisen vastuuvelan laskentamenetelmät ja -tekniikat sen varmistamiseksi, että a ja d alakohdassa tarkoitettujen vakuutusmatemaattiset ja tilastolliset menetelmät ovat oikeassa suhteessa vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten, vakuutus- ja jälleenvakuutusalan kytkösytykset mukaan luettuina, kantamien riskien luonteeseen, laajuuteen ja monimutkaisuuteen.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien asetuksen (EU) N:o 1094/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

3. Jotta voidaan varmistaa 77 b artiklan yhdenmukainen soveltaminen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen laatii luonnoksia teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi, joilla määritetään tarkemmin menettelyt 77 b artiklan 1 kohdassa tarkoitettua vastaavuuskorjauksen soveltamisen hyväksymiseen.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä lokakuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä nämä tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1094/2010 15 artiklan mukaisesti.

▼B**3 j a k s o****O m a v a r a l l i s u u s****1 a l a j a k s o****O m a n v a r a l l i s u u d e n m ä ä r i t t ä m i n e n***87 artikla***O m a v a r a l l i s u u s**

Oma varallisuus on 88 artiklassa tarkoitettuna oman perusvarallisuuden ja 89 artiklassa tarkoitettuna oman lisävarallisuuden summa.

*88 artikla***O m a p e r u s v a r a l l i s u u s**

Omaan perusvarallisuuteen kuuluvat seuraavat erät:

- 1) 75 artiklan ja 2 jakson mukaisesti arvostettu ylijäämä, jonka verran varat ovat velkoja suuremmat;
- 2) etuoikeudeltaan huonommat velat.

Edellä 1 kohdassa tarkoitettua ylijäämää vähennetään vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen omistuksessa olevien omien osakkeiden määrä.

▼B*89 artikla***Oma lisävarallisuus**

1. Omaan lisävarallisuuteen kuuluvat erät, jotka eivät kuulu omaan perusvarallisuuteen ja jota voidaan käyttää tappioiden vaimentamiseen.

Omaan lisävarallisuuteen voivat kuulua seuraavat erät, jos ne eivät kuulu omaan perusvarallisuuteen:

- a) maksamaton osakepääoma tai takuupääoma, jota ei ole vielä vaadittu maksettavaksi;
- b) remburssit ja takuut;
- c) muut vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten saamat oikeudellisesti sitovat sitoumukset.

Kun on kyse keskinäisestä yhtiöstä tai yhdistyksestä taikka niitä vastaavasta yhteisöstä, jonka maksut voivat vaihdella, omaan lisävarallisuuteen voivat kuulua myös kaikki lisämaksut, jotka se voi vaatia jäseniltä maksettavaksi seuraavien 12 kuukauden aikana.

2. Kun omaan lisävarallisuuteen kuuluva erä on maksettu tai vaadittu maksettavaksi, sitä on pidettävä varoina eikä se enää kuulu oman lisävarallisuuden eriin.

*90 artikla***Oman lisävarallisuuden hyväksyttäminen valvontaviranomaisilla**

1. Omaan lisävarallisuuteen kuuluvien erien määriin, jotka aiotaan ottaa oman varallisuuden määrittämisessä huomioon, on saatava valvontaviranomaisten ennakkohyväksyntä.

2. Kuhunkin oman lisävarallisuuden erään kirjatun määrän on ilmentävä erän tappioiden vaimennusvaikutusta ja perustuttava varovaisiin ja realistisiin oletuksiin. Kun omaan lisävarallisuuteen kuuluvalla erällä on kiinteä nimellisarvo, kyseisen erän määrä on sama kuin sen nimellisarvo, silloin kun se ilmentää asianmukaisesti tappioiden vaimennusvaikutusta.

3. Valvontaviranomaiset hyväksyvät jommankumman seuraavista:

- a) kunkin oman lisävarallisuuteen kuuluvan erän rahallinen määrä;
- b) menetelmä, jolla kunkin omaan lisävarallisuuteen kuuluvan erän määrä määritetään, jolloin valvontaviranomainen hyväksyy kyseisellä menetelmällä määritetyn määrän määräajaksi.

4. Kunkin omaan lisävarallisuuteen kuuluvan erän osalta valvontaviranomaisen hyväksynnän on perustuttava seuraavien seikkojen arviointiin:

- a) asianomaisten vastapuolten asema suhteessa niiden maksukykyyn ja -halukkuuteen;

▼B

- b) varojen perittävyys, ottaen huomioon kyseisen erän oikeudellinen muoto, sekä mahdolliset ehdot, joiden vuoksi erää ei voida maksaa tai vaatia maksettavaksi;
- c) tiedot niiden aiempien vaatimusten tuloksista, jotka vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset ovat esittäneet tällaisesta omasta lisävarallisuudesta, jos tietoja voidaan luotettavasti käyttää tulevien vaatimusten ennustettavien tulosten arvioinnissa.

*91 artikla***Ylijäämävarallisuus**

1. Ylijäämävarallisuus on kertyneitä voittoja, joita ei ole varattu lisäetujen antamiseen vakuutuksenottajille ja edunsaajille.
2. Ylijäämävarallisuutta, joka sallitaan kansallisessa lainsäädännössä, ei pidetä vakuutus- ja jälleenvakuutusvelkana, jos se täyttää 94 artiklan 1 kohdassa vahvistetut perusteet.

*92 artikla***Täytäntöönpanotoimenpiteet**

1. Komissio toteuttaa täytäntöönpanotoimenpiteitä, joissa vahvistetaan:
  - a) perusteet, joilla valvontaviranomaiset antavat hyväksyntänsä 90 artiklan mukaisesti;
  - b) 212 artiklan 2 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettujen, rahoitus- ja luottolaitoksiin olevien omistusyhteyksien käsittely omien varojen määrittämisessä.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 301 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

2. Tämän artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin, rahoitus- ja luottolaitoksiin oleviin omistusyhteyksiin kuuluvat:
  - a) omistusyhteydet, jotka vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksillä on:
    - i) direktiivin 2006/48/EY 4 artiklan 1 ja 5 kohdassa tarkoitettuihin luottolaitoksiin ja rahoituslaitoksiin,
    - ii) direktiivin 2004/39/EY 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa tarkoitettuihin sijoituspalveluyrityksiin;
  - b) direktiivin 2006/48/EY 63 artiklassa ja 64 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen etuoikeudeltaan huonommassa asemassa olevien saamisten ja välineiden, joita vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksillä on tämän kohdan a alakohdassa määritellyissä laitoksissa, joihin sillä on omistusyhteys.

▼B

2 alajakso

Oman varallisuuden luokitus*93 artikla***Ominaisuudet, joiden perusteella oma varallisuus jaetaan luokkiin**

1. Omaan varallisuuteen kuuluvat erät on jaettava kolmeen luokkaan. Näiden erien luokitus riippuu siitä, ovatko ne oman perusvarallisuuden vai oman lisävarallisuuden erä ja siitä, missä määrin niillä on seuraavat ominaisuudet:

- a) erä voidaan käyttää tappioiden vaimentamiseen tai se voidaan pyydettyäessä vaatia maksettavaksi tappioiden kattamiseen kokonaisuudessaan toiminnan jatkuvuuden periaatteen pohjalta tai kun on kyse likvidaatiosta (pysyvä saatavuus);
- b) kun on kyse likvidaatiosta, erän koko määrä voidaan käyttää tappioiden vaimentamiseen ja erää ei makseta takaisin sen haltijalle ennen kuin kaikki muut velvoitteet, mukaan luettuina vakuutus- ja jälleenvakuutusvelvoitteet vakuutus- ja jälleenvakuutus sopimuksia tehneille vakuutuskenottajille ja edunsaajille, on täytetty (huonompi etuoikeusasema).

2. Arvioitaessa, missä määrin oman varallisuuden erillä on 1 kohdan a ja b alakohdan ominaisuuksia nyt ja tulevaisuudessa, on otettava asianmukaisesti huomioon erän duraatio ja erityisesti se, onko erän duraatio määräpituinen. Kun oman varallisuuden erän duraatio on määräpituinen, erän suhteellinen duraatio verrattuna yrityksen vakuutus- ja jälleenvakuutusvelvoitteisiin on otettava huomioon (riittävä duraatio).

Lisäksi on otettava huomioon seuraavat ominaisuudet:

- a) liittyykö erään nimellismäärän lunastamista koskevia vaatimuksia tai kannustimia (lunastamista koskevien kannustimien puuttuminen);
- b) liittyykö erään pakollisia kiinteitä maksuja (pakollisten rahoituskulujen puuttuminen);
- c) liittyykö erään rasituksia (rasitusten puuttuminen).

*94 artikla***Pääasialliset luokitusperusteet**

1. Omaan perusvarallisuuteen kuuluvat erät on sijoitettava luokkaan 1, jos niillä on pääosin 93 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdan mukaiset ominaisuudet, ottaen huomioon 93 artiklan 2 kohdassa esitetyt ominaisuudet.

2. Omaan perusvarallisuuteen kuuluvat erät on sijoitettava luokkaan 2, jos niillä on pääosin 93 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaiset ominaisuudet, ottaen huomioon 93 artiklan 2 kohdassa esitetyt ominaisuudet.

▼B

Omaan lisävarallisuuteen kuuluvat erät on sijoitettava luokkaan 2, jos niillä on pääosin 93 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdan mukaiset ominaisuudet, ottaen huomioon 93 artiklan 2 kohdassa esitetyt ominaisuudet.

3. Omaan perus- ja lisävarallisuuteen kuuluvat erät, jotka eivät kuulu 1 ja 2 kohdan soveltamisalaan, on sijoitettava luokkaan 3.

*95 artikla***Oman varallisuuden jakaminen luokkiin**

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset luokittelevat oman varallisuutensa erät 94 artiklassa vahvistetuin perustein.

Tätä varten vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on tarvittaessa viitattava 97 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuun oman varallisuuden eriä koskevaan luetteloon.

Jos oman varallisuuden erää ei mainita kyseisessä luettelossa, vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on arvioitava ja luokiteltava kyseinen erä ensimmäisen kohdan mukaisesti. Luokitukselle on saatava valvontaviranomaisen hyväksyntä.

*96 artikla***Tietyn oman varallisuuden erien luokitus**

Tätä direktiiviä sovellettaessa on sovellettava seuraavaa luokitusta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 95 artiklan ja 97 artiklan 1 kohdan a alakohdan soveltamista:

- 1) 91 artiklan 2 kohdan soveltamisalaan kuuluva ylijäämävarallisuus on sijoitettava luokkaan 1;
- 2) direktiivin 2006/48/EY nojalla hyväksytyjen luottolaitosten antamat remburssit ja takuut, joita hoitaa riippumaton omaisuudenhoitaja vakuutusvelkojien hyväksi, on sijoitettava luokkaan 2;
- 3) tulevat lisämaksut, joita laivanvarustajien keskinäiset yhtiöt tai yhdistykset tai niitä vastaavat yhteisöt, joiden maksut voivat vaihdella ja jotka vakuuttavat ainoastaan liitteessä I olevan A osan luokkiin 6, 12 ja 17 kuuluvat riskit, voivat vaatia jäseniltään maksettaviksi seuraavien 12 kuukauden aikana, on sijoitettava luokkaan 2.

Tulevat lisämaksut, joita keskinäiset yhtiöt tai yhdistykset tai niitä vastaavat yhteisöt, joiden maksut voivat vaihdella, voivat vaatia jäseniltään maksettaviksi seuraavien 12 kuukauden aikana, on 94 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaan sijoitettava luokkaan 2, jos ne eivät kuulu ensimmäisen kohdan 3 alakohdan soveltamisalaan ja jos niillä on pääosin 93 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdan mukaiset ominaisuudet, ottaen huomioon 93 artiklan 2 kohdassa esitetyt ominaisuudet.

▼ **M5***97 artikla***Delegoidut säädökset ja tekniset sääntelystandardit**

1. Komissio hyväksyy 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan luettelo, jossa mainitaan oman varallisuuden erät, myös 96 artiklassa tarkoitetut erät, joiden katsotaan täyttävän 94 artiklassa vahvistetut perusteet, ja esitetään kunkin oman varallisuuden erän osalta tarkka kuvaus ominaisuuksista, jotka ovat määränneet sen luokituksen.

2. Jotta voidaan varmistaa omien varojen luokituksen jatkuva yhdenmukaistaminen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen laatii, ellei 301 b artiklasta muuta johdu, luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritetään tarkemmin menetelmät, joita valvontaviranomaisten on käytettävä arvioidessaan ja hyväksyessään sellaisten oman varallisuuden erien arvioinnin ja luokituksen, jotka eivät sisälly 1 kohdassa tarkoitettuun luetteloon.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja teknisiä sääntelystandardeja asetuksen (EU) N:o 1094/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

Komissio tarkastelee 1 kohdassa tarkoitettua luetteloa säännöllisesti uudelleen ja saattaa sen tarvittaessa ajan tasalle markkinoiden kehityksen perusteella.

▼ **B**

3 alajakso

Oman varallisuuden hyväksyttävyyden*98 artikla***Hyväksyttävyyden ja rajoitukset, joita sovelletaan luokkiin 1, 2 ja 3**

1. Luokkiin 2 ja 3 kuuluvien erien hyväksyttävyyden määrittämiseksi sovelletaan vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttämisen osalta määrällisiä rajoituksia. Kyseisillä rajoituksilla on varmistettava ainakin seuraavien ehtojen täyttyminen:

- a) luokkaan 1 kuuluvien erien osuus hyväksyttävästä omasta varallisuudesta on enemmän kuin yksi kolmasosa hyväksyttävän oman varallisuuden kokonaismäärästä;
- b) luokkaan 3 kuuluvien erien hyväksyttävä määrä on vähemmän kuin yksi kolmasosa hyväksyttävän oman varallisuuden kokonaismäärästä.

2. Vähimmäispääomavaatimuksen täyttämisen osalta niiden oman perusvarallisuuteen kuuluvien erien määrä, jotka on jaettu luokkaan 2 ja jotka hyväksytään kattamaan vähimmäispääomavaatimus, sovelletaan määrällisiä rajoituksia. Kyseisillä rajoituksilla on varmistettava ainakin se, että luokkaan 1 kuuluvien erien osuus hyväksyttävästä omasta perusvarallisuudesta on enemmän kuin puolet hyväksyttävän oman perusvarallisuuden kokonaismäärästä.

3. Jäljempänä 100 artiklassa säädetyt vakavaraisuuspääomavaatimuksen kattamiseen hyväksyttävän oman varallisuuden määrän on oltava yhtä suuri kuin luokkaan 1 kuuluvien erien määrän, luokkaan 2 kuuluvien erien hyväksyttävän määrän ja luokkaan 3 kuuluvien erien hyväksyttävän määrän summa.

4. Jäljempänä 128 artiklassa säädetyt vähimmäispääomavaatimuksen täyttämiseen hyväksyttävän oman perusvarallisuuden määrän on oltava yhtä suuri kuin luokkaan 1 kuuluvien erien määrän ja luokkaan 2 jaettujen omaan perusvarallisuuteen kuuluvien erien hyväksyttävän määrän summa.

▼ M5*99 artikla***Oman varallisuuden hyväksyttävyyttä koskevat delegoidut säädökset**

Komissio hyväksyy 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan

- a) 98 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettut määrälliset rajoitukset;
- b) korjaukset, jotka olisi tehtävä ilmentämään niiden oman varallisuuden erien siirtämättömyyttä, joita voidaan käyttää vain erityisestä velkasegmentistä tai erityisistä riskeistä syntyneiden tappioiden kattamiseen (korvamerkityt rahastot).

▼ B

4 j a k s o

Vakavaraisuuspääomavaatimus

1 a l a j a k s o

Yleiset säännökset standardikaavan tai sisäisen mallin mukaan laskettavasta vakavaraisuuspääomavaatimuksesta*100 artikla***Yleiset säännökset**

Jäsenvaltioiden on vaadittava, että vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksillä on hyväksyttävä oma varallisuus, jolla katetaan vakavaraisuuspääomavaatimus.

Vakavaraisuuspääomavaatimus on laskettava joko 2 alajaksossa säädetyn standardikaavan mukaan tai käyttämällä 3 alajaksossa säädettyä sisäistä mallia.

*101 artikla***Vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskeminen**

1. Vakavaraisuuspääomavaatimus on laskettava 2–5 kohdan mukaisesti.
2. Vakavaraisuuspääomavaatimusta laskettaessa on oletettava, että yrityksen liiketoiminta jatkuu.
3. Vakavaraisuuspääomavaatimus on kalibroitava sen varmistamiseksi, että kaikki kvantifioitavissa olevat riskit, joita vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykseen kohdistuu, otetaan huomioon. Sen on katettava olemassa oleva liiketoiminta ja seuraavien 12 kuukauden kuluessa odotettavissa oleva uusi liiketoiminta. Olemassa olevan liiketoiminnan osalta vakavaraisuuspääomavaatimuksen on katettava ainoastaan odottamattomat tappiot.

▼B

Vakavaraisuuspääomavaatimuksen on vastattava vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen sellaista oman perusvarallisuuden value-at-risk-arvoa, joka on laskettu 99,5 prosentin todennäköisyydellä yhden vuoden ajanjaksolle.

4. Vakavaraisuuspääomavaatimuksen on katettava ainakin seuraavat riskit:

- a) vahinkovakuutusriski;
- b) henkivakuutusriski;
- c) sairausvakuutusriski;
- d) markkinariski;
- e) luottoriski;
- f) operatiivinen riski.

Ensimmäisen alakohdan f alakohdassa tarkoitettuun operatiiviseen riskiin sisältyvät oikeudelliset riskit, mutta eivät strategisiin päätöksiin liittyvät riskit eivätkä maineriskit.

5. Laskiessaan vakavaraisuuspääomavaatimusta vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on otettava huomioon riskienvähentämistekniikoiden vaikutus edellyttäen, että luottoriski ja muut tällaisten tekniikoiden käytöstä johtuvat riskit otetaan vakavaraisuuspääomavaatimuksessa asianmukaisesti huomioon.

102 artikla

Laskentatiheys

1. Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on laskettava vakavaraisuuspääomavaatimus vähintään kerran vuodessa ja ilmoitettava laskennan tulos valvontaviranomaisille.

Vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksillä on oltava hyväksyttävä oma varallisuus uusimman ilmoitetun vakavaraisuuspääomavaatimuksen kattamiseksi.

Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on jatkuvasti tarkkailtava hyväksyttävän oman varallisuuden määrää ja vakavaraisuuspääomavaatimusta.

Jos vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen riskiprofiili poikkeaa merkittävästi uusimman ilmoitetun vakavaraisuuspääomavaatimuksen perusolemuksista, yrityksen on viipymättä laskettava vakavaraisuuspääomavaatimus uudelleen ja ilmoitettava se valvontaviranomaisille.

2. Jos on näyttöä siitä, että vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen riskiprofiili on muuttunut merkittävästi vakavaraisuuspääomavaatimuksen viimekertaisen ilmoittamispäivän jälkeen, valvontaviranomaiset voivat vaatia yritystä laskemaan vakavaraisuuspääomavaatimuksen uudelleen.

▼B

2 alajakso

Vakavaraisuuspääomavaatimus – standardikaava*103 artikla***Standardikaavan rakenne**

Standardikaavan mukaan laskettu vakavaraisuuspääomavaatimus on seuraavien summa:

- a) 104 artiklassa säädetty perusvakavaraisuuspääomavaatimus;
- b) 107 artiklassa säädetty operatiivista riskiä koskeva pääomavaatimus;
- c) korjaus, jolla otetaan huomioon vakuutustekniseen vastuovelkaan ja laskennallisiin veroihin liittyvä tappioiden vaimennusvaikutus 108 artiklan mukaisesti.

*104 artikla***Perusvakavaraisuuspääomavaatimuksen muotoilu**

1. Perusvakavaraisuuspääomavaatimus käsittää yksittäiset riskimoduulit, jotka yhdistetään liitteessä IV olevan 1 kohdan mukaisesti.

Siihen sisältyvät ainakin seuraavat riskimoduulit:

- a) vahinkovakuutusriski;
- b) henkivakuutusriski;
- c) sairausvakuutusriski;
- d) markkinariski;
- e) vastapuoliriski.

2. Sovellettaessa 1 kohdan a, b ja c alakohtaa vakuutus- tai jälleenvakuutustoimet on sijoitettava siihen vakuutusriskimoduuliin, joka parhaiten ilmentää taustalla olevien riskien teknistä luonnetta.

3. Korrelaatiokertoimet, joita käytetään yhdistettäessä 1 kohdassa tarkoitettuja riskimoduuleita, sekä pääomavaatimusten kalibrointi kunkin riskimoduulin osalta antavat tulokseksi kokonaisvakavaraisuuspääomavaatimuksen, joka on 101 artiklassa vahvistettujen periaatteiden mukainen.

4. Kunkin 1 kohdassa tarkoitetuista riskimoduuleista kalibroidaan käyttämällä value-at-risk-arvoa, joka on laskettu 99,5 prosentin todennäköisyydellä yhden vuoden ajanjaksolle.

Kunkin riskimoduulin muotoilussa otetaan tarvittaessa huomioon hajautusvaikutukset.

5. Kaikkien vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on käytettävä samaa riskimoduulien muotoilua ja spesifikaatioita sekä perusvakavaraisuuspääomavaatimuksen että 109 artiklan mukaisten yksinkertaistettujen laskelmien osalta.

▼B

6. Kun on kyse katastrofeihin liittyvistä riskeistä, henkivakuutus-, vahinkovakuutus- ja sairausvakuutusriskimoduulien laskennassa voidaan tarvittaessa käyttää maantieteellisiä erittelyjä.

7. Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset voivat valvontaviranomaisien suostumuksella korvata standardikaavan muotoilussa osan kaavan parametreista yrityskohtaisilla erityisparametreilla laskiessaan henkivakuutus-, vahinkovakuutus- ja sairausvakuutusriskimoduuleja.

Tällaiset parametrit on kalibroitava standardimenetelmiä käyttäen yrityksen sisäisten tietojen tai sellaisten tietojen perusteella, jotka välittömästi koskevat kyseisen yrityksen toimintaa.

Ennen hyväksyntänsä antamista valvontaviranomaisten on tarkistettava käytettyjen tietojen täydellisyys, tarkkuus ja asianmukaisuus.

*105 artikla***Perusvakavaraisuuspääomavaatimuksen laskeminen**

1. Perusvakavaraisuuspääomavaatimus on laskettava 2–6 kohdan mukaisesti.

2. Vahinkovakuutusriskimoduulissa on otettava huomioon vahinkovakuutusvelvoitteisiin liittyvä riski suhteessa sopimusten soveltamisalaan kuuluviin vaaroihin ja liiketoiminnan harjoittamisprosesseihin.

Siinä on otettava huomioon vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten tuloksiin sisältyvä epävarmuus, joka liittyy olemassa oleviin vakuutus- ja jälleenvakuutusvelvoitteisiin ja seuraavien 12 kuukauden kuluessa odotettavissa olevaan uuteen liiketoimintaan.

Se on laskettava liitteessä IV olevan 2 kohdan mukaisesti ainakin seuraavia alamuodulleja koskevien pääomavaatimusten yhdistelmänä:

- a) tappioriski tai vakuutusvelkojen arvossa tapahtuvan epäedullisen muutoksen riski, joka johtuu vakuutustapahtumien ajoituksessa, tiheydessä ja vakavuudessa tapahtuvista ja korvausten ajoituksessa ja määrässä tapahtuvista heilahteluista (vahinkovakuutukseen liittyvä vakuutusmaksu- ja varausriski);
- b) tappioriski tai vakuutusvelkojen arvossa tapahtuvan epäedullisen muutoksen riski, joka johtuu merkittävästä epävarmuudesta hinnoittelua ja vastuovelkaa koskevissa oletuksissa, jotka liittyvät äärimmäisiin ja poikkeuksellisiin tapahtumiin (vahinkovakuutukseen liittyvä katastrofiriski).

3. Henkivakuutusriskimoduulissa on otettava huomioon henkivakuutusvelvoitteisiin liittyvä riski suhteessa sopimusten soveltamisalaan kuuluviin vaaroihin ja liiketoiminnan harjoittamisprosesseihin.

▼B

Se on laskettava liitteessä IV olevan 3 kohdan mukaisesti ainakin seuraavia alamuoduja koskevien pääomavaatimusten yhdistelmänä:

- a) tappioriski tai vakuutusvelkojen arvossa tapahtuvan epäedullisen muutoksen riski, joka johtuu kuolevuuden tason, kehityksen tai vaihtelun muutoksista, jolloin kuolevuuden kasvu johtaa vakuutusvelkojen arvon kasvamiseen (kuolevuusriski);
- b) tappioriski tai vakuutusvelkojen arvossa tapahtuvan epäedullisen muutoksen riski, joka johtuu kuolevuuden tason, kehityksen tai vaihtelun muutoksista, jolloin kuolevuuden väheneminen johtaa vakuutusvelkojen arvon kasvamiseen (pitkäikäisyysriski);
- c) tappioriski tai vakuutusvelkojen arvossa tapahtuvan epäedullisen muutoksen riski, joka johtuu työkyvyttömyyden, sairauden ja sairastuvuuden tason, kehityksen tai vaihtelun muutoksista (työkyvyttömyys- ja sairastuvuusriski);
- d) tappioriski tai vakuutusvelkojen arvossa tapahtuvan epäedullisen muutoksen riski, joka johtuu vakuutus- tai jälleenvakuutussopimusten hoidosta aiheutuvien kulujen tason, kehityksen tai vaihtelun muutoksista (henkivakuutukseen liittyvä kustannusriski);
- e) tappioriski tai vakuutusvelkojen arvossa tapahtuvan epäedullisen muutoksen riski, joka johtuu elinkorkoihin sovellettavien muuttamismäärien tason, kehityksen tai vaihtelun heilahteluista, jotka aiheutuvat oikeudellisen ympäristön tai vakuutetun henkilön terveydentilan muutoksista (muuttamisriski);
- f) tappioriski tai vakuutusvelkojen arvossa tapahtuvan epäedullisen muutoksen riski, joka johtuu vakuutusten raukeamisen, irtisanomisen, uusimisen ja takaisinoston määrällisen tason tai vaihtelun muutoksista (raukeamisriski);
- g) tappioriski tai vakuutusvelkojen arvossa tapahtuvan epäedullisen muutoksen riski, joka johtuu merkittävästä epävarmuudesta hinnoittelua ja vastuvelkaa koskeissa oletuksissa, jotka liittyvät äärimmäisiin tai poikkeuksellisiin tapahtumiin (henkivakuutukseen liittyvä katastrofiriski).

4. Sairausvakuutusriskimoduulissa on otettava huomioon sairausvakuutusvelvoitteisiin liittyvä riski, joka johtuu sekä sopimusten soveltamisalaan kuuluvista vaaroista että liiketoiminnan harjoittamisproesseista, riippumatta siitä, harjoitetaanko sairausvakuutusta samalla tavalla kuin henkivakuutusta.

Sen on katettava ainakin seuraavat riskit:

- a) tappioriski tai vakuutusvelkojen arvossa tapahtuvan epäedullisen muutoksen riski, joka johtuu vakuutus- tai jälleenvakuutussopimusten hoidosta aiheutuvien kulujen tason, kehityksen tai vaihtelun muutoksista;
- b) tappioriski tai vakuutusvelkojen arvossa tapahtuvan epäedullisen muutoksen riski, joka johtuu vakuutustapahtumien ajoituksessa, tiheydessä ja vakavuudessa tapahtuvista ja korvausten ajoituksessa ja määrissä tapahtuvista heilahteluista;

▼B

c) tappioriski tai vakuutusvelkojen arvossa tapahtuvan epäedullisen muutoksen riski, joka johtuu merkittävästä epävarmuudesta hinnoittelua ja vastuovelkaa koskevissa oletuksissa, jotka liittyvät laajoihin epidemioihin, sekä poikkeuksellisesta riskien kasaantumisesta tällaisissa ääriolosuhteissa.

5. Markkinariskimoduulissa on otettava huomioon riski, joka liittyy yrityksen varojen ja velkojen arvoon vaikuttavien rahoitusvälineiden markkinahintojen tasoon tai vaihteluun. Siinä on asianmukaisesti otettava huomioon varojen ja velkojen rakenteellinen yhteensopimattomuus erityisesti niiden duraation osalta.

Se on laskettava liitteessä IV olevan 4 kohdan mukaisesti ainakin seuraavia alamoduuleja koskevien pääomavaatimusten yhdistelmänä:

a) varojen, velkojen ja rahoitusvälineiden arvojen herkkyys korkojen aikarakenteen muutoksille tai korkojen vaihtelulle (korkoriski);

b) varojen, velkojen ja rahoitusvälineiden arvojen herkkyys osakkeiden markkinahintojen tason tai vaihtelun muutoksille (osakeriski);

c) varojen, velkojen ja rahoitusvälineiden arvojen herkkyys kiinteistöjen markkinahintojen tason tai vaihtelun muutoksille (kiinteistöriski);

d) varojen, velkojen ja rahoitusvälineiden arvojen herkkyys riskittömän koron ylittävän korkoerotuksen tason tai vaihtelun muutoksille (korkomarginaaliriski);

e) varojen, velkojen ja rahoitusvälineiden arvojen herkkyys valuuttakurssien tason tai vaihtelun muutoksille (valuuttariski);

f) vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykseen kohdistuvat lisäriskit, jotka johtuvat joko sijoitussalkun riittämättömästä hajauttamisesta tai siitä, että yksittäiseen arvopapereiden liikkeeseenlaskijaan tai toisiinsa liittyvien liikkeeseenlaskijoiden muodostamaan ryhmään kohdistuu suuri luottotappioriski (markkinariskikeskittymät).

6. Vastapuoliriskimoduulissa on otettava huomioon mahdolliset tappiot, jotka johtuvat vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten vastapuolten ja velallisten odottamattomasta maksukyvyttömyydestä tai luottokelpoisuuden heikkenemisestä seuraavien kahdentoista kuukauden aikana. Vastapuoliriskimoduuliin on sisällyttävä riskejä vähentävät sopimukset, kuten jälleenvakuutusjärjestelyt, arvopaperistamiset ja johdannaiset, sekä saamiset vakuutusedustajilta ja muut luottoriskit, jotka eivät sisälly korkomarginaaliriskialamoduuliin. Siinä on otettava asianmukaisesti huomioon vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen hallussa oleva vakuus ja siihen liittyvät riskit.

▼B

Vastapuoliriskimoduulissa on jokaisen vastapuolen osalta otettava huomioon vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykseen kyseisen vastapuolen taholta kohdistuva kokonaisriski riippumatta niiden sopimusvelvoitteiden oikeudellisesta muodosta, joita vastapuolella on yritystä kohtaan.

*106 artikla***Osakeriskialamoduulin laskeminen: symmetrinen mukautusmekanismi**

1. Standardikaavan mukaan laskettuun osakeriskialamoduuliin on sisällytettävä osakepääomavaatimusta koskeva symmetrinen mukautus, jota sovelletaan kattamaan osakkeiden hintatason muutoksiin liittyvä riski.

2. Edellä olevan 104 artiklan 4 kohdan mukaisesti kalibroitu standardiosakepääomavaatimusta koskevan symmetrisen mukautuksen, jolla katetaan osakkeiden hintatason muutoksiin liittyvä riski, on perustuttava asianmukaisen osakeindeksin nykytason ja kyseisen indeksin painotetun keskiarvon funktioon. Painotettu keskiarvo on laskettava asianmukaiselta ajalta, jonka on oltava sama kaikille vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksille.

3. Standardiosakepääomavaatimukseen tehty symmetrinen mukautus, jolla katetaan osakkeiden hintatason muutoksiin liittyvä riski, ei saa johtaa siihen, että sovelletaan osakepääomavaatimusta, joka on yli 10 prosenttiyksikköä pienempi tai 10 prosenttiyksikköä suurempi kuin standardiosakepääomavaatimus.

*107 artikla***Operatiivista riskiä koskeva pääomavaatimus**

1. Operatiivista riskiä koskevassa pääomavaatimuksessa operatiiviset riskit on otettava huomioon siltä osin kuin niitä ei ole jo otettu huomioon 104 artiklassa tarkoitetuissa riskimoduuleissa. Kyseinen pääomavaatimus on kalibroitava 101 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

2. Kun on kyse henkivakuutus sopimuksista, joissa vakuutuksenottajat kantavat sijoitusriskin, operatiivista riskiä koskevan pääomavaatimuksen laskennassa on otettava huomioon kyseisistä vakuutusvelvoitteista aiheutuvien vuosikulujen määrä.

3. Kun on kyse muusta kuin 2 kohdassa tarkoitettusta vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnasta, operatiivista riskiä koskevan pääomavaatimuksen laskennassa on otettava huomioon mainitun toiminnan laajuus mitattuna kyseisiin vakuutus- ja jälleenvakuutusvelvoitteisiin tarvittavien vakuutusmaksutuottojen ja vakuutusteknisen vastuuvelan määrällä. Operatiivisia riskejä koskeva pääomavaatimus saa tällöin olla enintään 30 prosenttia kyseistä vakuutus- ja jälleenvakuutustoimintaa koskevasta perusvakavaraisuuspääomavaatimuksesta.

▼B*108 artikla***Korjaus, jolla otetaan huomioon vakuutustekniseen vastuovelkaan ja laskennallisiin veroihin liittyvä tappioiden vaimennusvaikutus**

Edellä olevan 103 artiklan c alakohdassa tarkoitetussa korjauksessa, jolla otetaan huomioon vakuutustekniseen vastuovelkaan ja laskennallisiin veroihin liittyvä tappioiden vaimennusvaikutus, on otettava huomioon odottamattomien tappioiden mahdollinen korvautuminen sillä, että vakuutustekninen vastuuelka tai laskennalliset verot taikka ne molemmat vähenevät samanaikaisesti.

Korjauksessa on otettava huomioon vakuutus sopimusten tulevien lisäetujen riskejä vähentävä vaikutus sikäli kuin vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset voivat osoittaa, että tällaisten etujen vähenemistä voidaan tarvittaessa hyödyntää odottamattomien tappioiden kattamisessa. Tulevien lisäetujen riskejä vähentävä vaikutus ei saa olla suurempi kuin kyseisiin tuleviin lisäetuihin liittyvän vakuutusteknisen vastuuelan ja laskennallisten verojen summa.

Toista kohtaa sovellettaessa on tulevien lisäetujen arvoa epäsuotuisissa olosuhteissa verrattava tällaisten etujen arvoon parhaan estimaatin laskennan perusoletusten pohjalta.

*109 artikla***Standardikaavan yksinkertaistaminen**

Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset voivat käyttää tietyssä alamoduulissa tai riskimoduulissa yksinkertaistettua laskentaa, jos yrityksiin kohdistuvien riskien luonne, laajuus ja monimutkaisuus oikeuttavat siihen ja jos olisi kohtuutonta vaatia kaikkia vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiä soveltamaan standardoitua laskentaa.

Yksinkertaistetut laskelmat on kalibroitava 101 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

▼M5*109 a artikla***Standardikaavaa koskevat yhdenmukaistetut tekniset tiedot**

1. Vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskemiseksi standardikaavan mukaisesti Euroopan valvontaviranomaiset laativat yhteiskomitean kautta luonnoksia teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi ulkoisten luottoluokituslaitosten antamien luottoluokitusten sijoittamisesta objektiiviseen luottoluokka-asteikkoon soveltaen 111 artiklan 1 kohdan n alakohdan mukaisesti määritettyjä luokkia.

Euroopan valvontaviranomaisten yhteiskomitea toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten täytäntöönpanostandardien asetuksen (EU) N:o 1094/2010 15 artiklan mukaisesti.

▼ **M5**

2. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan yhdenmukainen soveltaminen ja helpottaa 105 artiklan 5 kohdassa tarkoitetun markkinariskimoduulin laskentaa, helpottaa 105 artiklan 6 kohdassa tarkoitetun vastapuoliriskimoduulin laskentaa, arvioida 101 artiklan 5 kohdassa tarkoitettuja riskienvähentämistekniikoita ja laskea vakuutustekninen vastuuvélka, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen laatii luonnoksia teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi seuraavien osalta:

- a) luettelot aluehallinnoista ja paikallisviranomaisista, joilta olevia saamia käsitellään samoin kuin saamia keskushallinnolta siinä maassa, missä ne toimivat, mikäli tällaisiin saamiin liittyvät riskit eivät eroa toisistaan viranomaisen veronkanto-oikeuden ja sellaisten erityisten institutionaalisten järjestelyjen vuoksi, jotka vähentävät maksumyöntömyösriskiä;
- b) 106 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu osakeindeksi 111 artiklan 1 kohdan c ja o alakohdan mukaisesti vahvistettujen yksityiskohtaisten perusteiden mukaisesti;
- c) korjaukset, jotka tehdään euroon sidottuihin valuuttoihin 105 artiklan 5 kohdassa tarkoitetussa valuuttariskialamoduulissa 111 artiklan 1 kohdan p alakohdan mukaisesti vahvistettujen, euroon sidottuihin valuuttoihin valuuttariskialamoduulin laskennan helpottamiseksi tehtäviä korjauksia koskevien yksityiskohtaisten perusteiden mukaisesti.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1094/2010 15 artiklan mukaisesti.

3. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen julkaisee tekniset tiedot, mukaan luettuina 106 artiklassa tarkoitettua symmetristä mukautusta koskevat tiedot, vähintään neljännesvuosittain.

4. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan yhdenmukainen soveltaminen ja helpottaa 105 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun sairausvakuutusriskimoduulin laskentaa, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen laatii asianomaisten jäsenvaltioiden valvontaviranomaisten antamat laskelmat huomioon ottaen luonnoksia teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi standardipoikkeamista, jotka liittyvät tiettyihin jäsenvaltioiden kansallisiin lainsäädäntötoimenpiteisiin, jotka mahdollistavat terveyteen kohdistuvia riskejä koskevien korvausten jakamisen vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten kesken ja jotka täyttävät 5 kohdan mukaiset perusteet ja mahdolliset delegoiduilla säädöksillä vahvistetut lisäperusteet.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1094/2010 15 artiklan mukaisesti.

▼ **M5**

5. Edellä 4 kohdassa tarkoitettuja teknisiä täytäntöönpanostandardeja sovelletaan ainoastaan niihin jäsenvaltioiden kansallisiin lainsäädäntötoimenpiteisiin, jotka mahdollistavat terveyteen kohdistuvia riskejä koskevien korvausten jakamisen vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten kesken ja jotka täyttävät seuraavat perusteet:

- a) korvausten jakamismekanismi on läpinäkyvä ja täysin määritetty ennen vuotuista ajanjaksoa, jota se koskee;
- b) korvausten jakamismekanismiin, sairausvakuutusriskin tasoitusjärjestelmään osallistuvien vakuutusyritysten määrän ja tasoitusjärjestelmän alaisen liiketoiminnan riskiominaisuuksien avulla voidaan varmistaa, että kunkin tasoitusjärjestelmään osallistuvan yrityksen osalta tasoitusjärjestelmän alaisen liiketoiminnan vuotuisten tappioiden vaihtelu vähenee merkittävästi tasoitusjärjestelmän kautta sekä vakuutusmaksu- että korvausvastuuriskin osalta;
- c) sairausvakuutusriskin tasoitusjärjestelmän alainen sairausvakuutus on pakollinen ja korvaa osittain tai kokonaan lakisääteisen sosiaaliturvajärjestelmän antaman sairausvakuutussuojan;
- d) sairausvakuutusriskin tasoitusjärjestelmään osallistuvan vakuutusyrityksen maksukyvyttömyystapauksessa yksi tai useampi jäsenvaltion hallitus takaa maksavansa tasoitusjärjestelmän alaisen vakuutustoiminnan vakuutuksenottajille täyden korvauksen.

Komissio hyväksyy 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan lisäperusteet, jotka kansallisten lainsäädäntötoimenpiteiden on täytettävä, sekä menetelmät ja vaatimukset tämän artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen standardipoikkeamien laskemiseksi.

▼ **B***110 artikla***Merkittävät poikkeamat standardikaavalaskennan perusoletuksista**

Jos ei ole tarkoituksenmukaista laskea vakavaraisuuspääomavaatimusta standardikaavan mukaisesti 2 alajaksossa säädetyllä tavalla siitä syystä, että kyseisen vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen riskiprofiili poikkeaa merkittävästi standardikaavalaskennan perusoletuksista, valvontaviranomaiset voivat perustellulla päätöksellä vaatia, että kyseinen yritys korvaa osan standardikaavan laskennassa käytettävistä parametreista tälle yritykselle ominaisilla yritysکوhtaisilla parametreilla laskiessaan 104 artiklan 7 kohdassa tarkoitettuja henkivakuutus-, vahinkovakuutus- ja sairausvakuutusriskimoduuleja. Kyseiset erityisparametrit on lasketava tavalla, jolla varmistetaan, että yritys noudattaa 101 artiklan 3 kohdan säännöksiä.

▼ **M5***111 artikla***103–109 artiklaa koskevat delegoidut säädökset ja tekniset sääntelystandardit ja tekniset täytäntöönpanostandardit**

1. Komissio hyväksyy 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan seuraavat:
- a) 101 artiklan ja 103–109 artiklan mukainen standardikaava;
  - b) tarvittavat alamoduulit, joiden avulla 104 artiklassa tarkoitettuihin riskimoduuleihin kuuluvat riskit voidaan ottaa tarkemmin huomioon, sekä mahdolliset myöhemmät päivitykset;
  - c) menetelmät, oletukset ja vakioparametrit, jotka kalibroidaan 101 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuun todennäköisyystasoon ja joita käytetään laskettaessa kutakin 104, 105 ja 304 artiklassa säädettyä perusvakavaraisuuspääomavaatimuksen riskimoduulia tai alamoduulia, 106 artiklassa tarkoitettu symmetrinen mukautusmekanismi ja asianmukainen ajanjakso ilmaistuna kuukausien lukumääränä sekä asianmukainen lähestymistapa 304 artiklassa tarkoitettujen menetelmän integroimiseksi standardikaavan mukaisesti lasketussa vakavaraisuuspääomavaatimuksessa;
  - d) korrelaatioparametrit, tarvittaessa myös liitteessä IV tarkoitettujen parametrit, ja kyseisten parametrien päivittämistä koskevat menettelyt;
  - e) vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten käyttäessä riskienvähentämistekniikoita menetelmät ja oletukset, joita käytetään arvioitaessa kyseisen yrityksen riskiprofiilin muutoksia ja korjattaessa vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskentaa;
  - f) laatuvaatimukset, jotka e alakohdassa tarkoitettujen riskienvähentämistekniikoiden on täytettävä sen varmistamiseksi, että riski on tosiasiallisesti siirretty kolmannelle;
  - f a) menetelmät ja parametrit, joita käytetään vastapuoliriskiä koskevan pääomavaatimuksen arvioinnissa, kun on kyse saamisista ehdot täyttäviltä keskusvastapuolilta, ja kyseiset parametrit siten, että varmistetaan mainittujen saamisten johdonmukainen kohtelu asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa tarkoitettujen luottolaitosten ja 4 artiklan 1 kohdan 26 alakohdassa tarkoitettujen rahoituslaitosten kohdalla;
  - g) menetelmät ja parametrit, joita käytetään 107 artiklassa säädetyn operatiivista riskiä koskevan pääomavaatimuksen arvioinnissa, mukaan luettuna 107 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu prosenttiosuus;
  - h) menetelmät ja korjaukset, joita käytetään kuvaamaan vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten rajallisia mahdollisuuksia hajauttaa korvamerkittyihin rahastoihin liittyviä riskejä;
  - i) menetelmä, jota käytetään laskettaessa 108 artiklan mukaista korjausta, jolla otetaan huomioon vakuutustekniseen vastuuvetkaan ja laskennallisiin veroihin liittyvä tappioiden vaimennusvaikutus;

▼ M5

- j) henkivakuutus-, vahinkovakuutus- ja sairausvakuutusriskimoduulien vakioparametrit, jotka voidaan korvata 104 artiklan 7 kohdan mukaisilla yrityskohtaisilla parametreilla;
- k) standardoidut menetelmät, joita vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset käyttävät laskiessaan j alakohdassa tarkoitettuja yrityskohtaisia parametreja, sekä mahdolliset käytettyjen tietojen täydellisyyttä, tarkkuutta ja asianmukaisuutta koskevat vaatimukset, jotka on täytettävä ennen kuin valvontaviranomaiset antavat hyväksyntänsä, ja hyväksynnässä noudatettava menettely;
- l) tiettyjä alamoduuleja ja riskimoduuleja varten yksinkertaistetut laskelmat sekä vaatimukset, jotka vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten, vakuutus- ja jälleenvakuutusalan kytkösytykset mukaan luetuina, on täytettävä saadakseen oikeuden käyttää kyseisiä yksinkertaistuksia 109 artiklan mukaisesti;
- m) lähestymistapa, jota sovelletaan 212 artiklassa määriteltyihin sidosyrityksiin vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskennassa, erityisesti 105 artiklan 5 kohdassa tarkoitetun osakeriskialamoduulin laskennassa, ottaen huomioon todennäköinen väheneminen kyseisten sidosyritysten arvon vaihtelussa, mikä johtuu kyseisten sijoitusten strategisesta luonteesta ja osakasyrityksen vaikutusvallasta kyseisiin sidosyrityksiin;
- n) ulkoisten luottoluokituslaitosten antamien ulkoisten luottoluokituksen käyttö vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskennassa standardikaavan mukaisesti ja ulkoisten luottoluokitusten sijoittaminen 109 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun luottoluokka-asteikkoon, minkä on oltava johdonmukaista sen kanssa, miten ulkoisten luottoluokituslaitosten antamia ulkoisia luottoluokituksia käytetään asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa määriteltyjen luottolaitosten ja 4 artiklan 1 kohdan 26 alakohdassa määriteltyjen rahoituslaitosten pääomavaatimusten laskennassa;
- o) 109 a artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettua osakeindeksiä koskevat yksityiskohtaiset perusteet;
- p) yksityiskohtaiset perusteet, jotka koskevat euroon sidottuihin valuuttoihin tehtäviä korjauksia 109 a artiklan 2 kohdan d alakohdassa tarkoitetun valuuttariskialamoduulin laskennan helpottamiseksi;
- q) 109 a artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen aluehallintojen ja paikallisviranomaisten luokittelua koskevat ehdot.
2. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan yhdenmukainen soveltaminen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen laatii luonnoksia teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi menettelyistä, joita on sovellettava valvontaviranomaisen hyväksyessä 1 kohdan k alakohdassa tarkoitettuja yrityskohtaisia parametreja.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä lokakuuta 2014.

▼ **M5**

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1094/2010 15 artiklan mukaisesti.

3. Komissio laatii 31 päivään joulukuuta 2020 mennessä arvion vakavaraisuuspääomavaatimuksen standardikaavan laskennassa käytettyjen menetelmien, oletusten ja vakioparametrien asianmukaisuudesta. Se ottaa erityisesti huomioon omaisuuseräluokkien ja rahoitusvälineiden kehityksen, näiden omaisuuserien ja rahoitusvälineiden sijoittajien käyttäytymisen sekä rahoituspalveluja koskevassa kansainvälisessä standardoinnissa tapahtuneen kehityksen. Tiettyjen omaisuuseräluokkien uudelleen tarkastelu voidaan asettaa etusijalle. Komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen ja liittää siihen tarvittaessa ehdotuksia tämän direktiivin tai sen nojalla hyväksytyjen delegoitujen säädösten tai täytäntöönpanosäädösten muuttamiseksi.

4. Jotta voidaan varmistaa vakavaraisuuspääomavaatimuksen jatkuva yhdenmukaistaminen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen laatii, jollei 301 b artiklasta muuta johdu, luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joilla määritetään tarkemmin määrälliset rajoitukset ja varojen hyväksyttävyyttä koskevat vaatimukset silloin, kun kyseisiä riskejä ei oteta missään alamoduulissa riittävästi huomioon.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1094/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

Näitä teknisiä sääntelystandardeja sovelletaan vakuutusteknisen vastuvelan kattaviin varoihin lukuun ottamatta sellaisia henkivakuutus sopimuksiin varattuja varoja, joissa vakuutuksenottajat kantavat sijoitusriskin. Komissio tarkastelee niitä uudelleen standardikaavaa ja rahoitusmarkkinoita koskevan kehityksen perusteella.

▼ **B**

3 alajakso

Vakavaraisuuspääomavaatimus – kokonaiset ja osittaiset sisäiset mallit*112 artikla***Yleiset säännökset kokonaisten ja osittaisten sisäisten mallien hyväksymisestä**

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset saavat laskea vakavaraisuuspääomavaatimuksen käyttämällä valvontaviranomaisten hyväksymää kokonaista tai osittaista sisäistä mallia.

2. Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset voivat käyttää osittaisia sisäisiä malleja laskiessaan yhtä tai useampaa seuraavista:

a) 104 ja 105 artiklan mukaista perusvakavaraisuuspääomavaatimuksen yhtä tai useampaa riskimoduulia tai alamoduulia;

▼B

- b) 107 artiklan mukaista operatiivista riskiä koskevaa pääomavaatimusta;
- c) 108 artiklassa tarkoitettua korjausta.

Lisäksi osittaista mallinnusta voidaan soveltaa vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten koko liiketoimintaan tai ainoastaan yhteen tai useampaan suureen liiketoimintayksikköön.

3. Hyväksyntähakemuksessa vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on vähintään esitettävä kirjalliset todisteet siitä, että sisäinen malli täyttää 120–125 artiklassa vahvistetut vaatimukset.

Kun hyväksyntähakemus koskee osittaista sisäistä mallia, 120–125 artiklassa vahvistettuja vaatimuksia on mukautettava kyseisen mallin rajoitetun soveltamisalan huomioon ottamiseksi.

4. Valvontaviranomaisten on tehtävä hakemuksesta päätös kuuden kuukauden kuluessa täydellisen hakemuksen vastaanottamisesta.

5. Valvontaviranomaiset saavat hyväksyä hakemuksen ainoastaan, jos ne ovat vakuuttuneita siitä, että vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen riskientunnistus-, riskienmittaus-, riskienvalvonta-, riskienhallinta- ja riskienraportointijärjestelmät ovat riittäviä, ja erityisesti siitä, että sisäinen malli on 3 kohdassa tarkoitettujen vaatimusten mukainen.

6. Valvontaviranomaisen päätös hylätä sisäisen mallin käyttöä koskeva hakemus on perusteltava.

7. Saatuaan valvontaviranomaisilta hyväksynnän sisäisen mallin käyttöön vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiä voidaan perustellulla päätöksellä vaatia esittämään valvontaviranomaisille arvio 2 alajaksossa säädetyn standardikaavan mukaisesti määritetystä vakavaraisuuspääomavaatimuksesta.

*113 artikla***Erityissäännökset osittaisten sisäisten mallien hyväksymisestä**

1. Valvontaviranomaiset saavat hyväksyä osittaisen sisäisen mallin ainoastaan sillä ehdolla, että malli täyttää 112 artiklassa säädetyt vaatimukset ja seuraavat lisäehdot:

- a) yritys perustelee asianmukaisesti, miksi mallin soveltamisalaa on rajoitettu;

▼ B

- b) tulokseksi saatu vakavaraisuuspääomavaatimus kuvaa paremmin yrityksen riskiprofiilia ja on erityisesti 1 alajaksossa vahvistettujen periaatteiden mukainen;
- c) osittainen sisäinen malli on suunniteltu 1 alajaksossa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti, jolloin se voidaan integroida kokonaan vakavaraisuuspääomavaatimuksen standardikaavaan.

2. Arvioidessaan osittaisen sisäisen mallin käyttöä koskevaa hakemusta, joka koskee ainoastaan joitakin tietyn riskimoduulin alamoduuleja tai ainoastaan joitakin vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen liiketoimintayksiköjä tietyn riskimoduulin osalta taikka osittain kumpain näistä, valvontaviranomaiset voivat vaatia, että kyseiset vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset toimittavat realistisen siirtymäsuunnitelman mallin soveltamisalan laajentamiseksi.

Siirtymäsuunnitelmassa on ilmoitettava, millä tavalla vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset aikovat laajentaa mallin soveltamisalaa käsittämään muita alamoduuleja tai liiketoimintayksiköjä sen varmistamiseksi, että malli käsittää pääosan yritysten vakuutustoimista tietyn riskimoduulin osalta.

▼ M5*114 artikla***Vakavaraisuuspääomavaatimuksen sisäisiä malleja koskevat delegoidut säädökset ja tekniset täytäntöönpanostandardit**

1. Komissio hyväksyy 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään seuraavat:

- a) mukautukset, jotka tehdään 120–125 artiklassa vahvistettuihin vaatimuksiin osittaisen sisäisen mallin rajoitetun soveltamisalan perusteella;
- b) tapa, jolla osittainen sisäinen malli sisällytetään kokonaisuudessaan 113 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettuun vakavaraisuuspääomavaatimuksen standardikaavaan, sekä vaihtoehtoisten sisällytystekniikoiden käyttöä koskevat vaatimukset.

2. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan yhdenmukainen soveltaminen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiset laatii luonnoksia teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi menettelyistä:

- a) sisäisen mallin hyväksymiseen 112 artiklan mukaisesti; ja
- b) 115 artiklassa tarkoitettuun sisäiseen malliin tehtävien suurten muutosten ja sisäisten mallien muutosmenettelyn muutosten hyväksymiseen.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiset toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä lokakuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten täytäntöönpanostandardien asetuksen (EU) N:o 1094/2010 15 artiklan mukaisesti.

▼ B*115 artikla***Kokonaisten ja osittaisten sisäisten mallien muutosmenettely**

Valvontaviranomaisten on sisäisen mallin alustavan hyväksyntämenettelyn osana hyväksyttävä vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen mallin muutosmenettely. Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset voivat muuttaa sisäistä malliaan sovitun muutosmenettelyn mukaisesti.

▼B

Menettelyssä on eriteltävä sisäiseen malliin tehtävät pienet ja suuret muutokset.

Sisäiseen malliin tehtäviin suurin muutoksiin ja kyseisen muutosmenettelyn muutoksiin on aina saatava 112 artiklan mukaisesti valvontaviranomaisten ennakkohyväksyntä.

Sisäiseen malliin tehtäviin pieniin muutoksiin ei tarvita valvontaviranomaisten ennakkohyväksyntää, jos ne suunnitellaan kyseisen muutosmenettelyn mukaisesti.

*116 artikla***Hallinto-, johto- tai valvontaelimelle kuuluvat tehtävät**

Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten hallinto-, johto- tai valvontaelin hyväksyy 112 artiklassa tarkoitetun sisäisen mallin hyväksyntää koskevan hakemuksen, joka tehdään valvontaviranomaisille, sekä malliin myöhemmin tehtävien muutosten hyväksyntää koskevat hakemukset.

Hallinto-, johto- tai valvontaelin vastaa sellaisten järjestelmien käyttöönotosta, joilla varmistetaan sisäisen mallin jatkuva ja asianmukainen toiminta.

*117 artikla***Paluu standardikaavaan käyttöön**

Saatuun 112 artiklan mukaisen hyväksynnän vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset eivät saa alkaa uudelleen laskea koko vakavaraisuuspääomavaatimusta tai sen osia standardikaavan mukaisesti 2 alajaksossa säädetyllä tavalla paitsi silloin, kun siihen on asianmukaiset perusteet ja valvontaviranomaiset ovat sen hyväksyneet.

*118 artikla***Sisäisen mallin noudattamatta jättäminen**

1. Jos vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset, jotka ovat saaneet valvontaviranomaisten hyväksynnän sisäisen mallin käyttöön, lakkaavat noudattamista 120–125 artiklassa vahvistettuja vaatimuksia, niiden on esitettävä valvontaviranomaisille viipymättä suunnitelma, jonka mukaan vaatimuksia aletaan noudattaa uudelleen kohtuullisessa ajassa, tai osoitettava, että vaatimusten noudattamatta jättämisellä on ainoastaan mitätön vaikutus.

2. Jos vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset eivät pane 1 kohdassa tarkoitettua suunnitelmaa täytäntöön, valvontaviranomaiset voivat vaatia, että vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset alkavat uudelleen laskea vakavaraisuuspääomavaatimuksen standardikaavan mukaisesti 2 alajaksossa säädetyllä tavalla.

▼B*119 artikla***Merkittävät poikkeamat standardikaavalaskennan perusoletuksista**

Jos ei ole tarkoituksenmukaista laskea vakavaraisuuspääomavaatimusta standardikaavan mukaisesti 2 alajaksossa säädetyllä tavalla siitä syystä, että kyseisen vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksen riskiprofiili poikkeaa merkittävästi standardikaavalaskennan perusoletuksista, valvontaviranomaiset voivat perustellulla päätöksellä vaatia, että kyseinen yritys käyttää sisäistä mallia vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskemiseen tai sen olennaisia riskimoduuleja.

*120 artikla***Käyttötesti**

Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on osoitettava, että sisäistä mallia käytetään laajasti ja että sillä on suuri merkitys niiden hallintojärjestelmässä, josta säädetään 41–50 artiklassa, ja erityisesti:

- a) niiden 44 artiklan mukaisessa riskienhallintajärjestelmässä ja niiden päätöksentekomenettelyissä;
- b) niiden taloudellisen pääoman ja vakavaraisuuspääoman arviointi- ja kohdentamisenmenettelyissä, 45 artiklassa tarkoitettu arvio mukaan luettuna.

Lisäksi vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on osoitettava, että tiheys, jolla vakavaraisuuspääomavaatimus lasketaan sisäistä mallia käyttäen, vastaa tiheyttä, jolla ne käyttävät sisäistä malliaan muihin ensimmäisen kohdan soveltamisalaan kuuluviin tarkoituksiin.

Hallinto-, johto- tai valvontaelimen vastuulla on varmistaa, että sisäisen mallin suunnittelu ja toiminta ovat jatkuvasti asianmukaisia ja että sisäinen malli kuvaa jatkuvasti ja asianmukaisesti kyseisen vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen riskiprofiilia.

*121 artikla***Tilastolliset laatuvaatimukset**

1. Sisäisen mallin ja erityisesti sen perustana olevan ennustetun todennäköisyysjakauman laskennan on täytettävä 2–9 kohdassa vahvistetut vaatimukset.

2. Ennustetun todennäköisyysjakauman laskentamenetelmien on perustuttava asianmukaisiin, soveltuviin ja asiaankuuluviin vakuutusmatemattisiin menetelmiin ja tilastomenetelmiin, ja niiden on oltava yhdenmukaisia vakuutus teknisen vastuuvelan laskentamenetelmien kanssa.

▼B

Ennustetun todennäköisyysjakauman laskentamenetelmien on perustuttava luotettavaan nykyhetken tietoihin ja realistisiin oletuksiin.

Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on pystyttävä perustelemaan sisäisen mallinsa perusoletukset valvontaviranomaisille.

3. Sisäistä mallia varten on käytettävä tarkkoja, täydellisiä ja asianmukaisia tietoja.

Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on päivitettävä ennustetun todennäköisyysjakauman laskennassa käytettävät tiedostot vähintään kerran vuodessa.

4. Ennustetun todennäköisyysjakauman laskemiseen ei määrätä erityistä menetelmää.

Laskentamenetelmän valinnasta riippumatta riskit on voitava luokitella sisäisellä mallilla riittävän hyvin, jotta varmistetaan, että mallia käytetään laajasti ja sillä on suuri merkitys vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten hallintojärjestelmässä ja erityisesti niiden riskienhallintajärjestelmässä, päätöksentekomenettelyissä ja pääoman kohdentamisessa 120 artiklan mukaisesti.

Sisäisessä mallissa on otettava huomioon kaikki vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiin kohdistuvat olennaiset riskit. Sisäisissä malleissa on otettava huomioon ainakin 101 artiklan 4 kohdassa mainitut riskit.

5. Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset voivat ottaa hajautusvaikutukset huomioon riskiluokkien sisäisten ja riskiluokkien välisten riippuvuuksien sisäisessä mallissaan, jos valvontaviranomaiset ovat vakuuttuneita siitä, että kyseisten hajautusvaikutusten mittausjärjestelmä on asianmukainen.

6. Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset voivat ottaa sisäisessä mallissaan täysimittaisesti huomioon riskienvähentämistekniikoiden vaikutuksen sikäli kuin sisäinen malli ilmentää asianmukaisesti luottoriskiä ja muita riskienvähentämistekniikoiden käytöstä aiheutuvia riskejä.

7. Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on sisäisessä mallissaan arvioitava tarkasti taloudellisiin takuisiin ja sopimusperusteisiin optioihin liittyvät erityisriskit, kun nämä ovat olennaisia. Lisäksi niiden on arvioitava riskit, jotka liittyvät sekä niiden omiin sopimusperusteisiin että vakuutuksenottajille tarjottuihin optioihin. Tätä varten niiden on otettava huomioon vaikutukset, joita taloudellisissa ja muissa edellytyksissä tapahtuvilla muutoksilla voi olla kyseisten optioiden käyttöön.

▼B

8. Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset voivat sisäisessä mallissaan ottaa huomioon tulevat hallintotoimet, jotka ne kohtuullisen todennäköisesti toteuttaisivat erityisolosuhteissa.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettussa tapauksessa yrityksen on otettava huomioon toimien toteuttamiseen tarvittava aika.

9. Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on sisäisessä mallissaan otettava huomioon kaikki maksut, jotka ne olettavat suorittavansa vakuutuksenottajille ja edunsaajille, riippumatta siitä, onko kyseiset maksut taattu sopimuksilla.

*122 artikla***Kalibrointivaatimukset**

1. Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset voivat käyttää sisäisiin mallinnustarkoituksiin muuta kuin 101 artiklan 3 kohdassa säädettyä ajanjaksoa tai riskimittaa sillä ehdolla, että ne voivat hyödyntää sisäisellä mallilla saatuja tuloksia vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskennassa siten, että vakuutuksenottajat ja edunsaajat saavat 101 artiklassa säädettyä vastaavan suojan.

2. Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on mahdollisuuksien mukaan johdettava vakavaraisuuspääomavaatimus suoraan niiden sisäisellä mallilla tuotetusta ennustetusta todennäköisyysjakaumasta käyttämällä 101 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua value-at-risk-arvoa.

3. Jos vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset eivät voi suoraan johtaa vakavaraisuuspääomavaatimusta sisäisellä mallilla tuotetusta ennustetusta todennäköisyysjakaumasta, valvontaviranomaiset voivat sallia liikiarvojen käytön vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskennassa, jos kyseiset yritykset voivat osoittaa valvontaviranomaisille, että vakuutuksenottajat saavat 101 artiklassa säädettyä vastaavan suojan.

4. Valvontaviranomaiset voivat vaatia, että vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset soveltavat sisäistä malliaan merkitykselliseen vertailuaineistoon ja käyttävät oletuksia, jotka perustuvat sisäisten tietojen sijasta ulkoisiin tietoihin, jotta voidaan tarkistaa sisäisen mallin kalibrointi ja varmistaa, että sen spesifikaatiot ovat yleisesti hyväksytyyn markkinaikäytännön mukaisia.

*123 artikla***Voittojen ja tappioiden tarkastelu**

Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on tarkasteltava vähintään kerran vuodessa voittojen ja tappioiden syitä ja alkuperiä kunkin suuren liiketoimintayksikön osalta.

▼B

Niiden on osoitettava, miten sisäiseen malliin valittu riskiluokitus selittää voittojen ja tappioiden syyt ja alkuperät. Riskiluokituksessa ja voittojen ja tappioiden tarkastelussa on otettava huomioon vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten riskiprofiili.

*124 artikla***Validointivaatimukset**

Vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksellä on oltava säännöllinen mallin validointiprosessi, johon kuuluu sisäisen mallin suorituskyvyn seuranta, mallin spesifikaatioiden jatkuvan asianmukaisuuden tarkastelu sekä mallilla saatujen tulosten vertaaminen kokemusperäisiin tietoihin.

Mallin validointiprosessiin on kuuluttava tehokas tilastollinen sisäisen mallin validointiprosessi, jonka avulla vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset voivat osoittaa valvontaviranomaisilleen, että tulokseksi saadut pääomavaatimukset ovat asianmukaisia.

Sovellettavilla tilastomenetelmillä ei testata ennustetun todennäköisyysjakauman asianmukaisuutta pelkästään tappiokehitykseen verrattuna, vaan myös kaikkiin siihen liittyviin merkittäviin uusiin tietoihin verrattuna.

Mallin validointiprosessissa on analysoitava sisäisen mallin vakautta ja erityisesti testattava mallilla saatavien tulosten herkkyyttä tärkeimpien perusoletusten muutoksille. Lisäksi validointiprosessissa on arvioitava sisäisessä mallissa käytettyjen tietojen tarkkuutta, täydellisyyttä ja asianmukaisuutta.

*125 artikla***Dokumentointivaatimukset**

Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on dokumentoitava sisäisen mallin suunnittelu ja operatiiviset yksityiskohdat.

Dokumentoinnilla on osoitettava 120–124 artiklan noudattaminen.

Dokumentoinnissa on kuvattava tarkasti teoriaa, oletuksia sekä maattista ja empiiristä perustaa, joille sisäinen malli rakentuu.

Dokumentoinnissa on mainittava kaikki olosuhteet, joissa sisäinen malli ei toimi tehokkaasti.

Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on dokumentoitava kaikki sisäiseen malliin tehtävät muutokset 115 artiklan mukaisesti.

*126 artikla***Ulkoiset mallit ja tiedot**

Kolmannelta osapuolelta saadun mallin tai saatujen tietojen käyttöä ei saa pitää perusteena, joka oikeuttaa poikkeamaan 120–125 artiklassa vahvistetuista sisäistä mallia koskevista vaatimuksista.

▼ M5*127 artikla***120–126 artiklaa koskevat delegoidut säädökset**

Komissio hyväksyy 301 a artiklan mukaisesti 120–126 artiklaan liittyviä delegoituja säädöksiä, jotka koskevat sisäisten mallien käyttöä kaikkialla unionin alueella, parantaakseen vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten riskiprofiilin arviointia ja liiketoiminnan johtamista.

▼ B

5 j a k s o

V ä h i m m ä i s p ä ä o m a v a a t i m u s*128 artikla***Yleiset säännökset**

Jäsenvaltioiden on vaadittava, että vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksillä on hyväksyttävissä omia varoja, joilla katetaan vähimmäispääomavaatimus.

*129 artikla***Vähimmäispääomavaatimuksen laskeminen**

1. Vähimmäispääomavaatimus on laskettava seuraavien periaatteiden mukaisesti.
  - a) se on laskettava selkeällä ja yksinkertaisella tavalla, ja varmistaen, että laskenta voidaan tarkastaa;
  - b) sen on vastattava sitä hyväksyttävien omien perusvarojen määrää, jonka alittuessa vakuutuksenottajiin ja edunsaajiin kohdistuisi kohutuuton riski, jos vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten sallittaisiin jatkaa toimintaansa;
  - c) 2 kohdassa mainittu vähimmäispääomavaatimuksen laskemiseen käytettävä lineaarinen funktio on kalibroitava tasolle, joka vastaa vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen omien perusvarojen value-at-risk-arvoa, joka on laskettu 85 prosentin todennäköisyydellä yhden vuoden ajanjaksolle;
  - d) sen absoluuttisen vähimmäistason on oltava:

▼ M5

- i) vahinkovakuutusyrityksissä kytkösytykset mukaan luettuina 2 500 000 euroa lukuun ottamatta tapauksia, joissa kaikki liitteessä I olevassa A osassa lueteltuihin vakuutusluokkiin 10–15 sisältyvät riskit tai osa niistä on katettu, jolloin tason on oltava vähintään 3 700 000 euroa,
- ii) henkivakuutusyrityksissä kytkösytykset mukaan luettuina 3 700 000 euroa,
- iii) jälleenvakuutusyrityksissä 3 600 000 euroa lukuun ottamatta kytkösytyksiä, joissa vähimmäispääomavaatimuksen on oltava vähintään 1 200 000 euroa,

▼ B

- iv) 73 artiklan 5 kohdassa tarkoitetuissa vakuutusyrityksissä i ja ii alakohdassa mainittujen rahamäärien summa.

▼ B

2. Jollei 3 kohdasta muuta johdu, vähimmäispääomavaatimus lasketaan seuraavien muuttujien tai joidenkin niistä lineaarisena funktiona: yrityksen vakuutustekninen vastuovelka, vakuutusmaksut, riskipääoma, laskennalliset verot ja hallinnolliset kulut. Käytetyistä muuttujista on vähennettävä jälleenvakuutuksen osuus.

3. Vähimmäispääomavaatimus ei saa laskea alle 25 prosentin tai ylittää 45:ttä prosenttia yrityksen vakavaraisuuspääomavaatimuksesta, joka lasketaan osaston VI luvun 4 jakson 2 tai 3 alajakson mukaisesti ja johon sisältyy 37 artiklan mukaisesti määrätty lisäpääomavaatimus, sanotun kuitenkin rajoittamatta 1 kohdan d alakohdan soveltamista.

▼ M5

Jäsenvaltioiden on sallittava se, että niiden valvontaviranomaiset edellyttävät ajanjaksolla, joka päättyy viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2017, että vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykset soveltavat ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja prosenttilukuja yksinomaan yrityksen VI luvun 4 jakson 2 alajakson mukaisesti laskettuun vakavaraisuuspääomavaatimukseen.

▼ B

4. Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on laskettava vähimmäispääomavaatimus vähintään neljännesvuosittain ja ilmoitettava laskennan tulokset valvontaviranomaisille.

▼ M5

Edellä 3 kohdassa tarkoitettuja rajoituksia laskettaessa yritykset eivät ole velvollisia laskemaan vakavaraisuuspääomavaatimusta neljännesvuosittain.

▼ B

Jos vähimmäispääomavaatimus määräytyy jommankumman 3 kohdassa mainitunrajan perusteella, yrityksen on toimitettava valvontaviranomaiselle tietoja, joiden perusteella voidaan ymmärtää, miksi näin on tapahtunut.

▼ M5

5. Komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2020 kertomuksen jäsenvaltioiden säännöistä ja valvontaviranomaisten toimintatavoista, jotka on hyväksytty 1–4 kohdan mukaisesti.

▼ B

Kertomuksessa käsitellään erityisesti 3 kohdassa tarkoitettua vähimmäis- ja enimmäistason käyttöä ja määrää sekä tämän artiklan soveltamisessa valvontaviranomaisille ja yrityksille mahdollisesti aiheutuvia ongelmia.

▼ M5*130 artikla***Delegoidut säädökset**

Komissio hyväksyy 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään, miten 128 ja 129 artiklassa tarkoitettu vähimmäispääomavaatimus lasketaan.

▼B*131 artikla***Vähimmäispääomavaatimuksen täyttämistä koskevat siirtymäjärjestelyt**

Poiketen siitä, mitä 139 ja 144 artiklassa säädetään, vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten, jotka täyttävät direktiivin 2002/83/EY 28 artiklan, direktiivin 73/239/EY 16 a artiklan tai direktiivin 2005/68/EY 37, 38 tai 39 artiklan mukaisen solvenssimarginaalivaatimuksen ►**M5** 31 päivänä joulukuuta 2015 ◀ mutta joilla ei ole riittävä määrä hyväksyttävää omia perusvaroja vähimmäispääomavaatimuksen kattamiseksi, on alettava noudattaa 128 artiklaa ►**M5** 31 päivänä joulukuuta 2016 ◀ mennessä.

Jos kyseinen yritys ei ala noudattaa 128 artiklaa ensimmäisessä alakohdassa säädetyn ajan kuluessa, sen toimilupa on peruutettava kansallisen lainsäädännön mukaan sovellettavia menettelyjä noudattaen.

6 j a k s o

Sijoitukset*132 artikla***Varovaisuusperiaate**

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset sijoittavat kaikki varansa 2, 3 ja 4 kohdan mukaisesti varovaisuusperiaatetta noudattaen.

2. Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on koko sijoitussalkussaan tehtävä sijoituksia ainoastaan sellaiseen omaisuuteen ja sellaisiin välineisiin, joihin liittyviä riskejä kyseinen yritys voi tunnistaa, mitata, seurata, hallita ja valvoa asianmukaisesti ja joihin liittyvistä riskeistä se voi raportoida asianmukaisesti, ja otettava arvioinnissa asianmukaisesti huomioon kokonaisvakavaraisuustarpeensa 45 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan a alakohdan mukaisesti.

Kaikki varat ja erityisesti ne, joilla katetaan vähimmäispääomavaatimus ja vakavaraisuuspääomavaatimus, on sijoitettava siten, että varmistetaan koko salkun varmuus, laatu, likviditeetti ja kannattavuus. Lisäksi varat on sijoitettava niin, että varmistetaan niiden saaminen käyttöön.

Myös vakuutusteknisen vastuuvelan kattamiseen tarkoitettavat varat on sijoitettava vakuutus- ja jälleenvakuutusvelkojen luonteen ja keston kannalta asianmukaisella tavalla. Kyseiset varat on sijoitettava kaikkien vakuutuksenottajien ja edunsaajien edun mukaisesti ottaen huomioon kaikki julkistetut tavoitteet.

Kun on kyse eturistiriidasta, vakuutusyritysten tai niiden sijoitussalkkua hoitavan yksikön on varmistettava, että sijoitus tehdään vakuutuksenottajien ja edunsaajien edun mukaisesti.

3. Sellaisiin henkivakuutussopimukseen varattuihin varoihin, joissa vakuutuksenottajat kantavat sijoitusriskin, sovelletaan tämän kohdan toista, kolmatta ja neljättä alakohtaa, sanotun kuitenkin rajoittamatta 2 kohdan soveltamista.

▼B

Kun vakuutus sopimukseen perustuvat etuudet ovat välittömästi yhteydessä direktiivissä 85/611/ETY määritellyssä yhteissijoitusyrityksessä olevien osuuksien arvoon tai varoihin, jotka kuuluvat vakuutusyritysten sisäiseen rahastoon ja jotka yleensä on jaettu osuuksiin, etuuksia vastaava vakuutustekninen vastuuelka on katettava mahdollisimman tarkasti kyseisillä osuuksilla tai, jos osuuksia ei ole määritetty, kyseisillä varoilla.

Kun vakuutus sopimukseen perustuvat etuudet liittyvät välittömästi osakeindeksiin tai johonkin muuhun kuin toisessa alakohdassa tarkoitettuun vertailuarvoon, etuuksia koskeva vakuutustekninen vastuuelka on katettava mahdollisimman tarkasti osuuksilla, jotka joko edustavat vertailuarvoa tai, kun osuuksia ei ole määritetty, niillä takauksen ja rahaksi muutettavilla varoilla, jotka vastaavat mahdollisimman tarkasti niitä varoja, joihin kyseinen vertailuarvo perustuu.

Kun toisessa ja kolmannessa alakohdassa tarkoitetut etuudet sisältävät sijoitustakuun tai muun taatun etuuden, vastaavan vakuutusteknisen vastuuelan lisäyksen tarkoitettujen varojen osalta on noudatettava 4 kohdan säädöksiä.

4. Muihin kuin 3 kohdan soveltamisalaan kuuluviin varoihin sovelletaan tämän kohdan toista, kolmatta, neljättä ja viidettä alakohtaa, sanotun kuitenkin rajoittamatta 2 kohdan soveltamista.

Johdannaisinstrumenttien käytön on oltava mahdollista, jos ne auttavat pienentämään riskejä tai helpottavat sijoitussalkun tehokasta hoitoa.

Sijoitukset ja varat, joita ei saa käyttää kaupankäyntiin säännellyillä rahoitusmarkkinoilla, on pidettävä varovaisella tasolla.

Varat on hajautettava asianmukaisesti, jotta vältetään liiallinen riippuvuus tietyistä varoista, liikkeellelaskijasta tai yritysryhmästä taikka maantieteellisestä alueesta sekä riskin kasaantuminen koko vakuutus kannassa.

Saman liikkeellelaskijan tai samaan yritysryhmään kuuluvien liikkeellelaskijoiden liikkeelle laskemiin varoihin sijoittaminen ei saa asettaa vakuutusyrityksiä alttiiksi liialliselle riskin keskittymiselle.

*133 artikla***Sijoittamisvapaus**

1. Jäsenvaltiot eivät saa vaatia vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiä tekemään sijoituksia tiettyihin varojen luokkiin.

2. Jäsenvaltiot eivät saa asettaa vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysten tai niiden sijoitusjohtajien tekemien sijoituspäätösten ehdoksi minkäänlaisia ennakkohyväksyntää tai systeemistä ilmoitusvelvollisuutta.

▼B

3. Tämän artiklan säännökset eivät estä soveltamasta jäsenvaltioiden asettamia vaatimuksia, joilla rajoitetaan niitän varojen tyyppiä tai viitearvoja, joihin vakuutusedut voivat liittyä. Tällaisia sääntöjä saa soveltaa ainoastaan, jos riskin kantaa vakuutuksenottaja, joka on luonnollinen henkilö, eivätkä säännöt saa olla rajoittavampia kuin direktiivissä 85/611/ETY säädetyt säännöt.

*134 artikla***Varojen sijainti ja varojen sitomista koskeva kielto**

1. Jäsenvaltiot eivät saa vaatia, että varat, jotka on tarkoitettu yhteisössä sijaitseviin riskeihin liittyvän vakuutusteknisen vastuuvelan kattamiseen, sijaitsevat yhteisössä tai tietyssä jäsenvaltiossa.

Lisäksi jos on kyse sellaisilta yrityksiltä jälleenvakuutussopimuksista saatavista korvauksista, jotka ovat saaneet toimiluvan tämän direktiivin mukaisesti tai joiden kotipaikka on kolmannessa maassa, jonka vakava-raisuusjärjestely on katsottu 172 artiklan mukaisesti tätä direktiiviä vastaavaksi, jäsenvaltiot eivät saa tällöinkään vaatia, että kyseisiä korvauksia vastaavat varat sijoitetaan yhteisöön.

2. Jäsenvaltiot eivät saa vakuutusteknisen vastuuvelan muodostamiseksi käyttää tai ottaa käyttöön bruttovarausjärjestelmää, joka edellyttää varojen sitomista vakuutusmaksuvastuun ja korvausvastuun kattamiseksi, jos jälleenvakuutuksenantaja on tämän direktiivin nojalla toimiluvan saanut vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys.

▼M5*135 artikla***Laadullisia vaatimuksia koskevat delegoidut säädökset ja tekniset sääntelystandardit**

1. Komissio voi hyväksyä 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään seuraavia seikkoja koskevat laadulliset vaatimukset:

- a) sijoituksista aiheutuvien riskien tunnistaminen, mittaaminen, seuranta ja hallinta 132 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan osalta;
- b) sellaisten erityisriskien tunnistaminen, mittaaminen, seuranta ja hallinta, jotka aiheutuvat sijoituksista 132 artiklan 4 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuihin johdannaisinstrumentteihin ja varoihin, sekä sen määrittäminen, missä määrin tällaisten varojen käytön voidaan katsoa auttavan pienentämään riskejä tai helpottamaan sijoitus-salkun tehokasta hoitoa 132 artiklan 4 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettulla tavalla.

2. Komissio hyväksyy 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan

- a) vaatimukset, jotka lainoja vaihdantakelpoisiksi arvopapereiksi ja muiksi rahoitusvälineiksi uudelleenjärjestelviin yritysten (alullepanijat tai järjestäjät) on täytettävä, jotta vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys saa sijoittaa tällaisiin arvopapereihin tai välineisiin, jotka on laskettu liikkeeseen 1 päivän tammikuuta 2011 jälkeen, mukaan luettuina vaatimukset, joilla varmistetaan, että alullepanija, järjestäjä tai alkuperäinen lainanantaja säilyttää koko ajan olennaisen nettomääräisen taloudellisen osuuden, joka ei missään tapauksessa saa olla pienempi kuin viisi prosenttia;

▼ M5

- b) laadulliset vaatimukset, jotka tällaisiin arvopapereihin tai välineisiin sijoittavien vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysten on täytettävä;
- c) olosuhteet, joissa voidaan määrätä oikeasuhteinen korotettu pääomavaatimus, kun tämän kohdan a ja b alakohdassa säädettyjä vaatimuksia on rikottu, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 101 artiklan 3 kohdan soveltamista.

3. Jotta voidaan varmistaa 2 kohdan c alakohdan osalta jatkuva yhdenmukaistaminen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen laatii, jollei 301 b artiklasta muuta johdu, luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritetään kyseisessä säännöksessä tarkoitettua oikeasuhteisen korotetun pääomavaatimuksen laskentaa koskevat metodiikat.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1094/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

▼ B*VII LUKU****Vaikeuksissa olevat tai säännösten vastaisesti toimivat vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset****136 artikla***Vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksen taloudellisen aseman heikkenemisen toteaminen ja siitä ilmoittaminen**

Vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksillä on oltava käytössään menettelyt, joilla ne voivat todeta taloudellisen asemansa heikkenemisen ja ilmoittaa siitä välittömästi valvontaviranomaisille.

*137 artikla***Vakuutusteknistä vastuuelkaa koskevien säännösten noudattamatta jättäminen**

Jos vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys ei noudata VI luvun 2 jakson säännöksiä, sen kotijäsenvaltion valvontaviranomaiset voivat kieltää varojen vapaan hallinnan ilmoitettuaan asiasta vastaanottavien jäsenvaltioiden valvontaviranomaisille. Kotijäsenvaltion valvontaviranomaisten on osoitettava ne varat, joihin toimenpiteet kohdistetaan.

*138 artikla***Vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttämättä jääminen**

1. Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on ilmoitettava valvontaviranomaisille välittömästi, kun ne toteavat, että vakavaraisuuspääomavaatimusta ei enää täytetä tai että on olemassa täyttämättä jäämisen vaara seuraavien kolmen kuukauden aikana.

2. Todettuaan, että vakavaraisuuspääomavaatimusta ei ole täytetty, kyseisen vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksen on toimitettava kahden kuukauden kuluessa toteuttamiskelpoinen tervehdyttämissuunnitelma valvontaviranomaisten hyväksyttäväksi.

▼ B

3. Valvontaviranomaisten on vaadittava kyseistä vakuutus- tai jälleenvakuutusyritystä toteuttamaan tarvittavat toimenpiteet, jotta se kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun vaatimuksen täyttämättä jääminen todettiin, saavuttaa uudelleen vakavaraisuuspääomavaatimuksen mukaisen hyväksyttävien omien varojen tason tai pienentää riskiprofiliaan varmistaakseen vakavaraisuusvaatimuksen täyttämisen.

Valvontaviranomaiset voivat tarvittaessa jatkaa määräaika kolmella kuukaudella.

▼ M5

4. Jos vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen, tarvittaessa EJRK:aa kuuluttuaan, toteamalla poikkeuksellisilla epäsuotuisilla tilanteilla on vaikutuksia vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiin, joiden osuus markkinoista tai asianomaisista vakuutuslajeista on merkittävä, valvontaviranomainen voi jatkaa asianomaisten yritysten osalta 3 kohdan toisessa alakohdassa mainittua määräaika enintään seitsemällä vuodella ottaen huomioon kaikki asiaan vaikuttavat tekijät, mukaan luettuna vakuutusteknisen vastuuvielan keskimääräinen duraatio.

Tätä kohtaa sovellettaessa vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen toteaa kyseisen valvontaviranomaisen pyynnöstä poikkeuksellisen epäsuotuisan tilanteen olemassaolon, sanotun kuitenkin rajoittamatta asetuksen (EU) N:o 1094/2010 18 artiklan mukaisia vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen valtuuksia. Kyseinen valvontaviranomainen voi esittää pyynnön, jos vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykset, joiden osuus markkinoista tai asianomaisista vakuutuslajeista on merkittävä, eivät todennäköisesti pysty täyttämään jotakin 3 kohdassa säädetyistä vaatimuksista. Poikkeuksellinen epäsuotuisa tilanne on olemassa, kun yksi tai useampi seuraavista perusteista vaikuttaa vakavasti tai epäsuotuisasti sellaisten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysten taloudelliseen asemaan, joiden osuus markkinoista tai asianomaisista vakuutuslajeista on merkittävä:

- a) odottamaton, voimakas ja vakava häiriö rahoitusmarkkinoilla;
- b) pitkään alhainen korkotas;
- c) merkittävästi vaikuttava katastrofitapahtuma.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen arvioi asianomaista kansallista valvontaviranomaista kuultuaan säännöllisesti, ovatko toisessa alakohdassa tarkoitetut olosuhteet edelleen olemassa. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen toteaa asianomaista valvontaviranomaista kuultuaan ajankohdan, jona poikkeuksellista epäsuotuisaa tilannetta ei enää ole olemassa.

Kyseisen vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen on toimitettava valvontaviranomaiselleen kolmen kuukauden välein edistymiskertomus, jossa esitetään toteutetut toimenpiteet ja edistyminen vakavaraisuuspääomavaatimuksen mukaisen hyväksyttävän oman varallisuuden tason uudelleen saavuttamisessa tai riskiprofiilin pienentämisessä vakavaraisuusvaatimuksen täyttämisen varmistamiseksi.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu määräajan jatkaminen on peruutettava, jos edistymiskertomus osoittaa, että vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttämättä jäämisen toteamispäivän ja edistymiskertomuksen toimittamispäivän välisenä aikana ei ole saavutettu merkittävää edistymistä vakavaraisuuspääomavaatimuksen mukaisen hyväksyttävien omien varojen tason uudelleen saavuttamisessa tai riskiprofiilin pienentämisessä vakavaraisuusvaatimuksen täyttämisen varmistamiseksi.

▼B

Toimenpiteiden on oltava oikeasuhteisia, ja niissä on huomioitava kyseisen vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen vakavaraisuusaseman heikkenemisen taso ja kesto.

*142 artikla***Tervehdyttämis- ja rahoitussuunnitelma**

1. Edellä 138 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun tervehdyttämissuunnitelmaan ja 139 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun rahoitussuunnitelmaan on sisällyttävä vähintään seuraavat tiedot tai todisteet:

- a) arviot hallintokustannuksista, erityisesti juoksevista yleiskuluista ja palkkioista;
- b) arviot tuloista ja menoista ensivakuutusliiketoimien ja tulevien jälleenvakuutusten ja menevien jälleenvakuutusten osalta;
- c) taseen kehittymistä koskeva ennuste;
- d) arviot vakuutusteknisen vastuuvelan, vakavaraisuuspääomavaatimuksen ja vähimmäispääomavaatimuksen kattamiseen tarkoitetuista varoista;
- e) yleinen jälleenvakuutusmenettely.

2. Jos valvontaviranomaiset ovat vaatineet tämän artiklan 1 kohdan mukaisen, 138 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun tervehdyttämissuunnitelman tai 139 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun rahoitussuunnitelman, ne eivät saa myöntää 39 artiklan mukaista todistusta, jos ne katsovat, että yrityksen jälleenvakuutussopimuksista johtuvat vakuutuksenottajien oikeudet tai jälleenvakuutusyrityksen sopimusvelvoitteet ovat uhattuina.

▼M5*143 artikla***138 artiklan 4 kohtaa koskevat delegoidut säädökset ja tekniset sääntelystandardit**

1. Komissio hyväksyy 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään poikkeuksellisten epäsuotuisien tilanteiden lajeja ja joissa määritetään tekijät ja perusteet, jotka on otettava huomioon, kun vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen toteaa poikkeuksellisen epäsuotuisan tilanteen olemassaolon ja valvontaviranomaiset määrittävät 138 artiklan 4 kohdan mukaisen tervehdyttämisjakson pidennyksen.

2. Jotta voidaan varmistaa 138 artiklan 2 kohdan, 139 artiklan 2 kohdan ja 141 artiklan osalta jatkuva yhdenmukaistaminen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen laatii, jollei 301 b artiklasta muuta johdu, luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritetään tarkemmin 138 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tervehdyttämissuunnitelmaa, 139 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua rahoitussuunnitelmaa ja 141 artiklaa, huolehtien asianmukaisesti siitä, että vältetään prosykliset vaikutukset.

▼ M5

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1094/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

▼ B*144 artikla***Toimiluvan peruuttaminen**

1. Kotijäsenvaltion valvontaviranomaiset voivat peruuttaa vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykselle antamansa toimiluvan seuraavissa tapauksissa:

- a) kyseinen yritys ei käytä toimilupaa 12 kuukauden kuluessa, luopuu siitä nimenomaisesti tai lopettaa liiketoimintansa yli kuudeksi kuukaudeksi, jollei kyseinen jäsenvaltio ole säätänyt, että toimilupa raukeaa näissä tapauksissa;
- b) kyseinen yritys ei enää täytä toimiluvalla asetettuja edellytyksiä;
- c) kyseinen yritys laiminlyö törkeästi siihen sovellettavan lainsäädännön perusteella sille kuuluvia velvoitteita.

Kotijäsenvaltion valvontaviranomaisten on peruutettava vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykselle annettu toimilupa, jos yritys ei täytä vähimmäispääomavaatimusta, ja valvontaviranomaiset katsovat, että yrityksen toimittama rahoitussuunnitelma on ilmeisen riittämätön, tai kyseinen yritys ei kykene noudattamaan hyväksyttyä suunnitelmaa kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun vähimmäispääomavaatimuksen täyttämättä jääminen todettiin.

2. Jos toimilupa peruutetaan tai raukeaa, kotijäsenvaltion valvontaviranomaisten on ilmoitettava asiasta muiden jäsenvaltioiden valvontaviranomaisille, joiden on toteutettava aiheelliset toimenpiteet estääkseen sen, että vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys aloittaa uuden liiketoiminnan niiden alueella.

Kotijäsenvaltion valvontaviranomaisten on toteutettava näiden viranomaisten kanssa kaikki aiheelliset toimenpiteet vakuutettujen etujen turvaamiseksi ja erityisesti rajoitettava vakuutusyrityksen varojen vapaata hallintaa 140 artiklan mukaisesti.

3. Toimiluvan peruuttamispäätös on perusteltava yksityiskohtaisesti ja annettava tiedoksi kyseiselle vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykselle.

*VIII LUKU****Sijoittautumisvapaus ja palvelujen tarjoamisen vapaus*****1 j a k s o****V a k u u t u s y r i t y s t e n s i j o i t t a u t u m i n e n***145 artikla***Sivukonttorin perustamista koskevat edellytykset**

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vakuutusyritys, joka aikoo perustaa sivukonttorin toisen jäsenvaltion alueelle, ilmoittaa siitä kotijäsenvaltionsa valvontaviranomaisille.

▼B

Yrityksen pysyvä läsnäolo jäsenvaltion alueella rinnastetaan sivukonttoriin, vaikka mainittu läsnäolo ei käsitä sivukonttoria vaan ainoastaan toimiston, jota hoitaa yrityksen oma henkilökunta tai itsenäisesti toimiva henkilö, jolla on pysyvä valtuutus toimia yrityksen puolesta asioimiston tapaan.

2. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että vakuutusyrittäjä, joka aikoo perustaa sivukonttorin toiseen jäsenvaltioon, esittää seuraavat tiedot antaessaan 1 kohdan mukaisen ilmoituksen:

- a) jäsenvaltio, jonka alueelle se aikoo perustaa sivukonttorin;
- b) toimintasuunnitelma, jossa esitetään vähintään, millaista liiketoimintaa aiotaan harjoittaa ja miten sivukonttorin hallinto on järjestetty;
- c) sellaisen henkilön nimi, jolla on riittävä toimivalta tehdä sitoumuksia kolmansien henkilöiden kanssa ja edustaa vakuutusyrittäjästä tai, kun on kyse Lloyd's-nimisestä vakuutusenantajien yhteenliittymästä, edustaa asianomaisia vakuutusenantajia sekä edustaa vakuutusyrittäjästä tai asianomaisia vakuutusenantajia vastaanottavan jäsenvaltion viranomaisissa ja tuomioistuimissa, jäljempänä ”valtuutettu asiamies”;
- d) siinä vastaanottavassa jäsenvaltiossa oleva osoite, josta voidaan saada asiakirjoja ja johon niitä voidaan lähettää, mukaan luettuina kaikki valtuutetulle asiamiehelle annettavat tiedot.

Kun on kyse Lloyd's -nimisestä vakuutusenantajien yhteenliittymästä, vakuutusasioiden vastaanottavassa jäsenvaltiossa mahdollisesti aiheutuvassa riita-asiassa vakuutettuja ei saa kohdella huonommin kuin jos kanne olisi nostettu tavanomaisesta yritystä vastaan.

3. Kun vahinkovakuutusyrittäjän tarkoituksena on, että sen sivukonttori kattaa liitteessä I olevassa A osassa luokkaan 10 sisältyviä muita riskejä kuin rahdinottajan vastuuta koskevia riskejä, sen on esitettävä ilmoitus, jonka mukaan siitä on tullut kansallisen toimiston ja kansallisen takuurahaston jäsen vastaanottavassa jäsenvaltiossa.

4. Edellä olevan 2 kohdan b, c tai d alakohdan mukaisesti annettujen tietojen muuttuessa vakuutusyrittäjän on ilmoitettava tästä muutoksesta kotijäsenvaltion ja sen jäsenvaltion, jossa sivukonttori sijaitsee, valvontaviranomaisille vähintään kuukautta ennen muutoksen toteuttamista, jotta kotijäsenvaltion valvontaviranomaiset ja sen jäsenvaltion valvontaviranomaiset, jossa sivukonttori sijaitsee, voivat täyttää 146 artiklan mukaiset velvollisuutensa.

146 artikla

Tietojen toimittaminen

1. Jollei kotijäsenvaltion valvontaviranomaisilla ole suunniteltu toiminta huomioon ottaen aihetta epäillä vakuutusyrityksen hallintojärjestelmän sopivuutta tai taloudellista asemaa taikka valtuutetun asiamiehen 42 artiklan mukaisia sopivuutta ja luotettavuutta koskevia vaatimuksia, niiden on kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun 145 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut tiedot on saatu, välitettävä kaikki nämä tiedot vastaanottavan jäsenvaltion valvontaviranomaisille sekä ilmoitettava asiasta kyseiselle vakuutusyritykselle.

Kotijäsenvaltion valvontaviranomaisten on myös todistettava, että vakuutusyritys täyttää 100 artiklan mukaisesti lasketun vakavaraisuuspääomavaatimuksen ja 129 artiklan mukaisesti lasketun vähimmäispääomavaatimuksen.

2. Kotijäsenvaltion valvontaviranomaisten kieltäytyessä antamasta 145 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja tietoja vastaanottavan jäsenvaltion valvontaviranomaisille, niiden on esitettävä kyseiselle vakuutusyritykselle kieltäytymisensä syyt kolmen kuukauden kuluessa kaikkien kysymyksessä olevien tietojen vastaanottamisesta.

Tällainen kieltäytyminen tai vastaamatta jättäminen on voitava saattaa kotijäsenvaltion tuomioistuimen käsiteltäväksi.

3. Ennen kuin vakuutusyrityksen sivukonttori aloittaa toimintansa, vastaanottavan jäsenvaltion valvontaviranomaisten on tarvittaessa kahden kuukauden kuluessa siitä, kun 1 kohdassa tarkoitetut tiedot on saatu, ilmoitettava kotijäsenvaltion valvontaviranomaisille edellytykset, joita yleisen edun vuoksi on noudatettava harjoitettaessa liiketoimintaa vastaanottavassa jäsenvaltiossa. Kotijäsenvaltion valvontaviranomaisten on ilmoitettava nämä tiedot asianomaiselle vakuutusyritykselle.

Vakuutusyritys voi perustaa sivukonttorin ja aloittaa liiketoiminnan sinä päivänä, jona kotijäsenvaltion valvontaviranomaiset ovat saaneet sellaisen ilmoituksen tai, jos sellaista ilmoitusta ei ole saatu, ensimmäisessä alakohdassa säädetyn määräajan kuluttua.

2 j a k s o

Vakuutusyritysten palvelujen tarjoamisen vapaus

1 alajakso

Yleiset säännökset

147 artikla

Kotijäsenvaltiolle tehtävä ennakoilmoitus

Vakuutusyrityksen, joka aikoo ensimmäisen kerran harjoittaa liiketoimintaa yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa palvelujen tarjoamisen vapauden perusteella, on ilmoitettava asiasta ennalta kotijäsenvaltion valvontaviranomaisille ja esitettävä niiden riskien tai sitoumusten laatu, joita se aikoo kattaa.

▼B*148 artikla***Kotijäsenvaltion ilmoitusvelvollisuus**

1. Kotijäsenvaltion valvontaviranomaisten on kuukauden kuluessa 147 artiklassa säädetystä ilmoituksesta annettava seuraavat tiedot jäsenvaltiolle tai jäsenvaltioille, jonka tai joiden alueella vakuutusyrittäjä aikoo harjoittaa liiketoimintaa palvelujen tarjoamisen vapauden perusteella:

- a) todistus siitä, että vakuutusyrittäjä täyttää 100 artiklan mukaisesti lasketun vakavaraisuuspääomavaatimuksen ja 129 artiklan mukaisesti lasketun vähimmäispääomavaatimuksen;
- b) vakuutusluokat, joiden mukaista liiketoimintaa vakuutusyrittäjällä on oikeus harjoittaa;
- c) niiden riskien tai sitoumusten laatu, joita vakuutusyrittäjä aikoo kattaa vastaanottavassa jäsenvaltiossa.

Samalla kotijäsenvaltion valvontaviranomaisten on ilmoitettava tällaisesta tietojen antamisesta kyseiselle vakuutusyrittäjälle.

2. Jäsenvaltiot, joiden alueella vahinkovakuutusyrittäjä aikoo palvelujen tarjoamisen vapauden perusteella kattaa liitteessä I olevassa A osassa luokkaan 10 sisältyviä muita riskejä kuin rahdinottajan vastuuta koskevia riskejä, voivat vaatia, että yritys antaa seuraavat tiedot:

- a) 18 artiklan 1 kohdan h alakohdassa tarkoitetun edustajan nimi ja osoite;
- b) ilmoitus siitä, että yrityksestä on tullut vastaanottavan jäsenvaltion kansallisen toimiston ja kansallisen takuurahaston jäsen.

3. Jos kotijäsenvaltion valvontaviranomaiset eivät toimita 1 kohdassa tarkoitetussa määräajassa kyseisessä kohdassa tarkoitettuja tietoja, niiden on samassa määräajassa ilmoitettava kyseiselle vakuutusyrittäjälle kieltäytymisensä syyt.

Tällainen kieltäytyminen tai vastaamatta jättäminen on voitava saattaa kotijäsenvaltion tuomioistuimen käsiteltäväksi.

4. Vakuutusyrittäjä voi aloittaa liiketoimintansa sinä päivänä, jona se on saanut tiedon 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetystä ilmoituksesta.

▼M5*149 artikla***Riskien tai sitoumusten muutokset**

Kaikkiin muutoksiin, jotka vakuutusyrittäjä aikoo tehdä 147 artiklassa tarkoitettuihin tietoihin, on sovellettava 147 ja 148 artiklassa säädettyä menettelyä.

2 alajakso

Liikennevakuutus

150 artikla

Pakollinen liikennevakuutus

1. Kun johonkin jäsenvaltioon toimipaikan kautta sijoittautunut vahinkovakuutusyrittäjä vakuuttaa muun kuin rahdinottajan vastuuseen liittyvän toiseen jäsenvaltioon sijoittuvan riskin, joka kuuluu liitteessä I olevan A osan 10 luokkaan, vastaanottavan jäsenvaltion on vaadittava, että yritys liittyy sen kansallisen toimiston ja kansallisen takuurahaston jäseneksi sekä osallistuu niiden rahoitukseen.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu maksu voidaan suorittaa ainoastaan muista kuin rahdinottajan vastuuseen liittyvistä, liitteessä I olevan A osan 10 luokkaan kuuluvista riskeistä, jotka on vakuutettu palvelujen tarjoamisen perusteella. Kyseinen maksu on laskettava samoilla perusteilla kuin sellaisten vahinkovakuutusyrittäjien osalta, jotka vakuuttavat tällaisia riskejä kyseisessä jäsenvaltiossa sijaitsevan toimipaikan kautta.

Maksu on laskettava vakuutusyrittäjien vastaanottavassa jäsenvaltiossa kyseisestä luokasta saaman vakuutusmaksutulon tai niiden asianomaisessa jäsenvaltiossa vakuuttamien kyseisen luokan riskien lukumäärän mukaan.

3. Vastaanottava jäsenvaltio voi vaatia palveluja tarjoavaa vakuutusyrittäjää noudattamaan kyseisen jäsenvaltion antamia, suurentuneen riskin vakuuttamista koskevia määräyksiä, jos niitä sovelletaan kyseiseen jäsenvaltioon sijoittautuneisiin vahinkovakuutusyrittäjiin.

151 artikla

Korvausvaatimuksia esittävien henkilöiden syrjimätön kohtelu

Vastaanottavan jäsenvaltion on vaadittava, että vahinkovakuutusyrittäjä huolehtii siitä, että sen alueella tapahtuneisiin liikennevahinkoihin perustuvia korvausvaatimuksia esittävät henkilöt eivät joudu epäedullisempaan asemaan sen vuoksi, että yritys vakuuttaa muun kuin rahdinottajan vastuuseen liittyvän, liitteessä I olevan A osan 10 luokkaan kuuluvan riskin palvelujen tarjoamisen perusteella eikä kyseisessä valtiossa sijaitsevan toimipaikan kautta.

152 artikla

Edustaja

1. Edellä 151 artiklassa tarkoitettuja tarkoituksia varten vastaanottavan jäsenvaltion on vaadittava, että vahinkovakuutusyrittäjä nimeää edustajan, jolla on valtion alueella pysyvä kotipaikka tai joka on sijoittautunut sinne ja jonka tehtävänä on hankkia kaikki tarvittavat korvausvaatimuksiin liittyvät tiedot ja jolla on oltava riittävät valtuudet edustaa yrittäjää sen suhteissa vahinkoa kärsineisiin henkilöihin, jotka voivat esittää korvausvaatimuksia, mukaan lukien valtuudet maksaa sellaisiin vaatimuksiin liittyen korvauksia sekä valtuudet edustaa yrittäjää tai tarvittaessa huolehtia sen edustamisesta jäsenvaltion tuomioistuimissa ja viranomaisissa näitä korvausvaatimuksia käsiteltäessä.

▼B

Edustaja voidaan myös kutsua edustamaan vahinkovakuutusyritystä vastaanottavan jäsenvaltion valvontaviranomaisissa liikenevakuutusten olemassa- ja voimassaoloa tarkastettaessa.

2. Vastaanottava jäsenvaltio ei saa vaatia edustajaa ryhtymään tämän nimittäneen vahinkovakuutusyrityksen puolesta muihin kuin 1 kohdassa säädettyihin toimiin.

3. Edustajan nimeäminen ei sinänsä merkitse sivukonttorin avaamista 145 artiklassa tarkoitetulla tavalla.

4. Jos vakuutusyritys on laiminlyönyt edustajan nimeämisen, jäsenvaltiot voivat päättää, että direktiivin 2000/26/EY 4 artiklan mukaisesti nimetyn korvausedestajan on hoidettava tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun edustajan tehtävät.

3 jakso

Vastaanottavan jäsenvaltion valvontaviranomaisten toimivalta

1 alajakso

Vakuutustoiminta

153 artikla

Kieli

Vastaanottavan jäsenvaltion valvontaviranomaiset voivat vaatia, että tämän jäsenvaltion alueella toimivien vakuutusyritysten liiketoimintaa koskevat tiedot, jotka niillä on oikeus saada, toimitetaan niille kyseisen valtion virallisella kielellä tai virallisilla kielillä.

154 artikla

Ennalta tapahtuva tiedoksi antaminen ja hyväksyminen

1. Vastaanottava jäsenvaltio ei saa antaa säännöksiä, joissa vaaditaan niiden vakuutussopimusten yleisten ja erityisten vakuutusehtojen, maksuperusteiden tai henkivakuutustoiminnan tapauksessa erityisesti vakuutusmaksuperusteiden ja vakuutusteknisen vastuuvelan laskemisessa käytettyjen teknisten perusteiden taikka lomakkeiden ja muiden asiakirjojen ennalta hyväksymistä tai järjestelmällistä tiedoksi antamista, joita vakuutusyritys aikoo käyttää vakuutuksenottajien kanssa asioidessaan.

2. Vakuutussopimuksia koskevan kansallisten säännösten noudattamisen valvomiseksi vastaanottava jäsenvaltio voi ainoastaan vaatia, että kukin vakuutusyritys, joka aikoo harjoittaa vakuutustoimintaa sen alueella, ilmoittaa tavalla, joka ei ole järjestelmällinen, niistä vakuutusehdoista ja muista asiakirjoista, joita se aikoo käyttää, eikä tämä vaatimus saa olla vakuutusyrityksen liiketoiminnan harjoittamisen ennakkoedellytys.

▼ B

3. Vastaanottava jäsenvaltio ei saa noudattaa eikä ottaa käyttöön menettelyä, jonka mukaan maksukorotukset on ennalta annettava tiedoksi tai hyväksyttävä muutoin kuin osana yleistä hintavalvontajärjestelmää.

*155 artikla***Säännösten noudattamatta jättäminen**

1. Jos vastaanottavan jäsenvaltion valvontaviranomaiset toteavat, että vakuutusyrittäjä, jolla on sivukonttori sen alueella tai joka harjoittaa sen alueella liiketoimintaa palvelujen tarjoamisen vapauden perusteella, ei noudata tässä jäsenvaltiossa siihen sovellettavia säännöksiä, niiden on vaadittava kyseistä vakuutusyrittäjästä lopettamaan säännösten vastainen toiminta.

2. Jos kyseinen vakuutusyrittäjä ei toteuta tarvittavia toimenpiteitä, asianomaisen jäsenvaltion valvontaviranomaisten on ilmoitettava asiasta kotijäsenvaltion valvontaviranomaisille.

Kotijäsenvaltion valvontaviranomaisten on toteutettava mahdollisimman nopeasti kaikki aiheelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että kyseisen vakuutusyrittäjän lopettaa säännösten vastaisen toiminnan.

Kotijäsenvaltion valvontaviranomaisten on ilmoitettava toteutetuista toimenpiteistä vastaanottavan jäsenvaltion valvontaviranomaisille.

3. Jos vakuutusyrittäjä edelleenkin rikkoo vastaanottavassa jäsenvaltiossa voimassa olevia säännöksiä huolimatta kotijäsenvaltion toteuttamista toimenpiteistä tai rikkomisen jatkuu siksi, että toimenpiteet osoittautuvat riittämättömiksi tai niitä ei ole tässä jäsenvaltiossa toteutettu, vastaanottavan jäsenvaltion valvontaviranomaiset voivat, ilmoitettuaan asiasta kotijäsenvaltion valvontaviranomaisille, toteuttaa aiheelliset toimenpiteet estääkseen säännösten vastaisen toiminnan jatkumisen tai rangaistakseen siitä ja, jos se on ehdottoman tarpeellista, estää yritystä tekemästä uusia vakuutus sopimuksia vastaanottavan jäsenvaltion alueella.

▼ M5

Kotijäsenvaltion tai vastaanottavan jäsenvaltion valvontaviranomainen voi lisäksi saattaa asian vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi ja pyytää siltä apua asetuksen (EU) N:o 1094/2010 19 artiklan mukaisesti. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi toimia tällaisissa tapauksissa kyseisen artiklan nojalla saamiensa valtuuksien mukaisesti.

▼ B

Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että tällaiset toimenpiteet voidaan niiden alueella saattaa vakuutusyrittäjille tiedoksi.

4. Mitä 1, 2 ja 3 kohdassa säädetään, ei koske kyseisten jäsenvaltioiden toimivaltaa toteuttaa kiireellisessä tapauksessa aiheellisia toimenpiteitä säännösten vastaisen toiminnan estämiseksi tai siitä rankaisemiseksi alueellaan. Kyseiseen toimivaltaan sisältyy mahdollisuus estää vakuutusyrittäjä jatkamasta uusien vakuutus sopimusten tekemistä niiden alueella.

▼B

5. Mitä 1, 2 ja 3 kohdassa säädetään, ei rajoita jäsenvaltioiden oikeutta määrätä seuraamuksia alueellaan tapahtuneesta säännösten vastaisesta toiminnasta.

6. Jos vakuutusyrityksellä, joka on toiminut säännösten vastaisesti, on toimipaikka tai omaisuutta kyseisessä jäsenvaltiossa, tämän jäsenvaltion valvontaviranomaiset voivat kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti soveltaa säännösten vastaisen toiminnan varalta säädettyjä kansallisia hallinnollisia seuraamuksia tämän toimipaikan tai omaisuuden osalta.

7. Toimenpide, joka on toteutettu 2–6 kohdan mukaisesti ja joka sisältää rajoituksia vakuutustoiminnan harjoittamiselle, on perusteltava asianmukaisesti ja annettava tiedoksi kyseiselle vakuutusyritykselle.

8. Vakuutusyritysten on annettava vastaanottavan jäsenvaltion valvontaviranomaisille niiden pyynnöstä kaikki asiakirjat, joita niiltä pyydetään 1–7 kohdan soveltamiseksi, siltä osin kuin tällaista velvoitetta sovelletaan myös vakuutusyrityksiin, joiden kotipaikka on tässä jäsenvaltiossa.

▼M5

9. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ja vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle sellaisten tapausten lukumäärä ja laji, jotka ovat johdaneet 146 ja 148 artiklan mukaiseen kielteiseen päätökseen tai joissa on toteutettu tämän artiklan 3 ja 4 kohdan mukaisia toimenpiteitä.

▼B*156 artikla***Mainonta**

Vakuutusyritykset, joilla on kotipaikka jäsenvaltiossa, voivat mainostaa palvelujaan kaikin mahdollisin viestinnän keinoin vastaanottavassa jäsenvaltiossa sikäli kuin nämä noudattavat mahdollisia tämän mainonnan muotoa ja sisältöä koskevia yleisen edun vuoksi annettuja säännöksiä.

*157 artikla***Vakuutusmaksuja koskevat verot**

1. Jokaiseen vakuutusopimukseen sovelletaan yksinomaan jäsenvaltion, jossa riski sijaitsee, tai sitoumusjäsenvaltion vakuutusmaksuihin kohdistuvia välillisiä veroja ja veronluonteisia lisämaksuja, sanotun kuitenkaan rajoittamatta myöhempää yhteensovittamista.

Ensimmäisen alakohdan soveltamiseksi jäsenvaltion alueella sijaitsevassa rakennuksessa olevaa irtainta omaisuutta, lukuun ottamatta kaupallisessa kauttakulkuliikenteessä olevia tavaroita, on pidettävä tässä jäsenvaltiossa sijaitsevana riskinä, vaikka rakennusta ja sen irtaimistoa ei olekaan vakuutettu samalla vakuutus kirjalla.

Espanjassa vakuutusopimuksesta kannetaan lisäksi lakisääteisiä lisämaksuja espanjalaiselle ”Consortio de Compensación de Seguros” -nimiselle toimielimelle käytettäväksi tässä jäsenvaltiossa sattuvista poikkeuksellisista tapahtumista aiheutuvien tappioiden korvaamista koskevassa tehtävässä.

▼ B

2. Sopimukseen tämän direktiivin 178 artiklan ja asetuksen (EY) N:o 593/2008 mukaisesti sovellettava laki ei vaikuta sovellettavaan verotusjärjestelmään.

3. Jokaisen jäsenvaltion on sovellettava alueellaan riskejä tai sitoumuksia kattaviin vakuutusyhtiöihin kansallisia säännöksiään, jotka koskevat toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on turvata 1 kohdan nojalla maksettavien välillisten verojen ja veronluonteisten maksujen periminen.

2 alajakso

Jälleenvakuutus*158 artikla***Säännösten vastaisesti toimivat jälleenvakuutusyhtiöt**

1. Jos jäsenvaltion valvontaviranomaiset toteavat, että jälleenvakuutusyhtiö, jolla on sivukonttori sen alueella tai joka harjoittaa sen alueella liiketoimintaa palveluiden tarjoamisen vapauden perusteella, ei noudata tässä jäsenvaltiossa siihen sovellettavia säännöksiä, niiden on vaadittava kyseistä jälleenvakuutusyhtiötä lopettamaan säännösten vastainen toiminta. Viranomaisten on samanaikaisesti ilmoitettava havainnoistaan kotijäsenvaltion valvontaviranomaisille.

2. Jos vakuutusyhtiö edelleenkin rikkoo vastaanottavassa jäsenvaltiossa siihen sovellettavia säännöksiä huolimatta kotijäsenvaltion toteuttamista toimenpiteistä, tai koska nämä toimenpiteet osoittautuvat riittämättömiksi, vastaanottavan jäsenvaltion valvontaviranomaiset voivat, ilmoitettuaan asiasta kotijäsenvaltion valvontaviranomaisille, toteuttaa aiheelliset toimenpiteet estääkseen säännösten vastaisen toiminnan jatkumisen tai rangaistakseen siitä ja, jos se on ehdottoman tarpeellista, estää kyseistä jälleenvakuutusyhtiötä tekemästä uusia jälleenvakuutus sopimuksia vastaanottavan jäsenvaltion alueella.

▼ M5

Kotijäsenvaltion tai vastaanottavan jäsenvaltion valvontaviranomainen voi lisäksi saattaa asian vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi ja pyytää siltä apua asetuksen (EU) N:o 1094/2010 19 artiklan mukaisesti. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi toimia tällaisissa tapauksissa kyseisen artiklan nojalla saamiensa valtuuksien mukaisesti.

▼ B

Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että tällaisten toimenpiteiden edellyttämät oikeudelliset asiakirjat voidaan niiden alueella antaa tiedoksi jälleenvakuutusyhtiöille.

3. Toimenpide, joka on toteutettu 1 ja 2 kohdan mukaisesti ja joka sisältää seuraamuksia tai rajoituksia jälleenvakuutus toiminnan harjoittamiselle, on perusteltava ja annettava tiedoksi kyseiselle jälleenvakuutusyhtiölle.

▼B

4 j a k s o

Tilastotiedot**▼M5***159 artikla***Tilastotiedot rajan ylittävistä tapahtumista**

Jokaisen vakuutusyrityksen on ilmoitettava kotijäsenvaltionsa toimivaltaiselle valvontaviranomaiselle erikseen sijoittautumisvapauden perusteella ja erikseen palvelujen tarjoamisen vapauden perusteella toteutettujen tapahtumien osalta vakuutusmaksujen, korvausten ja palkkioiden määrä jälleenvakuutusta vähentämättä jäsenvaltioittain ja seuraavasti:

- a) vahinkovakuutustoiminta vakuutuslajeittain asiaankuuluvan delegoidun säädöksen mukaisesti;
- b) henkivakuutustoiminta kussakin vakuutuslajissa asiaankuuluvan delegoidun säädöksen mukaisesti.

Kun kyse on liitteessä I olevan A osan luokasta 10, jossa rahdinkuljetajan vastuu on suljettu pois, asianomaisen yrityksen on myös ilmoitettava kyseiselle valvontaviranomaiselle vahinkotiheys ja korvausten keskimääräiset kulut.

Kotijäsenvaltion valvontaviranomaisen on toimitettava ensimmäisessä ja toisessa kohdassa tarkoitetut tiedot kohtuullisessa ajassa ja yhtenä kokonaisuutena jokaisen niitä pyytävän asianomaisen jäsenvaltion valvontaviranomaisille.

▼B

5 j a k s o

Sivukonttoreiden välityksellä tehtyjen sopimusten kohtelu likvidaatiomenettelyssä*160 artikla***Vakuutusyritysten likvidaatio**

Jos vakuutusyritys likvidoidaan, sivukonttorin välityksellä tai palvelujen tarjoamisen vapauden perusteella merkityistä sopimuksista johtuvat velvoitteet on täytettävä samalla tavalla kuin tämän yrityksen muista vakuutussopimuksista johtuvat sitoumukset vakuutettujen ja edunsaajien kansalaisuudesta riippumatta.

*161 artikla***Jälleenvakuutusyritysten likvidaatio**

Jos jälleenvakuutusyritys likvidoidaan, sivukonttorin välityksellä tai palvelujen tarjoamisen vapauden perusteella merkityistä sopimuksista johtuvat velvoitteet on täytettävä samalla tavalla kuin tämän yrityksen muista vakuutussopimuksista johtuvat sitoumukset.

▼B

IX LUKU

Yhteisön alueelle sijoittautuneiden sellaisten vakuutus- tai jälleenvakuutusyriytysten sivukonttorit, joilla on kotipaikka yhteisön ulkopuolella

1 jakso

Liiketoiminnan aloittaminen*162 artikla***Toimilupaa koskevat periaatteet ja edellytykset toimiluvan saamiseksi**

1. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että yrityksillä, joiden kotipaikka on yhteisön ulkopuolella, on toimilupa 2 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun liiketoiminnan aloittamiselle alueellaan.
2. Jäsenvaltio saa myöntää toimiluvan, jos yritys täyttää vähintään seuraavat edellytykset:
  - a) sillä on kansallisen lainsäädännön mukaan oikeus harjoittaa vakuustointia;
  - b) se perustaa sivukonttorin sen jäsenvaltion alueelle, jossa toimilupaa haetaan;
  - c) se sitoutuu järjestämään sivukonttorinsa sijaintipaikkaan siellä harjoittamaansa liiketoimintaa koskevan kirjanpidon ja säilyttämään siellä kaikki liiketoimintaan liittyvät asiakirjat;
  - d) se nimeää pääasiamiehen, jonka valvontaviranomaiset hyväksyvät;
  - e) yrityksen siinä jäsenvaltiossa, jossa toimilupaa haetaan, omistamien varojen määrä on vähintään puolet 129 artiklan 1 kohdan d alakohdassa säädetystä vähimmäispääomavaatimuksen mukaisesta absoluuttisesta vähimmäistasosta, minkä lisäksi se tallettaa vakuudeksi vähintään yhden neljäsosan kyseisestä vähimmäistasosta;
  - f) se sitoutuu täyttämään vakavaraisuuspääomavaatimuksen ja vähimmäispääomavaatimuksen 100 ja 128 artiklassa tarkoitettujen vaatimusten mukaisesti;
  - g) se ilmoittaa kuhunkin muuhun kuin siihen jäsenvaltioon, johon toimilupaa haetaan, nimetyn korvausedustajan nimen ja osoitteen, jos katettava riski on luokiteltu liitteessä I olevan A osan luokkaan 10, rahdinkuljettajan vastuuta lukuun ottamatta;
  - h) se esittää 163 artiklan mukaisen toimintasuunnitelman;
  - i) se täyttää IV luvun 2 jaksossa säädetyt hallintovaatimukset.
3. Tässä luvussa tarkoitetaan ”sivukonttorilla” 1 kohdassa tarkoitetun sellaisen vakuustointia harjoittavan yrityksen pysyvää läsnäoloa jäsenvaltion alueella, joka on saanut toimiluvan kyseisessä jäsenvaltiossa.

▼B*163 artikla***Sivukonttorin toimintasuunnitelma**

1. Edellä 162 artiklan 2 kohdan h alakohdassa tarkoitettussa sivukonttorin toimintasuunnitelmassa on esitettävä seuraavat tiedot:

- a) niiden riskien tai sitoumusten laatu, joita yritys aikoo kattaa;
- b) jälleenvakuutusta koskevat pääperiaatteet;
- c) taseen kehittymistä koskevaan ennusteeseen perustuvat arviot VI luvun 4 jaksossa säädetystä tulevasta vakavaraisuuspääomavaatimuksesta sekä käytetty laskentamenetelmä;
- d) taseen kehittymistä koskevaan ennusteeseen perustuvat arviot VI luvun 5 jaksossa säädetystä tulevasta vähimmäispääomavaatimuksesta sekä käytetty laskentamenetelmä;
- e) yrityksen VI luvun 4 ja 5 jaksossa tarkoitettuihin vakavaraisuuspääomavaatimukseen ja vähimmäispääomavaatimukseen liittyvien yrityksen hyväksyttävien omien varojen ja hyväksyttävien omien perusvarojen tila;
- f) hallinnon ja myyntiverkon arvioidut perustamiskustannukset, niiden kattamiseen tarkoitettut varat ja, jos katettavat riskit kuuluvat liitteessä I olevan A osan luokkaan 18, avun antamiseen käytettävissä olevat voimavarat;
- g) tiedot hallintojärjestelmän rakenteesta.

2. Edellä 1 kohdassa säädettyjen vaatimusten lisäksi toimintasuunnitelmaan tulee sisältyä kolmelta ensimmäiseltä tilikaudelta seuraavat tiedot:

- a) taseen kehittymistä koskeva ennuste;
- b) arviot vakuutusteknisen vastuuvelan, vähimmäispääomavaatimuksen ja vakavaraisuuspääomavaatimuksen kattamiseen tarkoitetuista varoista;
- c) vahinkovakuutustoiminnan osalta myös:
  - i) arviot muista hallintokustannuksista kuin perustamiskustannuksista, erityisesti juoksevista yleiskuluista ja palkkioista;
  - ii) arviot vakuutusmaksuista ja korvauksista;
- d) henkivakuutustoiminnan osalta suunnitelma, jossa on yksityiskohtaiset arviot ensivakuutustoimintaan, tuleviin jälleenvakuutuksiin ja meneviin jälleenvakuutuksiin liittyvistä tuloista ja menoista.

▼B

3. Henkivakuutustoiminnan osalta jäsenvaltiot voivat vaatia vakuutusyrityksiä ilmoittamaan järjestelmällisesti maksujen ja vakuutusteknisen vastuuvelan laskemisessa käytettävät tekniset perusteet edellyttäen, että se ei ole henkivakuutusyrityksen liiketoiminnan harjoittamisen ennakoedellytys.

*164 artikla***Vakuutuskannan luovutus**

1. Kansallisen lainsäädännön mukaisin edellytyksin jäsenvaltioiden on sallittava, että niiden alueelle perustetut ja tässä luvussa tarkoitetut sivukonttorit siirtävät kokonaan tai osittain vakuutussopimuskantansa samaan jäsenvaltioon sijoittautuneelle vastaanottavalle yritykselle, jos tämän jäsenvaltion tai tarvittaessa 167 artiklassa tarkoitetun jäsenvaltion valvontaviranomaiset todistavat, että vastaanottavalla yrityksellä on kannanluovutus huomioon ottaen riittävät hyväksyttävä oma varallisuus 100 artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitetun vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttämiseksi.

2. Kansallisen lainsäädännön mukaisin edellytyksin jäsenvaltioiden on sallittava, että niiden alueella perustetut ja tässä luvussa tarkoitetut sivukonttorit siirtävät kokonaan tai osittain vakuutuskantansa vakuutusyritykselle, jonka kotipaikka on toisessa jäsenvaltiossa, jos tämän jäsenvaltion valvontaviranomaiset todistavat, että vastaanottavalla yrityksellä on kannanluovutus huomioon ottaen riittävät hyväksyttävä oma varallisuus 100 artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitetun vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttämiseksi.

3. Jos jäsenvaltio sallii, että sen alueelle perustetut ja tässä luvussa tarkoitetut sivukonttorit kansallisen lainsäädännön mukaisin edellytyksin siirtävät kokonaan tai osittain vakuutuskantansa tässä luvussa tarkoitetuille ja toisen jäsenvaltion alueelle perustetulle sivukonttorille, sen on huolehdittava, että vastaanottavan yrityksen tai tarvittaessa 167 artiklassa tarkoitetun jäsenvaltion valvontaviranomaiset todistavat, että:

a) vastaanottavalla yrityksellä on kannanluovutus huomioon ottaen riittävät hyväksyttävä oma varallisuus vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttämiseksi;

b) vastaanottavan yrityksen jäsenvaltion laki sallii tällaisen luovutuksen; ja

c) tämä jäsenvaltio hyväksyy luovutuksen.

4. Edellä 1–3 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa sen jäsenvaltion, jossa luovuttava sivukonttori sijaitsee, on sallittava luovutus saatuaan sen jäsenvaltion valvontaviranomaisten suostumuksen, jossa riski sijaitsee, tai sitoumusjäsenvaltion valvontaviranomaisten suostumuksen, jollei tämä ole jäsenvaltio, jossa luovuttava sivukonttori sijaitsee.

▼B

5. Niiden jäsenvaltioiden valvontaviranomaisten, joita on asiassa kuultu, on annettava tiedoksi lausuntonsa tai suostumuksensa luovuttavan sivukonttorin kotijäsenvaltion valvontaviranomaisille kolmen kuukauden kuluessa pyynnöstä. Jos ne viranomaiset, joita on asiassa kuultu, eivät ole antaneet vastausta määräajassa, vastauksen puuttumista pidetään myönteistä lausuntoa tai hiljaista suostumusta vastaavana.

6. Edellä olevien 1–5 kohdan mukaisesti hyväksytty luovutus on julkistettava kansallisen lainsäädännön edellyttämällä tavalla jäsenvaltiossa, jossa riski sijaitsee, tai sitoumusjäsenvaltiossa.

Tämä luovutus ovat välittömästi voimassa vakuutuksenottajiin, vakuutettuihin ja kaikkiin muihin henkilöihin nähden, joilla on luovutetuista sopimuksista johtuvia oikeuksia tai velvoitteita.

*165 artikla***Vakuutustekninen vastuuvetäjä**

Jäsenvaltioiden on vaadittava, että yritykset muodostavat riittävän vakuutusteknisen vastuuvetäjän, joka kattaa näiden jäsenvaltioiden alueilla syntyneet vakuutus- ja jälleenvakuutusvelvoitteet, jotka on laskettu VI luvun 2 jakson mukaisesti. Jäsenvaltioiden on vaadittava yrityksiä arvostamaan varat ja velat VI luvun 1 jakson mukaisesti ja määrittelemään oma varallisuus VI luvun 3 jakson mukaisesti.

*166 artikla***Vakavaraisuuspääomavaatimus ja vähimmäispääomavaatimus**

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että niiden alueille perustettavilla sivukonttoreilla on hyväksyttävä oma varallisuus, joka muodostuu 98 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuista eristä.

Vakavaraisuuspääomavaatimus ja vähimmäispääomavaatimus lasketaan VI luvun 4 ja 5 jakson säännösten mukaisesti.

Vakavaraisuuspääomavaatimuksen ja vähimmäispääomavaatimuksen laskemisessa otetaan kuitenkin huomioon sekä vahinkovakuutustoiminnan että henkivakuutustoiminnan osalta vain kyseisen sivukonttorin harjoittama toiminta.

2. Vähimmäispääomavaatimuksen täyttämiseksi vaadittava hyväksyttävien omien perusvarojen määrä ja kyseisen vähimmäispääomavaatimuksen absoluuttinen vähimmäistaso muodostetaan 98 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

▼B

3. Omien perusvarojen hyväksyttävä määrä ei saa olla pienempi kuin puolet 129 artiklan 1 kohdan d alakohdassa vaaditusta absoluuttisesta vähimmäistasosta.

Edellä olevan 162 artiklan 2 kohdan e alakohdan mukaisesti tehty tallette luetaan näihin vähimmäispääomavaatimuksen täyttämiseksi vaadittaviin hyväksyttäviin omiin perusvaroihin.

4. Vakavaraisuuspääomavaatimusta vastaavat varat on pidettävä siinä jäsenvaltiossa, jossa toimintaa harjoitetaan, vähimmäispääomavaatimuksen määrään saakka ja sen yli menevä osa yhteisön alueella.

*167 artikla***Useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa toimiluvan saaneille yrityksille myönnettävät etuudet**

1. Yritykset, jotka ovat hakeneet toimilupaa tai saaneet sen useammalta kuin yhdeltä jäsenvaltiolta, voivat hakea seuraavia vain yhdessä myönnettäviä etuja:

- a) 166 artiklassa tarkoitettu vakavaraisuuspääomavaatimus lasketaan yrityksen koko yhteisön alueella harjoittaman liiketoiminnan mukaan;
- b) 162 artiklan 2 kohdan e alakohdan mukaisesti vaadittu tallette tehdään vain yhteen näistä jäsenvaltioista;
- c) vähimmäispääomavaatimusta vastaavat varat voivat sijaita 134 artiklan mukaisesti missä tahansa niistä jäsenvaltioista, joissa yritys toimii.

Ensimmäisen kohdan a alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa otetaan tätä laskelmaa varten huomioon ainoastaan kaikkien yhteisöön sijoittautuneiden sivukonttoreiden harjoittama toiminta.

2. Hakemus 1 kohdassa tarkoitettujen etujen saamiseksi on tehtävä kyseisten jäsenvaltioiden valvontaviranomaisille. Hakemuksessa on mainittava se jäsenvaltion viranomainen, joka tulevaisuudessa valvoo yhteisöön sijoittautuneiden sivukonttoreiden koko liiketoiminnan vakavaraisuutta. Yrityksen on perusteltava viranomaisen valinta.

Edellä 162 artiklan 2 kohdan e alakohdassa tarkoitettu tallette on tehtävä tässä jäsenvaltiossa.

3. Edellä 1 kohdassa mainitut edut voidaan myöntää vain, jos kaikkien niiden jäsenvaltioiden valvontaviranomaiset, joille hakemus on jätetty, hyväksyvät tämän.

Edut tulevat voimaan heti, kun valittu valvontaviranomainen ilmoittaa toisille valvontaviranomaisille valvovansa yhteisössä toimivien sivukonttoreiden koko liiketoiminnan vakavaraisuutta.

▼B

Valitun valvontaviranomaisen on saatava muilta jäsenvaltioilta niiden alueelle perustettujen sivukonttoreiden kokonaismaksukyvyyn valvonnassa tarvittavat tiedot.

4. Kaikkien asianomaisten jäsenvaltioiden on samanaikaisesti peruutettava 1, 2 ja 3 kohdan nojalla myönnetty edut yhden tai useamman asianomaisen jäsenvaltion pyynnöstä.

*168 artikla***Tilinpäätöstiedot, toiminnan vakautta koskevat tiedot ja tilastotiedot sekä vaikeuksissa olevat yritykset**

Tämän jakson soveltamiseksi sovelletaan 34 artiklan, 139 artiklan 3 kohdan sekä 140 ja 141 artiklan säännöksiä.

Sovellettaessa 137–139 artiklaa silloin, kun yritys täyttää edellytykset 167 artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa säädettyjen etujen saamiseksi, on valvontaviranomaista, joka vastaa yhteisössä toimivien sivukonttoreiden koko liiketoiminnan vakavaraisuuden tarkastamisesta, kohdeltava samalla tavalla kuin sen jäsenvaltion valvontaviranomaista, jonka alueella yhteisöön sijoittautuneen yrityksen pääkonttori on.

*169 artikla***Henki- ja vahinkovakuutustoiminnan erottaminen**

1. Tässä jaksossa tarkoitetut sivukonttorit eivät saa harjoittaa samanaikaisesti henki- ja vahinkovakuutustoimintaa samassa jäsenvaltiossa.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat määrätä, että tässä jaksossa tarkoitetut sivukonttorit, jotka harjoittivat 73 artiklan 5 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuna asiaan kuuluvina päivinä jossakin jäsenvaltiossa kumpaakin toimintaa samanaikaisesti, voivat jatkaa niitä siellä edellyttäen, että kumpaakin toimintaa johdetaan erikseen 74 artiklan mukaisesti.

3. Jäsenvaltion, joka 73 artiklan 5 kohdan toisen alakohdan mukaisesti vaatii alueelleen perustettuja yrityksiä lopettamaan sellaisten toiminnan lajien samanaikaisen harjoittamisen, joita ne harjoittivat 73 artiklan 5 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuna asiaan kuuluvina päivinä, on myös asetettava tämä vaatimus alueelleen perustetuille ja siellä samanaikaisesti molempia toimintoja harjoittaville tässä jaksossa tarkoitetuille sivukonttoreille.

Jäsenvaltiot voivat säätää, että tässä jaksossa tarkoitetut sivukonttorit, jotka harjoittavat kotipaikassaan samanaikaisesti kumpaakin toimintaa ja jotka 73 artiklan 5 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuna päivinä harjoittivat jonkin jäsenvaltion alueella ainoastaan henkivakuutustoimintaa, voivat jatkaa siellä toimintaansa. Jos yritys haluaa harjoittaa henkivakuutustoimintaa kyseisellä alueella, se saa harjoittaa henkivakuutustoimintaa vain tytäryhtiönsä kautta.

▼B*170 artikla***Useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa toimiluvan saaneiden yritysten toimiluvan peruuttaminen**

Jos 167 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu viranomainen peruuttaa toimiluvan, tämän on ilmoitettava siitä niiden muiden jäsenvaltioiden valvontaviranomaisille, joiden alueella yritys toimii, ja viimeksi mainittujen viranomaisten on toteutettava tarvittavat toimenpiteet.

Jos syynä kyseiseen toimiluvan peruuttamiseen on sen kokonaisvakaavaisuuden riittämättömyys, jonka 167 artiklassa tarkoitettuun pyyntöön suostuneet jäsenvaltiot ovat määränneet, suostumuksen antaneiden jäsenvaltioiden on myös peruutettava myöntämänsä toimiluvat.

*171 artikla***Kolmansien maiden kanssa tehdyt sopimukset**

Yhteisö voi perustamissopimuksen mukaisesti tehdyillä sopimuksilla sitoutua yhden tai useamman kolmannen maan kanssa soveltamaan tässä jaksossa olevista säännöksistä poikkeavia säännöksiä varmistaakseen vastavuoroisuuteen perustuen riittävän turvan vakuutuksenottajille ja vakuutetuille jäsenvaltioissa.

2 j a k s o

J ä l l e e n v a k u u t u s**▼M5***172 artikla***Vastaavuus jälleenvakuutusyritysten tapauksessa**

1. Komissio hyväksyy 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään tarkemmin perusteet sen arvioimiseksi, vastaako sellaisten yritysten jälleenvakuutustoimintaan sovellettava kolmannen maan vakavaraisuusjärjestely, joiden kotipaikka on kyseisessä kolmannessa maassa, I osastossa säädettyä järjestelyä.

2. Jos kolmas maa täyttää 1 kohdan mukaisesti hyväksytyt perusteet, komissio voi 301 a artiklan mukaisesti ja vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen avustamana asetuksen (EU) N:o 1094/2010 33 artiklan 2 kohdan mukaisesti antaa delegoidun säädöksen, jossa määritetään, että sellaisten yritysten jälleenvakuutustoimintaan sovellettava kolmannen maan vakavaraisuusjärjestely, joiden kotipaikka on kyseisessä kolmannessa maassa, vastaa tämän direktiivin I osastossa säädettyä järjestelyä.

Näitä delegoituja säädöksiä on tarkasteltava säännöllisesti uudelleen I osastossa säädetyn valvontajärjestelyn ja kolmannen maan valvontajärjestelyn merkittävien muutosten huomioon ottamiseksi.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen julkistaa luettelon kaikista ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuista kolmansista maista verkkosivustollaan ja pitää sen ajan tasalla.

3. Jos kolmannen maan vakavaraisuusjärjestely on 2 kohdan mukaisesti katsottu tässä direktiivissä säädettyä järjestelyä vastaavaksi, sellaisten yritysten kanssa tehtyjä jälleenvakuutus sopimuksia, joiden kotipaikka on kyseisessä kolmannessa maassa, on kohdeltava samoin kuin tämän direktiivin mukaisesti toimiluvan saaneiden yritysten kanssa tehtyjä jälleenvakuutus sopimuksia.

▼ **M5**

4. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, ja vaikka 1 kohdan mukaisesti määritetyt perusteet eivät täyty, komissio voi rajoitetuksi ajanjaksoksi sekä 301 a artiklan mukaisesti ja vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen avustamana asetuksen (EU) N:o 1094/2010 33 artiklan 2 kohdan mukaisesti antaa delegoidun säädöksen, jossa määritetään, että sellaisten yritysten jälleenvakuutustoimintaan sovellettava kolmannen maan vakavaraisuusjärjestely, joiden kotipaikka on kyseisessä kolmannessa maassa, väliaikaisesti vastaa I osastossa säädettyä järjestelyä, jos kyseinen kolmas maa täyttää vähintään seuraavat ehdot:

- a) se on antanut unionille sitoumuksen sellaisen vakavaraisuusjärjestelyn käyttöön ottamisesta ja soveltamisesta, joka voidaan arvioida vastaavaksi 2 kohdan mukaisesti ennen kyseisen rajoitetun ajanjakson päättymistä, ja vastaavuuden arviointiprosessiin osallistumisesta;
- b) se on ottanut käyttöön työohjelman täyttääkseen a alakohdassa tarkoitetun sitoumuksen;
- c) se on osoittanut riittävästi resursseja täyttääkseen a alakohdassa tarkoitetun sitoumuksen;
- d) sen vakavaraisuusjärjestely on riskiperusteinen, ja siinä asetetaan vakavaraisuutta koskevia määrällisiä ja laadullisia vaatimuksia sekä valvontaan liittyvää raportointia ja avoimuutta koskevia vaatimuksia;
- e) se on tehnyt kirjallisia sopimuksia yhteistyöstä ja luottamuksellisten valvontatietojen vaihtamisesta vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen ja valvontaviranomaisten kanssa;
- f) sillä on riippumaton valvontajärjestelmä; ja
- g) se on ottanut käyttöön salassapitovelvollisuuden kaikille sen valvontaviranomaisten lukuun toimiville henkilöille erityisesti vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen ja valvontaviranomaisten kanssa tapahtuvan tietojenvaihdon osalta.

Väliaikaista vastaavuutta koskevissa delegoiduissa säädöksissä on otettava huomioon komission 177 artiklan 2 kohdan mukaisesti antamat kertomukset. Näitä delegoituja säädöksiä on tarkasteltava säännöllisesti uudelleen asianomaisen kolmannen maan edistymiskertomusten perusteella. Kertomukset esitetään vuosittain komissiolle, joka arvioi ne. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen avustaa komissiota edistymiskertomusten arvioinnissa.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen julkistaa luettelon kaikista ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuista kolmansista maista verkkosivustollaan ja pitää sen ajan tasalla.

Komissio voi hyväksyä 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa täsmennetään ensimmäisessä alakohdassa säädettyt ehdot.

5. Edellä 4 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu rajoitettu ajanjakso päättyy 31 päivänä joulukuuta 2020 tai sinä päivänä, jona kyseisen kolmannen maan valvontajärjestely on 2 kohdan mukaisesti katsottu I osastossa säädettyä järjestelyä vastaavaksi, sen mukaan kumpi on aikaisempi.

Ajanjaksoa voidaan pidentää enintään vuodella, jos se on tarpeen, jotta vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen ja komissio voivat arvioida vastaavuuden 2 kohdan mukaisesti.

▼ **M5**

6. Sellaisten yritysten kanssa tehtyjä jälleenvakuutus sopimuksia, joiden kotipaikka on kolmannessa maassa, jonka valvontajärjestely on katsottu väliaikaisesti vastaavaksi 4 kohdan mukaisesti, on kohdeltava samoin kuin 3 kohdassa tarkoitettuja jälleenvakuutus sopimuksia. Jäljempänä olevaa 173 artiklaa sovelletaan myös jälleenvakuutus yrityksiin, joiden kotipaikka on kolmannessa maassa, jonka valvontajärjestely on katsottu väliaikaisesti vastaavaksi 4 kohdan mukaisesti.

▼ **B***173 artikla***Varojen sitomiskielto**

Jäsenvaltiot eivät saa käyttää eivätkä ottaa käyttöön vakuutusteknisen vastuuvelan muodostamiseksi bruttovarausjärjestelmää, joka edellyttää varojen sitomista vakuutusmaksuvastuun ja korvausvastuun kattamiseksi, jos jälleenvakuutuksenantaja on tämän direktiivin nojalla toimiluvan saanut vakuutus- tai jälleenvakuutus yritys, joka sijaitsee sellaisessa kolmannessa maassa, jonka vakavaraisuusjärjestelyn katsotaan 172 artiklan mukaisesti vastaavan tässä direktiivissä säädettyä järjestelyä.

*174 artikla***Jälleenvakuutustoiminnan harjoittamista koskevat periaatteet ja edellytykset**

Jäsenvaltiot eivät saa soveltaa kolmansien maiden jälleenvakuutus yrityksiin, jotka aloittavat tai harjoittavat jälleenvakuutustoimintaa niiden alueella, säännöksiä, joiden mukaisesti kyseisiin yrityksiin sovelletaan suotuisampaa kohtelua kuin jälleenvakuutus yrityksiin, joiden kotipaikka sijaitsee kyseisessä jäsenvaltiossa.

*175 artikla***Kolmansien maiden kanssa tehdyt sopimukset**

1. Komissio voi ehdottaa neuvostolle sellaisten sopimusten neuvottelamista yhden tai useamman kolmannen maan kanssa, jotka koskevat seuraaviin kohdistuvan valvonnan harjoittamisen keinoja:

- a) kolmansien maiden jälleenvakuutus yritykset, jotka harjoittavat jälleenvakuutustoimintaa yhteisössä;
- b) yhteisön jälleenvakuutus yritykset, jotka harjoittavat jälleenvakuutustoimintaa kolmannen maan alueella.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuilla sopimuksilla on pyrittävä erityisesti varmistamaan kunkin sopimuspuolen alueella sijaitseville jälleenvakuutus yrityksille yhtäläisen vakavaraisuussäätelyn perusteella tehokas markkinoille pääsy, ja niissä on määrättävä jälleenvakuutusta koskevien valvontasääntöjen ja -käytäntöjen vastavuoroisesta tunnustamisesta. Lisäksi niillä on pyrittävä varmistamaan, että seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) jäsenvaltioiden valvontaviranomaiset saavat sellaisten jälleenvakuutus yritysten valvonnan kannalta välttämättömät tiedot, joiden kotipaikka sijaitsee yhteisössä ja jotka harjoittavat toimintaa kyseisten kolmansien maiden alueella;
- b) kolmansien maiden valvontaviranomaiset saavat sellaisten jälleenvakuutus yritysten valvonnan kannalta välttämättömät tiedot, joiden kotipaikka sijaitsee niiden alueella ja jotka harjoittavat toimintaa yhteisössä.

▼ B

3. Rajoittamatta perustamissopimuksen 300 artiklan 1 ja 2 kohdan soveltamista komissio tarkastelee Euroopan vakuutus- ja työeläkekomitean avustuksella 1 kohdassa tarkoitettujen neuvottelujen tulosta ja siitä johtuvaa tilannetta.

*X LUKU****Kolmannen maan lainsäädännön soveltamisalaan kuuluvien vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten tytäryritykset ja tällaisten yritysten suorittamat omistussuoksien hankinnat****176 artikla***Jäsenvaltioiden ilmoitus komissiolle**

Jäsenvaltioiden valvontaviranomaisten on ilmoitettava komissiolle ja muiden jäsenvaltioiden valvontaviranomaisille toimiluvan myöntämisestä sellaiselle suoralle tai välilliselle tytäryhtiölle, jonka yhteen tai useampaan emoyritykseen sovelletaan kolmannen maan lakia.

Ilmoitukseen on sisällyttävä myös tieto asianomaisen yritysryhmän rakenteesta.

Jos yritys, johon sovelletaan kolmannen maan lakia, hankkii sellaisen osuuden yhteisössä toimiluvan saaneesta vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksestä, että tästä vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksestä tulee kyseisen kolmannen maan yrityksen tytäryhtiö, kotijäsenvaltion valvontaviranomaisten on ilmoitettava siitä komissiolle ja muiden jäsenvaltioiden valvontaviranomaisille.

*177 artikla***Yhteisön vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten kohtelu kolmansissa maissa****▼ M5**

1. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ja vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle kaikista yleisistä vaikeuksista, joita niiden vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykset kohtaavat sijoittautuessaan kolmanteen maahan tai harjoittaessaan siellä toimintaansa.

▼ B

2. Komissio antaa määräajoin neuvostolle kertomuksen, jossa tarkastellaan yhteisössä toimiluvan saaneiden vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysten kolmansissa maissa saamaa kohtelua seuraavien seikkojen osalta:

- a) yhteisössä toimiluvan saaneiden vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen sijoittautuminen kolmansiin maihin;
- b) omistussuoksien hankkiminen kolmansien maiden vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksistä;
- c) kolmansiin maihin sijoittautuneiden yritysten harjoittama vakuutus- tai jälleenvakuutustoiminta;
- d) rajatylittävä vakuutus- tai jälleenvakuutustoiminnan harjoittaminen yhteisöstä kolmansiin maihin.

Komissio toimittaa kertomukset ja tarvittaessa aiheelliset ehdotukset tai suositukset neuvostolle.

II OSASTO

VAKUUTUSTA JA JÄLLEENVAKUUTUSTA KOSKEVAT ERITYISET
SÄÄNNÖKSET

I LUKU

Sovellettava laki ja ensivakuutussopimusten edellytykset

1 jakso

Sovellettava laki

178 artikla

Sovellettava laki

Jäsenvaltion, joka ei kuulu asetuksen (EY) N:o 593/2008 soveltamisalaan, on sovellettava mainitun asetuksen säännöksiä määrittääkseen sen 7 artiklan soveltamisalaan kuuluviin vakuutussopimuksiin sovellettavan lain.

2 jakso

Pakollinen vakuutus

179 artikla

Asiaan liittyvät velvoitteet

1. Vahinkovakuutusyrietykset voivat tarjota ja tehdä pakollista vakuutusta koskevia vakuutussopimuksia tässä artiklassa säädettyjen edellytysten mukaisesti.

2. Kun jäsenvaltio määrää vakuutuksen ottamisen pakolliseksi, vakuutussopimus ei täytä tuota velvoitetta, jollei se ole tuohon vakuutukseen liittyvien mainitun jäsenvaltion antamien erityissäännösten mukainen.

3. Jos jäsenvaltio säättää vakuutuksen pakolliseksi ja vakuutusyrietyksen on ilmoitettava valvontaviranomaisille vakuutuksen lakkaamisesta, tällainen lakkaaminen voi olla voimassa vahingon kärsineeseen kolmannen osapuoleen nähden ainoastaan kyseisen jäsenvaltion säätämässä olosuhteissa.

4. Kunkin jäsenvaltion on annettava tieto komissiolle niistä riskeistä, jotka on katettava pakollisella vakuutuksella jäsenvaltion lainsäädännön mukaan, jolloin ilmoitetaan seuraavat:

- a) tähän vakuutukseen liittyvät lain erityissäännökset;
- b) tiedot, joiden on sisällyttävä vahinkovakuutusyrietyksen vakuutetulle henkilölle antamaan todistukseen, jos kyseinen jäsenvaltio vaatii todisteen vakuutusvelvollisuuden noudattamisesta.

Jäsenvaltio voi vaatia, että ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettuihin tietoihin sisällytetään vakuutusyrietyksen antama selvitys siitä, että sopimus noudattaa tuohon vakuutukseen liittyviä erityissäännöksiä.

▼B

Komissio julkaisee ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetut tiedot *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

3 j a k s o

Yleinen etu*180 artikla***Yleinen etu**

Jäsenvaltio, jossa riski sijaitsee, tai sitomusjäsenvaltio ei saa estää vakuutuksenottajaa tekemästä sopimusta 14 artiklassa esitettyjen edellytysten mukaisesti toimiluvan saaneen vakuutusyrityksen kanssa sikäli kuin tämä sopimuksen tekeminen ei ole ristiriidassa jäsenvaltiossa, jossa riski sijaitsee, tai sitomusjäsenvaltiossa voimassa olevien yleistä etua koskevien säännösten kanssa.

4 j a k s o

Vakuutus sopimusten ehdot ja vakuutusmaksuperusteet*181 artikla***Vahinkovakuutus**

1. Jäsenvaltiot eivät saa vaatia niiden vakuutus sopimusten yleisten ja erityisten vakuutusehtojen, maksuperusteiden sekä lomakkeiden ja muiden painettujen asiakirjojen ennalta hyväksymistä tai järjestelmällistä tiedoksi antamista, joita vakuutusyritys aikoo käyttää vakuutuksenottajien kanssa asioidessaan.

Jäsenvaltiot saavat vaatia näiden edellytysten ja muiden asiakirjojen ilmoittamista satunnaisesti ainoastaan vakuutus sopimuksia koskevien kansallisten säännösten noudattamisen valvomiseksi. Tällainen vaatimus ei saa olla ennakkoedellytys vakuutusyrityksen liiketoiminnan harjoittamiselle.

2. Jäsenvaltio, joka määrää velvoitteesta ottaa vakuutus, voi vaatia, että vakuutusyritysten on ilmoitettava oman maansa valvontaviranomaiselle tällaisten vakuutusten yleiset ja erityiset ehdot ennen niiden käyttöönottoa.

3. Jäsenvaltiot eivät saa jatkaa eivätkä ottaa käyttöön velvollisuutta ennalta antaa tiedoksi tai hyväksyä maksunkorotuksia muutoin kuin osana yleistä hintavalvontajärjestelmää.

*182 artikla***Henkivakuutus**

Jäsenvaltiot eivät saa vaatia niiden vakuutus sopimusten yleisten ja erityisten vakuutusehtojen, maksuperusteiden, vakuutusmaksujen ja vakuutusteknisen vastuuvelan laskemisessa käytettyjen teknisten perusteiden sekä lomakkeiden ja muiden painettujen asiakirjojen ennalta hyväksymistä tai järjestelmällistä ilmoittamista, joita henkivakuutusyritys aikoo käyttää vakuutuksenottajien kanssa asioidessaan.

▼B

Ainoastaan vakuutusmatemaattisia periaatteita koskevien kansallisten säännösten noudattamisen valvomiseksi kotijäsenvaltio saa kuitenkin vaatia vakuutusmaksuperusteiden ja vakuutusteknisen vastuuvelan laskemisessa käytettyjen teknisten perusteiden järjestelmällistä ilmoittamista. Tällaiset vaatimukset eivät saa muodostaa ennakkoedellytystä vakuutusyrityksen liiketoiminnan harjoittamiselle.

5 j a k s o

Vakuutuksenottajille annettavat tiedot

1 alajakso

Vahinkovakuutus*183 artikla***Vakuutuksenottajille annettavat yleiset tiedot**

1. Ennen vahinkovakuutus sopimuksen tekemistä vahinkovakuutusyrityksen on ilmoitettava vakuutuksenottajalle seuraavat seikat:

- a) sopimukseen sovellettava laki sellaisessa tapauksessa, että osapuolet eivät saa valita sitä vapaasti;
- b) se, että osapuolet saavat vapaasti valita sovellettavan lain sekä laki, jota vakuutuksenantaja ehdottaa sovellettavaksi.

Vakuutusyrityksen on lisäksi ilmoitettava vakuutuksenottajalle sopimuksia koskevien vakuutuksenottajan valitusten käsittelemisestä annetuista määräyksistä; tähän ilmoitukseen on sisällyttävä tarvittaessa myös tieto valituselimestä, sanotun kuitenkin rajoittamatta vakuutuksenottajan oikeutta saattaa asia tuomioistuimen käsiteltäväksi.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja velvoitteita sovelletaan ainoastaan, kun vakuutuksenottaja on luonnollinen henkilö.

3. Yksityiskohtaiset säännöt 1 ja 2 kohdan soveltamisesta antaa se jäsenvaltio, jossa riski sijaitsee.

*184 artikla***Lisätiedot tapauksessa, jossa vahinkovakuutuksia tarjotaan sijoittautumisvapauden tai palvelujen tarjoamisen vapauden perusteella**

1. Kun vahinkovakuutuksia tarjotaan sijoittautumisvapauden tai palvelujen tarjoamisen vapauden perusteella, vakuutuksenottajalle on ennen mitään sitoutumista ilmoitettava se jäsenvaltio, jossa vakuutusyrityksen kotipaikka sijaitsee ja tarvittaessa se sivukonttori, jonka kanssa sopimus tehdään.

Jos vakuutuksenottajalle annetaan asiakirjoja, niissä on esitettävä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tiedot.

Ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa tarkoitetut velvoitteet eivät koske suuria riskejä.

2. Vakuutus sopimuksessa tai muussa vakuutuksen antamista koskevassa asiakirjassa sekä vakuutushakemuksessa, jos se sitoo vakuutuksenottajaa, on ilmoitettava vahinkovakuutuksen antavan yrityksen kotipaikka ja tarvittaessa vakuutuksen antavan sivukonttorin osoite.

▼B

Jäsenvaltiot voivat vaatia, että 148 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettun vahinkovakuutusyrityksen edustajan nimi ja osoite ilmoitetaan myös tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuissa asiakirjoissa.

2 alajakso

Henkivakuutus

185 artikla

Vakuutusnottajille annettavat tiedot

1. Ennen henkivakuutus sopimuksen tekemistä vakuutusnottajalle on ilmoitettava vähintään tiedot, joista säädetään 2–4 kohdassa.
2. Seuraavat tiedot vakuutusyrityksestä on ilmoitettava:
  - a) yrityksen nimi ja oikeudellinen muoto;
  - b) jäsenvaltio, jossa yhtiön kotipaikka ja, tarvittaessa, jossa sen sivukonttori, jonka kanssa sopimus on tehty, sijaitsee;
  - c) kotipaikan osoite ja tarvittaessa sen sivukonttorin osoite, jonka kanssa sopimus on tehty;
  - d) konkreettinen viittaus 51 artiklassa tarkoitettuun vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevaan kertomukseen, jotta tiedot ovat helposti vakuutusnottajan saatavilla.
3. Sitoumuksesta on ilmoitettava seuraavat tiedot:
  - a) kunkin edun ja vaihtoehdon määrittely;
  - b) sopimuksen voimassaoloaika;
  - c) sopimuksen irtisanomista koskevat yksityiskohtaiset säännöt;
  - d) vakuutusmaksujen maksamista ja maksukautta koskevat yksityiskohtaiset säännöt;
  - e) lisätujen laskemis- ja jakamisperusteet;
  - f) merkintä takaisinostoarvosta ja vapaakirja-arvoista sekä niihin liittyvien takuiden luonteesta;
  - g) tiedot kuhunkin takuuseen liittyvistä vakuutusmaksuista, kun on kyse joko pää- tai lisätakuista, silloin kun tällaiset tiedot katsotaan aiheellisiksi;
  - h) niiden osuuksien määrittely (laskentayksiköissä), joihin edut on sidottu, sellaisten sopimusten osalta, joiden pääoma on vaihtuva;
  - i) sijoitussidonnaisista vakuutuksista niiden perustana olevien varojen luonne;
  - j) tiedot vakuutuksen perustamiseen käytettävissä olevasta ajasta ja peruuttamisoikeuden käyttämisestä;
  - k) yleiset tiedot kyseisen vakuutusmuodon verokohtelusta;
  - l) määräykset, jotka koskevat vakuutusnottajien, vakuutettujen tai edunsaajien esittämien sopimusta koskevien valitusten käsittelemistä, mukaan lukien tarvittaessa ilmoitus valituslautakunnasta, jonka tehtävänä on tutkia valitukset, edellä sanotun kuitenkin rajoittamatta oikeutta saattaa asia tuomioistuimen käsiteltäväksi;

▼B

m) sopimukseen sovellettava laki, kun osapuolet eivät voi valita sitä vapaasti, tai maininta siitä, että osapuolet voivat vapaasti valita sovellettavan lain, ja tässä tapauksessa tiedot siitä laista, jota henkivakuutusyrittäjä ehdottaa valittavaksi.

4. Lisäksi toimitetaan erityisiä tietoja, jotta vakuutuksenottaja ymmärtäisi oikein tekemäänsä sopimukseen liittyvät riskit.

5. Koko vakuutus sopimuksen voimassaoloajan vakuutusyrittäjän on ilmoitettava vakuutuksenottajalle kaikista muutoksista seuraaviin tietoihin:

a) yleiset ja erityiset vakuutusehdot;

b) henkivakuutusyrittäjän nimi, oikeudellinen muoto tai kotipaikka ja tarvittaessa sen sivukonttorin osoite, jonka kanssa sopimus on tehty;

c) kaikki 3 kohdan d–j alakohdassa luetellut tiedot vakuutusehtojen muuttuessa tai sopimukseen sovellettavan lainsäädännön muuttuessa;

d) vuosittain tiedot lisäeduista.

Jos vakuutuksenantaja henkivakuutustarjouksen tai henkivakuutus sopimuksen tekemisen yhteydessä esittää lukuja sopimusperusteiset maksut ylittävien maksujen määrästä, vakuutuksenantajan on toimitettava vakuutuksenottajalle näytelaskelma, jossa mahdollinen maksu erääntyessä määritetään soveltamalla vakuutusmaksun laskentaperustetta, jossa käytetään kolmea eri korkoa. Tätä ei sovelleta kuolemanvaravakuutus sopimukseen. Vakuutuksenantajan on ilmoitettava vakuutuksenottajalle selkeällä ja ymmärrettävällä tavalla, että näytelaskelma on vain laskentamalli, joka perustuu nimellisiin oletuksiin, ja että vakuutuksenottaja ei voi johtaa näytelaskelmasta sopimusperusteisia vaatimuksia.

Kun on kyse voitto-osuuteen perustuvista vakuutuksista, vakuutuksenantajan on ilmoitettava vakuutuksenottajalle vuosittain kirjallisesti vakuutuksenottajan saatavien tila voitto-osuus mukaan luettuna. Jos vakuutuksenantaja on esittänyt lukuja voitto-osuuden mahdollisesta tulevasta kehityksestä, hänen on ilmoitettava vakuutuksenottajalle todellisen kehityksen ja alkuperäisten tietojen väliset erot.

6. Edellä 2–5 kohdassa tarkoitettut tiedot on ilmoitettava selkeästi ja täsmällisesti kirjallisina ja sitoumusjäsenvaltion virallisella kielellä.

Nämä tiedot voidaan kuitenkin antaa muulla kielellä, jos vakuutuksenottaja pyytää sitä ja jäsenvaltion laki sallii sen tai jos vakuutuksenottaja voi vapaasti valita sopimukseen sovellettavan lain.

7. Sitoumusjäsenvaltio voi vaatia, että henkivakuutusyrittäjät antavat 2–5 kohdassa lueteltujen tietojen lisäksi muita tietoja ainoastaan, jos kyseiset lisätiedot ovat tarpeellisia vakuutuksenottajalle sitoumuksen olennaisten osien ymmärtämiseksi.

8. Sitoumusjäsenvaltio antaa yksityiskohtaiset säännöt 1–7 kohdan soveltamisesta.

▼B*186 artikla***Peruuttamista koskeva määräaika**

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, että vakuutusentottajilla, jotka tekevät yksilöllisiä henkivakuutus sopimuksia, on oikeus peruuttaa sopimus määräajassa, joka on 14–30 päivää siitä, kun he ovat saaneet tiedon sopimuksen tekemisestä.

Vakuutusentottajan tekemä peruutusilmoitus vapauttaa hänet kaikista vastaisista sopimusvelvoitteista.

Peruutuksen muut oikeusvaikutukset ja sen edellytykset määräytyvät sopimukseen sovellettavan lain perusteella; tämä koskee erityisesti nettelytapoja, joita käyttäen vakuutusentottajalle ilmoitetaan sopimuksen tekemisestä.

2. Jäsenvaltiot voivat valintansa mukaan olla soveltamatta 1 kohtaa seuraavissa tapauksissa:

- a) sopimus on tehty enintään kuudeksi kuukaudeksi;
- b) vakuutusentottaja ei asemansa tai niiden olosuhteiden vuoksi, joissa sopimus on tehty, tarvitse erityistä suojaa.

Jos jäsenvaltiot käyttävät hyväkseen ensimmäisessä alakohdassa säädettyä mahdollisuutta, niiden on ilmoitettava tästä lainsäädännössään.

*II LUKU****Vahinkovakuutusta koskevat säännökset*****1 j a k s o****Yleiset säännökset***187 artikla***Vakuutusehdot**

Yleiset ja erityiset vakuutusehdot eivät saa sisältää ehtoja, joiden tarkoituksena on yksittäistapauksessa ottaa huomioon katettavan riskin erityisolosuhteet.

*188 artikla***Monopoliin poistaminen**

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tiettyjen vakuutusluokkien liiketoiminnan aloittamista koskevat monopolit, jotka on myönnetty niiden alueille sijoittuneille, 8 artiklassa tarkoitetuille elimille, poistetaan.

*189 artikla***Osallistuminen kansallisiin takuujärjestelyihin**

Vastaanottavat jäsenvaltiot voivat vaatia vahinkovakuutusyrityksiä liittymään ja osallistumaan samoin edellytyksin kuin niiden alueella toimiluvan saaneet vahinkovakuutusyritykset mihin tahansa järjestelyyn, jonka tarkoituksena on taata korvausten maksaminen vakuutetuille ja vahingon kärsineille kolmansille osapuolille.

▼B

2 j a k s o

Yhteisön rinnakkaisvakuutus*190 artikla***Yhteisön rinnakkaisvakuutustoiminta**

1. Tätä jaksoa sovelletaan 2 artiklassa tarkoitettuun yhteisön rinnakkaisvakuutustoimintaan, joka on liitteessä I olevan A osan luokkiin 3–16 luokitelluista riskeistä yhteen tai useampaan liittyvää rinnakkaisvakuutustoimintaa ja täyttää seuraavat edellytykset:

- a) riski on suuri riski;
- b) riski katetaan yhdellä sopimuksella kokonaisvakuutusmaksuna samalle ajanjaksolle, ja siitä huolehtii kaksi vakuutusyritystä tai useampi vakuutusyritys rinnakkaisvakuuttajina kukin omasta puolestaan; yhden näistä on oltava johtava vakuutusyritys;
- c) riski sijaitsee yhteisössä;
- d) riskin kattamiseksi johtavaa vakuutusyritystä kohdellaan kuin se olisi koko riskin kattava vakuutusyritys;
- e) vähintään yksi rinnakkaisvakuuttajista osallistuu sopimukseen muussa kuin johtavan vakuutusyrityksen jäsenvaltiossa sijaitsevan kotipaikan tai sivukonttorin kautta;
- f) johtavalla vakuutusyrityksellä on täysin johtajan osa rinnakkaisvakuutuskäytännössä ja se määrää erityisesti vakuutuksen ehdot ja maksut.

2. Edellä olevia 147–152 artiklaa sovelletaan ainoastaan johtavaan vakuutusyritykseen.

3. Rinnakkaisvakuutustoiminta, joka ei täytä 1 kohdassa säädettyjä edellytyksiä, jää tämän jakson säännöksiä lukuun ottamatta edelleen tämän direktiivin säännösten alaiseksi.

*191 artikla***Osallistuminen yhteisön rinnakkaisvakuutustoimintaan**

Vakuutusyritysten oikeuteen osallistua yhteisön rinnakkaisvakuutustoimintaan ei saa soveltaa muita kuin tämän jakson säännöksiä.

*192 artikla***Vakuutustekninen vastuuelka**

Eri rinnakkaisvakuutuksenantajien on määriteltävä vakuutusteknisten vastuuelkojen määrä kotijäsenvaltionsa säännösten mukaan tai, jos sellaisia säännöksiä ei ole, kyseisessä valtiossa noudatetun käytännön mukaan.

Vakuutusteknisen vastuuelan on kuitenkin oltava vähintään yhtä suuri kuin johtavan vakuutuksenantajan kotijäsenvaltionsa säännösten mukaan vahvistama vakuutustekninen vastuuelka.

▼ B*193 artikla***Tilastotiedot**

Kotijäsenvaltioiden on huolehdittava, että rinnakkaisvakuutuksenantajat laativat tilastoja, joista käy ilmi sen yhteisön rinnakkaisvakuutustoiminnan laajuus, johon ne osallistuvat, sekä jäsenvaltiot, joita kyseinen toiminta koskee.

*194 artikla***Rinnakkaisvakuutus sopimusten kohtelu likvidaatiomenettelyssä**

Siinä tapauksessa, että vakuutusyritys likvidoidaan, on yhteisön rinnakkaisvakuutus sopimuksiin osallistumisesta johtuvat velat suoritettava samalla tavoin kuin kyseisen yrityksen muiden vakuutus sopimusten perusteella syntyneet velat erottelematta niitä vakuutettujen ja edunsaajien kansallisuuden mukaan.

*195 artikla***Valvontaviranomaisten välinen tiedonvaihto**

Tämän jakson täytäntöönpanemiseksi jäsenvaltioiden valvontaviranomaisten on I osaston IV luvun 5 jaksossa tarkoitettua yhteistyötä tehdessään luovutettava toisilleen kaikki tarvittavat tiedot.

*196 artikla***Täytäntöönpanoa koskeva yhteistyö**

Komissio ja jäsenvaltioiden valvontaviranomaiset toimivat tiiviissä yhteistyössä tutkiakseen tämän jakson soveltamiseen mahdollisesti liittyviä vaikeuksia.

Tähän yhteistyöhön liittyen kyseisten viranomaisten on erityisesti tutkittava jokaista sellaista käytäntöä, joka saattaisi merkitä joko sitä, että johtava vakuutusyritys ei ota johtajan osaa rinnakkaisvakuutus käytännössä, tai sitä, että riskit eivät selvästi vaadi kahden tai useamman vakuutuksenantajan osallistumista niiden kattamiseen.

3 j a k s o**A v u n a n t o***197 artikla***Matkailijoille annetun avun kaltainen toiminta**

Jäsenvaltiot voivat saattaa tämän direktiivin mukaiset järjestelyt koskemaan avun antamista muissakin kuin 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa olosuhteissa vaikeuksiin joutuneille henkilöille.

Jos jäsenvaltio käyttää tätä mahdollisuutta, sen on rinnastettava tällainen toiminta liitteessä I olevan A osan luokkaan 18 kuuluvaan toimintaan.

Toinen kohta ei saa millään tavoin vaikuttaa liitteen I mukaisiin luokitusmahdollisuuksiin sellaisen toiminnan osalta, joka selvästikin kuuluu muuhun luokkaan.

▼B

4 jaks o

Oikeusturvavakuutus*198 artikla***Tämän jakson soveltamisala**

1. Tätä jaksoa sovelletaan liitteessä I olevan A osan luokassa 17 tarkoitettuun oikeusturvavakuutukseen, jolla vakuutusyrittäjä sitoutuu vakuutusmaksun suorittamista vastaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut ja tarjoamaan muita vakuutussuojaa suoraan liittyviä palveluja, ottaen erityisesti huomioon seuraavat:

- a) korvauksen turvaaminen vakuutetun henkilön kärsimästä tappiosta, vahingosta tai vammasta sovinnolla ilman oikeudenkäyntiä taikka siviili- tai rikosoikeudenkäynnin avulla;
- b) vakuutetun henkilön puolustaminen tai edustaminen siviili-, rikos- ja hallinto-oikeudenkäynneissä tai muissa oikeudenkäynneissä tai minkä hyvänsä kyseistä henkilöä vastaan esitetyn vaateen yhteydessä.

2. Tätä jaksoa ei sovelleta mihinkään seuraavista:

- a) oikeusturvavakuutukset, jos tällainen vakuutus koskee merialusten käytöstä johtuvia tai niiden käyttöön liittyviä riitoja tai riskejä;
- b) sellaisen vakuutusyrittäjän harjoittamaan liiketoimintaan, joka myöntää vastuuvakuutuksia vakuutetun henkilön puolustamiseksi tai edustamiseksi kaikessa oikeudenkäynti- ja hallintomenettelyssä, jos tuota toimintaa harjoitetaan samanaikaisesti kyseisen vakuutusyrittäjän omaksi eduksi tällaisen vakuutuksen perusteella;
- c) jos jäsenvaltio niin päättää, avustamistoimintaa harjoittavan vakuutusmaksunantajan oikeusturvavakuutustoiminta, joka täyttää seuraavat edellytykset:
  - i) toimintaa harjoitetaan muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, jossa vakuutetun henkilön tavanomainen asuinpaikka sijaitsee;
  - ii) toiminta muodostaa osan sopimusta, joka kattaa yksinomaan sellaisille henkilöille annetun avun, jotka joutuvat vaikeuksiin ollessaan matkalla, poissa kotoaan tai poissa tavanomaisesta asuinpaikastaan.

Ensimmäisen alakohdan c alakohdan soveltamiseksi sopimuksessa on ilmoitettava selvästi, että turva rajoittuu kyseisessä alakohdassa tarkoitettuihin oloihin ja liittyy annettavaan apuun.

*199 artikla***Erilliset sopimukset**

Oikeusturvavakuutuksen on sisällyttävä eri sopimukseen kuin muut vakuutusluokat tai sitä on käsiteltävä yksittäisen vakuutuskirjan erillisessä osassa, jossa määritellään oikeusturvavakuutuksen laatu ja, jos jäsenvaltio niin vaatii, kyseisen vakuutusmaksun määrä.

200 artikla

Korvausvaatimusten hoito

1. Kotijäsenvaltion on varmistettava, että vakuutusyritykset noudattavat jäsenvaltion valitseman mallin mukaisesti tai oman valintansa mukaisesti, jos jäsenvaltio siihen suostuu, vähintään yhtä 2, 3 ja 4 kohdassa säädetyistä menettelyistä korvausvaatimusten hoitamiseksi.

Kaikissa ratkaisuissa on niiden henkilöiden etua, joilla on oikeusturvavakuutus, pidettävä yhtäläisesti turvattuna tämän jakson mukaisesti.

2. Vakuutusyrityksen on varmistuttava siitä, ettei kukaan sen henkilökunnan jäsenistä, jolle kuuluu oikeudenkäyntikulujen korvausvaatimusten hoito tai siihen liittyvä oikeudellinen neuvonta, harjoita samanaikaisesti vastaavaa toimintaa toisessa yrityksessä, jolla on taloudellisia, kaupallisia tai hallinnollisia yhteyksiä ensimmäisen vakuutusyrityksen kanssa ja jolla on yksi tai useampi liitteessä I määritelty muu vakuutusluokka.

Yhdistelmäyrityksen on varmistuttava siitä, ettei kukaan sen henkilökunnan jäsenistä, jolle kuuluu oikeudenkäyntikulujen korvausvaatimusten hoito tai siihen liittyvä oikeudellinen neuvonta, harjoita samanaikaisesti vastaavaa toimintaa toiseen yrityksen harjoittamaan vakuutusluokkaan liittyen.

3. Vakuutusyrityksen on annettava oikeusturvavakuutukseen liittyvien korvausvaatimusten hoito yritykselle, joka on erillinen oikeushenkilö. Kyseinen yritys on mainittava erillisessä sopimuksessa tai 199 artiklassa tarkoitettua erillisessä osassa.

Jos yrityksellä, joka on erillinen oikeushenkilö, on yhteyksiä sellaiseen yritykseen vakuutusyritykseen, joka harjoittaa yhtä tai useampaa liitteessä I olevassa A osassa tarkoitettua vakuutusluokkaa, ne yrityksen, joka on erillinen oikeushenkilö, henkilökunnan jäsenet, jotka hoitavat korvausvaatimusten käsittelyä tai siihen liittyvää oikeudellista neuvontaa, eivät saa samanaikaisesti harjoittaa samaa tai samanlaista toimintaa toisessa vakuutusyrityksessä. Jäsenvaltiot voivat asettaa samat vaatimukset yrityksen hallinto-, johto- tai valvontaelinten jäsenille.

4. Sopimuksessa on määrättävä, että vakuutetut henkilöt voivat antaa valtuutuksen valitsemalleen asianajajalle tai, kansallisen lainsäädännön niin salliessa, kenelle tahansa asianmukaisesti pätevälle henkilölle siitä hetkestä lähtien, kun näillä vakuutetuilla henkilöillä on kyseisen sopimuksen mukaan korvausvaatimus.

201 artikla

Vapaus valita asianajaja

1. Kaikissa oikeusturvavakuutusta koskevissa sopimuksissa on nimenomaan ilmoitettava, että:

- a) jos turvaututaan asianajajaan tai johonkin muuhun kansallisen lainsäädännön mukaan asianmukaisesti pätevään henkilöön vakuutetun henkilön etujen puolustamiseksi, edustamiseksi tai hoitamiseksi missä tahansa oikeudenkäynti- ja hallintomenettelyssä, vakuutetulla henkilöllä on vapaus valita sellainen asianajaja tai muu henkilö;

▼ B

b) vakuutetuilla henkilöillä on vapaus valita asianajaja tai halutessaan, jos se sallitaan kansallisessa lainsäädännössä, joku muu asianmukaisesti pätevä henkilö hoitamaan etujaan eturistiriitojen syntyessä.

2. Tässä jaksossa ”asianajajalla” tarkoitetaan ketä tahansa henkilöä, jolla on oikeus harjoittaa ammattitoimintaa jollakin nimikkeistä, jotka on vahvistettu asianajajien palvelujen tarjoamisen vapauden tehokkaan käyttämisen helpottamisesta 22 päivänä maaliskuuta 1977 annetussa neuvoston direktiivissä 77/249/ETY ⁽¹⁾.

*202 artikla***Poikkeaminen vapaudesta valita asianajaja**

1. Jäsenvaltiot voivat säätää poikkeuksen 201 artiklan 1 kohdan soveltamisesta oikeusturvavakuutukseen, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) vakuutus rajoittuu tapauksiin, jotka aiheutuvat maantieajoneuvojen käytöstä kyseisen jäsenvaltion alueella;
- b) vakuutus liittyy sopimukseen avun antamisesta maantieajoneuvoa kohdanneen vahingon tai konevian sattuessa;
- c) oikeusturvavakuutuksen myöntänyt vakuutusyrittäjä ja avustamistoinnin vakuutusenantaja eivät harjoita mitään vastuuvakuutuksen luokkaa;
- d) toimenpiteet toteutetaan siten, että oikeudellinen neuvonta ja riidan kummankin osapuolen edustaminen on täysin itsenäisten asianajajien tehtävänä, silloin kun sama vakuutusyrittäjä on myöntänyt näille osapuolille oikeusturvavakuutuksen.

2. Jäsenvaltion 1 kohdan mukaisesti myöntämä poikkeus ei vaikuta 200 artiklan soveltamiseen.

*203 artikla***Välimiesmenettely**

Jäsenvaltioiden on säädettävä välimiesmenettelystä tai muusta vastaavasta puolueettomuuden takeet tarjoavasta menettelystä oikeusturvavakuutuksen myöntäneen vakuutusyrittäjän ja vakuutusenantajan välisten mahdollisten riitojen ratkaisemiseksi, sanotun kuitenkin rajoittamatta kansallisten säännösten mukaista oikeutta saattaa asia tuomioistuimen käsiteltäväksi.

Vakuutus sopimuksessa on vahvistettava vakuutetun henkilön oikeus turvautua tällaisiin menettelyihin.

⁽¹⁾ EYVL L 78, 26.3.1977, s. 17.

204 artikla

Eturistiriitä

Jos syntyy eturistiriitoja tai riidan sovittelusta on erimielisyyttä, oikeusturvavakuutuksen vakuutuksenantajan tai tarvittaessa korvausvaatimuk-
sia selvittävän yrityksen on ilmoitettava vakuutetulle henkilölle 201 ar-
tiklan 1 kohdassa tarkoitetusta oikeudesta ja mahdollisuudesta turvautua
203 artiklassa mainittuun menettelyyn.

205 artikla

Oikeusturvavakuutukseen liittyvän erikoistumisvaatimuksen poistaminen

Jäsenvaltioiden on poistettava kaikki säännökset, joilla kielletään vakuu-
tusyrittystä harjoittamasta alueellaan oikeusturvavakuutustoimintaa ja
muihin vakuutusluokkiin liittyvää toimintaa samanaikaisesti.

5 j a k s o

S a i r a u s v a k u u t u s

206 artikla

Sairausvakuutus vaihtoehtona sosiaaliturvalle

1. Jäsenvaltiot, joissa liitteessä I olevassa A osassa luokkaan 2 kuu-
luvia riskejä kattavat sopimukset voivat korvata osittain tai kokonaan
lakisääteisen sosiaaliturvajärjestelmään sisältyvän sairausvakuutuksen,
voivat vaatia, että:

- a) sopimusten on oltava niiden erityisten säännösten mukaisia, joita
kyseinen jäsenvaltio on antanut yleisen edun suojaamiseksi tässä
vakuutusluokassa;
- b) kyseisen vakuutuksen yleiset ja erityiset ehdot on annettava tiedoksi
kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille ennen niiden
käyttöönottamista.

2. Jäsenvaltiot voivat vaatia, että 1 kohdassa tarkoitettu sairausvakuu-
tustapa on samanlainen kuin henkivakuutuksen osalta, jolloin kaikkien
seuraavien edellytysten on täyttyvä:

- a) maksetut vakuutusmaksut lasketaan siinä jäsenvaltiossa, jossa riski
sijaitsee, käytettävien sairastavuustaulukoiden ja muiden asian kan-
nalta merkityksellisten tilastojen perusteella vakuutusmatemaattisten
menetelmien mukaisesti;
- b) muodostetaan ikääntymisen mukaan määräytyvä varaus;
- c) vakuutuksenantaja voi irtisanoa sopimuksen vain tietyssä määräajaj-
sa, jonka se jäsenvaltio vahvistaa, jossa riski sijaitsee;
- d) sopimuksessa määrätään, että vakuutusmaksuja voidaan korottaa tai
korvaussuorituksia pienentää myös voimassa olevien sopimusten
osalta;
- e) sopimuksessa määrätään, että vakuutuksenottajat voivat vaihtaa ole-
massa olevan sopimuksensa 1 kohdan mukaiseksi uudeksi sopimuk-
seksi, jonka tarjoaa sama vakuutusyrittäjä tai sama sivukonttori ja
jossa otetaan huomioon heidän saavuttamansa oikeudet.

▼B

Ensimmäisen alakohdan e alakohdassa tarkoitettussa tapauksessa on kiinnitettävä huomiota ikääntymisen mukaan määräytyvään varaukseen, ja uusi lääkärintarkastus voidaan vaatia vain, jos vakuutusturvaa lisätään.

Vastaavassa tapauksessa asianomaisen jäsenvaltion valvontaviranomaisen on julkaistava ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitetut sairastavuustaulukot ja muut asian kannalta merkitykselliset tilastot sekä toimitettava ne kotijäsenvaltion valvontaviranomaisille.

Vakuutusmaksujen on oltava kohtuullisten vakuutusmatemaattisten oletusten mukaisesti riittävät, jotta vakuutusyritykset voivat täyttää kaikki velvoitteensa ottaen huomioon niiden taloudellisen tilanteen kaikki tekijät. Kotijäsenvaltion on vaadittava, että vakuutusmaksujen laskemisen tekniset perusteet ilmoitetaan sen valvontaviranomaisille ennen hyödykkeen kaupan pitämistä.

Kolmatta ja neljättä alakohtaa on sovellettava myös muutettaessa voimassa olevia sopimuksia.

6 j a k s o

Työtapaturmavakuutus*207 artikla***Lakisääteinen työtapaturmavakuutus**

Jäsenvaltiot voivat vaatia, että vakuutusyritys, joka tarjoaa niiden alueella omalla vastuullaan pakollista työtapaturmavakuutusta, noudattaa niiden kansallisessa lainsäädännössä säädettyjä tätä vakuutusta koskevia erityismääräyksiä, lukuun ottamatta talouden vakauden valvontaa koskevia määräyksiä, jotka ovat yksinomaan kotijäsenvaltion toimivaltaan kuuluvia.

*III LUKU****Henkivakuutusta koskevat säännökset****208 artikla***Pakollisen jälleenvakuuttamisen edellyttämiskielto**

Jäsenvaltiot eivät saa vaatia henkivakuutusyrityksiä jälleenvakuuttamaan osaa 2 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua vakuutustoiminnastaan kansallisessa lainsäädännössä nimetyssä yhteisössä tai nimetyissä yhteisöissä.

*209 artikla***Uutta toimintaa koskevat vakuutusmaksut**

Uutta toimintaa koskevien vakuutusmaksujen on oltava nykyisten järkevien vakuutusmatemaattisten oletusten mukaisesti riittävät, jotta henkivakuutusyritykset voivat täyttää kaikki sitoumuksensa ja erityisesti muodostaa riittävän vakuutusteknisen vastuuvelan.

▼B

Tätä varten voidaan ottaa huomioon kaikki henkivakuutusyrityksen taloudellista tilaa koskevat näkökohdat kuitenkin siten, että muiden varojen kuin vakuutusmaksujen ja niille saadun tuoton osuus ei saa olla järjestelmällistä ja pysyvää siten, että se saattaisi pitkällä aikavälillä vaarantaa kyseisen yrityksen vakavaraisuuden.

*IV LUKU***Jälleenvakuutusta koskevat säännöt***210 artikla***Rajoitettu jälleenvakuutus**

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset, jotka tekevät rajoitettua jälleenvakuutusta koskevia sopimuksia tai harjoittavat rajoitettua jälleenvakuutusta koskevaa toimintaa, kykenevät tunnistamaan, mittaamaan, seuraamaan, hallitsemaan ja valvomaan näistä sopimuksista tai tällaisesta toiminnasta aiheutuvia riskejä sekä raportoimaan niistä.

▼M5

2. Komissio voi hyväksyä 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään rajoitettua jälleenvakuutusta (finite reinsurance) koskevasta toiminnasta aiheutuvien riskien seuraamista, hallitsemista ja valvontaa koskevat tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetut säännökset.

▼B

3. Edellä olevan 1 ja 2 kohdan soveltamiseksi ”rajoitetulla jälleenvakuutuksella” tarkoitetaan jälleenvakuutusta, jossa nimenomainen enimmäishäviö, joka ilmaistaan siirrettynä taloudellisena enimmäisriskinä ja joka perustuu sekä huomattavaan vakuutusriskiin että riskien siirron ajoitukseen, ylittää sopimuksen kestoaikana maksettavat vakuutusmaksut rajoitetulla mutta huomattavalla summalla ja johon lisäksi liittyy vähintään yksi seuraavista ominaisuuksista:

- a) erityinen ja olennainen korvaus rahan aika-arvosta;
- b) sopimusehdot, joiden tarkoituksena on tasoittaa osapuolten sopimuksesta sen kuluessa saaman taloudellisen tuloksen välistä eroa aiotun riskien siirron toteuttamiseksi.

*211 artikla***Erillisyhtiö**

1. Jäsenvaltioiden on sallittava erillisyhtiön perustaminen alueelleen, jos siihen on saatu valvontaviranomaisen ennakkohyväksyntä.

▼M5

2. Komissio hyväksyy 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään tarkemmin seuraavat perusteet valvontaviranomaisten hyväksyntää varten:

- a) luvan soveltamisala;
- b) kaikkiin sopimuksiin sisällytettävät pakolliset ehdot;
- c) 42 artiklassa tarkoitetut erillisyhtiötä johtavien henkilöiden sopivuutta ja luotettavuutta koskevat vaatimukset;
- d) osakkaiden tai jäsenten, joilla on määräämistusyhteyksiä erillisyhtiöissä, sopivuutta ja luotettavuutta koskevat vaatimukset;

▼ **M5**

- e) asianmukaiset hallinto- ja kirjanpitoimenettelyt, riittävät sisäiset valvontamekanismit ja riskienhallintaa koskevat vaatimukset;
- f) tilinpäätöstietoja, toiminnan vakautta koskevia tietoja ja tilastotietoja koskevat vaatimukset;
- g) vakavaraisuutta koskevat vaatimukset.

2 a. Jotta voidaan varmistaa 211 artiklan 1 ja 2 kohdan yhdenmukainen soveltaminen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen laatii luonnoksia teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi menettelyistä, joita sovelletaan hyväksyttäessä erillisyhtiöiden perustaminen, ja muodoista ja malleistä, joita on käytettävä 2 kohdan f alakohtaa sovellettaessa.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä lokakuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1094/2010 15 artiklan mukaisesti.

2 b. Jotta voidaan varmistaa 211 artiklan 1 ja 2 kohdan yhdenmukainen soveltaminen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi laatia luonnoksia teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi menettelyistä, joita sovelletaan valvontaviranomaisten välisessä yhteistyössä ja tietojenvaihdossa, jos erillisyhtiö, joka ottaa vastuulleen vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen riskin, on sijoittautunut muuhun jäsenvaltioon kuin siihen, jossa vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys on saanut toimiluvan.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1094/2010 15 artiklan mukaisesti.

3. Ennen 31 päivää joulukuuta 2015 toimiluvan saaneisiin erillisyhtiöihin on sovellettava sen jäsenvaltion lainsäädäntöä, joka on myöntänyt erillisyhtiölle toimiluvan. Tällaisen erillisyhtiön kyseisen päivämäärän jälkeen aloittamaan uuteen toimintaan sovelletaan 1, 2 ja 2 a kohdan säännöksiä.

▼ **B**

III OSASTO

SAMAAN RYHMÄÄN KUULUVIEN VAKUUTUS- JA JÄLLEENVAKUUTUSYRITYSTEN VALVONTA

I LUKU

Ryhmävalvonta: määritelmät, soveltamistapaukset, soveltamisala ja soveltamistasot

1 j a k s o

M ä ä r i t e l m ä t

212 artikla

Määritelmät

1. Tässä osastossa tarkoitetaan:

- a) ”osakasyrityksellä” yritystä, joka on joko emoyritys tai muu yritys, jolla on omistusyhteys toiseen yritykseen, tai yritystä, joka on sidoksissa toiseen yritykseen direktiivin 83/349/ETY 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitettun suhteen kautta;

▼ B

- b) ”sidosyrityksellä” joko tytäryritystä tai muuta yritystä, johon toisella yrityksellä on omistusyhteys, tai yritystä, joka on sidoksissa toiseen yritykseen direktiivin 83/349/ETY 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun suhteen kautta;
- c) ”ryhmällä” yritysryhmää, joka
- i) muodostuu osakasyrityksestä, sen tytäryrityksistä ja yrityksistä, joihin osakasyrityksellä tai sen tytäryrityksillä on omistusyhteys, sekä yrityksistä, joita ovat sidoksissa toisiinsa direktiivin 83/349/ETY 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun suhteen kautta; tai
  - ii) perustuu kyseisten yritysten sopimuksella tai muulla tavalla luotuihin vahvoihin ja kestäviin taloudellisiin suhteisiin ja johon voi kuulua keskinäisiä yhtiöitä tai yhdistyksiä tai niitä vastaavia yhteisöjä, edellyttäen, että:
    - jollakin kyseisistä yrityksistä on keskitetyn koordinoinnin kautta tosiasiallinen määräävä vaikutus muiden ryhmään kuuluvien yritysten päätöksiin, myös taloudellisiin päätöksiin, ja
    - tällaisten taloudellisten suhteiden luomiseen tai purkamiseen vaaditaan ryhmävalvojan ennakkohyväksyntä,

kun keskitetystä koordinoinnista vastaava yritys katsotaan emoyritykseksi ja muut yritykset tytäryrityksiksi;
- d) ”ryhmävalvojalla” 247 artiklan mukaista ryhmävalvonnasta vastaavaa valvontaviranomaista;

▼ M5

- e) ”valvontaviranomaisten kollegiolla” pysyvää mutta joustavaa rakennetta yhteistyötä, koordinointia ja ryhmävalvontaa koskevan päätöksenteon helpottamista varten;

▼ M1

- f) ”vakuutushallintayhtiöllä” emoyritystä, joka ei ole rahoitusalan sekaholdingyhtiö ja jonka pääasiallisena toimintana on hankkia ja pitää hallussaan osuuksia tytäryrityksistä, jotka ovat yksinomaan tai pääasiallisesti vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksiä tai kolmannen maan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksiä, jos vähintään yksi sellaisista tytäryrityksistä on vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys;

▼ M1

- g) ”sekavakuutushallintayhtiöllä” emoyritystä, joka ei ole vakuutusyrittäjä, kolmannen maan vakuutusyrittäjä, jälleenvakuutusyrittäjä, kolmannen maan jälleenvakuutusyrittäjä, vakuutushallintayhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö ja jonka tytäryrityksistä vähintään yksi on vakuutus- tai jälleenvakuutusyrittäjä;
- h) ”rahoitusalan sekaholdingyhtiöllä” direktiivin 2002/87/EY 2 artiklan 15 kohdassa määriteltyä rahoitusalan sekaholdingyhtiötä.

▼ B

2. Tätä osastoa sovellettaessa valvontaviranomaisten on lisäksi pidettävä emoyrityksenä sellaista yritystä, jolla on kyseisten viranomaisten näkemyksen mukaan tosiasiallinen määrävä vaikutus toisessa yrityksessä.

Lisäksi valvontaviranomaisten on pidettävä tytäryrityksenä sellaista yritystä, jossa emoyrityksellä on kyseisten viranomaisten näkemyksen mukaan tosiasiallinen määrävä vaikutus.

Valvontaviranomaisten on myös pidettävä omistusyhteytenä välitöntä tai välillistä omistusta sellaisen yrityksen äänivallasta tai pääomasta, jossa valvontaviranomaisten näkemyksen mukaan tosiasiaa käytetään määrävä valtaa.

2 j a k s o

S o v e l t a m i s t a p a u k e t j a - a l a*213 artikla***Tapaukset, joihin ryhmävalvontaa sovelletaan**

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että samaan ryhmään kuuluvia vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiä valvotaan ryhmätasolla tämän osaston mukaisesti.

Tämän direktiivin säännöksiä, joissa vahvistetaan yksittäisten vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten valvontaa koskevat säännöt, sovelletaan edelleen kyseisiin yrityksiin, jollei tässä osastossa toisin säädetä.

▼ M1

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ryhmävalvontaa sovelletaan seuraaviin:

- a) vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykset, jotka 218–258 artiklan mukaisesti ovat osakasyrityksenä vähintään yhdessä vakuutusyrityksessä, jälleenvakuutusyrityksessä, kolmannen maan vakuutusyrityksessä tai kolmannen maan jälleenvakuutusyrityksessä;
- b) vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykset, joiden emoyrittäjä 218–258 artiklan mukaisesti on vakuutushallintayhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö, jonka pääkonttori on unionissa;
- c) vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykset, joiden emoyrittäjä 260–263 artiklan mukaisesti on vakuutushallintayhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö, jonka kotipaikka on kolmannessa maassa, tai kolmannen maan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrittäjä;

▼ **M1**

d) vakuutus- tai jälleenvakuutusyrietykset, joiden emoyritys 265 artiklan mukaisesti on sekavakuutushallintayhtiö.

3. Edellä 2 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa, joissa osakasyrityksenä oleva vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys taikka vakuutushallintayhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö, jonka kotipaikka on unionissa, on joko säännellyn yrityksen sidosyritys tai on itse säännelty yritys tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö, johon sovelletaan direktiivin 2002/87/EY 5 artiklan 2 kohdan mukaista lisävalvontaa, ryhmävalvoja voi, kuultuaan muita kyseisiä valvontaviranomaisia, päättää olla suorittamatta kyseisen osakasyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen taikka vakuutushallintayhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön tasolla tämän direktiivin 244 artiklassa tarkoitettua riskikeskittymän valvontaa, tämän direktiivin 245 artiklassa tarkoitettua ryhmänsisäisten liiketoimien valvontaa tai molempia.

4. Jos rahoitusalan sekaholdingyhtiöön sovelletaan vastaavia säännöksiä sekä tämän direktiivin että direktiivin 2002/87/EY mukaisesti erityisesti riskiperusteisen valvonnan osalta, ryhmävalvoja voi muita asianomaisia valvontaviranomaisia kuultuaan päättää soveltaa kyseiseen rahoitusalan sekaholdingyhtiöön ainoastaan direktiivin 2002/87/EY asiaa koskevaa säännöstä.

5. Jos rahoitusalan sekaholdingyhtiöön sovelletaan vastaavia säännöksiä sekä tämän direktiivin että direktiivin 2006/48/EY mukaisesti erityisesti riskiperusteisen valvonnan osalta, ryhmävalvoja voi yhteisestä sopimuksesta pankki- ja sijoituspalvelualan konsolidointiryhmän valvojan kanssa päättää soveltaa ainoastaan sen direktiivin säännöksiä, jotka liittyvät direktiivin 2002/87/EY 3 artiklan 2 kohdan mukaisesti määritettyyn tärkeimpään sektoriin.

6. Ryhmävalvojan on ilmoitettava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1093/2010 ⁽¹⁾ perustetulle Euroopan valvontaviranomaiselle (Euroopan pankkiviranomaiselle), jäljempänä 'pankkiviranomainen', ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1094/2010 ⁽²⁾ perustetulle Euroopan valvontaviranomaiselle (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle), jäljempänä 'vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen', 4 ja 5 kohdan nojalla tehdyistä päätöksistä. Pankkiviranomaisen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen ja asetuksella (EU) N:o 1095/2010 ⁽³⁾ perustetun Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen), jäljempänä 'arvopaperimarkkinaviranomainen', on kehitettävä Euroopan valvontaviranomaisten yhteiskomiteassa, jäljempänä 'yhteiskomitea', suuntaviivoja valvontakäytäntöjen lähentämiseksi ja näiden suuntaviivojen hyväksymisestä teknisten sääntelystandardien luonnoksia, jotka ne antavat komissiolle kolmen vuoden kuluessa mainittujen suuntaviivojen hyväksymisestä.

⁽¹⁾ EUVL L 331, 15.12.2010, s. 12.

⁽²⁾ EUVL L 331, 15.12.2010, s. 48.

⁽³⁾ EUVL L 331, 15.12.2010, s. 84.

▼ M1

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010, asetuksen (EU) N:o 1094/2010 ja asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

▼ B*214 artikla***Ryhmävalvonnan soveltamisala****▼ M1**

1. Ryhmävalvonnan harjoittaminen 213 artiklan mukaisesti ei merkitse sitä, että valvontaviranomaisten olisi valvottava kolmannen maan vakuutusyritystä, kolmannen maan jälleenvakuutusyritystä, vakuutushallintayhtiötä, rahoitusalan sekaholdingyhtiötä tai sekavakuutushallintayhtiötä yksittäisenä yrityksenä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 257 artiklan soveltamista vakuutushallintayhtiöihin tai rahoitusalan sekaholdingyhtiöihin.

▼ B

2. Ryhmävalvoja voi tapauskohtaisesti päättää olla sisällyttämättä yritystä 213 artiklassa tarkoitetun ryhmävalvonnan piiriin, jos:

- a) yritys sijaitsee kolmannessa maassa, jossa on oikeudellisia esteitä tarpeellisten tietojen siirtämiselle, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 229 artiklan säännösten soveltamista;
- b) yrityksellä, joka olisi sisällytettävä valvonnan piiriin, on ryhmävalvonnan tavoitteiden kannalta ainoastaan vähäinen merkitys; tai
- c) yrityksen sisällyttäminen valvonnan piiriin olisi ryhmävalvonnan tavoitteiden kannalta epäasianmukaista tai harhaanjohtavaa.

Jos valvonnan ulkopuolelle voidaan kuitenkin jättää useita saman ryhmän yksittäisiä yrityksiä ensimmäisen alakohdan b alakohdan nojalla, kyseiset yritykset on silti sisällytettävä valvonnan piiriin, paitsi jos niiden yhteinen merkitys on vähäinen.

Jos ryhmävalvoja katsoo, ettei vakuutus- tai jälleenvakuutusyritystä pidä sisällyttää ryhmävalvontaan ensimmäisen alakohdan b tai c alakohdan nojalla, sen on kuultava muita asianomaisia valvontaviranomaisia ennen päätöksen tekemistä.

Jos ryhmävalvoja jättää jonkin vakuutus- tai jälleenvakuutusyrittäjän valvonnan ulkopuolelle ensimmäisen alakohdan b tai c alakohdan nojalla, sen jäsenvaltion valvontaviranomaiset, jossa kyseinen yritys sijaitsee, voivat pyytää ryhmän johdossa olevalta yritykseltä tietoja, joista saattaa olla apua kyseisen vakuutus- tai jälleenvakuutusyrittäjän valvonnassa.

▼B

3 jakso

Soveltoamistasot*215 artikla***Yhteisön tason perimmäinen emoyritys****▼M1**

1. Jos 213 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettu osakasyrityksenä oleva vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys taikka vakuutushallintayhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö on itse toisen sellaisen vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen taikka vakuutushallintayhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön tytäryritys, jonka kotipaikka on unionissa, 218–258 artiklaa sovelletaan ainoastaan sen perimmäisen emoyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen, vakuutushallintayhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön tasolla, jonka kotipaikka on unionissa.

2. Jos 1 kohdassa tarkoitettu perimmäisenä emoyrityksenä oleva vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys taikka vakuutushallintayhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö, jonka kotipaikka on unionissa, on sellaisen yrityksen tytäryritys, johon sovelletaan direktiivin 2002/87/EY 5 artiklan 2 kohdan mukaista lisävalvontaa, ryhmävalvoja voi, kuultuaan muita asianomaisia valvontaviranomaisia, päättää olla suorittamatta kyseisen perimmäisen emoyrityksen tai -yhtiön tasolla 244 artiklassa tarkoitettua riskikeskittymän valvontaa, 245 artiklassa tarkoitettua ryhmänsisäisten liiketoimien valvontaa tai molempia.

▼B*216 artikla***Kansallisen tason perimmäinen emoyritys****▼M1**

1. Jos 213 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettulla osakasyrityksenä olevalla vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksellä taikka vakuutushallintayhtiöllä tai rahoitusalan sekaholdingyhtiöllä, jonka kotipaikka on unionissa, ei ole kotipaikkaa samassa jäsenvaltiossa kuin 215 artiklassa tarkoitettulla yhteisön tason perimmäisellä emoyrityksellä, jäsenvaltiot voivat sallia, että niiden valvontaviranomaiset päättävät, kuultuaan ryhmävalvojaa ja kyseistä unionin tason perimmäistä emoyritystä, ottaa ryhmävalvonnan kohteeksi kansallisen tason perimmäisenä emoyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen, vakuutushallintayhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön.

▼M5

Tällöin valvontaviranomaisen on perusteltava päätöksensä sekä ryhmävalvojalle että unionin tason perimmäiselle emoyritykselle. Ryhmävalvojan on ilmoitettava tästä valvontaviranomaisten kollegiolla 248 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti.

Jollei tämän artiklan 2–6 kohdasta muuta johdu, 218–258 artiklaa sovelletaan soveltuvin osin.

▼ B

2. Valvontaviranomainen voi rajoittaa kansallisen tason perimmäisen emoyrityksen ryhmävalvonnan II luvun yhteen tai useampaan jaksoon.

3. Jos valvontaviranomainen päättää soveltaa kansallisen tason perimmäiseen emoyritykseen II luvun 1 jaksoa, kyseisen jäsenvaltion valvontaviranomaisen on tunnustettava sitovaksi se menetelmän valinta, jonka ryhmävalvoja on tehnyt 220 artiklan mukaisesti 215 artiklassa tarkoitetun yhteisön tason perimmäisen emoyrityksen osalta, ja sovellettava sitä.

4. Jos valvontaviranomainen päättää soveltaa kansallisen tason perimmäiseen emoyritykseen II luvun 1 jaksoa ja jos 215 artiklassa tarkoitettu yhteisön tason perimmäinen emoyritys on saanut 231 artiklan tai 233 artiklan 5 kohdan nojalla luvan laskea ryhmää koskevan vakavaraisuuspääomavaatimuksen ja ryhmään kuuluvia vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiä koskevan vakavaraisuuspääomavaatimuksen sisäisen mallin perusteella, kyseisen jäsenvaltion valvontaviranomaisen on tunnustettava kyseinen päätös sitovaksi ja sovellettava sitä.

Jos valvontaviranomainen katsoo tällöin, että kansallisen tason perimmäisen emoyrityksen riskiprofiili poikkeaa merkittävästi yhteisön tasolla hyväksytystä mallista, ja jos kyseinen yritys ei ratkaise asianmukaisesti valvontaviranomaisen havaitsemia ongelmia, valvontaviranomainen voi päättää määrätä lisäpääomavaatimuksen kyseistä yritystä koskevaan ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimukseen, joka on saatu tällaista mallia soveltamalla, tai poikkeuksellisissa oloissa, joissa lisäpääomavaatimus ei olisi asianmukainen, vaatia yritystä laskemaan ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimuksen standardikaavan perusteella.

▼ M5

Valvontaviranomaisen on perusteltava päätöksensä sekä yritykselle että ryhmävalvojalle. Ryhmävalvojan on ilmoitettava tästä valvontaviranomaisten kollegiolle 248 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti.

▼ B

5. Jos valvontaviranomainen päättää soveltaa kansallisen tason perimmäiseen emoyritykseen II luvun 1 jaksoa, kyseinen yritys ei saa hakea 236 tai 243 artiklan mukaista lupaa, jolla sallittaisiin 238 ja 239 artiklan soveltaminen johonkin sen tytäryrityksistä.

6. Jos jäsenvaltiot sallivat valvontaviranomaistensa tehdä 1 kohdassa tarkoitetun päätöksen, niiden on huolehdittava siitä, että tällaisia päätöksiä ei voida tehdä tai pitää voimassa, jos kansallisen tason perimmäinen emoyritys on 215 artiklassa tarkoitetun yhteisön tasolla perimmäisen emoyrityksen tytäryritys ja kyseinen yhteisön tason perimmäinen emoyritys on saanut 237 tai 243 artiklan mukaisen luvan siihen, että kyseiseen tytäryritykseen sovelletaan 238 ja 239 artiklaa.

▼ M5

7. Komissio voi hyväksyä 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään, missä olosuhteissa tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettu päätös voidaan tehdä.

▼ B*217 artikla***Useita jäsenvaltioita kattava emoyritys**

1. Jos jäsenvaltiot sallivat valvontaviranomaistensa tekemän 216 artiklassa tarkoitettua päätöstä, niiden on myös annettava valvontaviranomaisille lupa päättää sopimuksen tekemisestä niiden jäsenvaltioiden valvontaviranomaisten kanssa, joissa on sidosyrityksenä toinen kansallisen tason perimmäinen emoyritys, ryhmävalvonnan harjoittamiseksi useita jäsenvaltioita kattavan alaryhmän tasolla.

Jos asianomaiset valvontaviranomaiset ovat tehneet ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua sopimuksen, ryhmävalvontaa ei saa harjoittaa missään muussa jäsenvaltiossa olevan 216 artiklassa tarkoitettua perimmäisen emoyrityksen tasolla kuin siinä jäsenvaltiossa, jossa tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu alaryhmä sijaitsee.

▼ M5

Tällöin valvontaviranomaisten on perustettava sopimuksensa sekä ryhmävalvojalle että unionin tason perimmäiselle emoyritykselle. Ryhmävalvojan on ilmoitettava tästä valvontaviranomaisten kollegialle 248 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti.

▼ B

2. Sovelletaan 216 artiklan 2–6 kohtaa soveltuvin osin.

▼ M5

3. Komissio hyväksyy 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään, missä olosuhteissa tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettu päätös voidaan tehdä.

▼ B*II LUKU***Taloudellinen asema**

1 jakso

Ryhmän vakavaraisuus

1 alajakso

Yleiset säännökset*218 artikla***Ryhmän vakavaraisuuden valvonta**

1. Ryhmän vakavaraisuutta on valvottava tämän artiklan 2 ja 3 kohdan, 246 artiklan ja III luvun mukaisesti.

▼B

2. Jäsenvaltioiden on 213 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettussa tapauksessa vaadittava osakasyrityksenä olevaa vakuutus- tai jälleenvakuutusyritystä varmistamaan, että ryhmällä on käytettävissään omia varoja, jotka vastaavat aina vähintään 2, 3 ja 4 alajakson mukaisesti laskettua ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimusta.

3. Jäsenvaltioiden on 213 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettussa tapauksessa vaadittava ryhmän vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiä varmistamaan, että ryhmällä on käytettävissään omia varoja, jotka vastaavat aina vähintään 5 alajakson mukaisesti laskettua ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimusta.

4. Ryhmävalvojan on sovellettava 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuihin vaatimuksiin valvojan tarkastusta III luvun mukaisesti. Sovelletaan 136 artiklaa sekä 138 artiklan 1–4 kohtaa soveltuvin osin.

5. Heti, kun osakasyritys on todennut ja ilmoittanut ryhmävalvojalle, että ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimusta ei enää täydetä tai että on olemassa täyttämättä jäämisen vaara seuraavien kolmen kuukauden aikana, ryhmävalvojan on ilmoitettava asiasta muille valvontaviranomaisien kollegioon kuuluville valvontaviranomaisille, joiden on analysoitava ryhmän tilanne.

▼M1*219 artikla***Laskentatiheys**

1. Ryhmävalvojan on varmistettava, että osakasyrityksenä oleva vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys, vakuutushallintayhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö suorittaa 218 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen laskelmat vähintään kerran vuodessa.

Osakasyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen taikka, jos ryhmän johdossa ei ole vakuutus- tai jälleenvakuutusyritystä, vakuutushallintayhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön tai ryhmään kuuluvan yrityksen, jonka ryhmävalvoja on nimennyt kuultuaan muita asianomaisia valvontaviranomaisia ja itse ryhmää, on toimitettava laskentaan tarvittavat tiedot ja laskennan tulokset ryhmävalvojalle.

2. Vakuutusyrityksen, jälleenvakuutusyrityksen, vakuutushallintayhtiön ja rahoitusalan sekaholdingyhtiön on jatkuvasti tarkkailtava ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimusta. Jos ryhmän riskiprofiili poikkeaa merkittävästi ryhmän uusimman ilmoitetun vakavaraisuuspääomavaatimuksen perusoletuksista, ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimus on viipymättä laskettava uudelleen ja ilmoitettava ryhmävalvojalle.

Jos on näyttöä siitä, että ryhmän riskiprofiili on muuttunut merkittävästi sen päivän jälkeen, jona ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimus on viimeksi ilmoitettu, ryhmävalvoja voi vaatia, että ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimus lasketaan uudelleen.

▼B

2 alajakso

Laskentamenetelmän valinta ja yleiset periaatteet*220 artikla***Menetelmän valinta**

1. Edellä 213 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten muodostaman ryhmän vakavaraisuus on laskettava 221–233 artiklassa vahvistettujen teknisten periaatteiden ja jonkin niissä säädetyn menetelmän mukaisesti.

2. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että 213 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten muodostaman ryhmän vakavaraisuus lasketaan menetelmän 1 mukaisesti, josta säädetään 230–232 artiklassa.

Jäsenvaltioiden on kuitenkin annettava valvontaviranomaisilleen, jotka toimivat tietyn ryhmän valvojana, mahdollisuus päättää muita asianomaisia valvontaviranomaisia ja itse ryhmää kuultuaan, että kyseiseen ryhmään sovelletaan menetelmää 2, josta säädetään 230–232 artiklassa, tai menetelmien 1 ja 2 yhdistelmää, jollei ole asianmukaista soveltaa pelkästään menetelmää 1.

*221 artikla***Suhteellisen osuuden sisällyttäminen**

1. Ryhmän vakavaraisuuden laskennassa on otettava huomioon osakasyrityksen suhteellinen osuus sen sidosyrityksistä.

Ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa suhteellinen osuus tarkoittaa jompaakumpaa seuraavista:

- a) käytettäessä menetelmää 1 konsolidoidun tilinpäätöksen laadinnassa käytettäviä prosenttimääriä; tai
- b) käytettäessä menetelmää 2 osakasyrityksen suoraan tai välillisesti omistaman merkityn pääoman osuutta.

Jos on kuitenkin kyse sidosyrityksestä, joka on tytäryritys ja jolla ei ole riittävää määrää hyväksyttäviä omia varoja sen vakavaraisuuspääoma-vaatimuksen kattamiseksi, laskennassa on menetelmästä riippumatta otettava huomioon tytäryrityksen koko vakavaraisuusvaje.

Jos pääomasta osuuden omistavan emoyrityksen vastuu on valvontaviranomaisten mielestä rajattu ehdottomasti ja selkeästi kyseiseen pääomaosuuteen, ryhmävalvoja voi kuitenkin sallia sen, että tytäryrityksen vakavaraisuusvaje otetaan huomioon suhteellisesti.

▼B

2. Ryhmävalvoja määrittää muita asianomaisia valvontaviranomaisia ja itse ryhmää kuultuaan suhteellisen osuuden, joka otetaan huomioon seuraavissa tapauksissa:

- a) kun joidenkin ryhmän yritysten välillä ei ole pääomasidoksia;
- b) kun valvontaviranomainen on päättänyt, että suoraa tai välillistä omistussuutua yrityksen äänioikeudesta tai pääomasta on pidettävä omistusyhteytenä, koska sen mielestä kyseiseen yritykseen käytetään tosiasiaassa määräysvaltaa;
- c) kun valvontaviranomainen on päättänyt, että yritys on toisen yrityksen emoyritys sen vuoksi, että valvontaviranomaisen mielestä sillä on tosiasiallinen määräävä vaikutus kyseisessä toisessa yrityksessä.

*222 artikla***Hyväksyttävän oman varallisuuden kaksinkertaisen käytön estäminen**

1. Vakavaraisuuspääomavaatimukseen hyväksyttävissä olevaa omaa varallisuutta ei saa käyttää kaksinkertaisesti niiden eri vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysten välillä, jotka otetaan laskelmassa huomioon.

Tätä varten on ryhmän vakavaraisuutta laskettaessa jätettävä seuraavat määrät laskelman ulkopuolelle, jollei 4 alajaksossa kuvatuissa menetelmissä toisin säädetä:

- a) kyseisen osakasyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen kaikki varat, jotka ovat jonkin sen sidosyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen vakavaraisuuspääomavaatimukseen hyväksyttävissä olevan varallisuuden rahoitusta;
- b) kyseisen osakasyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen sidosyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen kaikki varat, jotka ovat kyseisen osakasyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen vakavaraisuuspääomavaatimukseen hyväksyttävissä olevan varallisuuden rahoitusta;
- c) kyseisen osakasyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen sidosyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen kaikki varat, jotka ovat kyseisen osakasyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen jonkin muun sidosyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen vakavaraisuuspääomavaatimukseen hyväksyttävissä olevan varallisuuden rahoitusta.

2. Laskelmaan voidaan ottaa mukaan myös seuraava varallisuus, jos se voidaan hyväksyä kyseisen sidosyrityksen vakavaraisuuspääomavaatimukseen, sanotun kuitenkin rajoittamatta 1 kohdan soveltamista:

- a) sen osakasyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen sidosyrityksenä olevan henkivakuutusyrityksen tai henkijälleenvakuutusyrityksen 91 artiklan 2 kohdan soveltamisalaan kuuluva ylijäämävarallisuus, jonka osalta ryhmän vakavaraisuuslaskelma tehdään;

▼B

- b) sen osakasyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen sidosyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen merkitty mutta maksamatta oleva pääoma, jonka osalta ryhmän vakavaraisuuslaskelma tehdään.

Laskelman ulkopuolelle on kuitenkin joka tapauksessa jätettävä seuraava varallisuus:

- i) merkitty mutta maksamatta oleva pääoma, joka mahdollisesti rasittaa osakasyritystä;
- ii) osakasyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen merkitty mutta maksamatta oleva pääoma, joka mahdollisesti rasittaa sidosyrityksenä olevaa vakuutus- tai jälleenvakuutusyritystä;
- iii) sidosyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen merkitty mutta maksamatta oleva pääoma, joka mahdollisesti rasittaa saman osakasyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen toista sidosyrityksenä olevaa vakuutus- tai jälleenvakuutusyritystä.

3. Jos valvontaviranomaiset katsovat, että joitakin muita kuin 2 kohdassa tarkoitettuja sidosyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen vakavaraisuuspääomavaatimukseen hyväksyttävissä olevia omia varoja ei tosiasiallisesti voida käyttää sen osakasyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen vakavaraisuuspääomavaatimukseen kattamiseen, jonka osalta ryhmän vakavaraisuuslaskelma tehdään, kyseinen oma varallisuus voidaan ottaa mukaan laskelmaan vain siltä osin kuin se voidaan hyväksyä kattamaan sidosyrityksen vakavaraisuuspääomavaatimusta.

4. Edellä 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen oman varallisuuden summa ei saa ylittää sidosyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen vakavaraisuuspääomavaatimusta.

5. Hyväksyttävä oma varallisuus, jota kuuluu sen osakasyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen sidosyrityksenä olevalle vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykselle, jonka osalta ryhmän vakavaraisuuslaskelma tehdään, ja johon vaaditaan valvontaviranomaisten 90 artiklan mukaisesti antama ennakkohyväksyntä, voidaan ottaa mukaan laskelmaan vain sillä ehdolla, että kyseisen sidosyrityksen valvonnasta vastaava valvontaviranomainen on hyväksynyt sen asianmukaisesti.

*223 artikla***Ryhmänsisäisen pääoman huomiotta jättäminen**

1. Ryhmän vakavaraisuutta laskettaessa ei saa ottaa huomioon vakavaraisuuspääomavaatimukseen hyväksyttävissä olevia omia varoja, jotka ovat peräisin keskinäisestä rahoituksesta osakasyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen ja

- a) sidosyrityksen,
- b) osakasyrityksen,
- c) jonkin sen osakasyrityksen toisen sidosyrityksen välillä.

▼B

2. Ryhmän vakavaraisuutta laskettaessa ei myöskään saa ottaa huomioon sen osakasyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen sidosyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen vakavaraisuuspääomavaatimukseen hyväksyttävissä olevia omia varoja, jonka osalta ryhmän vakavaraisuuslaskelma tehdään, jos kyseinen oma varallisuus on peräisin keskinäisestä rahoituksesta kyseisen osakasyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen toisen sidosyrityksen kanssa.

3. Rahoitusta on pidettävä keskinäisenä erityisesti silloin, kun vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys tai jokin sen sidosyritys joko omistaa osakkeita toisessa sellaisessa yrityksessä, joka suoraan tai epäsuorasti omistaa ensin mainitun yrityksen vakavaraisuuspääomavaatimukseen hyväksyttävissä olevia eriä, tai myöntää lainoja tällaiselle yritykselle.

*224 artikla***Arvostus**

Varat ja velat on arvioitava 75 artiklan mukaisesti.

3 alajakso

Laskentamenetelmien soveltaminen*225 artikla***Sidosyrityksinä olevat vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset**

Kun vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksellä on sidosyrityksenä useampi kuin yksi vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys, ryhmän vakavaraisuus on laskettava siten, että laskelmaan otetaan mukaan jokainen näistä sidosyrityksenä olevista vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksistä.

Jäsenvaltiot voivat säätää, että jos sidosyrityksenä olevalla vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksellä on kotipaikka toisessa jäsenvaltiossa kuin sillä vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksellä, jonka osalta ryhmän vakavaraisuuslaskelma tehdään, laskelmassa otetaan sidosyrityksen osalta huomioon kyseisessä toisessa jäsenvaltiossa säädetty vakavaraisuuspääomavaatimus ja sen täyttämiseen hyväksyttävissä oleva oma varallisuus.

▼M1*226 artikla***Välissä olevat vakuutushallintayhtiöt**

1. Laskettaessa ryhmän vakavaraisuutta sellaisen vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen osalta, jolla on omistusyhteys sidosyrityksenä olevaan vakuutusyritykseen, sidosyrityksenä olevaan jälleenvakuutusyritykseen, kolmannen maan vakuutusyritykseen tai kolmannen maan jälleenvakuutusyritykseen vakuutushallintayhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön kautta, kyseisen välittävän vakuutushallintayhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön tila on otettava laskelmassa huomioon.

▼ **M1**

Tätä laskelmaa varten kyseistä välissä olevaa vakuutushallintayhtiötä tai välissä olevaa rahoitusalan sekaholdingyhtiötä on käsiteltävä vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksenä, jota koskevat I osaston VI luvun 4 jakson 1, 2 ja 3 alajaksossa vahvistetut säännöt vakavaraisuuspääomavaatimuk- sen osalta ja I osaston VI luvun 3 jakson 1, 2 ja 3 alajaksossa vahvis- tetut edellytykset vakavaraisuuspääomavaatimukseen hyväksyttävissä olevien omien varojen osalta.

2. Jos välissä olevalla vakuutushallintayhtiöllä tai välissä olevalla rahoitusalan sekaholdingyhtiöllä on etuoikeudeltaan huonompaa lainaa tai muita hyväksyttäviä omia varoja, joihin sovelletaan 98 artiklan mu- kaista rajoitusta, ne on tunnustettava hyväksyttäviksi omiksi varoiksi niihin määriin saakka, jotka lasketaan soveltamalla 98 artiklassa sää- dettyjä rajoituksia hyväksyttävien omien varojen kokonaismäärään ryh- mätasolla suhteessa vakavaraisuuspääomavaatimukseen ryhmätasolla.

Välissä olevan vakuutushallintayhtiön tai välissä olevan rahoitusalan sekaholdingyhtiön hyväksyttävä oma varallisuus, johon vaaditaan 90 ar- tiklan mukaisesti valvontaviranomaisen ennakkohyväksyntä, jos se on vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen omistuksessa, voidaan ottaa mu- kaan ryhmän vakavaraisuuslaskelmaan ainoastaan, jos ryhmävalvoja on sen asianmukaisesti hyväksynyt.

▼ **M5***227 artikla***Vastaavuus kolmannen maan vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten tapauksessa**

1. Laskettaessa kolmannen maan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityk- sen osakasyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen osalta ryhmän vakavaraisuutta 233 artiklan mukaisesti kolmannen maan vakuutus- tai jälleenvakuutusyritystä käsitellään pelkästään tämän laskelman tekemiseksi vastaavasti kuin sidosyrityksenä olevaa vakuutus- tai jälleenvakuutusyritystä.

Jos kolmas maa, jossa kyseisellä yrityksellä on kotipaikka, kuitenkin edellyttää yritykseltä toimilupaa ja määrää sen toiminnalle vähintään I osaston VI luvussa säädettyä vastaavan vakavaraisuusjärjestelyn, jäsen- valtiot voivat säätää, että laskelmassa otetaan kyseisen yrityksen osalta huomioon kyseisessä kolmannessa maassa säädetty vakavaraisuuspää- omavaatimus sekä sen kattamiseen hyväksyttävissä oleva oma varalli- suus.

2. Kun delegoitua säädöstä ei ole annettu tämän artiklan 4 tai 5 kohdan mukaisesti, ryhmävalvojan on tarkastettava kolmannen maan vakavaraisuusjärjestelyn vastaavuus osakasyrityksen pyynnöstä tai omasta aloitteestaan. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen avustaa ryh- mävalvojaa asetuksen (EU) N:o 1094/2010 33 artiklan 2 kohdan mu- kaisesti.

▼ **M5**

Ennen kuin ryhmävalvoja tekee vastaavuutta koskevan päätöksen, sen on vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen avustamana näin toimiessaan kuultava asiasta muita asianomaisia valvontaviranomaisia. Päätös on tehtävä 3 kohdan mukaisesti hyväksytyjen perusteiden mukaisesti. Ryhmävalvoja ei saa tehdä kolmannelta maasta päätöstä, joka on ristiriidassa kyseisestä kolmannelta maasta aiemmin tehdyn päätöksen kanssa, paitsi kun se on tarpeen I osaston VI luvussa säädetyn valvontajärjestelyn ja kolmannen maan valvontajärjestelyn merkittävien muutosten huomioon ottamiseksi.

Jos valvontaviranomaiset ovat eri mieltä toisen alakohdan mukaisesti tehdystä päätöksestä, ne voivat saattaa asian vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi ja pyytää siltä apua asetuksen (EU) N:o 1094/2010 19 artiklan mukaisesti kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun ryhmävalvoja on ilmoittanut päätöksestä. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi toimia tällaisissa tapauksissa kyseisen artiklan nojalla saamiensa valtuuksien mukaisesti.

3. Komissio voi hyväksyä 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään tarkemmin perusteet sen arvioimiseksi, vastaako kolmannen maan vakavaraisuusjärjestely I osaston VI luvussa säädettyä järjestelyä.

4. Jos kolmas maa täyttää 3 kohdan mukaisesti hyväksytyt perusteet, komissio voi 301 a artiklan mukaisesti ja vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen avustamana asetuksen (EU) N:o 1094/2010 33 artiklan 2 kohdan mukaisesti antaa delegoidun säädöksen, jossa määritetään, että kolmannen maan valvontajärjestely vastaa I osaston VI luvussa säädettyä järjestelyä.

Näitä delegoituja säädöksiä on tarkasteltava säännöllisesti uudelleen I osaston VI luvussa säädetyn valvontajärjestelyn ja kolmannen maan valvontajärjestelyn merkittävien muutosten huomioon ottamiseksi.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen julkistaa luettelon kaikista ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuista kolmansista maista verkkosivustollaan ja pitää sen ajan tasalla.

5. Poiketen siitä, mitä 4 kohdassa säädetään, ja vaikka 3 kohdan mukaisesti määritettyjä perusteita ei täytetä, komissio voi 6 kohdassa tarkoitetuksi ajanjaksoksi sekä 301 a artiklan mukaisesti ja vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen avustamana asetuksen (EU) N:o 1094/2010 33 artiklan 2 kohdan mukaisesti antaa delegoidun säädöksen, jossa määritetään, että sellaisiin yrityksiin sovellettava kolmannen maan vakavaraisuusjärjestely, joiden kotipaikka on kyseisessä kolmannessa maassa, tilapäisesti vastaa I osaston VI luvussa säädettyä järjestelyä, jos:

- a) voidaan osoittaa, että tuolloin on käytössä vakavaraisuusjärjestely, joka voidaan arvioida vastaavaksi 4 kohdan mukaisesti, tai että kolmas maa voi ottaa sen käyttöön ja soveltaa sitä;
- b) kolmannen maan vakavaraisuusjärjestely on riskiperusteinen, ja siinä asetetaan vakavaraisuutta koskevia määrällisiä ja laadullisia vaatimuksia sekä valvontaan liittyvää raportointia ja avoimuutta koskevia vaatimuksia;
- c) kolmannen maan lait mahdollistavat yhteistyön ja luottamuksellisten valvontatietojen vaihdon vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen ja valvontaviranomaisten kanssa;

▼ M5

- d) kolmannella maalla on riippumaton valvontajärjestelmä; ja
- e) kolmas maa on ottanut käyttöön salassapitovelvollisuuden kaikille sen valvontaviranomaisten lukuun toimiville henkilöille.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen julkistaa luettelon kaikista ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuista kolmansista maista verkkosivustollaan ja pitää sen ajan tasalla.

6. Edellä 5 kohdassa tarkoitettu tilapäistä vastaavuutta koskeva päätös tehdään alun perin kymmenen vuoden ajanjaksoksi, paitsi jos ennen kyseisen ajanjakson päättymistä

- a) kyseinen delegoitu säädös on kumottu; tai
- b) on annettu 4 kohdan mukaisesti annettu delegoitu säädös, jossa todetaan, että kolmannen maan valvontajärjestely on katsottu I osaston VI luvussa säädettyä järjestelyä vastaavaksi.

Tilapäistä vastaavuutta koskeva päätös uusitaan kymmeneksi vuodeksi kerrallaan, jos 5 kohdassa tarkoitettut ehdot edelleen täyttyvät. Komissio antaa tällaisen delegoidun säädöksen 301 a artiklan mukaisesti ja vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen avustamana asetuksen (EU) N:o 1094/2010 33 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Tilapäistä vastaavuutta koskevissa delegoiduissa säädöksissä on otettava huomioon komission 177 artiklan 2 kohdan mukaisesti antamat kertomukset. Komissio tarkastelee säännöllisesti uudelleen tällaisia delegoituja säädöksiä. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen avustaa komissiota päätösten arvioinnissa. Komissio ilmoittaa Euroopan parlamentille meneillään olevista uudelleentarkasteluista ja antaa sille kertomuksen päätelmistään.

7. Jos 5 kohdan mukaisesti on annettu delegoitu säädös, jossa määritetään, että kolmannen maan valvontajärjestely on tilapäisesti vastaava, kyseinen kolmas maa katsotaan vastaavaksi 1 kohdan toista alakohtaa sovellettaessa.

▼ B*228 artikla***Sidoksissa oleva luottolaitokset, sijoituspalveluyritykset ja rahoituslaitokset**

Laskettaessa ryhmän vakavaraisuutta luottolaitoksen, sijoituspalveluyrityksen tai rahoituslaitoksen osakasyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen osalta jäsenvaltioiden on sallittava, että niiden osakasyrityksinä olevat vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset soveltavat direktiivin 2002/87/EY liitteessä I vahvistettuja menetelmiä 1 ja 2 soveltuvin osin. Kyseisessä liitteessä vahvistettua menetelmää 1 sovelletaan kuitenkin ainoastaan silloin, kun ryhmävalvoja on vakuuttunut konsolidoitavien yritysten yhtenäisen johtamisen ja sisäisen valvonnan taosta. Valittua menetelmää on sovellettava johdonmukaisesti eri aikoina.

▼B

Jäsenvaltioiden on kuitenkin annettava valvontaviranomaistensa silloin, kun nämä toimivat tietyn ryhmän valvojana, päättää osakasyrityksen pyynnöstä tai omasta aloitteestaan, että osakasyritystä koskevaan ryhmän vakavaraisuuteen hyväksyttävissä olevista omista varoista vähennetään ensimmäisessä kohdassa tarkoitettu osakkuus.

*229 artikla***Tarvittavien tietojen puuttuminen**

Jos asianomaisilla valvontaviranomaisilla ei ole käytettävissään vakuutus- tai jälleenvakuutusyritystä koskevaan ryhmän vakavaraisuuslaskelmaan tarvittavia sellaista sidosyritystä koskevia tietoja, jonka kotipaikka on jossakin jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa, kyseisen yrityksen kirjanpitoarvo osakasyrityksenä olevassa vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksessä on vähennettävä ryhmän vakavaraisuuteen hyväksyttävissä olevista omista varoista.

Kyseiseen omistusyhteyteen liittyviä toteutumattomia voittoja ei tällöin tunnusteta ryhmän vakavaraisuuteen hyväksyttävissä oleviksi varoiksi.

4 alajakso

Laskentamenetelmät*230 artikla***Menetelmä 1 (oletusmenetelmä): Kirjanpidon konsolidointiin perustuva menetelmä**

1. Osakasyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen ryhmän vakavaraisuus on laskettava konsolidoidusta tilinpäätöksestä.

Osakasyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen ryhmän vakavaraisuus on seuraavien rahamäärien erotus:

- a) konsolidoiduista tiedoista lasketut vakavaraisuuspääomavaatimukseen hyväksyttävissä oleva oma varallisuus;
- b) konsolidoiduista tiedoista laskettu ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimus.

Vakavaraisuuspääomavaatimukseen hyväksyttävissä olevien omien varojen ja ryhmän vakavaraisuusvaatimuksen laskemiseen, joka tehdään konsolidoiduista tiedoista, sovelletaan I osaston VI luvun 3 jakson 1, 2 ja 3 alajaksossa ja I osaston VI luvun 4 jakson 1, 2 ja 3 alajaksossa vahvistettuja sääntöjä.

2. Konsolidoituihin tietoihin perustuva ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimus (konsolidoitu ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimus) on laskettava joko standardikaavan tai hyväksytyyn sisäisen mallin perusteella I osaston VI luvun 4 jakson 1 ja 2 alajaksossa ja I osaston VI luvun 4 jakson 1 ja 3 alajaksossa olevien yleisten periaatteiden mukaisesti.

▼ B

Konsolidoitu ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimus on vähintään seuraavien summa:

- a) 129 artiklassa tarkoitettu osakasyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen vähimmäispääomavaatimus;
- b) sidosyrityksenä olevan vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksen vähimmäispääomavaatimuksen suhteellinen osuus.

Tämä vähimmäismäärä on katettava 98 artiklan 4 kohdan mukaisesti määritetyillä hyväksyttävillä omilla perusvaroilla.

Päätettäessä siitä, voidaanko näillä hyväksyttävillä omilla varoilla kattaa ryhmän konsolidoitu vähimmäisvakavaraisuuspääomavaatimus, sovelletaan 221–229 artiklassa säädettyjä periaatteita soveltuvin osin. Sovelletaan myös 139 artiklan 1 ja 2 kohtaa soveltuvin osin.

▼ M5*231 artikla***Ryhmän sisäinen malli**

1. Jos vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys ja sen sidosyritykset taikka vakuutushallintayhtiön sidosyritykset yhdessä hakevat lupaa laskea ryhmän konsolidoitu vakavaraisuuspääomavaatimus sekä ryhmään kuuluvien vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten vakavaraisuuspääomavaatimus sisäisen mallin perusteella, asianomaisten valvontaviranomaisten on yhdessä päätettävä luvan myöntämisestä ja määriteltävä mahdolliset lupaehdot ja -edellytykset.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu hakemus jätetään ryhmävalvojalle.

Ryhmävalvojan on viipymättä tiedotettava muut valvontaviranomaisten kollegion jäsenet ja toimitettava heille täydellinen hakemus.

2. Asianomaisten valvontaviranomaisten on parhaansa mukaan pyrittävä tekemään hakemuksesta yhteinen päätös kuuden kuukauden kuluessa siitä päivästä, jona ryhmävalvoja on vastaanottanut täydellisen hakemuksen.

3. Jos 2 kohdassa tarkoitetun kuuden kuukauden ajanjakson kuluessa jokin asianomainen valvontaviranomainen on saattanut asian vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi asetuksen (EU) N:o 1094/2010 19 artiklan mukaisesti, ryhmävalvojan on lykättävä päätöksensä tekoa ja odotettava, että vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen tekee mahdollisesti kyseisen asetuksen 19 artiklan 3 kohdan mukaisesti päätöksen, ja tehtävä asiasta päätös, joka on sopusoinnussa vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen päätöksen kanssa. Asianomaisten valvontaviranomaisten on tunnustettava päätös sitovaksi ja sovellettava sitä.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen on tehtävä päätöksensä kuukauden kuluessa. Asiaa ei saa saattaa vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi kuuden kuukauden määräajan päätyttyä eikä sen jälkeen, kun asiasta on tehty yhteinen päätös.

Jos lautakunnan ehdottama päätös hylätään asetuksen (EU) N:o 1094/2010 41 artiklan 2 ja 3 kohdan ja 44 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti, ryhmävalvoja tekee lopullisen päätöksen. Asianomaisten valvontaviranomaisten on tunnustettava päätös sitovaksi ja sovellettava sitä. Kuuden kuukauden määräaikaa pidetään mainitun asetuksen 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuna sovitteluaihana.

▼ **M5**

4. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi laatia luonnoksia tekniseksi täytäntöönpanostandardeiksi, joilla varmistetaan 2 kohdassa tarkoitettujen yhteistä päätöstä koskevan menettelyn yhdenmukaisen soveltamisen edellytykset, 1 kohdassa tarkoitettujen lupahakemusten osalta yhteisten päätösten helpottamiseksi.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1094/2010 15 artiklan mukaisesti.

5. Kun asianomaiset valvontaviranomaiset ovat tehneet 2 kohdassa tarkoitettua yhteisen päätöksen, ryhmävalvojan on toimitettava hakijalle asiakirja, jossa perustellaan päätös kaikilta osin.

6. Jos yhteistä päätöstä ei ole tehty kuuden kuukauden kuluessa siitä päivästä, jona ryhmävalvoja on vastaanottanut täydellisen hakemuksen, ryhmävalvojan on tehtävä hakemuksesta oma päätöksensä.

Ryhmävalvojan on otettava asianmukaisesti huomioon näkemykset ja varaukset, joita muut asianomaiset valvontaviranomaiset ovat esittäneet kyseisen kuuden kuukauden määräajan kuluessa.

Ryhmävalvojan on toimitettava hakijalle ja muille asianomaisille valvontaviranomaisille asiakirja, joka sisältää kaikilta osin perustellun päätöksen.

Asianomaisten valvontaviranomaisten on tunnustettava päätös sitovaksi ja sovellettava sitä.

7. Jos jokin asianomainen valvontaviranomainen katsoo, että sen valvonnassa olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen riskiprofiili poikkeaa merkittävästi ryhmätasolla hyväksytyyn sisäisen mallin perusolemuksista, ja jos kyseinen yritys ei ole ratkaissut asianmukaisesti valvontaviranomaisen havaitsemia ongelmia, kyseinen viranomainen voi 37 artiklan mukaisesti päättää määrätä lisäpääomavaatimuksen vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen vakavaraisuuspääomavaatimukseen, joka on saatu tällaista sisäistä mallia soveltamalla.

Valvontaviranomainen voi poikkeuksellisissa oloissa, joissa lisäpääomavaatimus ei olisi asianmukainen, vaatia kyseistä yritystä laskemaan vakavaraisuuspääomavaatimuksensa I osaston VI luvun 4 jakson 1 ja 2 alajaksossa tarkoitettua standardikaavan perusteella. Edellä 37 artiklan 1 kohdan a ja c alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa valvontaviranomainen voi päättää määrätä lisäpääomavaatimuksen kyseisen vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen vakavaraisuuspääomavaatimukseen, joka on saatu standardikaavaa soveltamalla.

Valvontaviranomaisen on perusteltava ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa tarkoitettujen päätökset sekä vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykselle että muille valvontaviranomaisten kollegion jäsenille.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi antaa ohjeita varmistaakseen tämän kohdan yhdenmukaisen ja yhtenäisen soveltamisen.

▼ B*232 artikla***Ryhmän lisäpääomavaatimus****▼ M5**

Selvittäessään, otetaanko ryhmän riskiprofiili ryhmän konsolidoidussa vakavaraisuuspääomavaatimuksessa asianmukaisesti huomioon, ryhmävalvojan on kiinnitettävä erityistä huomiota tapauksiin, joissa 37 artiklan 1 kohdan a–d alakohdassa tarkoitettut tilanteet voivat ilmetä ryhmätasolla, erityisesti jos

▼ B

- a) ryhmätason erityisriskejä, jotka ovat vaikeasti kvantifioitavissa, ei sen vuoksi otettaisi standardikaavassa tai laskennassa käytetyssä sisäisessä mallissa riittävästi huomioon;
- b) asianomaiset valvontaviranomaiset ovat 37 artiklan ja 231 artiklan 7 kohdan nojalla määränneet mahdollisen lisäpääomavaatimuksen sidosyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen vakavaraisuuspääomavaatimukseen.

Jos ryhmän riskiprofiilia ei oteta asianmukaisesti huomioon, ryhmän konsolidoituun vakavaraisuuspääomavaatimukseen voidaan määrätä lisäpääomavaatimus.

▼ M5

Edellä olevan 37 artiklan 1–5 kohtaa sekä 37 artiklan 6, 7 ja 8 kohdan mukaisesti hyväksytyjä delegoituja säädöksiä ja teknisiä täytäntöönpanostandardeja sovelletaan soveltuvin osin.

▼ B*233 artikla***Menetelmä 2 (vaihtoehtoinen menetelmä): Vähentämis- ja yhdistämismenetelmä**

1. Osakasyrityksenä olevaa vakuutus- tai jälleenvakuutusyritystä koskeva ryhmän vakavaraisuus on seuraavien summien erotus:

- a) ryhmän yhteenlasketut hyväksyttävä oma varallisuus 2 kohdan mukaisesti;
- b) sidosyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen arvo osakasyrityksenä olevassa vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksessä sekä yhteenlaskettu ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimus 3 kohdan mukaisesti.

2. Ryhmän yhteenlaskettu hyväksyttävä oma varallisuus on seuraavien summa:

- a) sidosyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen vakavaraisuuspääomavaatimukseen hyväksyttävissä oleva oma varallisuus;
- b) osakasyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen suhteellinen osuus sidosyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen vakavaraisuuspääomavaatimukseen hyväksyttävissä olevasta omasta varallisuudesta.

▼ B

3. Ryhmän yhteenlaskettu vakavaraisuuspääomavaatimus on seuraavien summa:

- a) osakasyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen vakavaraisuuspääomavaatimus;
- b) sidosyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen vakavaraisuuspääomavaatimuksen suhteellinen osuus.

4. Jos omistusyhteys sidosyrityksenä olevaan vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykseen on kokonaan tai osaksi välillinen, on sidosyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen arvoon osakasyrityksenä olevassa vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksessä sisällytettävä tällaisen välillisen omistuksen arvo ottaen huomioon asiaankuuluvat peräkkäiset omistusyhteydet, ja 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin varoihin on sisällytettävä sidosyrityksinä olevien vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysten vakavaraisuuspääomavaatimukseen hyväksyttävissä olevien varojen vastaavat suhteelliset osuudet ja 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin varoihin sidosyrityksinä olevien vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysten vakavaraisuuspääomavaatimuksen suhteelliset osuudet.

▼ M1

5. Jos vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys ja sen sidosyritykset taikka vakuutushallintayhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön sidosyritykset yhdessä hakevat lupaa laskea ryhmän vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten vakavaraisuuspääomavaatimus sisäisen mallin perusteella, 231 artiklaa sovelletaan soveltuvin osin.

▼ B

6. Selvittäessään, otetaanko ryhmän riskiprofiili 3 kohdan mukaan yhteenlasketussa ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimuksessa asianmukaisesti huomioon, asianomaisten valvontaviranomaisten on kiinnitettävä erityistä huomiota ryhmätason erityisriskeihin, jotka ovat vaikeasti kvantifioitavissa ja joita ei sen vuoksi otettaisi riittävästi huomioon.

Jos ryhmän riskiprofiili poikkeaa merkittävästi ryhmän yhteenlasketun vakavaraisuuspääomavaatimuksen perusoletuksista, ryhmän yhteenlaskettuun vakavaraisuuspääomavaatimukseen voidaan määrätä lisäpääomavaatimus.

▼ M5

Edellä olevan 37 artiklan 1–5 kohtaa sekä 37 artiklan 6, 7 ja 8 kohdan mukaisesti hyväksytyjä delegoituja säädöksiä ja teknisiä täytäntöönpanostandardeja sovelletaan soveltuvin osin.

*234 artikla***220–229 ja 230–233 artiklaa koskevat delegoidut säädökset**

Komissio hyväksyy 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään 220–229 artiklassa säädetyt tekniset periaatteet ja menetelmät sekä 230–233 artiklan soveltaminen erityisten oikeudellisten rakenteiden taloudellista luonnetta vastaavasti.

▼B

5 alajakso

▼M1**Ryhmän vakavaraisuuden valvonta vakuutushallintayhtiön ja rahoitusalan sekaholdingyhtiön tytäryrityksinä olevien vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten osalta***235 artikla***Ryhmän vakavaraisuus vakuutushallintayhtiön ja rahoitusalan sekaholdingyhtiön osalta**

1. Jos vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset ovat vakuutushallintayhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön tytäryrityksiä, ryhmävalvojan on varmistettava, että ryhmän vakavaraisuus lasketaan vakuutushallintayhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön tasolla 220 artiklan 2 kohtaa – 233 artiklaa soveltaen.

2. Tätä laskelmaa varten emoyritystä käsitellään vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksenä, jota koskevat I osaston VI luvun 4 jakson 1, 2 ja 3 alajaksossa vahvistetut säännöt vakavaraisuuspääomavaatimuksen osalta ja I osaston VI luvun 3 jakson 1, 2 ja 3 alajaksossa vahvistetut edellytykset vakavaraisuuspääomavaatimukseen hyväksyttävissä olevien omien varojen osalta.

▼B

6 alajakso

Ryhmän vakavaraisuuden valvonta sellaisten ryhmien osalta, joiden riskienhallinta on keskitetty*236 artikla***Vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen tytäryritykset: edellytykset**

Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että 238 ja 239 artiklassa vahvistettuja sääntöjä sovelletaan jokaiseen vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykseen, joka on vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen tytäryritys, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) tytäryritys, jonka osalta ryhmävalvoja ei ole tehnyt 214 artiklan 2 kohdan mukaista päätöstä, sisällytetään ryhmävalvonnan piiriin, jota ryhmävalvoja harjoittaa emoyrityksen tasolla tämän osaston mukaisesti;
- b) emoyrityksen riskienhallintamenettelyt ja sisäiset valvontamekanismit käsittävät myös tytäryrityksen ja emoyritys on saanut asianomaiset valvontaviranomaiset vakuuttuneiksi siitä, että tytäryritystä johdetaan järkevästi;
- c) emoyritys on vastaanottanut 246 artiklan 4 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitetun sopimuksen;
- d) emoyritys on vastaanottanut 256 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun sopimuksen;

▼B

e) emoyritys on hakenut lupaa 238 ja 239 artiklan soveltamiseen, ja hakemuksesta on tehty myönteinen päätös 237 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

▼M5*237 artikla***Vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen tytäryritykset: hakemusta koskeva päätös**

1. Haettaessa lupaa 238 ja 239 artiklassa vahvistettujen sääntöjen soveltamiseen asianomaisten valvontaviranomaisten on valvontaviranomaisten kollegiossa täydessä yhteistyössä päätettävä haetun luvan myöntämisestä ja määriteltävä mahdolliset lupaehdot ja -edellytykset.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu hakemus jätetään ainoastaan tytäryritykselle toimiluvan antaneelle valvontaviranomaiselle. Kyseisen valvontaviranomaisen on viipymättä tiedotettava muut valvontaviranomaisten kollegion jäsenet ja toimitettava heille täydellinen hakemus.

2. Asianomaisten valvontaviranomaisten on parhaansa mukaan pyrittävä tekemään hakemuksesta yhteinen päätös kolmen kuukauden kuluessa siitä päivästä, jona kaikki kollegioon kuuluvat valvontaviranomaiset ovat vastaanottaneet täydellisen hakemuksen.

3. Jos 2 kohdassa tarkoitettujen kolmen kuukauden määräajan kuluessa jokin asianomainen valvontaviranomainen on saattanut asian vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi asetuksen (EU) N:o 1094/2010 19 artiklan mukaisesti, ryhmävalvojan on lykättävä päätöksensä tekoa ja odotettava, että vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen tekee mahdollisesti kyseisen asetuksen 19 artiklan 3 kohdan mukaisesti päätöksen, ja tehtävä asiasta päätös, joka on sopusoinnussa vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen päätöksen kanssa. Asianomaisten valvontaviranomaisten on tunnustettava päätös sitovaksi ja sovellettava sitä.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen tekee päätöksensä kuukauden kuluessa. Asiaa ei saa saattaa vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi kolmen kuukauden määräajan päätyttyä eikä sen jälkeen, kun asiasta on tehty yhteinen päätös.

Jos lautakunnan ehdottama päätös hylätään asetuksen (EU) N:o 1094/2010 41 artiklan 2 ja 3 kohdan ja 44 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti, ryhmävalvoja tekee lopullisen päätöksen. Asianomaisten valvontaviranomaisten on tunnustettava päätös sitovaksi ja sovellettava sitä. Kolmen kuukauden määräaika pidetään kyseisen asetuksen 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuna sovitteluaikana.

4. Jotta voidaan varmistaa 2 kohdassa tarkoitettujen yhteisten päätösten koskevan menettelyn yhdenmukainen soveltaminen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi laatia luonnoksia teknisiksi täytäntöönpanostandardiksi 1 kohdassa tarkoitetuista lupahakemuksista yhteisten päätösten helpottamiseksi.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten täytäntöönpanostandardien asetuksen (EU) N:o 1094/2010 15 artiklan mukaisesti.

5. Kun asianomaiset valvontaviranomaiset ovat tehneet 2 kohdassa tarkoitettujen yhteisten päätösten, tytäryritykselle toimiluvan antaneen valvontaviranomaisen on toimitettava hakijalle kaikilta osin perusteltu päätös. Asianomaisten valvontaviranomaisten on tunnustettava yhteinen päätös sitovaksi ja sovellettava sitä.

▼ M5

6. Jos valvontaviranomaiset eivät ole tehneet yhteistä päätöstä 2 kohdassa vahvistetun kolmen kuukauden määräajan kuluessa, ryhmävalvojan on tehtävä hakemuksesta oma päätöksensä.

Ryhmävalvojan on kyseisen määräajan kuluessa otettava asianmukaisesti huomioon seuraavat seikat:

- a) näkemykset ja varaukset, joita asianomaiset valvontaviranomaiset ovat esittäneet;
- b) varaukset, joita muut valvontaviranomaisten kollegioon kuuluvat valvontaviranomaiset ovat esittäneet.

Päätös on perusteltava, ja siihen on tarvittaessa sisällyttävä selitys, jos muiden asianomaisten valvontaviranomaisten esittämistä varauksista on poikettu merkittävästi. Ryhmävalvojan on toimitettava päätöksestä jäljennös hakijalle ja muille asianomaisille valvontaviranomaisille. Asianomaisten valvontaviranomaisten on tunnustettava päätös sitovaksi ja sovellettava sitä.

▼ B*238 artikla***Vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen tytäryritykset: vakavaraisuuspääomavaatimuksen määrittäminen**

1. Tytäryrityksen vakavaraisuuspääomavaatimus lasketaan tämän artiklan 2, 4 ja 5 kohdan mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 231 artiklan soveltamista.

2. Jos tytäryrityksen vakavaraisuuspääomavaatimus lasketaan ryhmätasolla 231 artiklan mukaisesti hyväksytyyn sisäisen mallin perusteella ja tytäryritykselle toimiluvan antanut valvontaviranomainen katsoo, että tytäryrityksen riskiprofiili poikkeaa merkittävästi sisäisestä mallista, ja jos kyseinen yritys ei ratkaise asianmukaisesti valvontaviranomaisen havaitsemia ongelmia, kyseinen viranomainen voi 37 artiklassa tarkoitetuissa tapauksissa ehdottaa lisäpääomavaatimuksen asettamista kyseisen yrityksen vakavaraisuuspääomavaatimukseen, joka on saatu tällaista sisäistä mallia soveltamalla, tai poikkeuksellisissa oloissa, joissa lisäpääomavaatimus ei olisi asianmukainen, vaatia kyseistä yritystä laskemaan vakavaraisuuspääomavaatimuksensa standardikaavan perusteella. Valvontaviranomaisen on keskusteltava ehdotuksestaan valvontaviranomaisten kollegiossa ja ilmoitettava tällaisten ehdotusten perusteet sekä tytäryritykselle että valvontaviranomaisten kollegiolle.

3. Jos tytäryrityksen vakavaraisuuspääomavaatimus lasketaan standardikaavan perusteella ja tytäryritykselle toimiluvan antanut valvontaviranomainen katsoo, että tytäryrityksen riskiprofiili poikkeaa merkittävästi standardikaavan perusoletuksista, ja jos kyseinen yritys ei ratkaise asianmukaisesti valvontaviranomaisen havaitsemia ongelmia, kyseinen viranomainen voi poikkeuksellisissa oloissa ehdottaa, että yritystä vaaditaan korvaamaan osa laskentamenetelmässä käytetyistä parametreista yrityskohtaisilla erityisparametreilla sen laskiessa 110 artiklassa tarkoitettuja henkivakuutus-, vahinkovakuutus- ja sairausvakuutusriskimoduuleja tai että 37 artiklassa tarkoitetuissa tapauksissa asetetaan lisäpääomavaatimus kyseisen tytäryrityksen vakavaraisuuspääomavaatimukseen.

▼ B

Valvontaviranomaisen on keskusteltava ehdotuksestaan valvontaviranomaisten kollegiossa ja ilmoitettava tällaisten ehdotusten perusteet sekä tytäryritykselle että valvontaviranomaisten kollegiolle.

▼ M5

4. Valvontaviranomaisten kollegion on parhaansa mukaan pyrittävä pääsemään sopimukseen tytäryritykselle toimiluvan antaneen valvontaviranomaisen ehdotuksesta tai muista mahdollisista toimenpiteistä.

Asianomaisten valvontaviranomaisten on tunnustettava sopimus sitovaksi ja sovellettava sitä.

5. Jos valvontaviranomainen ja ryhmävalvoja ovat asiasta eri mieltä, valvontaviranomainen tai ryhmävalvoja voi saattaa asian kuukauden kuluessa valvontaviranomaisen ehdotuksesta vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi ja pyytää siltä apua asetuksen (EU) N:o 1094/2010 19 artiklan mukaisesti. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi toimia tällaisissa tapauksissa kyseisen artiklan nojalla saamiensa valtuuksien mukaisesti, ja se tekee päätöksensä kuukauden kuluessa asian saattamisesta sen käsiteltäväksi. Kuukauden määräaika pidetään kyseisen asetuksen 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuna sovitteluajana. Asiaa ei saa saattaa vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi tässä alakohdassa tarkoitetun kuukauden määräajan päätyttyä eikä sen jälkeen, kun kollegio on päässyt asiasta sopimukseen tämän artiklan 4 kohdan mukaisesti.

Tytäryritykselle toimiluvan antaneen valvontaviranomaisen on lykättävä päätöksensä tekoa ja odotettava, että vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen tekee mahdollisesti kyseisen asetuksen 19 artiklan mukaisesti päätöksen, ja tehtävä asiasta päätös, joka on sopuinnussa vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen päätöksen kanssa.

Asianomaisten valvontaviranomaisten on tunnustettava päätös sitovaksi ja sovellettava sitä.

Päätöksessä on ilmoitettava kaikki syyt, joiden perusteella se on tehty.

Päätös on toimitettava tytäryritykselle ja valvontaviranomaisten kollegiolle.

▼ B*239 artikla*

Vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen tytäryritykset: vakavaraisuuspääomavaatimusten ja vähimmäispääomavaatimusten täyttämättä jääminen

1. Tytäryritykselle toimiluvan antaneen valvontaviranomaisen on silloin, kun vakavaraisuuspääomavaatimusta ei ole täytetty, viipymättä toimitettava valvontaviranomaisten kollegiolle tytäryrityksen esittämä tervehdyttämissuunnitelma, jonka avulla on tarkoitus kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttämättä jääminen todettiin, saavuttaa uudelleen vakavaraisuuspääomavaatimuksen mukaisen hyväksyttävien omien varojen taso tai alentaa riskiprofiilia vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttämisen varmistamiseksi, sanotun kuitenkin rajoittamatta 138 artiklan soveltamista.

Valvontaviranomaisten kollegion on parhaansa mukaan pyrittävä pääsemään sopimukseen tervehdyttämissuunnitelman hyväksymistä koskevasta valvontaviranomaisen ehdotuksesta neljän kuukauden kuluessa siitä, kun vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttämättä jääminen todettiin.

▼B

Mikäli sopimukseen ei päästä, tytäryritykselle toimiluvan antaneen valvontaviranomaisen on tehtävä oma päätöksensä tervehdyttämissuunnitelman hyväksymisestä ottaen asianmukaisesti huomioon muiden valvontaviranomaisten kollegioon kuuluvien valvontaviranomaisten esittämät näkemykset ja varaukset.

2. Kun tytäryritykselle toimiluvan antanut valvontaviranomainen toteaa 136 artiklan mukaisesti taloudellisen aseman heikkenemisen, sen on viipymättä ilmoitettava ehdotetuista toimenpiteistä valvontaviranomaisten kollegiolle. Toimenpiteistä on kriisitilanteita lukuun ottamatta keskusteltava valvontaviranomaisten kollegiossa.

Valvontaviranomaisten kollegion on tehtävä kaikki voitavansa sopimukseen pääsemiseksi ehdotetuista toimenpiteistä kuukauden kuluessa ilmoituksesta.

Mikäli sopimukseen ei päästä, tytäryritykselle toimiluvan antanut valvontaviranomainen tekee oman ehdotettujen toimenpiteiden hyväksymistä koskevan päätöksensä ottaen asianmukaisesti huomioon muiden valvontaviranomaisten kollegioon kuuluvien valvontaviranomaisten esittämät näkemykset ja varaukset.

3. Tytäryritykselle toimiluvan antaneen valvontaviranomaisen on silloin, kun vähimmäispääomavaatimusta ei ole täytetty, viipymättä toimitettava valvontaviranomaisten kollegiolle tytäryrityksen esittämä lyhyen aikavälin rahoitussuunnitelma, jonka avulla on tarkoitus kolmen kuukauden kuluessa siitä päivämäärästä, jona vaatimuksen täyttämättä jääminen todettiin, saavuttaa uudelleen vähimmäispääomavaatimuksen kattamiseksi tarvittavan hyväksyttävien omien varojen taso tai alentaa riskiprofiilia vähimmäispääomavaatimuksen täyttämisen varmistamiseksi, sanotun kuitenkin rajoittamatta 139 artiklan soveltamista. Valvontaviranomaisten kollegiolle on ilmoitettava myös toimenpiteistä, joita on toteutettu vähimmäispääomavaatimuksen soveltamiseksi tytäryrityksen tasolla.

▼M5

4. Valvontaviranomainen tai ryhmävalvoja voi saattaa asian vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi ja pyytää siltä apua asetuksen (EU) N:o 1094/2010 19 artiklan mukaisesti, ne ovat eri mieltä:

- a) tervehdyttämissuunnitelman hyväksymisestä, mukaan luettuna tervehdyttämisjakson mahdollinen pidennys, 1 kohdassa tarkoitettun neljän kuukauden määräajan kuluessa; tai
- b) ehdotettujen toimenpiteiden hyväksymisestä 2 kohdassa tarkoitettun kuukauden määräajan kuluessa.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi toimia tällaisissa tapauksissa kyseisen artiklan nojalla saamiensa valtuuksien mukaisesti, ja se tekee päätöksensä kuukauden kuluessa asian saattamisesta sen käsiteltäväksi.

Asiaa ei saa saattaa vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi:

- a) ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen neljän kuukauden määräajan tai kuukauden määräajan päätyttyä;
- b) sen jälkeen, kun kollegio on päässyt asiasta sopimukseen tämän artiklan 1 kohdan toisen alakohdan tai 2 kohdan toisen alakohdan mukaisesti;
- c) tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa kriisitilanteissa.

Neljän kuukauden tai kuukauden määräaikaa pidetään kyseisen asetuksen 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuna sovitteluaikana.

▼ M5

Tytäryritykselle toimiluvan antaneen valvontaviranomaisen on lykättävä päätöksensä tekoa ja odotettava, että vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen tekee mahdollisesti kyseisen asetuksen 19 artiklan 3 kohdan mukaisesti päätöksen, ja tehtävä asiasta päätös, joka on sopusoinnussa vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen päätöksen kanssa. Asianomaisten valvontaviranomaisten on tunnustettava päätös sitovaksi ja sovellettava sitä.

Päätöksessä on ilmoitettava kaikki syyt, joiden perusteella se on tehty.

Päätös on toimitettava tytäryritykselle ja valvontaviranomaisten kollegiolle.

▼ B*240 artikla***Vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen tytäryritykset: tytäryritystä koskevien poikkeusten päätyminen**

1. Edellä 238 ja 239 artiklassa annettujen sääntöjen soveltaminen päättyy, jos:

- a) 236 artiklan a alakohdassa tarkoitettua ehtoa ei enää noudateta;
- b) 236 artiklan b alakohdassa tarkoitettua ehtoa ei enää noudateta eikä ryhmä huolehdi kohtuullisessa ajassa siitä, että ehtoa aletaan noudattaa uudelleen;
- c) 236 artiklan c ja d alakohdassa tarkoitettuja ehtoja ei enää noudateta.

Jos ryhmävalvoja päättää ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettussa tapauksessa valvontaviranomaisten kollegiota kuultuaan, ettei se enää sisällytä tytäryritystä ryhmävalvontansa piiriin, sen on viipymättä ilmoitettava siitä asianomaiselle valvontaviranomaiselle ja emoyritykselle.

Sovellettaessa 236 artiklan b, c ja d alakohtaa emoyrityksen vastuulla on varmistaa, että ehtoja noudatetaan jatkuvasti. Jos ehtoa ei noudateta, emoyrityksen on viipymättä ilmoitettava asiasta ryhmävalvojalle ja kyseisen tytäryrityksen valvojalle. Emoyrityksen on esitettävä suunnitelma, jonka mukaan ehtoa aletaan noudattaa uudelleen kohtuullisessa ajassa.

Ryhmävalvojan on omasta aloitteestaan tarkastettava vähintään kerran vuodessa, että 236 artiklan b, c ja d alakohdassa tarkoitettuja ehtoja noudatetaan edelleen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kolmannen alakohdan soveltamista. Lisäksi ryhmävalvojan on tehtävä tällainen tarkastus asianomaisen valvontaviranomaisen pyynnöstä, jos tällä on vahvoja epäilyjä siitä, että ehtoa ei noudateta jatkuvasti.

Jos tarkastusta tehtäessä todetaan heikkouksia, ryhmävalvojan on vaadittava emoyritystä esittämään suunnitelma, jonka mukaan ehtoa aletaan noudattaa uudelleen kohtuullisessa ajassa.

▼ B

Jos ryhmävalvoja toteaa valvontaviranomaisten kollegiota kuultuaan, että kolmannessa tai viidennessä alakohdassa tarkoitettu suunnitelma on riittämätön tai sitä ei panna sovitussa määräajassa täytäntöön, ryhmävalvojan on todettava, että 236 artiklan b, c ja d alakohdassa tarkoitettuja ehtoja ei enää noudateta, ja ilmoitettava siitä viipymättä asianomaiselle valvontaviranomaiselle.

2. Edellä 238 ja 239 artiklassa säädettyä järjestelmää sovelletaan uudelleen, jos emoyritys jättää uuden hakemuksen ja saa siihen myönteisen päätöksen 237 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

▼ M5*241 artikla***Vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen tytäryritykset: delegoidut säädökset**

Komissio hyväksyy 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään

- a) perusteet, joilla arvioidaan, täyttyvätkö 236 artiklassa vahvistetut ehdot;
- b) perusteet, joilla arvioidaan, millaisia tilanteita on pidettävä 239 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuina kriisitilanteina;
- c) menettelyt, joita valvontaviranomaisten on noudatettava vaihtaessaan tietoja, käyttäessään oikeuksiaan ja täyttäessään velvollisuutensa 237–240 artiklan mukaisesti.

▼ B*242 artikla***Uudelleentarkastelu****▼ M5**

1. Komissio laatii 31 päivään joulukuuta 2017 mennessä arvion III osaston soveltamisesta, erityisesti valvontaviranomaisten kollegioon kuuluvien valvontaviranomaisten yhteistyöstä ja kollegion toimivuudesta ja lisäpääomavaatimusten asettamista koskevista valvontakäytännöistä, sekä antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen ja liittää siihen tarvittaessa ehdotuksia tämän direktiivin muuttamiseksi.

▼ B

2. Komissio laatii ►**M5** 31 päivään joulukuuta 2018 ◀ mennessä arvion ryhmävalvonnan ja pääoman hallinnan tehostamisen hyödyistä vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysten ryhmässä ja sisällyttää siihen viitauksen asiakirjaan KOM(2008)0119 ja Euroopan parlamentin talous- ja raha-asioiden valiokunnan tästä ehdotuksesta 16 päivänä lokakuuta 2008 antamaan mietintöön (A6–0413/2008). Arvioon on sisällyttävä mahdollisia toimenpiteitä, joilla tehostetaan vakuutusyritysryhmien moitteetonta rajatylittävää hallintaa erityisesti riskien ja varojen hallinnan osalta. Komissio ottaa arviossaan huomioon muun muassa uuden kehityksen ja edistymisen seuraavissa seikoissa:

- a) varhaisessa vaiheessa toteutettavia toimenpiteitä koskeva yhdenmukaistettu kehys;

▼ B

- b) ryhmän keskitetyn riskienhallinnan käytännöt ja ryhmänsisäisten mallien, stressitestit mukaan luettuina, toiminta;
- c) ryhmänsisäiset liiketoimet ja riskikeskittymät;
- d) hajautus- ja keskittymävaikutusten ajalliset muutokset;
- e) oikeudellisesti sitova kehys valvontariitojen sovittelua varten;
- f) sellainen yhdenmukaistettu kehys varojen siirrettävyyttä, maksukyvyttömyyttä ja likvidaatiomenettelyjä varten, jossa poistetaan varojen siirrettävyyttä koskevat asiaankuuluvat kansalliset yhtiöoikeudelliset esteet;
- g) saman ryhmän yritysten vakuutuksenottajien ja edunsaajien sama suojelun taso erityisesti kriisitilanteissa;
- h) yhdenmukaistettu ja riittävästi rahoitettu EU:n laajuinen ratkaisu vakuutustakuujärjestelmiä varten;
- i) toimivaltaisten viranomaisten, keskuspankkien ja valtiovarainministeriöiden välinen kriisien hallintaa ja ratkaisua sekä rahoitustaakan jakamista koskeva sellainen yhdenmukaistettu ja oikeudellisesti sitova kehys, jossa valvontaa koskeva toimivalta mukautetaan rahoitusvastuuseen.

Komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen ja liittää siihen tarvittaessa ehdotuksia tämän direktiivin tarkistamiseksi.

▼ M1*243 artikla***Vakuutushallintayhtiön ja rahoitusalan sekaholdingyhtiön tytäryritykset**

Vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiin, jotka ovat vakuutushallintayhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön tytäryrityksiä, sovelletaan 236–242 artiklaa soveltuvin osin.

▼ B

2 j a k s o

Riskikeskittymä ja ryhmänsisäiset liiketoimet*244 artikla***Riskikeskittymän valvonta**

1. Ryhmätason riskikeskittymää on valvottava tämän artiklan 2 ja 3 kohdan, 246 artiklan ja III luvun mukaisesti.

▼ M1

2. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset tai vakuutushallintayhtiöt tai rahoitusalan sekaholdingyhtiöt ilmoittavat ryhmävalvojalle säännöllisesti ja ainakin vuosittain ryhmätason merkittävistä riskikeskittymistä, paitsi jos sovelletaan 215 artiklan 2 kohtaa.

▼ M1

Vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen, joka on ryhmän johdossa, tai, jos ryhmän johdossa ei ole vakuutus- tai jälleenvakuutusyritystä, vakuutushallintayhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön taikka ryhmään kuuluvan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen, jonka ryhmävalvoja on nimennyt kuultuaan asiasta muita asianomaisia valvontaviranomaisia, on annettava tarvittavat tiedot ryhmävalvojalle.

Ryhmävalvoja vastaa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen riskikeskittymien tarkastamisesta.

▼ B

3. Ryhmävalvojan on muita asianomaisia valvontaviranomaisia ja kyseistä ryhmää kuultuaan yksilöitävä riskityypit, joista tiettyyn ryhmään kuuluvien vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on ilmoitettava kaikissa olosuhteissa.

Määritellään riskityyppejä tai antaessaan niistä lausuntoja ryhmävalvojan ja muiden asianomaisten valvontaviranomaisten on otettava huomioon ryhmän erityinen ryhmä- ja riskienhallintarakenne.

Määrittääkseen merkittävät riskikeskittymät, joista on ilmoitettava, ryhmävalvojan on muita asianomaisia valvontaviranomaisia ja ryhmää kuultuaan määrättävä asianmukaiset kynnsarvot, jotka perustuvat vakavaraisuuspääomavaatimuksiin ja/tai vakuutustekniseen vastuuelkaan.

Riskikeskittymiä tarkastellessaan ryhmävalvojan on erityisesti valvottava mahdollista leviämiskäytäntöä kyseisessä ryhmässä, eturistiriitojen riskiä sekä riskien tasoa tai määrää.

▼ M5

4. Komissio hyväksyy 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat merkittävän riskikeskittymän määrittelyä tämän artiklan 2 ja 3 kohtaa sovellettaessa.

5. Jotta voidaan varmistaa riskikeskittymien valvonnan jatkuva yhdenmukaistaminen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen laatii, jollei 301 b artiklasta muuta johdu, luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritetään tarkemmin merkittävän riskikeskittymän yksilöintiä ja asianmukaisten kynnsarvojen asettamista 3 kohtaa sovellettaessa.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien asetuksen (EU) N:o 1094/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

6. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan yhdenmukainen soveltaminen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen laatii luonnoksia teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi lomakkeista ja malleista, joita käytetään tällaisista riskikeskittymistä ilmoittamisessa 2 kohtaa sovellettaessa.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten täytäntöönpanostandardien asetuksen (EU) N:o 1094/2010 15 artiklan mukaisesti.

▼B*245 artikla***Ryhmänsisäisten liiketoimien valvonta**

1. Ryhmänsisäisiä liiketoimia on valvottava tämän artiklan 2 ja 3 kohdan, 246 artiklan ja III luvun mukaisesti.

▼M1

2. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset tai vakuutushallintayhtiöt tai rahoitusalan sekaholdingyhtiöt ilmoittavat ryhmävalvojalle säännöllisesti ja ainakin vuosittain ryhmään kuuluvien vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten kaikista merkittävistä ryhmänsisäisistä liiketoimista, mukaan luettuina sellaisen luonnollisen henkilön kanssa suoritettut liiketoimet, jolla on läheiset sidokset ryhmään kuuluvaan yritykseen, paitsi jos sovelletaan 215 artiklan 2 kohtaa.

Lisäksi jäsenvaltioiden on vaadittava, että hyvin merkittävistä ryhmänsisäisistä liiketoimista ilmoitetaan niin pian kuin käytännössä on mahdollista.

Vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen, joka on ryhmän johdossa, tai, jos ryhmän johdossa ei ole vakuutus- tai jälleenvakuutusyritystä, vakuutushallintayhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön taikka ryhmään kuuluvan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen, jonka ryhmävalvoja on nimennyt kuultuaan asiasta muita asianomaisia valvontaviranomaisia, on annettava tarvittavat tiedot ryhmävalvojalle.

Ryhmävalvoja vastaa ryhmänsisäisten liiketoimien tarkastamisesta.

▼B

3. Ryhmävalvojan on muita asianomaisia valvontaviranomaisia ja kyseistä ryhmää kuultuaan yksilöitävä ryhmänsisäisten liiketoimien tyytit, joista tiettyyn ryhmään kuuluvien vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on ilmoitettava kaikissa olosuhteissa. Sovelletaan 244 artiklan 3 kohdan säännöksiä soveltuvin osin.

▼M5

4. Komissio hyväksyy 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat merkittävän ryhmänsisäisen liiketoimen määrittelyä tämän artiklan 2 ja 3 kohtaa sovellettaessa.

5. Jotta voidaan varmistaa ryhmänsisäisten liiketoimien valvonnan jatkuva yhdenmukaistaminen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi laatia luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritetään tarkemmin merkittävän ryhmänsisäisen liiketoimen yksilöintiä 3 kohtaa sovellettaessa.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1094/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

6. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan yhdenmukainen soveltaminen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi laatia luonnoksia teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi menettelyistä, lomakkeista ja malleista, joita käytetään tällaisista ryhmänsisäisistä liiketoimista ilmoittamisessa 2 kohtaa sovellettaessa.

▼ M5

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1094/2010 15 artiklan mukaisesti.

▼ B

3 jakso

Riskienhallinta ja sisäinen valvonta*246 artikla***Hallintojärjestelmän valvonta**

1. Edellä I osaston IV luvun 2 jaksossa vahvistettuja vaatimuksia sovelletaan ryhmätasolla soveltuvin osin.

Riskienhallintajärjestelmät, sisäiset valvontajärjestelmät ja ilmoitusmenettelyt on pantava johdonmukaisesti täytäntöön kaikissa yrityksissä, jotka kuuluvat 213 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdan mukaisen ryhmävalvonnan piiriin, jotta kyseisiä järjestelmiä ja ilmoitusmenettelyjä voidaan valvoa ryhmätasolla, sanotun kuitenkin rajoittamatta ensimmäisen alakohdan soveltamista.

2. Ryhmänsisäisiin valvontamenettelyihin on kuuluttava ainakin seuraavat menettelyt, sanotun kuitenkin rajoittamatta 1 kohdan soveltamista:

- a) asianmukaiset menettelyt ryhmän vakavaraisuuden osalta, jotta voidaan määrittää ja mitata kaikki olennaiset riskit ja suhteuttaa oma varallisuus asianmukaisesti riskeihin;
- b) luotettavat ilmoitus- ja laskentamenettelyt, jotta voidaan valvoa ja hallita ryhmänsisäisiä liiketoimia ja riskikeskittymiä.

3. Ryhmävalvoja vastaa 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen järjestelmien ja ilmoitusmenettelyjen tarkastamisesta III luvussa vahvistettujen sääntöjen mukaisesti.

▼ M1

4. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että osakasyrityksenä oleva vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys taikka vakuutushallintayhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö suorittaa 45 artiklassa vaaditun arvion ryhmätasolla. Ryhmävalvoja vastaa ryhmätasolla suoritetun riski- ja vakavaraisuusarvion tarkastamisesta III luvun mukaisesti.

Jos vakavaraisuus lasketaan ryhmätasolla 230 artiklassa tarkoitetun menetelmän 1 mukaisesti, osakasyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen taikka vakuutushallintayhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön on annettava ryhmävalvojalle tiedot, joiden perusteella voidaan ymmärtää ryhmän kaikkien sidosyrityksinä olevien vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysten vakavaraisuuspääomavaatimusten summan ja ryhmän konsolidoidun vakavaraisuuspääomavaatimuksen välinen ero.

Osakasyrityksenä oleva vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys taikka vakuutushallintayhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö voi ryhmävalvojan suostumuksella suorittaa 45 artiklassa vaaditun arvion samanaikaisesti ryhmätasolla ja jonkin ryhmään kuuluvan tytäryrityksen tasolla ja laatia yhden asiakirjan, joka käsittää kaikki arvioinnit.

▼B

Ryhmävalvojan on ennen kolmannessa alakohdassa tarkoitetun suosituksen antamista kuultava valvontaviranomaisten kollegion jäseniä ja otettava asianmukaisesti huomioon sen näkemykset ja varaukset.

Jos ryhmä hyödyntää kolmannessa alakohdassa annettua mahdollisuutta, sen on toimitettava kyseinen asiakirja kaikille asianomaisille valvontaviranomaisille samanaikaisesti. Mahdollisuuden hyödyntäminen ei vapauta kyseisiä tytäryrityksiä velvollisuudesta varmistaa, että 45 artiklan vaatimukset täyttyvät.

*III LUKU****Ryhmävalvontaa helpottavat toimenpiteet****247 artikla***Ryhmävalvoja**

1. Asianomaisten jäsenvaltioiden valvontaviranomaisten keskuudesta on nimettävä yksi ryhmävalvoja, jäljempänä ”ryhmävalvoja”, joka vastaa ryhmävalvonnan koordinoinnista ja harjoittamisesta.

2. Jos ryhmän kaikki vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset kuuluvat saman valvontaviranomaisen toimivaltaan, ryhmävalvojana toimii kyseinen valvontaviranomainen.

Kaikissa muissa tapauksissa ryhmävalvojan tehtävää hoitavat seuraavat viranomaiset, jollei 3 kohdasta muuta johdu:

a) jos ryhmän johdossa on vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys, kyseiselle yritykselle toimiluvan antanut valvontaviranomainen;

▼M1

b) jos ryhmän johdossa ei ole vakuutus- tai jälleenvakuutusyritystä, valvontaviranomainen seuraavasti:

i) jos vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen emoyritys on vakuutushallintayhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö, kyseiselle vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykselle toimiluvan antanut valvontaviranomainen;

ii) jos vähintään kahdella vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksellä, joiden kotipaikat ovat unionissa, on emoyrityksenään sama vakuutushallintayhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö ja yksi näistä yrityksistä on saanut toimiluvan siinä jäsenvaltiossa, jossa vakuutushallintayhtiöllä tai rahoitusalan sekaholdingyhtiöllä on kotipaikka, kyseisessä jäsenvaltiossa toimiluvan saaneen vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen valvontaviranomainen;

iii) jos ryhmän johdossa on vähintään kaksi vakuutushallintayhtiötä tai rahoitusalan sekaholdingyhtiötä, joiden kotipaikat ovat eri jäsenvaltioissa, ja kussakin näistä jäsenvaltioista on vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys, sen vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen valvontaviranomainen, jonka taseen loppusumma on suurin;

▼ **M1**

- iv) jos vähintään kahdella vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksellä, joiden kotipaikat ovat unionissa, on emoyrityksenään sama vakuutushallintayhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö ja mikään näistä yrityksistä ei ole saanut toimilupaa siinä jäsenvaltiossa, jossa vakuutushallintayhtiöllä tai rahoitusalan sekaholdingyhtiöllä on kotipaikka, sille vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykselle toimiluvan antanut valvontaviranomainen, jonka taseen loppusumma on suurin; tai
- v) jos kyseessä on ryhmä, jolla ei ole emoyritystä, tai missä tahansa tilanteessa, joihin ei viitata i–iv alakohdassa, sille vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykselle toimiluvan antanut valvontaviranomainen, jonka taseen loppusumma on suurin.

▼ **M5**

3. Asianomaiset valvontaviranomaiset voivat erityistapauksissa minkä tahansa muun valvontaviranomaisen pyynnöstä tehdä yhteisen päätöksen poiketa 2 kohdassa vahvistetuista perusteista, jos niiden soveltaminen olisi epätarkoituksenmukaista ottaen huomioon ryhmän rakenne sekä vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksen toiminnan suhteellinen merkitys eri maissa, ja nimetä jonkin muun valvontaviranomaisen ryhmävalvojaksi.

Tätä varten mikä tahansa asianomainen valvontaviranomainen voi pyytää keskustelun aloittamista siitä, ovatko 2 kohdassa tarkoitetut perusteet tarkoituksenmukaisia. Keskustelu voidaan käydä enintään kerran vuodessa.

Asianomaisten valvontaviranomaisten on parhaansa mukaan pyrittävä tekemään yhteinen päätös ryhmävalvojan valinnasta kolmen kuukauden kuluttua siitä, kun keskustelua on pyydetty. Niiden on ennen päätöksen tekemistä annettava ryhmälle tilaisuus esittää kantansa.

Nimetyt ryhmävalvojan on toimitettava kaikilta osin perusteltu yhteinen päätös ryhmälle.

4. Jos 3 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitetun kolmen kuukauden ajanjakson kuluessa jokin asianomainen valvontaviranomainen on saattanut asian vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi asetuksen (EU) N:o 1094/2010 19 artiklan mukaisesti, asianomaisten valvontaviranomaisten on lykättävä yhteisen päätöksensä tekoa ja odotettava, että vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen tekee mahdollisesti kyseisen asetuksen 19 artiklan 3 kohdan mukaisesti päätöksen, ja tehtävä asiasta yhteinen päätös, joka on sopusoinnussa vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen päätöksen kanssa. Asianomaisten valvontaviranomaisten on tunnustettava yhteinen päätös sitovaksi ja sovellettava sitä. Kolmen kuukauden määräaika pidetään kyseisen asetuksen 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuna sovitteluajana.

5. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen tekee päätöksensä kuukauden kuluessa siitä, kun asia on saatettu sen käsiteltäväksi 4 kohdan mukaisesti. Asiaa ei saa saattaa vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi kolmen kuukauden määräajan päätyttyä eikä sen jälkeen, kun asiasta on tehty yhteinen päätös. Nimetyt ryhmävalvojan on toimitettava kaikilta osin perusteltu yhteinen päätös ryhmälle ja valvontaviranomaisten kollegiille.

6. Jos yhteistä päätöstä ei tehdä, ryhmävalvojan tehtävää hoitaa tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti nimetty valvontaviranomainen.

▼M5

7. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen ilmoittaa Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle vähintään kerran vuodessa merkittävistä vaikeuksista, joita liittyy 2, 3 ja 6 kohdan soveltamiseen.

Jos ilmenee merkittäviä vaikeuksia, jotka liittyvät tämän artiklan 2 ja 3 kohdassa vahvistettujen perusteiden soveltamiseen, komissio hyväksyy 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa täsmennetään kyseiset perusteet.

▼B

8. Kun jäsenvaltiossa on useampi kuin yksi vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten toiminnan vakautta valvova valvontaviranomainen, jäsenvaltion on ryhdyttävä tarvittaviin toimenpiteisiin niiden koordinoitun varmistamiseksi.

*248 artikla***Ryhmävalvojan ja muiden valvontaviranomaisten oikeudet ja velvollisuudet – valvontaviranomaisten kollegio**

1. Ryhmävalvojalle kuuluvat seuraavat ryhmävalvontaan liittyvät oikeudet ja velvollisuudet:

- a) asiaankuuluvien tai olennaisten tietojen keräämisen ja levittämisen koordinointi jatkuvassa toiminnassa ja kriisitilanteissa, mukaan luetuna valvontaviranomaisen valvontatehtävän kannalta tärkeiden tietojen levittäminen;
- b) ryhmän taloudellisen tilan tarkastaminen ja arviointi;
- c) sen arviointi, noudattaako ryhmä vakavaraisuussääntöjä, sekä riskikeskittymän ja ryhmäsisäisten liiketoimien arviointi 218–245 artiklan mukaisesti;
- d) ryhmän hallintojärjestelmän arviointi 246 artiklan mukaisesti sekä sen arviointi, täyttävätkö osakasyrityksen hallinto-, johto- tai valvontaelimen jäsenet 42 ja 257 artiklassa säädetty vaatimukset;
- e) valvontatoimien suunnittelu ja koordinointi vähintään kerran vuodessa pidettävien säännöllisten kokousten tai muiden asianmukaisten keinojen avulla jatkuvassa toiminnassa ja kriisitilanteissa yhteistyössä asianomaisten valvontaviranomaisten kanssa sekä ottaen huomioon kaikkien ryhmään kuuluvien yritysten liiketoimintaan liittyvien riskien luonteen, laajuuden ja monimutkaisuuden;
- f) muut ryhmävalvojalle tällä direktiivillä annetut tai siitä johtuvat tehtävät, toimenpiteet ja päätökset, erityisesti 231 ja 233 artiklan mukaisten ryhmätason sisäisten mallien validointiprosessin johtaminen ja 237–240 artiklassa säädetyn järjestelmän soveltamista koskevan lupamenettelyn johtaminen.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen ryhmävalvonnan tehtävien suorittamisen helpottamiseksi on perustettava valvontaviranomaisten kollegio, jonka puheenjohtajana toimii ryhmävalvoja.

▼B

Valvontaviranomaisten kollegion on varmistettava, että valvontaviranomaisten, jotka ovat valvontaviranomaisten kollegion jäseniä, keskuudessa toteutettavia yhteistyö-, tietojenvaihto- ja kuulemisprosesseja sovelletaan tosiasiallisesti III osaston mukaisesti, jotta voidaan edistää niiden päätösten ja toimien yhtenäistämistä.

▼M5

Jos ryhmävalvoja ei hoida 1 kohdassa tarkoitettuja tehtäviä tai valvontaviranomaisten kollegion jäsenet eivät tee yhteistyötä tässä kohdassa edellytetyssä laajuudessa, mikä tahansa asianomainen valvontaviranomainen voi saattaa asian vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi ja pyytää siltä apua asetuksen (EU) N:o 1094/2010 19 artiklan mukaisesti. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi toimia tällaisissa tapauksissa kyseisen artiklan nojalla saamiensa valtuuksien mukaisesti.

3. Valvontaviranomaisten kollegion jäseniä ovat ryhmävalvoja ja kaikkien sellaisten jäsenvaltioiden valvontaviranomaiset, joissa kaikkien tytäryritysten pääkonttorit sijaitsevat, sekä vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen asetuksen (EU) N:o 1094/2010 21 artiklan mukaisesti.

▼B

Merkittävien sivukonttoreiden ja sidosyritysten valvontaviranomaiset voivat myös osallistua valvontaviranomaisten kollegioon. Niiden osallistumisella pyritään kuitenkin vain saavuttamaan tehokkaan tietojenvaihdon tavoite.

Valvontaviranomaisten kollegion tehokas toiminta saattaa edellyttää, että joistakin sen toimista vastaa vain osa kollegioon kuuluvista valvontaviranomaisista.

4. Valvontaviranomaisten kollegion perustamisen ja toiminnan on perustuttava ryhmävalvojan ja muiden asianomaisten valvontaviranomaisten välillä toteutettuihin koordinoitijärjestelyihin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän direktiivin nojalla toteutettavia toimia.

▼M5

Jos koordinoitijärjestelyistä ilmenee eriäviä näkemyksiä, mikä tahansa valvontaviranomaisten kollegion jäsen voi saattaa asian vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi ja pyytää siltä apua asetuksen (EU) N:o 1094/2010 19 artiklan mukaisesti. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi toimia tällaisissa tapauksissa kyseisen artiklan nojalla saamiensa valtuuksien mukaisesti. Ryhmävalvojan on tehtävä asiasta lopullinen päätös, joka on sopusoinnussa vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen päätöksen kanssa. Ryhmävalvojan on toimitettava päätös muille asianomaisille valvontaviranomaisille.

▼B

Ryhmävalvojan on asianomaisia valvontaviranomaisia kuultuaan otettava asianmukaisesti huomioon Euroopan vakuutus- ja työeläkevalvontaviranomaisten komitean kahden kuukauden kuluessa kuulemispyynnön vastaanottamisesta antama lausunto ennen lopullisen päätöksensä tekoa. Päätös on perusteltava, ja siihen on sisällyttävä selitys, jos Euroopan vakuutus- ja työeläkevalvontaviranomaisten komitean antamasta lausunosta on poikettu merkittävästi. Ryhmävalvojan on toimitettava päätös muille asianomaisille valvontaviranomaisille.

5. Edellä 4 kohdassa tarkoitetuissa koordinoitijärjestelyissä on vahvistettava seuraavat menettelyt, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän direktiivin nojalla toteutettavia toimia:

a) asianomaisten valvontaviranomaisten keskuudessa noudatettava päätöksentekomenettely 231, 232 ja 247 artiklan mukaisesti;

▼ B

b) tämän artiklan 4 kohdassa ja 218 artiklan 5 kohdassa tarkoitettu kuuleminen.

▼ M5

Koordinoitijärjestelyissä voidaan antaa lisätehtäviä ryhmävalvojalle, muille valvontaviranomaisille tai vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle, jos tällä tehostetaan ryhmän valvontaa eikä heikennetä valvontaviranomaisten kollegion jäsenten valvontatoimia näiden yksittäisten tehtävien osalta, sanotun kuitenkin rajoittamatta ryhmävalvojalle ja muille valvontaviranomaisille tällä direktiivillä annettuja oikeuksia ja velvollisuuksia.

▼ B

Koordinoitijärjestelyissä voidaan lisäksi vahvistaa seuraavat menettelyt:

a) erityisesti 213–217, 219–221, 227, 244–246, 250, 256, 260 ja 262 artiklassa tarkoitettu asianomaisten valvontaviranomaisten keskuudessa toteutettava kuuleminen;

b) muiden valvontaviranomaisten kanssa tehtävä yhteistyö.

▼ M5

6. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen laatii valvontaviranomaisten kollegioiden toimintaa koskevia ohjeita niiden työskentelyä koskevien kattavien arvioiden perusteella niiden lähentymisen tason arvioimiseksi. Tällaisia arvioita laaditaan vähintään joka kolmas vuosi. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ryhmävalvoja toimittaa vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle arvioiden kannalta asiaankuuluvat tiedot valvontaviranomaisten kollegion toiminnasta ja mahdollisesti kohdatuista vaikeuksista.

Jotta voidaan varmistaa valvontaviranomaisten välisen koordinoinnin jatkuva yhdenmukaistaminen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi laatia luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritetään tarkemmin valvontaviranomaisten kollegioiden toimintaa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen ohjeiden mukaisesti.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä toisessa alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1094/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

7. Jotta voidaan varmistaa valvontaviranomaisten välisen koordinoinnin jatkuva yhdenmukaistaminen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen laatii, jollei 301 b artiklasta muuta johdu, luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritetään tarkemmin 1–6 kohdassa tarkoitettun ryhmävalvonnan koordinointia.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1094/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

8. Komissio hyväksyy 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä merkittävän sivukonttorin määritelmästä.

▼ B*249 artikla***Valvontaviranomaisten välinen yhteistyö ja tietojenvaihto**

1. Ryhmän yksittäisten vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten valvonnasta vastaavien viranomaisten ja asianomaisen ryhmävalvojan on toimittava tiiviissä yhteistyössä toistensa kanssa erityisesti sellaisissa tapauksissa, joissa vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksellä on taloudellisia vaikeuksia.

▼ M5

Sen varmistamiseksi, että valvontaviranomaisilla, ryhmävalvoja mukaan luettuna, on käytössään sama määrä merkityksellisiä tietoja, niiden on toimitettava toisilleen tällaiset tiedot, jotta voidaan antaa muille viranomaisille mahdollisuus suorittaa tämän direktiivin mukaiset valvontatehtävät ja helpottaa niiden suorittamista, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kyseisten viranomaisten velvollisuuksia ja riippumatta siitä, ovatko ne samasta jäsenvaltiosta. Asianomaisten valvontaviranomaisten ja ryhmävalvojan on tältä osin toimitettava viipymättä toisilleen kaikki merkitykselliset tiedot niin pian kuin ne ovat saatavilla tai vaihdettava tietoja pyydettyessä. Tässä alakohdassa tarkoitettuihin tietoihin sisältyvät esimerkiksi tiedot ryhmän ja valvontaviranomaisten toimista sekä ryhmän toimittamat tiedot.

▼ M1

Ryhmävalvoja toimittaa asianomaisille valvontaviranomaisille ja vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle ryhmää koskevat tiedot 19 artiklan, 51 artiklan 1 kohdan ja 254 artiklan 2 kohdan mukaisesti erityisesti ryhmän oikeudellisesta rakenteesta, hallintojärjestelmästä ja organisaatorakenteesta.

▼ M5

1 a. Jos jokin valvontaviranomainen ei ole toimittanut merkityksellisiä tietoja tai yhteistyötä ja erityisesti merkityksellisten tietojen vaihtoa koskeva pyyntö on evätty tai siihen ei ole vastattu kahden viikon kuluessa, valvontaviranomaiset voivat saattaa asian vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi.

Jos asia saatetaan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi, se voi toimia asetuksen (EU) N:o 1094/2010 19 artiklan nojalla saamiensa valtuuksien mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 258 artiklan soveltamista.

▼ B

2. Ryhmän yksittäisten vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten valvonnasta vastaavien viranomaisten ja asianomaisten ryhmävalvojan on välittömästi vaadittava kaikkien ryhmävalvontaan osallistuvien valvontaviranomaisten kokousta ainakin seuraavissa tilanteissa:

- a) kun ne saavat tietoonsa yksittäisen vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen vakavaraisuuspääomavaatimuksen merkittävän rikkomisen tai vähimmäispääomavaatimuksen rikkomisen;
- b) kun ne saavat tietoonsa konsolidoiduista tiedoista lasketun ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimuksen tai ryhmän yhteenlasketun vakavaraisuuspääomavaatimuksen, sen mukaan, mitä III osaston II luvun 1 jakson 1 alajakson mukaista laskentamenetelmää käytetään, merkittävän rikkomisen;
- c) kun ilmenee tai on ilmennyt muita poikkeuksellisia seikkoja.

▼ **M5**

3. Jotta voidaan varmistaa valvontaviranomaisten välisen koordinaation ja tietojenvaihdon jatkuva yhdenmukaistaminen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen laatii, jollei 301 b artiklasta muuta johdu, luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritetään seuraavat:

- a) tiedot, jotka ryhmävalvojan on järjestelmällisesti kerättävä ja levitettävä muille asianomaisille valvontaviranomaisille tai jotka muiden asianomaisten valvontaviranomaisten on toimitettava ryhmävalvojalle;
- b) tiedot, jotka ovat ryhmätason valvonnan kannalta olennaisia tai merkityksellisiä, jotta voidaan edistää valvontaan liittyvän raportoinnin lähentymistä.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1094/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

4. Jotta voidaan varmistaa valvontaviranomaisten välisen koordinaation ja tietojenvaihdon yhdenmukainen soveltaminen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen laatii luonnoksia teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi menettelyistä ja lomakkeista tietojen toimittamiseksi ryhmävalvojalle sekä menettely, jota noudatetaan tässä artiklassa säädettyssä valvontaviranomaisten välisessä yhteistyössä ja tietojenvaihdossa.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1094/2010 15 artiklan mukaisesti.

250 artikla

Valvontaviranomaisten keskinäinen kuuleminen

1. Ennen kuin asianomaiset valvontaviranomaiset tekevät päätöksen, jolla on muiden valvontaviranomaisten valvontatehtävien kannalta merkitystä, niiden on kuultava toisiaan valvontaviranomaisten kollegiossa seuraavista seikoista, sanotun kuitenkin rajoittamatta 248 artiklan soveltamista:

- a) valvontaviranomaisten hyväksyntää tai lupaa edellyttävät muutokset ryhmän vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten osakkuus-, organisaatio- tai johtorakenteessa;
- b) tervehdyttämisyksikön pidennystä koskeva päätös 138 artiklan 3 ja 4 kohdan nojalla;
- c) valvontaviranomaisten määräämät tärkeimmät seuraamukset ja niiden poikkeuksellisesti toteuttamat toimenpiteet, mukaan luettuina lisäpääomavaatimuksen määrääminen vakavaraisuuspääomavaatimukseen 37 artiklan nojalla ja sisäisen mallin käytön rajoittaminen I osaston VI luvun 4 jakson 3 alajakson mukaisessa vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskennassa.

Ensimmäisen alakohdan b ja c alakohtaa sovellettaessa on aina kuultava ryhmävalvojaa.

▼ M5

Lisäksi asianomaisten valvontaviranomaisten on ennen päätöksen tekoa kuultava toisiaan, jos päätös perustuu muilta valvontaviranomaisilta saatuihin tietoihin.

2. Valvontaviranomainen voi päättää jättää muiden valvontaviranomaisten kuulemisen suorittamatta kiireellisissä tapauksissa tai silloin, kun kuuleminen voisi vaarantaa päätöksen tehokkuuden, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 248 artiklan soveltamista. Tällöin valvontaviranomaisen on viipymättä ilmoitettava asiasta muille valvontaviranomaisille.

▼ B*251 artikla***Ryhmävalvojan muille valvontaviranomaisille esittämät pyynnöt**

Jos sen jäsenvaltion valvontaviranomaiset, jossa emoyrityksellä on kotipaikka, eivät itse harjoita 247 artiklan mukaista ryhmävalvontaa, ryhmävalvoja voi kehottaa kyseisiä viranomaisia pyytämään emoyritykseltä kaikki tiedot, jotka ovat merkityksellisiä 248 artiklassa säädettyjen ryhmävalvojan koordinoitioikeuksien käytössä ja sen koordinoitivelvollisuuksien täyttämiseksi, ja toimittamaan sille kyseiset tiedot.

Kun ryhmävalvoja tarvitsee 254 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja tietoja, jotka on jo annettu toiselle valvontaviranomaiselle, sen on, aina kun tämä on mahdollista, käännyttävä kyseisen viranomaisen puoleen ehkäistäkseen kaksinkertaisen raportoinnin valvontaan osallistuville eri viranomaisille.

*252 artikla***Yhteistyö luottolaitoksista ja sijoituspalveluyrityksistä vastaavien viranomaisten kanssa**

Kun vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys ja joko direktiivissä 2006/48/EY tarkoitettu luottolaitos tai direktiivissä 2004/39/EY tarkoitettu sijoituspalveluyritys tai molemmat näistä ovat sidoksissa toisiinsa suoraan tai välillisesti tai niillä on yhteinen osakasyritys, asianomaisten valvontaviranomaisten sekä näiden muiden yritysten valvonnasta vastaavien viranomaisten on tehtävä tiivistä yhteistyötä.

Näiden viranomaisten on vaihdettava keskenään toimivaltansa rajoissa kaikkia tietoja, jotka voivat helpottaa niiden tehtävän ja erityisesti tämän osaston mukaisen tehtävän hoitamista.

*253 artikla***Salassapitovelvollisuus ja luottamuksellisuus**

Jäsenvaltioiden on annettava lupa 249–252 artiklassa tarkoitettuun tietojenvaihtoon jäsenvaltion valvontaviranomaisten välillä sekä jäsenvaltion valvontaviranomaisten ja muiden viranomaisten välillä.

Ryhmävalvonnan puitteissa saatuihin tietoihin ja erityisesti tässä osastossa säädettyyn valvontaviranomaisten keskinäiseen sekä valvontaviranomaisten ja muiden viranomaisten väliseen tietojenvaihtoon sovelletaan 295 artiklan säännöksiä.

▼B*254 artikla***Tiedonsaanti**

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ryhmävalvonnan piiriin kuuluvat luonnolliset henkilöt ja oikeushenkilöt sekä niiden sidosyritykset ja osakasyritykset voivat vaihtaa keskenään tietoja, jotka voivat olla ryhmävalvonnan kannalta merkityksellisiä.

▼M5

2. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että niiden ryhmävalvonnan harjoittamisesta vastaavilla viranomaisilla on oikeus saada kaikki ryhmävalvonnan kannalta merkitykselliset tiedot riippumatta asianomaisen yrityksen luonteesta. Sovelletaan 35 artiklan 1–5 kohtaa soveltuvin osin.

Ryhmävalvoja voi rajoittaa useammin kuin kerran vuodessa ryhmätasolla tapahtuvaa valvontaan liittyvää säännöllistä raportointia silloin, kun 35 artiklan 6 kohdan mukainen rajoitus koskee kaikkia ryhmään kuuluvia vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksiä, ottaen huomioon ryhmän liiketoimintaan liittyvien riskien luonteen, laajuuden ja monimutkaisuuden.

Ryhmävalvoja voi vapauttaa ryhmätasolla tapahtuvasta eräkohtaisesta raportoinnista silloin, kun 35 artiklan 7 kohdan mukainen vapautus koskee kaikkia ryhmään kuuluvia vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksiä, ottaen huomioon ryhmän liiketoimintaan liittyvien riskien luonteen, laajuuden ja monimutkaisuuden sekä rahoitusjärjestelmän vakautta koskevan tavoitteen.

▼B

Asianomaiset valvontaviranomaiset voivat kääntyä tarpeellisten tietojen saamiseksi suoraan ryhmän yritysten puoleen vain siinä tapauksessa, että tällaisia tietoja on pyydetty ryhmävalvonnan alaiselta vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykseltä eikä tämä ole toimittanut niitä kohtuullisessa ajassa.

*255 artikla***Tietojen tarkistaminen**

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden valvontaviranomaiset voivat alueellaan joko suoraan tai tehtävään valtuuttamiensa henkilöiden välityksellä tarkastaa 254 artiklassa tarkoitetut tiedot itse paikalla seuraavien yritysten toimitiloissa:

- a) ryhmävalvonnan alaiset vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykset;
- b) kyseisen vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen sidosyritykset;
- c) kyseisen vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen emoyritykset;
- d) kyseisen vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen emoyrityksen sidosyritykset.

2. Jos valvontaviranomaiset haluavat yksittäisissä tapauksissa tarkastaa toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevaa, tiettyyn ryhmään kuuluvaa säänneltyä tai sääntelemätöntä yritystä koskevia tietoja, niiden on pyydettävä tämän toisen jäsenvaltion valvontaviranomaisilta tarkastuksen suorittamista.

▼ B

Pyynnön vastaanottaneiden viranomaisten on toimivaltansa rajoissa täytettävä pyyntö joko suorittamalla tarkastus suoraan tai antamalla tilin-tarkastajan tai asiantuntijan taikka pyynnön esittäneen viranomaisen itsensä suorittaa tarkastus. Toteutetusta toimesta on ilmoitettava ryhmävalvojalle.

Pyynnön esittänyt valvontaviranomainen voi halutessaan olla mukana tarkastuksessa, jollei se toteuta tarkastusta suoraan.

▼ M5

Jos toiselle valvontaviranomaiselle esitettyyn pyyntöön tämän kohdan mukaisen tarkastuksen suorittamisesta ei ole vastattu kahden viikon kuluessa tai jos valvontaviranomainen ei käytännössä pysty käyttämään oikeuttaan osallistua tarkastukseen kolmannen alakohdan mukaisesti, pyynnön esittänyt viranomainen voi saattaa asian vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi ja pyytää siltä apua asetuksen (EU) N:o 1094/2010 19 artiklan mukaisesti. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi toimia tällaisissa tapauksissa kyseisen artiklan nojalla saamiensa valtuuksien mukaisesti.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisella on asetuksen (EU) N:o 1094/2010 21 artiklan mukaisesti oikeus osallistua paikalla toteutettaviin tarkastuksiin, jos ne ovat kahden tai useamman valvontaviranomaisen yhdessä suorittamia.

▼ B*256 artikla***Ryhmän vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskeva kertomus****▼ M1**

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että osakasyrityksenä olevat vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset, vakuutushallintayhtiöt ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöt julkistavat vuosittain vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksen ryhmän tasolla. Sovelletaan 51, 53, 54 ja 55 artiklaa soveltuvin osin.

2. Osakasyrityksenä oleva vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys taikka vakuutushallintayhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö voi ryhmävalvojan suostumuksella päättää antaa vain yhden sen vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksen, joka sisältää:

- a) ryhmätason tiedot, jotka on julkistettava 1 kohdan mukaisesti;
- b) ryhmän kutakin tytäryritystä koskevat erikseen yksilöitävissä olevat tiedot, jotka on julkistettava 51, 53, 54 ja 55 artiklan mukaisesti.

Ryhmävalvojan on ennen ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua suostumuksen antamista kuultava valvontaviranomaisten kollegion jäseniä ja otettava asianmukaisesti huomioon sen näkemykset ja varaumat.

▼ B

3. Jos 2 kohdassa tarkoitettu kertomus ei sisällä tietoja, joita ryhmään kuuluvalle tytäryritykselle toimiluvan antanut valvontaviranomainen edellyttää vastaavien yritysten toimittavan, ja jos tietojen poisjättäminen on merkittävää, asianomaisella valvontaviranomaisella on oikeus vaatia kyseistä tytäryritystä julkistamaan tarvittavat lisätiedot.

▼ M5

4. Komissio hyväksyy 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa täsmennetään julkistettavat tiedot ja vuosittain julkistettavien tietojen määräajat, kun kyse on 2 kohdan mukaisesta yhdestä vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevasta kertomuksesta ja 1 kohdan mukaisesta vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevasta kertomuksesta ryhmän tasolla.

5. Jotta voidaan varmistaa yhtä ja ryhmän tasolla annettavaa vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksen yhdenmukainen soveltaminen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen laatii luonnoksia teknisiksi täytäntöönpanostardeiksi menettelyistä ja malleista sekä välineistä, joita on käytettävä tässä artiklassa säädetyn yhden ja ryhmän tasolla annettavan vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksen julkistamisessa.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1094/2010 15 artiklan mukaisesti.

*256 a artikla***Ryhmän rakenne**

Jäsenvaltioiden on vaadittava, että vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset, vakuutushallintayhtiöt ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöt julkistavat ryhmän tasolla vuosittain oikeudellisen rakenteen sekä hallinto- ja organisaatorakenteen, mukaan luettuna kuvaus kaikista ryhmään kuuluvista tytäryrityksistä, olennaisista sidosyrityksistä ja merkittävistä sivukontto-reista.

▼ M1*257 artikla***Vakuutushallintayhtiön ja rahoitusalan sekaholdingyhtiön hallinto-, johto- tai valvontaelin**

Jäsenvaltioiden on vaadittava, että kaikki henkilöt, jotka tosiasiallisesti johtavat vakuutushallintayhtiötä tai rahoitusalan sekaholdingyhtiötä, täyttävät tehtäviensä edellyttämää sopivuutta ja luotettavuutta koskevat vaatimukset.

Sovelletaan 42 artiklaa soveltuvin osin.

▼ B*258 artikla***Täytäntöönpanotoimenpiteet****▼ M1**

1. Jos ryhmän vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykset eivät noudata 218–246 artiklassa säädettyjä vaatimuksia tai jos vaatimukset täyttyvät, mutta vakavaraisuus voi silti olla vaarassa, tai jos ryhmänsisäiset liiketoimet tai riskikeskittymät ovat uhka vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysten taloudelliselle asemalle, tilanteen korjaamiseksi mahdollisimman nopeasti:

a) ryhmävalvojan on toteutettava asianmukaisia toimenpiteitä vakuutushallintayhtiöiden ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden osalta;

▼ M1

- b) valvontaviranomaisten on toteutettava asianmukaisia toimenpiteitä vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten osalta.

Jos ryhmävalvoja ei ole ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettussa tapauksessa yksi sen jäsenvaltion valvontaviranomaisista, jossa vakuutushallintayhtiöllä tai rahoitusalan sekaholdingyhtiöllä on kotipaikka, ryhmävalvojan on ilmoitettava havainnoistaan kyseisille valvontaviranomaisille, jotta nämä voivat toteuttaa tarvittavat toimenpiteet.

Jos ryhmävalvoja ei ole ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettussa tapauksessa yksi sen jäsenvaltion valvontaviranomaisista, jossa vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksellä on kotipaikka, ryhmävalvojan on ilmoitettava havainnoistaan kyseisille valvontaviranomaisille, jotta nämä voivat toteuttaa tarvittavat toimenpiteet.

Jäsenvaltioiden on määritettävä toimenpiteet, joita niiden valvontaviranomaiset voivat toteuttaa vakuutushallintayhtiöiden ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden osalta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 2 kohdan soveltamista.

Asianomaisten valvontaviranomaisten, ryhmävalvoja mukaan luettuna, on tarvittaessa sovittava yhteen toimenpiteensä.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän osaston soveltamiseksi annettuja lakeja, asetuksia tai hallinnollisia määräyksiä rikkoville vakuutushallintayhtiöille ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöille tai niitä tosiasiallisesti johtavalle henkilölle määrätään seuraamuksia tai toimenpiteitä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta jäsenvaltioiden rikosoikeudellisten säännösten soveltamista. Valvontaviranomaisten on toimittava tiiviissä yhteistyössä sen varmistamiseksi, että tällaiset seuraamukset tai toimenpiteet ovat tehokkaita erityisesti silloin, kun vakuutushallintayhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön kotipaikka ei sijaitse samassa jäsenvaltiossa kuin sen keskushallinto tai pääasiallinen toimipaikka.

▼ M5

3. Komissio voi hyväksyä 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanotoimenpiteiden koordinoimiseksi.

*259 artikla***Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen kertomukset**

1. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen antaa Euroopan parlamentille vuosittain kertomuksen asetuksen (EU) N:o 1094/2010 50 artiklan mukaisesti.

2. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen antaa kertomuksen muun muassa kaikista merkityksellisistä ja tärkeistä kokemuksista, joita on saatu III osaston mukaisista valvontatoimista ja valvontaviranomaisten välisestä yhteistyöstä, ja erityisesti

- a) ryhmävalvojan nimeämisprosessista, ryhmävalvojen määrästä ja niiden maantieteellisestä jakaumasta;

▼ M5

b) valvontaviranomaisten kollegion työskentelystä, erityisesti muiden valvontaviranomaisten kuin ryhmävalvojan osallistumisesta ja sitoutumisesta.

3. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi 1 kohtaa sovellettaessa tarvittaessa sisällyttää kertomukseen myös 248 artiklan 6 kohdassa tarkoitetuista arvioista saadut tärkeimmät kokemukset.

▼ B*IV LUKU****Kolmannet maat*****▼ M5***260 artikla***Unionin ulkopuolisten emoyritysten vastaavuuden tarkastaminen**

1. Asianomaisten valvontaviranomaisten on 213 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettussa tapauksessa tarkastettava, ovatko vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset, joiden emoyrityksen kotipaikka on unionin ulkopuolella, sellaisessa kolmannen maan valvontaviranomaisen valvonnassa, joka vastaa tämän osaston ryhmävalvontaa koskevissa säännöksissä tarkoitettua valvontaa 213 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten osalta.

Jos delegoitua säädöstä ei ole annettu tämän artiklan 2, 3 tai 5 kohdan mukaisesti, tarkastuksen suorittaa se valvontaviranomainen, joka toimisi ryhmävalvojana, jos 247 artiklan 2 kohdan perusteita sovellettaisiin (jäljempänä 'vastaava ryhmävalvoja'), joko emoyrityksen tai jonkin unionissa toimiluvan saaneen vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen pyynnöstä taikka omasta aloitteestaan. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen avustaa vastaavaa ryhmävalvojaa asetuksen (EU) N:o 1094/2010 33 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Vastaavan ryhmävalvojan on vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen avustamana näin toimiessaan kuultava asiasta muita asianomaisia valvontaviranomaisia, ennen kuin se tekee vastaavuutta koskevan päätöksen. Päätös on tehtävä 2 kohdan mukaisesti hyväksytyjen perusteiden mukaisesti. Vastaava ryhmävalvoja ei saa tehdä kolmannesta maasta päätöstä, joka on ristiriidassa kyseisestä kolmannesta maasta aiemmin tehdyn päätöksen kanssa, paitsi kun se on tarpeen I osastossa säädetyn valvontajärjestelyn ja kolmannen maan valvontajärjestelyn merkittävien muutosten huomioon ottamiseksi.

Jos valvontaviranomaiset ovat eri mieltä kolmannen alakohdan mukaisesti tehdystä päätöksestä, ne voivat saattaa asian vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi ja pyytää siltä apua asetuksen (EU) N:o 1094/2010 19 artiklan mukaisesti kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun vastaava ryhmävalvoja on ilmoittanut päätöksestä. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi toimia tällaisissa tapauksissa kyseisen artiklan nojalla saamiensa valtuuksien mukaisesti.

2. Komissio voi hyväksyä 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään perusteet sen arvioimiseksi, vastaako kolmannessa maassa ryhmien valvontaan sovellettava vakavaraisuusjärjestely tässä osastossa säädettyä järjestelyä.

▼ **M5**

3. Jos kolmas maa täyttää tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti hyväksytyt perusteet, komissio voi 301 a artiklan mukaisesti ja vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen avustamana asetuksen (EU) N:o 1094/2010 33 artiklan 2 kohdan mukaisesti antaa delegoidun säädöksen, jolla määritetään, että kolmannen maan vakavaraisuusjärjestely vastaa tässä osastossa säädettyä järjestelyä.

Tällaista delegoitua säädöstä on tarkasteltava säännöllisesti uudelleen tässä osastossa säädetyn ryhmien valvontaan sovellettavan vakavaraisuusjärjestelyn ja kolmannessa maassa ryhmien valvontaan sovellettavan vakavaraisuusjärjestelyn mahdollisten muutosten sekä muiden vastaavuutta koskevaan päätökseen mahdollisesti vaikuttavien sääntelyn muutosten huomioon ottamiseksi.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen julkistaa luettelon kaikista ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuista kolmansista maista verkkosivustollaan ja pitää sen ajan tasalla.

4. Jos komissio ei ole antanut delegoitua säädöstä 3 tai 5 kohdan mukaisesti, sovelletaan 262 artiklaa.

5. Poiketen siitä, mitä 3 kohdassa säädetään, ja vaikka 2 kohdassa määritetyt perusteet eivät täyty, komissio voi rajoitetun ajanjakson sekä 301 a artiklan mukaisesti ja vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen avustamana asetuksen (EU) N:o 1094/2010 33 artiklan 2 kohdan mukaisesti antaa delegoituja säädöksiä, joilla määritetään, että sellaisiin yrityksiin sovellettava kolmannen maan vakavaraisuusjärjestely, joiden emoyrityksen kotipaikka on unionin ulkopuolella 1 päivänä tammikuuta 2014, väliaikaisesti vastaa I osastossa säädettyä järjestelyä, jos kyseinen kolmas maa täyttää vähintään seuraavat ehdot:

- a) se on antanut unionille sitoumuksen sellaisen vakavaraisuusjärjestelyn käyttöön ottamisesta ja soveltamisesta, joka voidaan arvioida vastaavaksi 3 kohdan mukaisesti ennen kyseisen rajoitetun ajanjakson päättymistä, ja vastaavuuden arviointiprosessiin osallistumisesta;
- b) se on ottanut käyttöön työohjelman täyttääkseen a alakohdan mukaisen sitoumuksen;
- c) se on osoittanut riittävästi resursseja täyttääkseen a alakohdan mukaisen sitoumuksen;
- d) sen vakavaraisuusjärjestely on riskiperusteinen, ja siinä asetetaan vakavaraisuutta koskevia määrällisiä ja laadullisia vaatimuksia sekä valvontaan liittyvää raportointia ja avoimuutta ja ryhmien valvontaa koskevia vaatimuksia;
- e) se on tehnyt kirjallisia sopimuksia yhteistyöstä ja luottamuksellisten valvontatietojen vaihdosta vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen ja 13 artiklan 10 alakohdassa määriteltyjen valvontaviranomaisten kanssa;
- f) sillä on riippumaton valvontajärjestelmä;
- g) se on ottanut käyttöön salassapitovelvollisuuden kaikille sen valvontaviranomaisten lukuun toimiville henkilöille erityisesti vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen ja 13 artiklan 10 alakohdassa määriteltyjen valvontaviranomaisten kanssa tapahtuvan tietojenvaihdon osalta.

▼ M5

Väliaikaista vastaavuutta koskeissa delegoiduissa säädöksissä on otettava huomioon komission 177 artiklan 2 kohdan mukaisesti antamat kertomukset. Näitä delegoituja säädöksiä on tarkasteltava säännöllisesti uudelleen asianomaisen kolmannen maan edistymiskertomusten perusteella. Kertomukset esitetään vuosittain komissiolle, joka arvioi ne. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen avustaa komissiota edistymiskertomusten arvioinnissa.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen julkistaa luettelon kaikista ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuista kolmansista maista verkkosivustolleen ja pitää sen ajan tasalla.

Komissio voi hyväksyä 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa täsmennetään ensimmäisessä alakohdassa vahvistetut ehdot. Delegoiduissa säädöksissä voidaan myös käsitellä valvontaviranomaisten valtuuksia määrätä valvontaviranomaisten lisäilmoituksia koskevia vaatimuksia väliaikaista vastaavuutta koskevan päätöksen voimassaoloaikana.

6. Edellä 5 kohdassa tarkoitettu rajoitettu ajanjakso päättyy 31 päivänä joulukuuta 2020 tai sinä päivänä, jona kyseisen kolmannen maan vakavaraisuusjärjestely on 3 kohdan mukaisesti katsottu tässä osastossa säädettyä järjestelyä vastaavaksi, sen mukaan kumpi on aikaisempi.

Ajanjaksoa voidaan pidentää enintään vuodella, jos se on tarpeen, jotta vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen ja komissio voivat arvioida vastaavuuden 3 kohdan mukaisesti.

7. Jos 5 kohdan mukaisesti on annettu delegoitu säädös, jossa määritetään, että kolmannen maan valvontajärjestely on väliaikaisesti vastaava, jäsenvaltioiden on sovellettava 261 artiklaa, paitsi jos johonkin jäsenvaltioon on sijoittautunut sellainen vakuutus- tai jälleenvakuutusyrittäjä, jonka taseen loppusumma on suurempi kuin unionin ulkopuolelle sijoittautuneen emoyrityksen taseen loppusumma. Tällaisissa tapauksissa ryhmävalvojan tehtävää hoitaa vastaava ryhmävalvoja.

▼ B*261 artikla***Euroopan unionin ulkopuolella olevat emoyritykset: vastaavuus**

1. Jos kyseessä on 260 artiklassa tarkoitettu vastaava valvonta, jäsenvaltioiden on turvauduttava kolmannen maan valvontaviranomaisten harjoittamaan vastaavaan ryhmävalvontaan 2 kohdan mukaisesti.

2. Kolmannen maan valvontaviranomaisten kanssa tehtävään yhteistyöhön sovelletaan 247–258 artiklaa soveltuvin osin.

▼ M1*262 artikla***Kolmansiin maihin rekisteröidyt emoyritykset: vastaavuuden puuttuminen****▼ M5**

1. Jos 260 artiklassa tarkoitettua vastaavaa valvontaa ei ole tai jos jäsenvaltio jättää 260 artiklan 7 kohdan mukaisesti soveltamatta 261 artiklaa, kun on kyse väliaikaisesta vastaavuudesta, kyseisen jäsenvaltion on sovellettava vakuutus- ja jälleenvakuutusyrittäjiin jompaakumpaa seuraavista:

- a) 218–235 artiklaa ja 244–258 artiklaa soveltuvin osin;
- b) jotakin 2 kohdassa säädetyistä menetelmistä.

▼ M1

Edellä 218–258 artiklassa säädettyjä yleisiä periaatteita ja menetelmiä on sovellettava vakuutushallintayhtiön, rahoitusalan sekaholdingyhtiön tai kolmannen maan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen tasolla.

Emoyritystä on ainoastaan ryhmän vakavaraisuuslaskelmaa varten käsiteltävä vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksenä, johon sovelletaan I osaston VI luvun 3 jakson 1, 2 ja 3 alajaksossa vahvistettuja edellytyksiä vakavaraisuuspääomavaatimukseen hyväksyttävissä olevien omien varojen osalta sekä jompaakumpaa seuraavista:

- a) 226 artiklan periaatteiden mukaisesti määritettyä vakavaraisuuspääomavaatimusta, kun on kyse vakuutushallintayhtiöstä tai rahoitusalan sekaholdingyhtiöstä;
- b) 227 artiklan periaatteiden mukaisesti määritettyä vakavaraisuuspääomavaatimusta, kun on kyse kolmannen maan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksestä.

2. Jäsenvaltioiden on sallittava, että niiden valvontaviranomaiset soveltavat muita menetelmiä varmistaakseen, että ryhmän vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiä valvotaan asianmukaisesti. Ryhmävalvojan on päätettävä näistä menetelmistä muita asianomaisia valvontaviranomaisia kuultuaan.

Valvontaviranomaiset voivat erityisesti vaatia sellaisen vakuutushallintayhtiön tai sellaisen rahoitusalan sekaholdingyhtiön perustamista, jonka kotipaikka on unionissa, ja soveltaa tätä osastoa kyseisen vakuutushallintayhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön johtaman ryhmän vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiin.

Valituilla menetelmillä on voitava saavuttaa tässä osastossa vahvistetut ryhmävalvonnan tavoitteet, ja ne on ilmoitettava muille asianomaisille valvontaviranomaisille ja komissiolle.

▼ B*263 artikla*

Euroopan unionin ulkopuolella olevat emoyritykset: soveltamistasot

▼ M1

Jos 260 artiklassa tarkoitettu emoyritys on itse sellaisen vakuutushallintayhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön tytäryritys, jonka kotipaikka on kolmannessa maassa, tai kolmannen maan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen tytäryritys, jäsenvaltioiden on tehtävä 260 artiklassa säädetty valvonnan vastaavuuden tarkastus ainoastaan perimmäisen emoyrityksen tasolla, joka on kolmannen maan vakuutushallintayhtiö, kolmannen maan rahoitusalan sekaholdingyhtiö tai kolmannen maan vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys.

▼ M1

Valvontaviranomaiset voivat kuitenkin 260 artiklassa tarkoitetun vastavaan valvonnan puuttuessa tehdä uuden tarkastuksen alemmalla tasolla, jolla vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksellä on emoyritys, joka voi olla kolmannen maan vakuutushallintayhtiö, kolmannen maan rahoitusalan sekaholdingyhtiö tai kolmannen maan vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys.

▼ B

Tällöin 260 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetun valvontaviranomaisen on perusteltava päätöksensä kyseiselle ryhmälle.

Sovelletaan 262 artiklaa soveltuvin osin.

*264 artikla***Yhteistyö kolmannen maan valvontaviranomaisten kanssa**

1. Komissio voi ehdottaa neuvostolle sellaisten sopimusten neuvottelamista yhden tai useamman kolmannen maan kanssa, jotka koskevat seuraaviin yrityksiin kohdistuvan ryhmävalvonnan harjoittamisen keinoja:

- a) vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykset, joissa on osakasyrityksinä 213 artiklassa tarkoitettuja yrityksiä, joiden kotipaikka on kolmannessa maassa; ja
- b) kolmannen maan vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykset, joissa on osakasyrityksinä 213 artiklassa tarkoitettuja yrityksiä, joiden kotipaikka sijaitsee yhteisössä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuilla sopimuksilla on erityisesti pyrittävä varmistamaan, että:

- a) jäsenvaltioiden valvontaviranomaiset voivat saada sellaisten vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten ryhmätason valvonnan kannalta välttämättömät tiedot, joiden kotipaikka sijaitsee yhteisössä ja joilla on tytäryrityksiä tai omistusyhteyksiä yhteisön ulkopuolella sijaitsevilla yrityksillä; ja
- b) kolmansien maiden valvontaviranomaiset voivat saada sellaisten vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten ryhmätason valvonnan kannalta välttämättömät tiedot, joiden kotipaikka on niiden alueella ja joilla on tytäryrityksiä tai omistusyhteyksiä yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa sijaitsevilla yrityksillä.

3. Komissio tarkastelee Euroopan vakuutus- ja lisäeläkekomitean avustuksella 1 kohdassa tarkoitettujen neuvottelujen tulosta, sanotun kuitenkin rajoittamatta perustamissopimuksen 300 artiklan 1 ja 2 kohdan soveltamista.

▼B*V LUKU****Sekavakuutushallintayhtiöt****265 artikla***Ryhmänsisäiset liiketoimet**

1. Jos yhden tai useamman vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen emoyritys on sekavakuutushallintayhtiö, jäsenvaltioiden on varmistettava, että näiden vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysten valvonnasta vastaavat valvontaviranomaiset valvovat yleisesti kyseisten vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten ja sekavakuutushallintayhtiön ja sen sidosyritysten välisiä liiketoimia.

2. Sovelletaan 245, 249–255 ja 258 artiklaa soveltuvin osin.

*266 artikla***Yhteistyö kolmansien maiden kanssa**

Kolmansien maiden kanssa tehtävään yhteistyöhön sovelletaan 264 artiklaa soveltuvin osin.

IV OSASTO

VAKUUTUSYRITYSTEN UDELLEENJÄRJESTELY JA LIKVIDAATIO*I LUKU****Soveltamisala ja määritelmät****267 artikla***Tämän osaston soveltamisala**

Tätä osastoa sovelletaan uudelleenjärjestelytoimenpiteisiin ja likvidaatiomenettelyihin, jotka koskevat seuraavia:

- a) vakuutusyritykset;
- b) yhteisössä sijaitsevat kolmannen maan vakuutusyritysten sivukonttorit.

*268 artikla***Määritelmät**

1. Tässä osastossa tarkoitetaan:
  - a) ”toimivaltaisilla viranomaisilla” jäsenvaltioiden hallinnollisia viranomaisia tai oikeusviranomaisia, jotka ovat toimivaltaisia uudelleenjärjestelytoimenpiteiden ja likvidaatiomenettelyjen osalta;
  - b) ”sivukonttorilla” vakuutustoimintaa harjoittavan vakuutusyrityksen pysyvää läsnäoloa muun jäsenvaltion kuin kotijäsenvaltion alueella;

▼B

- c) ”uudelleenjärjestelytoimenpiteillä” toimenpiteitä, joihin liittyy toimivaltaisten viranomaisten mikä tahansa toimenpide ja joilla on tarkoitus säilyttää tai palauttaa ennalleen vakuutusyrityksen taloudellinen tilanne ja jotka vaikuttavat muiden osapuolien kuin vakuutusyrityksen itsensä olemassa oleviin oikeuksiin, mukaan lukien toimenpiteitä, joihin voi liittyä maksujen keskeyttäminen, täytäntöönpanotoimenpiteiden keskeyttäminen tai saatavien alentaminen, mutta ei rajoittuen niihin;
- d) ”likvidaatiomenettelyllä” kaikkia velkojia koskevaa menettelyä, johon liittyy vakuutusyrityksen omaisuuden rahaksi muuttaminen ja tuoton jakaminen velkojien, osakkeenomistajien tai jäsenten kesken tarkoituksenmukaisella tavalla, mihin välttämättä liittyy toimivaltaisten viranomaisten mikä tahansa väliintulo, mukaan lukien kaikkia velkojia koskeva menettely, joka päätetään akordiin tai muuhun vastaavaan toimenpiteeseen, riippumatta siitä, perustuuko menettely maksukyvyttömyyteen vai ei tai onko se vapaaehtoinen vai pakollinen;
- e) ”hallinnonhoitajalla” toimivaltaisten viranomaisten nimeämää henkilöä tai elintä, jonka tehtävänä on huolehtia uudelleenjärjestelytoimenpiteistä;
- f) ”selvittäjällä” toimivaltaisten viranomaisten tai vakuutusyrityksen hallintoelinten nimeämää henkilöä tai elintä, jonka tehtävänä on huolehtia likvidaatiomenettelystä;
- g) ”vakuutussaatavalla” kaikkia niitä määriä, jotka vakuutusyritys on velkaa vakuutetuille, vakuutuksenottajille, edunsaajille tai kenelle tahansa vahingon kärsineelle, jolla on suora kanneoikeus vakuutusyritykseen nähden, ja jotka perustuvat ensivakuutustoiminnan puitteissa tehtyyn vakuutussopimukseen tai 2 artiklan 3 kohdan b ja c alakohdassa säädettyyn toimintaan mukaan luettuna määrä, joka on pantu syrjään kyseisiä henkilöitä varten, kun kaikkia velan osia ei vielä tunneta.

Vakuutusmaksua, jonka vakuutusyritys on velkaa sen vuoksi, että ensimmäisen alakohdan g alakohdassa tarkoitettuja sopimuksia ja toimia ei ole tehty tai että ne on peruutettu tällaisiin sopimuksiin tai toimiin sovellettavan lainsäädännön mukaisesti ennen likvidaatiomenettelyn aloittamista, pidetään myös vakuutussaatavana.

2. Sovellettaessa tämän osaston säännöksiä jäsenvaltiossa sijaitsevaa kolmannen maan vakuutusyrityksen sivukonttoria koskeviin uudelleenjärjestelytoimenpiteisiin ja likvidaatiomenettelyihin, tarkoitetaan:

- a) ”kotijäsenvaltiolla” jäsenvaltiota, jossa sivukonttorille myönnettiin toimilupa 145–149 artiklan mukaisesti;
- b) ”valvontaviranomaisilla” kotijäsenvaltion valvontaviranomaisia;
- c) ”toimivaltaisilla viranomaisilla” kotijäsenvaltion toimivaltaisia viranomaisia.

II LUKU

Uudelleenjärjestelytoimenpiteet

269 artikla

Uudelleenjärjestelytoimenpiteistä päättäminen – sovellettava lainsäädäntö

1. Ainoastaan kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ovat toimivaltaisia päättämään vakuutusyritystä ja sen sivukonttoreita koskevista uudelleenjärjestelytoimenpiteistä.
2. Uudelleenjärjestelytoimenpiteet eivät saa estää likvidaatiomenettelyn aloittamista kotijäsenvaltiossa.
3. Uudelleenjärjestelytoimenpiteistä säädetään kotijäsenvaltiossa sovellettavissa laeissa, asetuksissa ja menettelyissä, jollei 285–292 artiklassa toisin säädetä.
4. Uudelleenjärjestelytoimenpiteet, jotka on toteutettu kotijäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti, tulevat täysimääräisesti voimaan koko yhteisössä ilman eri muodollisuuksia, myös muissa jäsenvaltioissa oleviin sivullisiin nähden, siinäkin tapauksessa, että kyseisten muiden jäsenvaltioiden lainsäädännössä ei säädetä tällaisista uudelleenjärjestelytoimenpiteistä tai että niissä vaihtoehtoisesti säädetään toimenpiteiden täytäntöönpano riippuvaksi ehdoista, jotka eivät täyty.
5. Uudelleenjärjestelytoimenpiteet tulevat voimaan koko yhteisössä heti, kun ne tulevat voimaan kotijäsenvaltiossa.

270 artikla

Valvontaviranomaisille ilmoittaminen

Kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on viipymättä ilmoitettava kyseisen jäsenvaltion valvontaviranomaisille uudelleenjärjestelytoimenpidettä koskevasta päätöksestään ennen tällaisen toimenpiteen toteuttamista, mikäli mahdollista, tai muussa tapauksessa välittömästi sen jälkeen.

Kotijäsenvaltion valvontaviranomaisten on viipymättä ilmoitettava kaikkien muiden jäsenvaltioiden valvontaviranomaisille päätöksestä toteuttaa uudelleenjärjestelytoimenpiteitä, myös toimenpiteiden mahdollisista käytännön vaikutuksista.

271 artikla

Uudelleenjärjestelytoimenpiteitä koskevien päätösten julkaiseminen

1. Jos uudelleenjärjestelytoimenpiteeseen voidaan hakea muutosta kotijäsenvaltiossa, kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten, hallinnonhoitajan tai kotijäsenvaltiossa tämän osalta toimivaltaisen henkilön on julkaistava päätös uudelleenjärjestelytoimenpiteestä kotijäsenvaltiossa säädettyjen julkaisemismenettelyjen mukaisesti ja julkaistava lisäksi mahdollisimman nopeasti ote uudelleenjärjestelytoimenpiteen vahvistavasta asiakirjasta *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Kaikkien muiden jäsenvaltioiden valvontaviranomaiset, joille on ilmoitettu uudelleenjärjestelytoimenpidettä koskevasta päätöksestä 270 artiklan mukaisesti, voivat varmistaa kyseisen päätöksen julkaisemisen alueellaan asianmukaiseksi katsomallaan tavalla.

▼B

2. Julkaistaessa päätöstä 1 kohdan mukaisesti on myös määritettävä kotijäsenvaltion toimivaltainen viranomainen sekä sovellettava lainsäädäntö 269 artiklan 3 kohdan mukaisesti sekä mahdollinen hallinnonhoitaja. Päätös on julkaistava sen jäsenvaltion jollakin virallisella kielellä, jossa tiedot julkaistaan.

3. Uudelleenjärjestelytoimenpiteitä sovelletaan riippumatta 1 ja 2 kohdassa vahvistetuista julkaisemista koskevista säännöksistä, ja ne ovat täysimääräisesti voimassa velkojiin nähden, jolleivät kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset toisin määrää tai jollei tämän jäsenvaltion lainsäädännössä toisin säädetä.

4. Ellei näihin uudelleenjärjestelytoimenpiteisiin sovellettavassa laissa toisin säädetä, 1, 2 ja 3 kohtaa ei sovelleta, jos uudelleenjärjestelytoimenpiteet vaikuttavat yksinomaan vakuutusyrityksen osakkeenomistajien, jäsenten tai työntekijöiden oikeuksiin niiden siinä ominaisuudessa.

Toimivaltaisten viranomaisten on määriteltävä, miten niille ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuille osapuolille ilmoitetaan sovellettavan lainsäädännön mukaisesti.

*272 artikla***Velvollisuus ilmoittaa tunnetuille velkojille – oikeus vaatia saatavia**

1. Jos kotijäsenvaltion lainsäädännössä on saatavan tunnustamisen edellytyksenä sen vaatiminen tai jos siinä on säädetty uudelleenjärjestelytoimenpiteen pakollisesta ilmoittamisesta velkojille, joiden tavanomainen asuinpaikka, kotipaikka tai pääkonttori on tässä valtiossa, kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten tai hallinnonhoitajan on ilmoitettava toimenpiteestä 281 artiklan ja 283 artiklan 1 kohdan mukaisesti myös niille tunnetuille velkojille, joiden tavanomainen asuinpaikka, kotipaikka tai pääkonttori on toisessa jäsenvaltiossa.

2. Jos kotijäsenvaltion lainsäädännön mukaan velkojilla, joiden tavanomainen asuinpaikka, kotipaikka tai pääkonttori on tässä jäsenvaltiossa, on oikeus ilmoittaa saatavia tai esittää saataviaan koskevia huomautuksia, velkojilla, joiden tavanomainen asuinpaikka, kotipaikka tai pääkonttori on toisessa jäsenvaltiossa, on myös sama oikeus 282 artiklassa ja 283 artiklan 2 kohdassa säädettyjen menettelyjen mukaisesti.

*III LUKU****Likvidaatiomenettely****273 artikla***Likvidaatiomenettelyn aloittaminen – valvontaviranomaisille ilmoittaminen**

1. Ainoastaan kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ovat toimivaltaisia päättämään vakuutusyritystä, mukaan luettuina sen muissa jäsenvaltioissa olevat sivukonttorit, koskevan likvidaatiomenettelyn aloittamisesta. Päätös voidaan tehdä ilman uudelleenjärjestelytoimenpiteitä tai sen jälkeen, kun niitä on toteutettu.

▼B

2. Kotijäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti tehty päätös aloittaa vakuutusyrittäjästä, mukaan luettuina sen muissa jäsenvaltioissa olevat sivukonttorit, koskeva likvidaatiomenettely on tunnustettava ilman eri muo­dollisuuksia kaikkialla yhteisössä, ja päätös tulee koko yhteisössä voi­maan samanaikaisesti kuin jäsenvaltiossa, jossa menettely aloitetaan.

3. Kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on viipymättä il­moitettava kyseisen jäsenvaltion valvontaviranomaisille päätöksestä aloittaa likvidaatiomenettely ennen kyseisen menettelyn aloittamista, mi­käli mahdollista, tai muussa tapauksessa välittömästi sen jälkeen.

Kotijäsenvaltion valvontaviranomaisten on viipymättä ilmoitettava kaik­kien muiden jäsenvaltioiden valvontaviranomaisille päätöksestä aloittaa likvidaatiomenettely ja myös menettelyn mahdollisista käytännön vaiku­tuksista.

*274 artikla***Sovellettava lainsäädäntö**

1. Päätökseen vakuutusyrittäjän likvidaatiomenettelyn aloittamisesta, likvidaatiomenettelyihin ja niiden vaikutuksiin sovelletaan yrityksen ko­tijäsenvaltiossa voimassa olevia lakeja, jollei 285–292 artiklassa toisin säädetä.

2. Kotijäsenvaltion lainsäädännön mukaan määräytyvät vähintään seuraavat:

- a) likvidaatiomenettelyn piiriin kuuluva omaisuus sekä sellaisen omai­suuden asema, jonka vakuutusyrittäjä saa likvidaatiomenettelyn alkami­sen jälkeen;
- b) vakuutusyrittäjän ja selvittäjän toimivaltasuhteet;
- c) kuittauksen edellytykset;
- d) likvidaatiomenettelyn vaikutukset vakuutusyrittäjän voimassa ole­viin sopimussuhteisiin;
- e) likvidaatiomenettelyn vaikutukset yksittäisten velkojien saatavien erillisperintään, lukuun ottamatta niiden vaikutuksia vireillä oleviin oikeudenkäynteihin, joita tarkoitetaan 292 artiklassa;
- f) saatavat, joille voidaan vaatia maksua vakuutusyrittäjän omaisuu­desta, sekä likvidaatiomenettelyn alkamisen jälkeen syntyneiden saa­tavien asema;
- g) saatavien ilmoittaminen, todistaminen ja hyväksyminen;
- h) omaisuuden rahaksi muuttamisesta kertyneen tuoton jakaminen, mak­sunsaantijärjestys sekä niiden velkojien oikeudet, jotka ovat likvidaa­tiomenettelyn alkamisen jälkeen saaneet osittaisen suorituksen esi­nevakuuden perusteella tai kuittauksen kautta;
- i) likvidaatiomenettelyn päättämisen edellytykset ja vaikutukset, erityi­sesti akordin osalta;

▼B

- j) velkojien oikeudet likvidaatiomenettelyn päättymisen jälkeen;
- k) osapuoli, jolle kuuluu vastuu likvidaatiomenettelyn kustannuksista; ja
- l) kaikkia velkojia vahingoittavien oikeustointen mitättömyys, pätemättömyys ja täytäntöönpanokelvottomuus.

*275 artikla***Vakuutussaatavien kohtelu**

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vakuutussaatavat ovat etuoikeutettuja vakuutusyriykseen kohdistuviin muihin saataviin nähden jommallakummalla tai molemmilla seuraavista tavoista:

- a) vakuutussaatavat ovat vakuutusteknisestä vastuuelasta vastaavien varojen osalta ehdottoman etuoikeutettuja vakuutusyriykseen kohdistuviin kaikkiin muihin saataviin nähden; tai
- b) vakuutussaatavat ovat vakuutusyriyksen kaikkien varojen osalta etuoikeutettuja vakuutusyriykseen kohdistuviin kaikkiin muihin saataviin nähden, lukuun ottamatta ainoana mahdollisena poikkeuksena seuraavia:
  - i) työsopimuksesta ja -suhteesta johtuvat työntekijöiden saatavat;
  - ii) julkisyhteisöjen verosaatavat;
  - iii) sosiaaliturvajärjestelmien saatavat;
  - iv) esineoikeuden alaisia varoja koskevat saatavat.

2. Jäsenvaltiot voivat säätää, että kaikki likvidaatiomenettelystä aiheutuvat kustannukset tai osa niistä, siten kuin niiden kansallisessa lainsäädännössä määritellään, ovat etuoikeutettuja vakuutussaataviin nähden, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 1 kohdan soveltamista.

3. Jäsenvaltioiden, jotka ovat valinneet 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun vaihtoehdon, on vaadittava, että vakuutusyriykset perustavat ja pitävät ajan tasalla 276 artiklan mukaisen erityisen rekisterin.

*276 artikla***Erityinen rekisteri**

1. Jokaisen vakuutusyriyksen on pidettävä pääkonttorissaan erityistä rekisteriä kotijäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti lasketuista ja sijoitetuista vakuutusteknisistä vastuuelkaa vastaavista varoista.

2. Jos vakuutusyriitys harjoittaa sekä henkivakuutus- että vahinkovakuutustoimintaa, sen on pidettävä pääkonttorissaan erillistä rekisteriä kummankin liiketoiminnan osalta.

▼B

Jos jäsenvaltio kuitenkin myöntää vakuutusyrityksille luvan myöntää henkivakuutuksia ja vastata liitteessä I olevassa A osassa luetelluista luokkien 1 ja 2 riskeistä, se voi säätää, että kyseisten vakuutusyritysten on pidettävä ainoastaan yhtä rekisteriä kaikkien toimintojensa osalta.

3. Kaikkien kirjattujen ja kotijäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti arvostettujen varojen kokonaisarvon on aina oltava vähintään yhtä suuri kuin vakuutusteknisen vastuuvelan määrä.

4. Jos rekisteriin merkittyjä varoja rasittaa esineoikeus velkojan tai sivullisen hyväksi, minkä vuoksi osaa kyseisten varojen arvosta ei voida käyttää sitoumuksista vastaamiseen, on tästä tehtävä merkintä rekisteriin, ja määrää, joka ei ole käytettävissä, ei pidä ottaa huomioon 3 kohdassa tarkoitettussa kokonaisarvossa.

5. Vakuutusyrityksen likvidaation yhteydessä varojen kohtelu 275 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädettyssä vaihtoehdossa määräytyy kotijäsenvaltion lainsäädännön mukaan, jollei kyseisiin varoihin sovelleta 286, 287 tai 288 artiklaa, jos:

- a) varoja, joita käytetään vakuutusteknisen vastuuvelan kattamiseen, rasittaa esineoikeus velkojan tai sivullisen hyväksi, eivätkä 4 kohdassa säädetyt edellytykset täyty;
- b) varoja rasittaa omistuksenpidätys velkojan tai sivullisen hyväksi; tai
- c) velkojalla on oikeus käyttää saatavaansa vakuutusyritykselle olevan velkansa kuittaamiseen.

6. Kun likvidaatiomenettely on aloitettu, niiden varojen koostumusta, jotka on kirjattu rekisteriin 1–5 kohdan mukaisesti, ei saa enää sen jälkeen muuttaa, eikä rekistereihin saa tehdä muita muutoksia kuin pelkkien teknisten virheiden korjauksia paitsi jos toimivaltainen viranomainen antaa siihen luvan.

Selvittäjien on kuitenkin lisättävä kyseisiin varoihin niiden tuotto sekä niiden pelkkien vakuutusmaksujen arvo, jotka on kyseessä olevassa vakuutustoiminnassa saatu likvidaatiomenettelyn aloittamishetken ja vakuutussaatavien maksuhetken välisenä aikana tai vakuutuskannan luovuttamiseen mennessä.

7. Jos varojen rahaksi muuttamisesta saatu tuotto on pienempi kuin niiden arvioitu rekistereihin kirjattu arvo, selvittäjien on perusteltava se kotijäsenvaltion valvontaviranomaisille.

277 artikla

Siirtäminen takuujärjestelmään

Kotijäsenvaltio voi säätää, että jos vakuutusvelkojen oikeudet ovat siirtyneet kyseisessä jäsenvaltiossa perustetulle takuujärjestelmälle, kyseisen järjestelmän saataviin ei sovelleta 275 artiklan 1 kohdan säännöksiä.

278 artikla

Etuoikeutetuista saatavista vastaavat varat

Jäsenvaltioiden, jotka valitsevat 275 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetyn mahdollisuuden, on vaadittava kaikkia vakuutusyrityksiä varmistamaan niitä saatavia, jotka ovat etuoikeutettuja vakuutussaataviin nähden 275 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti ja jotka on merkitty vakuutusyrityksen kirjanpitoon, vastaavat varat kaikkina aikoina ja riippumatta mahdollisesta likvidaatiomenettelystä.

279 artikla

Toimiluvan peruuttaminen

1. Jos päätetään aloittaa vakuutusyrityksen likvidaatiomenettely, kyseisen yrityksen toimilupa on peruutettava 144 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen, paitsi siltä osin kuin on tarpeen 2 kohdan soveltamiseksi.

2. Edellä 1 kohdassa säädetty toimiluvan peruuttaminen ei estä selvittäjää ja muita toimivaltaisten viranomaisten nimittämiä henkilöitä jatkamasta vakuutusyrityksen joitakin toimintoja siltä osin kuin se on tarpeen tai asianmukaista likvidaation vuoksi.

Kotijäsenvaltio voi määrätä, että nämä toiminnot suoritetaan kyseisen jäsenvaltion valvontaviranomaisten suostumuksella ja valvonnassa.

280 artikla

Likvidaatiomenettelyjä koskevien päätösten julkaiseminen

1. Toimivaltaisen viranomaisen, selvittäjän tai toimivaltaisen viranomaisen tätä varten nimeämän muun henkilön on julkaistava päätös aloittaa likvidaatiomenettely kotijäsenvaltion säätämien julkaisemismenettelyjen mukaisesti ja julkaisemalla lisäksi ote likvidaatiota koskevasta päätöksestä *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Kaikkien muiden jäsenvaltioiden valvontaviranomaiset, joille on ilmoitettu päätöksestä aloittaa likvidaatiomenettely 273 artiklan 3 kohdan mukaisesti, voivat varmistaa kyseisen päätöksen julkaisemisen alueellaan asianmukaiseksi katsomallaan tavalla.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun julkaisemisen yhteydessä on määritettävä kotijäsenvaltion toimivaltainen viranomainen, sovellettava lainsäädäntö ja nimetty selvittäjä. Julkaiseminen suoritetaan sen jäsenvaltion virallisella kielellä tai jollakin sen jäsenvaltion virallisista kielistä, jossa tiedot julkaistaan.

▼B*281 artikla***Tunnetuille velkojille ilmoittaminen**

1. Kun likvidaatiomenettely aloitetaan, kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten, selvittäjän tai toimivaltaisten viranomaisten tätä varten nimeämän muun henkilön on viipymättä ilmoitettava siitä erikseen niille tunnetuille velkojille, joiden tavanomainen asuinpaikka, kotipaikka tai pääkonttori on toisessa jäsenvaltiossa.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettussa ilmoituksessa on mainittava noudatettavat määräajat, seuraamukset niiden laiminlyönnistä, se elin tai viranomainen, joka on toimivaltainen ottamaan vastaan saatavia koskevat ilmoitukset tai huomautukset, sekä mahdolliset muut toimenpiteet.

Siitä on käytävä myös ilmi, onko velkojan vaadittava saatavaa, joka on etuoikeutettu tai jonka vakuutena on esinevakuus.

Ilmoituksessa on vakuutussaatavien osalta lisäksi ilmoitettava likvidaatiomenettelyn yleiset vaikutukset vakuutus sopimuksiin, erityisesti päivään, jolloin vakuutus sopimuksen tai toiminnan vaikutukset lakkaavat, sekä vakuutetun oikeudet ja velvollisuudet sopimuksen tai toiminnan osalta.

*282 artikla***Oikeus ilmoittaa saatavia**

1. Jokaisella velkojalla, jäsenvaltioiden viranomaiset mukaan luettuna, jonka tavanomainen asuinpaikka, kotipaikka tai pääkonttori sijaitsee muussa jäsenvaltiossa kuin kotijäsenvaltiossa, on oikeus ilmoittaa saatavansa tai tehdä saataviin liittyviä kirjallisia huomautuksia.

2. Kaikkien 1 kohdassa tarkoitettujen velkojien saatavia on kohdeltava samalla tavalla ja samassa maksunsaantijärjestyksessä kuin sellaisia samankaltaisia saatavia, joita voivat esittää ne velkojat, joiden tavanomainen asuinpaikka, kotipaikka tai pääkonttori on kotijäsenvaltiossa. Toimivaltaisten viranomaisten on siten toimittava syrjimättömästi yhteisön tasolla.

3. Lukuun ottamatta tapauksia, joissa kotijäsenvaltion laissa säädetään toisin, velkojan on lähetettävä toimivaltaiselle viranomaiselle jäljennökset mahdollisista todisteena olevista asiakirjoista ja ilmoitettava seuraavat:

- a) saatavan laji ja määrä;
- b) saatavan syntymispäivä;
- c) vetoaako velkoja saatavan osalta etuoikeuteen, esinevakuuteen tai omistuksenpidätykseen;
- d) tarvittaessa mitä omaisuutta velkojan vakuus koskee.

Tämän direktiivin 275 artiklassa vakuutussaataville myönnettyä etuoikeutta ei tarvitse ilmoittaa.

▼B*283 artikla***Kieli ja muoto**

1. Edellä 281 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen tiedot on annettava jollakin kotijäsenvaltion virallisella kielellä.

Tässä tarkoituksessa on käytettävä lomaketta, jossa on jompikumpi seuraavista otsikoista kaikilla Euroopan unionin virallisilla kielillä:

- a) ”Kehotus saatavan ilmoittamiseen; noudatettavat määräajat”; tai
- b) jos kotijäsenvaltion laissa säädetään saataviin liittyvien huomautusten tekemisestä, ”Kehotus esittää saatavaan liittyviä huomautuksia; noudatettavat määräajat”.

Jos vakuutussaatavan haltijana kuitenkin on tunnettu velkoja, 281 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen tiedot on annettava jollakin sen jäsenvaltion virallisella kielellä, jossa velkojan tavanomainen asuinpaikka, kotipaikka tai pääkonttori on.

2. Velkojat, joiden tavanomainen asuinpaikka, kotipaikka tai pääkonttori on muussa jäsenvaltiossa kuin kotijäsenvaltiossa, voivat ilmoittaa saatavansa tai esittää saataviinsa liittyviä huomautuksia tämän toisen jäsenvaltion jollakin virallisella kielellä.

Tässä tapauksessa saatavia ilmoitettaessa otsikon ”Saatavan ilmoittaminen” tai saataviin liittyviä huomautuksia esitettäessä otsikon ”Saataviin liittyvien huomautusten esittäminen” on kuitenkin oltava jollakin kotijäsenvaltion virallisella kielellä.

*284 artikla***Säännöllinen tietojen antaminen velkojille**

- 1. Selvittäjien on säännöllisesti asianmukaisella tavalla annettava velkojille tietoja erityisesti likvidaation edistymisestä.
- 2. Jäsenvaltioiden valvontaviranomaiset voivat pyytää tietoja likvidaatiomenettelyn edistymisestä kotijäsenvaltion valvontaviranomaisilta.

*IV LUKU***Yhteiset säännökset***285 artikla***Vaikutukset tiettyihin sopimuksiin ja oikeuksiin**

Poiketen siitä, mitä 269 ja 274 artiklassa säädetään, uudelleenjärjestelytoimenpiteiden tai likvidaatiomenettelyn aloittamisen vaikutukset määräytyvät seuraavasti:

- a) työsopimusten ja -suhteiden osalta yksinomaan sen jäsenvaltion lain mukaan, jota sovelletaan kyseiseen työsopimukseen tai -suhteeseen;

▼B

- b) kiinteän omaisuuden nautinta- tai hankintaoikeutta koskevien sopimusten osalta yksinomaan sen jäsenvaltion lain mukaan, jossa kiinteä omaisuus sijaitsee; ja
- c) sellaista kiinteää omaisuutta, vesialusta tai ilma-alusta koskevien vakuutusyrityksen oikeuksien osalta, jotka on merkittävä julkiseen rekisteriin, yksinomaan sen jäsenvaltion lain mukaan, jonka valvonnassa rekisteriä pidetään.

*286 artikla***Sivullisen esineoikeudet**

1. Uudelleenjärjestelytoimenpiteiden tai likvidaatiomenettelyn aloittaminen ei vaikuta velkojan tai sivullisen esineoikeuteen, joka kohdistuu toimenpiteiden tai menettelyn alkaessa toisen jäsenvaltion alueella sijaitsevaan vakuutusyrityksen omaisuuteen, olipa se aineellista tai aineetonta, irtainta tai kiinteää ja riippumatta siitä, onko kyseessä tietty omaisuus vai ajallisesti vaihtelevan omaisuuden muodostama kokonaisuus.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin oikeuksiin on sisällyttävä vähintään seuraavat:

- a) oikeus omaisuuden rahaksimuuttoon sekä oikeus saada maksu omaisuudesta tai sen tuotosta, erityisesti pantin tai kiinnityksen perusteella;
- b) yksinoikeus saatavan perimiseen, erityisesti silloin kun saatava on velan vakuutena tai siirretty vakuustarkoituksessa;
- c) oikeus vaatia omaisuuden palauttamista siltä, joka hallitsee tai käyttää omaisuutta oikeuden haltijan vastaisesti;
- d) oikeus omaisuuden tuottoon.

3. Oikeutta, joka on merkitty julkiseen rekisteriin ja pantavissa täytäntöön sivullisiin nähden ja jonka nojalla 1 kohdassa tarkoitettu esineoikeus voidaan saada, pidetään esineoikeutena.

4. Mitä 1 kohdassa säädetään, ei estä vetoamasta oikeustoimen mitättömyyteen tai pätemättömyyteen eikä oikeustoimen peräyttämistä 274 artiklan 2 kohdan 1 alakohdan mukaisesti.

*287 artikla***Omistuksenpidätys**

1. Omaisuuden ostavaa vakuutusyritystä koskevien uudelleenjärjestelytoimenpiteiden tai likvidaatiomenettelyn aloittaminen ei vaikuta myyjän omistuksenpidätystehtoon perustuviin oikeuksiin, jos omaisuus toimenpiteiden tai menettelyn alkaessa sijaitsee muun jäsenvaltion alueella kuin toimenpiteiden tai menettelyn aloitusjäsenvaltiossa.

▼B

2. Omaisuuden myyvää vakuutusyrittäjästä koskevien uudelleenjärjestelytoimenpiteiden tai likvidaatiomenettelyn aloittaminen omaisuuden luovuttamisen jälkeen ei oikeuta peruuttamaan tai purkamaan myyntiä eikä estä ostajaa saamasta omistusoikeutta kaupan kohteeseen, jos myyjä omaisuus toimenpiteiden tai menettelyn alkaessa sijaitsee muun jäsenvaltion alueella kuin toimenpiteiden tai menettelyn aloitusvaltiossa.

3. Mitä 1 ja 2 kohdassa säädetään, ei estä vetoamasta oikeustoimen mitättömyyteen tai pätemättömyyteen eikä oikeustoimen peräyttämistä 274 artiklan 2 kohdan 1 alakohdan mukaisesti.

*288 artikla***Kuittaus**

1. Uudelleenjärjestelytoimenpiteiden tai likvidaatiomenettelyn aloittaminen ei estä velkojaa käyttämästä saatavaansa vakuutusyrittäjälle olevan velkansa kuittamiseen, jos tällainen kuittaus on sallittu vakuutusyrittäjän saatavaan sovellettavan lain mukaan.

2. Mitä 1 kohdassa säädetään, ei estä vetoamasta oikeustoimen mitättömyyteen tai pätemättömyyteen eikä oikeustoimen peräyttämistä 274 artiklan 2 kohdan 1 alakohdan mukaisesti.

*289 artikla***Säännellyt markkinat**

1. Sen estämättä, mitä 286 artiklassa säädetään, uudelleenjärjestelytoimenpiteiden tai likvidaatiomenettelyn aloittamisen vaikutukset säänneltyjen markkinoiden osapuolten oikeuksiin ja velvollisuuksiin määräytyvät yksinomaan sen lain mukaan, jota näihin markkinoihin sovelletaan.

2. Mitä 1 kohdassa säädetään, ei estä vetoamasta oikeustoimen mitättömyyteen tai pätemättömyyteen eikä oikeustoimen peräyttämistä 274 artiklan 2 kohdan 1 alakohdan mukaisesti maksun tai liiketoimen kumoamiseksi sen lain mukaan, jota näihin markkinoihin sovelletaan.

*290 artikla***Velkojia vahingoittavat oikeustoimet**

Edellä olevan 274 artiklan 2 kohdan 1 alakohtaa ei sovelleta, jos kaikkia velkojia vahingoittavasta oikeustoimesta hyötynyt henkilö osoittaa, että kyseiseen oikeustoimeen sovelletaan muun jäsenvaltion kuin kotijäsenvaltion lakia ja että kyseisen lain mukaan ei ole mitään keinoa riitauttaa tätä oikeustointa kyseisessä tapauksessa.

*291 artikla***Sivullisten ostajien suojaaminen**

Seuraavaa lakia sovelletaan, jos vakuutusyrittäjä uudelleenjärjestelytoimenpiteen toteuttamisen tai likvidaatiomenettelyn aloittamisen jälkeisellä oikeustoimella luovuttaa vastiketta vastaan jonkin seuraavista:

- a) kiinteän omaisuuden osalta sen jäsenvaltion lakia, jossa kiinteä omaisuus sijaitsee;
- b) julkiseen rekisteriin merkittävien alusten tai ilma-alusten osalta sen jäsenvaltion lakia, jonka valvonnassa rekisteriä pidetään;
- c) sellaisten siirtokelpoisten tai muiden arvopapereiden osalta, joiden olemassaolo tai siirtäminen edellyttää kirjaamista lakisääteiseen rekisteriin tai lakisääteiselle tilille tai jotka sijoitetaan jäsenvaltion lain alaiseen keskitettyyn säilytysjärjestelmään, sen jäsenvaltion lakia, jonka valvonnassa rekisteriä, tiliä tai järjestelmää pidetään.

*292 artikla***Vireillä olevat oikeudenkäynnit**

Uudelleenjärjestelytoimenpiteiden tai likvidaatiomenettelyn vaikutukset menettelyn alaista vakuutusyrittäjän omaisuutta tai oikeutta koskevaan vireillä olevaan oikeudenkäyntiin määräytyvät yksinomaan sen jäsenvaltion lain mukaan, jossa oikeudenkäynti on vireillä.

*293 artikla***Hallinnonhoitajat ja selvittäjät**

1. Hallinnonhoitajan tai selvittäjän nimeäminen on osoitettava esittämällä oikeaksi todistettu jäljennös alkuperäisestä nimeämispäätöksestä tai jollain muulla kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen antamalla todistuksella.

Sen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen, jossa hallinnonhoitaja tai selvittäjä aikoo toimia, voi vaatia käännöstä kyseisen jäsenvaltion jollekin viralliselle kielelle. Käännöksen virallistamista tai muuta vastaavalaista muodollisuutta ei vaadita.

2. Hallinnonhoitajat ja selvittäjät voivat käyttää kaikkien jäsenvaltioiden alueella kaikkia niitä toimivaltuuksia, joita he voivat käyttää kotijäsenvaltion alueella.

Kotijäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti voidaan nimetä henkilöitä, jotka uudelleenjärjestelytoimenpiteen tai likvidaatiomenettelyn kuluessa avustavat tai edustavat hallinnonhoitajia ja selvittäjiä etenkin vastaanottavissa jäsenvaltioissa ja erityisesti velkojien kyseisessä jäsenvaltiossa mahdollisesti kohtaamien ongelmien ratkaisemisen helpottamiseksi.

▼B

3. Käyttäessään toimivaltuuksiaan kotijäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti hallinnoitajan tai selvittäjän on noudatettava sen jäsenvaltion lakia, jossa hän aikoo toimia, erityisesti omaisuuden rahaksi muuttamista koskevien menettelyjen ja työntekijöille tiedottamisen osalta.

Näihin toimivaltuuksiin ei saa sisältyä pakkokeinojen käyttöä eikä oikeutta ratkaista oikeudellisia riitoja tai erimielisyyksiä.

*294 artikla***Julkiseen rekisteriin merkitseminen**

1. Hallinnoitaja, selvittäjä tai muu kotijäsenvaltiossa tähän asianmukaisesti oikeutettu viranomainen tai henkilö voi vaatia, että uudelleenjärjestelytoimenpiteestä tai likvidaatiomenettelyn aloittamispäätöksestä on tehtävä merkintä toisessa jäsenvaltiossa pidettävään, asiaa koskevaan julkiseen rekisteriin.

Jos jäsenvaltiossa on kuitenkin säädetty rekisteriin merkitseminen pakolliseksi, ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun viranomaisen tai henkilön on kaikin tavoin huolehdittava rekisteriin merkitsemisestä.

2. Rekisteriin merkitsemisestä aiheutuneita kustannuksia pidetään menettelyyn liittyvinä kuluina.

*295 artikla***Salassapitovelvollisuus**

Kaikkia 270, 273 ja 296 artiklassa säädettyissä menettelyissä tietoja vastaanottavia tai antavia henkilöitä koskee salassapitovelvollisuus 64–69 artiklassa säädettyjen säännösten mukaisesti, lukuun ottamatta oikeusviranomaisia, joihin sovelletaan voimassa olevia kansallisia säännöksiä.

*296 artikla***Kolmansien maiden vakuutusyriyten sivukonttoreiden kohtelu**

Jos kolmannen maan vakuutusyriyksellä on sivukonttoreita useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa, kutakin sivukonttoria on tätä osastoa sovellettaessa kohdeltava itsenäisesti.

Kyseisten jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten ja valvontaviranomaisten on pyrittävä sovittamaan toimintansa yhteen.

Mahdollisten hallinnoitajien ja selvittäjien on samoin pyrittävä sovittamaan toimintansa yhteen.

▼B

V OSASTO
MUUT SÄÄNNÖKSET

*297 artikla***Oikeus hakea muutosta tuomioistuimessa**

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän direktiivin täytäntöönpanoa varten annettujen lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten soveltamiseksi tehtyihin vakuutus- tai jälleenvakuutusyritystä koskeviin päätöksiin voidaan hakea muutosta tuomioistuimessa.

*298 artikla***Jäsenvaltioiden ja komission välinen yhteistyö**

1. Jäsenvaltioiden on tehtävä yhteistyötä keskenään yhteisössä harjoitettavan vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan valvonnan ja tämän direktiivin soveltamisen helpottamiseksi.

2. Komissio ja jäsenvaltioiden valvontaviranomaiset toimivat tiiviissä yhteistyössä helpottaakseen vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan valvontaa yhteisössä ja tutkiakseen kaikkia tämän direktiivin soveltamisessa mahdollisesti ilmeneviä vaikeuksia.

3. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kaikista olennaisista vaikeuksista, jotka liittyvät tämän direktiivin soveltamiseen.

Komissio ja kyseisten jäsenvaltioiden valvontaviranomaiset tutkivat nämä vaikeudet mahdollisimman nopeasti sopivan ratkaisun löytämiseksi.

*299 artikla***Euro**

Kun tässä direktiivissä viitataan euroon, on se vaihtoarvo kansallisissa valuutoissa, jota käytetään kunkin vuoden joulukuun 31 päivästä lukien, se edellisen lokakuun viimeisen päivän vaihtoarvo, jolla euro oli vaihdettavissa yhteisön eri valuttoihin.

*300 artikla***Euroina ilmoitettujen määrien tarkistaminen****▼M5**

Tässä direktiivissä euroina ilmoitettuja määriä tarkistetaan joka viides vuosi siten, että euromääräistä perusarvoa korotetaan Eurostatin julkaisemissa kaikkien jäsenvaltioiden yhdenmukaistetuissa kuluttajahintaindekseissä 31 päivän joulukuuta 2015 ja tarkistuspäivän välisenä aikana tapahtuneen prosentuaalisen muutoksen verran ja arvo pyöristetään ylöspäin täyteen 100 000 euroon.

▼B

Jos prosentuaalinen muutos on viimeisimmän tarkistuksen jälkeen alle 5 prosenttia, määriä ei tarkisteta.

▼B

Komissio julkaisee tarkistetut määrät *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Jäsenvaltioiden on pantava tarkistetut määrät täytäntöön kahdentoista kuukauden kuluessa siitä, kun ne on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

▼M5*301 artikla***Komiteamenettely**

1. Komissiota avustaa komission päätöksellä 2004/9/EY perustettu Euroopan vakuutus- ja työeläkekomitea ⁽¹⁾. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.
2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 4 artiklaa.
3. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 8 artiklaa yhdessä sen 4 artiklan kanssa.

*301 a artikla***Siirretyn säädösvallan käyttäminen**

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.
2. Siirretään komissiolle 23 päivästä toukokuuta 2014 neljän vuoden ajaksi 17, 31, 35, 37, 50, 56, 58, 75, 86, 92, 97, 99, 109 a, 111, 114, 127, 130, 135, 143, 172, 210, 211, 216, 217, 227, 234, 241, 244, 245, 247, 248, 249, 256, 258, 260 ja 308 b artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä.

Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään kuusi kuukautta ennen tämän neljän vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 17, 31, 35, 37, 50, 56, 58, 75, 86, 92, 97, 99, 109 a, 111, 114, 127, 130, 135, 143, 172, 210, 211, 216, 217, 227, 234, 241, 244, 245, 247, 248, 258, 256, 258, 260 ja 308 b artiklassa tarkoitettua säädösvallan siirtoa.

Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyyteen.

4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

⁽¹⁾ Komission päätös 2004/9/EY, tehty 5 päivänä marraskuuta 2003, Euroopan vakuutus- ja työeläkekomitean perustamisesta (EUVL L 3, 7.1.2004, s. 34).

▼ **M5**

5. Edellä olevien 17, 31, 35, 37, 50, 56, 75, 86, 92, 97, 99, 109 a, 111, 114, 127, 130, 135, 143, 172, 210, 211, 216, 217, 227, 234, 241, 244, 245, 247, 248, 256, 258, 260 tai 308 b artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kolmella kuukaudella.

*301 b artikla***Teknisiä sääntelystandardeja koskeva siirtymäsäännös**

1. Komissio noudattaa 24 päivään toukokuuta 2016 saakka 301 a artiklassa säädettyä menettelyä hyväksyessään ensimmäisen kerran 50, 58, 75, 86, 92, 97, 111, 135, 143, 244, 245, 248 ja 249 artiklassa säädetty tekniset sääntelystandardit. Tällaisten delegoitujen säädösten muutokset tai siirtymäkauden päätyttyä uudet tekniset sääntelystandardit hyväksytään asetuksen (EU) N:o 1094/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

2. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 1 kohdassa tarkoitetun säädösvallan siirron asetuksen (EU) N:o 1094/2010 12 artiklan mukaisesti.

3. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi 24 päivään toukokuuta 2016 mennessä toimittaa komissiolle teknisten sääntelystandardien luonnoksia 17, 31, 35, 37, 50, 56, 75, 86, 92, 97, 99, 109 a, 111, 114, 127, 130, 135, 143, 172, 210, 211, 216, 217, 227, 234, 241, 244, 245, 247, 248, 256, 258, 260 ja 308 b artiklassa säädettyjen delegoitujen säädösten mukauttamiseksi rahoitusmarkkinoiden tekniseen kehitykseen.

Näiden teknisten sääntelystandardien on koskettava vain ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen delegoitujen säädösten teknisiä näkökohtia asetuksen (EU) N:o 1094/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1094/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

▼ **B***302 artikla***Direktiivin 57–63 artiklan noudattamisen edellyttämien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten voimaantuloa ennen toimitetut ilmoitukset**

Niihin ehdotettuihin hankintoihin sovellettava arviointimenettely, joista toimivaltaisille viranomaisille on toimitettu 57 artiklassa tarkoitetut ilmoitukset ennen 57–63 artiklan noudattamisen edellyttämien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten voimaantuloa, toteutetaan ilmoittamisajankohtana voimassa olevan jäsenvaltioiden kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

303 artikla

Direktiivin 2003/41/EY muuttaminen

Muutetaan direktiivi 2003/41/EY seuraavasti:

1) Korvataan 17 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Ylimääräisten varojen vähimmäismäärän laskemiseen sovelletaan 17 a–17 d artiklassa säädettyjä sääntöjä.”

2) Lisätään artiklat seuraavasti:

”17 a artikla

Käytettävissä oleva solvenssimarginaali

1. Kunkin jäsenvaltion on vaadittava, että jokaisella sen alueella sijaitsevalla 17 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla laitoksella on jatkuvasti käytettävissä sen koko liiketoiminnan osalta riittävä ja vähintään tämän direktiivin vaatimuksia vastaava solvenssimarginaali.

2. Käytettävissä olevan solvenssimarginaalin muodostavat laitoksen varat, joista on vähennetty kaikki ennakoitavissa olevat vastuut sekä aineettomat erät, seuraavat erät mukaan luettuina:

a) maksettu osakepääoma tai keskinäisen yrityksen muodossa olevan laitoksen osalta takuupääoma lisättynä keskinäisen yrityksen osakstieleillä, jotka täyttävät seuraavat vaatimukset:

i) perustamiskirjassa ja yhtiöjärjestyksessä on määrättävä, että näiltä tileiltä voidaan suorittaa maksuja keskinäisen yrityksen jäsenille vain, jos se ei aiheuta käytettävissä olevan solvenssimarginaalin pienenemistä alle vaaditun tason tai, yrityksen tultua puretuksi, jos kaikki yrityksen muut velat on maksettu;

ii) perustamiskirjassa ja yhtiöjärjestyksessä on määrättävä, että kaikista i alakohdassa tarkoitetuista maksuista, jotka suoritetaan muutoin kuin keskinäisen yrityksen yksittäisen osakkuuden päättymisen vuoksi, on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille vähintään kuukautta aikaisemmin ja että nämä voivat tämän määräajan kuluessa kieltää maksun; ja

iii) perustamiskirjan ja yhtiöjärjestyksen asiaa koskevia määräyksiä voidaan muuttaa vasta, kun toimivaltaiset viranomaiset ovat ilmoittaneet, etteivät ne vastusta muutosta, jollei i ja ii alakohdassa esitetystä vaatimuksista muuta johdu;

b) rahastot ja varaukset (sidotut ja vapaat), jotka eivät vastaa vakuutusliikkeestä johtuvia velvoitteita;

c) siirtyvä voitto tai tappio sen jälkeen, kun siitä on vähennetty maksettavat osingot; ja

▼B

- d) taseessa olevat kansallisessa lainsäädännössä voitonjakoa varten sallitut varaukset, jos niitä voidaan käyttää kattamaan mahdollisia tappioita ja jos niitä ei ole varattu lisäetujen antamiseen jäsenille ja edunsaajille.

Käytettävissä olevasta solvenssimarginaalista vähennetään laitoksen omistuksessa suoraan olevien omien osakkeiden määrä.

3. Jäsenvaltiot voivat säätää, että käytettävissä olevan solvenssimarginaalin voivat muodostaa myös seuraavat erät:

- a) kumulatiivinen etuoikeutettu osakepääoma ja etuoikeusasemaltaan huonommassa asemassa olevat lainat voivat muodostaa enintään 50 prosenttia käytettävissä olevasta tai vaaditusta solvenssimarginaalista, sen mukaan kumpi on alhaisempi; tästä määrästä enintään 25 prosenttia voi olla määräaikaista etuoikeusasemaltaan huonommassa asemassa olevia lainoja tai määräaikaista kumulatiivista etuoikeutettua osakepääomaa, jos sen varalta, että laitos joutuu konkurssiin tai selvitystilaan, on tehty sitovat sopimukset, joiden perusteella etuoikeusasemaltaan huonommassa asemassa olevilla lainoilla tai etuoikeutetulla osakepääomalla on kaikkien muiden velkojien saatavia huonompi etuoikeus, eikä niitä makseta takaisin ennen kuin kaikki muut kyseisenä ajankohtana voimassa olevat velat on maksettu;

- b) arvopaperit, joiden kestoa ei ole määritetty, ja muut rahoitusvälineet, muut kuin a alakohdassa tarkoitetut kumulatiiviset etuoikeutetut osakkeet mukaan luettuina, voivat muodostaa enintään 50 prosenttia käytettävissä olevasta solvenssimarginaalista tai vaaditusta solvenssimarginaalista, sen mukaan kumpi on alhaisempi, ja a alakohdassa tarkoitetuista etuoikeusasemaltaan huonommassa asemassa olevista lainoista, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- i) niitä ei voida maksaa takaisin haltijan aloitteesta eikä ilman toimivaltaisten viranomaisten ennalta antamaa suostumusta;
- ii) liikkeeseen laskemista koskevan sopimuksen on annettava laitokselle mahdollisuus lykätä lainan koron maksamista;
- iii) lainanantajan saatavilla laitokselta on oltava kaikkia muita etuoikeudettomien saatavien haltijoita huonompi etuoikeus;
- iv) arvopapereiden liikkeeseen laskemista koskevissa asiakirjoissa on määrättävä, että velkaa ja maksamattomia korkoja voidaan käyttää tappioiden kattamiseen siten, että turvataan laitoksen liiketoiminnan jatkuminen; ja
- v) ainoastaan täysimääräisesti maksetut määrät otetaan huomioon.

Etuoikeusasemaltaan huonommassa asemassa olevan lainan on a alakohdan soveltamiseksi täytettävä myös seuraavat edellytykset:

- i) vain täysimääräisesti maksetut varat otetaan huomioon;

▼B

- ii) määräaikaisten lainojen alkuperäisen erääntymisajan on oltava vähintään viisi vuotta. Laitoksen on viimeistään vuotta ennen erääntymisaikaa esitettävä toimivaltaisten viranomaisten hyväksyttäväksi suunnitelma siitä, miten käytettävissä oleva solvenssimarginaali aiotaan pitää vaaditulla tasolla tai saattaa sille tasolle erääntymispäivänä, jollei lainan osuutta käytettävissä olevasta solvenssimarginaalista vähennetä asteittain vähintään viiden erääntymispäivää edeltävän vuoden kuluessa. Toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa luvan näiden varojen aikaistettuun takaisinmaksuun edellyttäen, että liikkeeseen laskeva laitos pyytää sitä ja sen käytettävissä oleva solvenssimarginaali ei laske vaadittua tasoa alemmaksi;

- iii) lainat, joiden erääntymisaikaa ei ole määrätty, on maksettava takaisin noudattaen viiden vuoden irtisanomisaikaa, paitsi siinä tapauksessa, ettei niitä enää pidetä käytettävissä olevan solvenssimarginaalin osana eikä aikaistettu takaisinmaksu edellytä toimivaltaisten viranomaisten ennalta antamaa suostumusta. Jälkimmäisessä tapauksessa laitoksen on ilmoitettava asiasta toimivaltaisille viranomaisille vähintään kuusi kuukautta ennen aiottua takaisinmaksupäivää sekä esitettävä käytettävissä oleva ja vaadittu solvenssimarginaali ennen kyseistä takaisinmaksua ja sen jälkeen. Toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa luvan takaisinmaksuun ainoastaan, jos laitoksen käytettävissä oleva solvenssimarginaali ei laske vaadittua tasoa alemmaksi;

- iv) lainasopimus ei saa sisältää määräystä, jonka mukaan tietyissä muissa olosuhteissa kuin siinä tapauksessa, että laitos puretaan, velka on maksettava takaisin ennen sovittua erääntymispäivää; ja

- v) lainasopimusta voidaan muuttaa ainoastaan, jos toimivaltaiset viranomaiset ovat ilmoittaneet, etteivät ne vastusta muutosta;

4. Jos laitos on tehnyt perustellun hakemuksen kotijäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle ja toimivaltainen viranomainen on suostunut siihen, käytettävissä olevan solvenssimarginaalin voivat muodostaa myös seuraavat erät:

- a) jos zillmerointia ei suoriteta tai jos zillmerointi on pienempi kuin vakuutusmaksuihin sisältyvä hankintamenon kuormituslisä, erotus zillmeroimattoman tai osittain zillmeroidun vakuutusmaksuvastuun ja sen vakuutusmaksuvastuun välillä, joka on zillmeroitu vakuutusmaksuun sisältyvää hankintamenojen kuormituslisää vastaavan prosentin mukaisesti.

- b) omaisuuden arvostuserot, jos nämä eivät ole luonteeltaan poikkeuksellisia;

▼B

- c) puolet maksamattomasta osakepääomasta tai takuupääomasta, kun siitä on maksettu 25 prosenttia, kuitenkin enintään 50 prosenttia käytettävissä olevasta solvenssimarginaalista tai vaaditusta solvenssimarginaalista, sen mukaan kumpi on alhaisempi.

Edellä a alakohdassa tarkoitettu määrä voi olla enintään 3,5 prosenttia kaikkien niiden henkivakuutus sopimusten ja ammatillisia lisäeläkkeitä koskevien sopimusten, joissa zillmerointi on mahdollista, vakuutussummien ja vakuutusmaksuvastuun erotuksesta. Erotuksesta vähennetään aktivoitujen hankintamenojen poistamatta oleva osuus.

5. Komissio voi toteuttaa 2–4 kohtaan liittyviä täytäntöönpanotoimenpiteitä sellaisen kehityksen huomioon ottamiseksi, joka oikeuttaa käytettävissä olevaan solvenssimarginaaliin sisältyvien erien tekniseen tarkistukseen.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 21 b artiklassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

*17 b artikla***Vaadittu solvenssimarginaali**

1. Jollei 17 c artiklan soveltamisesta muuta johdu, vaaditun solvenssimarginaalin laskentaperusteina ovat vakuutusliikkeestä johtuvat velvoitteet 2–6 kohdassa esitetyllä tavalla.
2. Vaaditun solvenssimarginaalin on oltava yhtä suuri kuin seuraavien kahden tuloksen summa:

- a) ensimmäinen tulos:

4 prosentin osuus laskennallisesta vakuutusmaksuvastuusta, joka liittyy menevän jälleenvakuutuksen sisältävään tulevaan jälleenvakuutukseen ja ensivakuutusliikkeeseen, kerrotaan menevällä jälleenvakuutuksella vähennetyin laskennallisen henkivakuutuksen vakuutusmaksuvastuun kokonaismäärän ja laskennallisen bruttovakuutusmaksuvastuun kokonaismäärän suhteella viime tilikautena; tämä suhde ei kuitenkaan saa olla vähemmän kuin 85 prosenttia;

- b) toinen tulos:

niiden vakuutusten osalta, joihin liittyvä riskisumma ei ole negatiivinen luku, 0,3 prosentin osuus tästä laitoksen vastuulleen ottamasta riskisummasta kerrotaan laitoksen vastuullaan pitämien, menevällä jälleenvakuutuksella ja edelleenvakuutuksella vähennetyin riskisumman kokonaismäärän sekä menevän jälleenvakuutuksen ja edelleenvakuutuksen sisältävän riskisumman kokonaismäärän suhteella viime tilikautena; tämä suhde ei kuitenkaan saa olla vähemmän kuin 50 prosenttia.

Enintään kolmen vuoden kuolemanvaravakuutuksessa osuuden on oltava 0,1 prosenttia. Sellaisessa vakuutuksessa, jonka vakuutus-aika on pidempi kuin kolme vuotta mutta enintään viisi vuotta, osuuden on oltava 0,15 prosenttia.

▼B

3. Vaadittu solvenssimarginaali vastaa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/138/EY, annettu 25 päivänä marraskuuta 2009, vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta (Solvenssi II) (*) 2 artiklan 3 kohdan a alakohdan iii alakohdassa tarkoitetun lisävakuutuksen osalta 17 d artiklan mukaisesti laitoksilta vaadittua solvenssimarginaalia.

4. Direktiivin 2009/138/EY 2 artiklan 3 kohdan b alakohdan ii alakohdassa tarkoitetuissa kertyneen pääoman takaisinmaksua tarkoittavissa sopimuksissa vaadittu solvenssimarginaali on 4 prosentin osuus laskennallisesta vakuutusmaksuvastuusta, joka on laskettu 2 kohdan a alakohdan mukaisesti.

5. Direktiivin 2009/138/EY 2 artiklan 3 kohdan b alakohdan i alakohdassa tarkoitetuissa toiminnoissa vaadittu solvenssimarginaali on 1 prosentti niiden varoista.

6. Sijoitusrahastoihin liittyvissä, direktiivin 2009/138/EY 2 artiklan 3 kohdan a alakohdan i ja ii alakohdassa tarkoitetuissa vakuutuksissa ja direktiivin 2009/138/EY 2 artiklan 3 kohdan b alakohdan iii, iv ja v alakohdassa tarkoitettussa toiminnassa vaadittu solvenssimarginaali on yhtä suuri kuin seuraavien erien summa:

- a) 4 prosentin osuus 2 kohdan a alakohdan mukaisesti lasketusta vakuutusteknisestä vastuuvälästä, kun laitos vastaa sijoitusriskistä;
- b) 1 prosentin osuus 2 kohdan a alakohdan mukaisesti lasketusta vakuutusteknisestä vastuuvälästä, kun laitos ei vastaa sijoitusriskistä, mutta varoja hallintokustannusten kattamiseksi on varattu enemmän kuin viisi vuotta kestäväksi kaudeksi;
- c) 25:tä prosenttia edeltävän tilikauden näistä sopimuksista johtuvista nettohallintokuluista vastaava määrä, kun laitos ei vastaa sijoitusriskistä eikä varoja hallintokustannusten kattamiseksi ole varattu enemmän kuin viisi vuotta kestäväksi kaudeksi;
- d) 0,3 prosentin osuus 2 kohdan b alakohdan mukaisesti lasketusta riskisummasta, kun laitos kattaa kuoleman riskin.

*17 c artikla***Takuurahasto**

1. Jäsenvaltiot voivat säätää, että yksi kolmasosa 17 b artiklassa määritellystä vaaditusta solvenssimarginaalista muodostaa takuurahaston. Rahasto on muodostettava 17 a artiklan 2 ja 3 kohdassa sekä kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen suostumuksella, 17 a artiklan 4 kohdan b alakohdassa luetelluista eristä.

▼B

2. Takuurahaston on oltava vähintään 3 miljoonaa euroa. Jäsenvaltio voi alentaa vähimmäistakuurahastovaatimustaan 25 prosentilla, jos kyseessä on keskinäinen yhtiö tai yhdistys tai niitä vastaava yhteisö.

*17 d artikla***Vaadittu solvenssimarginaali 17 b artiklan 3 kohdan soveltamiseksi**

1. Vaaditun solvenssimarginaalin laskentaperusteina ovat joko vuotuiset vakuutusmaksut tai kolmen viimeksi kuluneen tilikauden keskimääräiset korvausmenot.

2. Vaaditun solvenssimarginaalin määrän on vastattava 3 ja 4 kohdan tuloksia sen mukaan kumpi on korkeampi.

3. Kun vakuutusmaksuja käytetään laskelman perusteena, käytetään jäljempänä kuvatulla laskentatavalla saatua vakuutusmaksutulon bruttomäärää tai vakuutusmaksutuottojen bruttomäärää sen mukaan kumpi on korkeampi.

Ensivakuutusliikkeen vakuutusmaksut (vakuutusmaksuihin liittyvät liitännäismaksut mukaan luettuina), jotka ovat eräänntyneet edellisellä tilikaudella, lasketaan yhteen.

Näin saatuun summaan lisätään tulevan jälleenvakuutuksen vakuutusmaksut edellisen tilikauden aikana.

Tästä summasta vähennetään edellisen tilikauden aikana eräänntyneiden mutta saamatta jääneiden vakuutusmaksujen kokonaismäärä sekä niiden verojen ja veronluonteisten maksujen kokonaismäärä, jotka koskevat tähän summaan sisältyviä vakuutusmaksuja.

Näin saatu määrä jaetaan kahteen osaan, joista ensimmäinen käsittää enintään 50 miljoonaa euroa ja toinen ylimenevän osan; ensimmäisestä otetaan 18 prosenttia ja jälkimmäisestä 16 prosenttia ja lasketaan ne yhteen.

Näin laskettu summa kerrotaan suhdeluvulla, joka saadaan vertaamalla laitoksen kolmen edellisen tilikauden omalle vastuulle jäävien korvausmenojen summaa, josta on vähennetty jälleenvakuutuksesta saatavat korvaukset, korvausmenojen bruttomäärään. Tämän suhdeluvun on kuitenkin aina oltava vähintään 50 prosenttia.

4. Korvausperusteinen tulos lasketaan seuraavalla tavalla:

Edellä 1 kohdassa määritettyinä ajanjaksoina maksetut ensivakuutuksen korvaukset (vähentämättä niistä jälleenvakuuttajien ja edelleen vakuuttajien osuutta) lasketaan yhteen.

▼B

Tähän summaan lisätään samoina ajanjaksoina tulevasta jälleenvakuutuksesta ja edelleenvakuutuksesta maksetut korvaukset sekä ensivakuutuksen ja tulevan jälleenvakuutuksen korvausvastuu edellisen tilikauden lopussa.

Tästä summasta vähennetään 1 kohdassa mainittuja ajanjaksoja koskevat takaisin saadut korvaukset.

Näin jäljelle jääneestä määrästä vähennetään sitä tilikautta, jolta tilitiedot on saatavissa, edeltävän kahden tilikauden jakson ensimmäisenä päivänä todettu ensivakuutuksen ja tulevan jälleenvakuutuksen korvausvastuu.

Yksi kolmasosa näin saadusta kokonaismäärästä jaetaan kahteen osaan, joista ensimmäinen käsittää enintään 35 miljoonaa euroa ja toinen ylimenevän osan; ensimmäisestä otetaan 26 prosenttia ja jälkimmäisestä 23 prosenttia ja lasketaan ne yhteen.

Näin laskettu summa kerrotaan suhdeluvulla, joka saadaan vertaamalla laitoksen kolmen edellisen tilikauden omalle vastuulle jäävien korvausmenojen summaa, josta on vähennetty jälleenvakuutuksesta saatavat korvaukset, korvausmenojen bruttomäärään. Tämän suhdeluvun on kuitenkin aina oltava vähintään 50 prosenttia.

5. Jos 2–4 kohdan mukaisesti laskettu vaadittu solvenssimarginaali on alhaisempi kuin edeltävän vuoden vaadittu solvenssimarginaali, vaaditun solvenssimarginaalin on oltava vähintään yhtä suuri kuin edeltävän vuoden vaadittu solvenssimarginaali kerrottuna viimeisen tilikauden lopussa lasketun korvausvastuuta koskevan vakuutusteknisen vastuuvelan määrän ja viimeisen tilikauden alussa lasketun korvausvastuuta koskevan vakuutusteknisen vastuuvelan määrän välisellä suhdeluvulla. Näissä laskelmissa vakuutustekninen vastuuelka lasketaan jälleenvakuutuksella vähennettynä, mutta tämä suhdeluku ei saa olla suurempi kuin yksi.

(*) EUVL L 335, 17.12.2009, s. 1.”.

3) Lisätään artiklat seuraavasti:

”21 a artikla

Takuurahaston määrän tarkistaminen

1. Edellä 17 c artiklan 2 kohdassa säädettyä euromääräistä määrää tarkistetaan vuosittain, ensimmäisen kerran 31 päivänä lokakuuta 2012, Eurostatin julkaisemassa kaikkien jäsenvaltioiden yhdenmukaistetussa kuluttajahintaindeksissä tapahtuvien muutosten ottamiseksi huomioon.

Tätä määrää tarkistetaan ilman eri toimenpiteitä siten, että euromääräistä perusarvoa korotetaan mainitussa indeksissä 31 päivän joulukuuta 2009 ja tarkistuspäivän välisenä aikana tapahtuneen prosentuaalisen muutoksen verran ja arvo pyöristetään ylöspäin täyteen 100 000 euroon.

Jos prosentuaalinen muutos on viimeisimmän tarkistuksen jälkeen alle 5 prosenttia, tarkistusta ei suoriteta.

▼B

2. Komissio ilmoittaa vuosittain Euroopan parlamentille ja neuvostolle tarkistuksesta ja 1 kohdassa tarkoitettun tarkistetun määrän.

*21 b artikla***Komiteamenettely**

1. Komissiota avustaa komission päätöksellä 2004/9/EY (*) perustettu Euroopan vakuutus- ja työeläkekomitea.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1–4 kohtaa sekä 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

(*) EUVL L 3, 7.1.2004, s. 34.”.

*304 artikla***Duraatioon perustuva osakeriskialamoduuli**

1. Jäsenvaltiot voivat sallia, että henkivakuutusyritykset
  - a) jotka harjoittavat ammatillisia lisäeläkkeitä koskevaa liiketoimintaa direktiivin 2003/41/EY 4 artiklan mukaisesti, tai
  - b) jotka tarjoavat eläke-etuuksia, jotka suoritetaan eläkkeelle pääsyn tai odotettavissa olevan eläkkeelle pääsyn perusteella, jos kyseisistä etuuksista maksetuista vakuutusmaksuista saa verovähennyksen, joka myönnetään vakuutuksenottajille yritykselle toimiluvan antaneen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaisesti,

silloin, kun

- i) kyseiseen liiketoimintaan liittyvät kaikki vastaavat varat ja vastuut pidetään erillään muista liiketoiminnoista ja niitä hallinnoidaan ja ne järjestellään erillään muista vakuutusyritysten toiminnoista ilman siirtomahdollisuutta;
- ii) edellä oleviin a ja b alakohtaan liittyvät yrityksen toiminnot, joiden osalta sovelletaan tässä kohdassa tarkoitettua lähestymistapaa, toteutetaan ainoastaan siinä jäsenvaltiossa, jossa yritys on saanut toimiluvan; ja
- iii) kyseiseen liiketoimintaan liittyvien yrityksen vastaavien vastuiden keskimääräinen duraatio on keskimäärin yli 12 vuotta;

soveltavat vakavaraisuuspääomavaatimuksen osakeriskialamoduulia, joka kalibroidaan käyttämällä value-at-risk-arvoa ajanjaksolla, joka on yhdenmukainen asianomaisen yrityksen sijoitusten tavanomaisen pitoajan kanssa ja joka on laskettu sellaisella todennäköisyydellä, joka antaa vakuutuksenottajille ja edunsaajille saman suojelun tason kuin 101 artiklassa säädetään, jos tässä artiklassa säädettyä lähestymistapaa käytetään ainoastaan i alakohdassa tarkoitettujen varojen ja vastuiden osalta. Kyseiset varat ja vastuut on vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskennassa otettava täysimääräisesti huomioon hajuusvaikutusten arvioimiseksi, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tarvetta turvata vakuutuksenottajien ja edunsaajien edut muissa jäsenvaltioissa.

▼ B

Ensimmäisessä alakohdassa olevaa lähestymistapaa käytetään valvontaviranomaisten suostumuksella ainoastaan, jos asianomaisen yrityksen vakavaraisuus- ja maksuvalmiusasema sekä strategiat, prosessit ja ilmoitusmenettelyt varojen ja velkojen hallinnan osalta ovat riittävät varmistamaan, että se pystyy jatkuvasti pitämään sijoituksia sellaisen jakson ajan, joka on yhdenmukainen asianomaisen yrityksen sijoitusten tavanomaisen pitoajan kanssa. Yrityksen on voitava osoittaa valvontaviranomaiselle, että tämä edellytys tarkistetaan todennäköisyydellä, jota edellytetään, jotta vakuutuksenottajille ja edunsaajille voidaan taata sama suojelun taso kuin 101 artiklassa säädetään.

Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset eivät saa alkaa uudelleen soveltaa 105 artiklan mukaista lähestymistapaa paitsi silloin, kun siihen on asianmukaiset perusteet ja valvontaviranomaiset ovat sen hyväksyneet.

▼ M5

2. Komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle 31 päivään joulukuuta 2020 mennessä kertomuksen 1 kohdassa esitetyn lähestymistavan soveltamisesta ja valvontaviranomaisten toimintatavoista, jotka on hyväksytty 1 kohdan mukaisesti, ja liittää siihen tarvittaessa aiheellisia ehdotuksia. Kertomuksessa on oltava selvitys erityisesti tämän lähestymistavan käytön rajat ylittävistä vaikutuksista sääntelyn katvealueiden hyväksikäytön estämiseksi vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksissä.

▼ B

VI OSASTO

SIIRTYMÄ- JA LOPPUSÄÄNNÖKSET*I LUKU****Siirtymäsäännökset***

1 j a k s o

V a k u u t u s t o i m i n t a*305 artikla***Poikkeukset ja rajoitusten kumoaminen**

1. Jäsenvaltiot saavat olla vaatimatta vahinkovakuutusyrityksiltä, jotka eivät 31 päivänä tammikuuta 1975 täyttäneet direktiivin 73/239/ETY 16 ja 17 artiklan vaatimuksia ja joiden vuotuiset vakuutusmaksutulot 31 päivänä heinäkuuta 1978 jäivät pienemmiksi kuin direktiivin 73/239/ETY 17 artiklan 2 kohdassa vaaditun vähimmäistakuurahaston kuusinkertainen määrä, tällaisen vähimmäistakuurahaston perustamista ennen sellaisen tilikauden päättymistä, jona vakuutusmaksutulot ovat tämän vähimmäistakuurahaston kuusinkertainen määrä. Tarkasteltuaan 298 artiklan 2 kohdassa säädetyn tutkimuksen tuloksia neuvosto päättää yksimielisesti komission ehdotuksesta, milloin jäsenvaltiot poistavat tämän erivapauden.

▼B

2. Vahinkovakuutusyrietykset, jotka on perustettu Yhdistyneeseen kuningaskuntaan kuninkaallisella erityissäädöksellä ("by Royal Charter"), erityisellä asiakirjalla ("by private Act") tai erityisellä viranomaisen päätöksellä ("by special public Act"), voivat jatkaa liiketoimintaansa rajoittamattoman ajan siinä oikeudellisessa muodossa, jossa ne olivat rekisteröityinä 31 päivänä heinäkuuta 1973.

Henkivakuutusyrietykset, jotka on perustettu Yhdistyneeseen kuningaskuntaan kuninkaallisella erityissäädöksellä ("by Royal Charter"), erityisellä asiakirjalla ("by private Act") tai erityisellä viranomaisen päätöksellä ("by special public Act"), voivat jatkaa toimintaansa rajoittamattoman ajan siinä oikeudellisessa muodossa, jossa ne olivat rekisteröityinä 15 päivänä maaliskuuta 1979.

Yhdistyneen kuningaskunnan on laadittava ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa tarkoitetuista yrietyksistä luettelo ja toimitettava se toisille jäsenvaltioille ja komissiolle.

3. "Societies registered under the Friendly Societies ACTS" -tyyppiiset laitokset Yhdistyneessä kuningaskunnassa voivat jatkaa tarkoituksensa mukaista henkivakuutus- ja säästökassatoimintaa, jota ne harjoittivat 15 päivänä maaliskuuta 1979.

4. Niiden vahinkovakuutusyrietysten pyynnöstä, jotka täyttävät I osaston VI luvun 2, 4 ja 5 jaksossa säädetty vaatimukset, jäsenvaltioiden on lakattava soveltamasta rajoituksia, kuten vaatimuksia kiinnityksistä, talletteista ja vakuuksista.

*306 artikla***Liiketoimintaa harjoittavien sivukonttoreiden ja vakuutusyrietysten saamat oikeudet**

1. Sivukonttoreiden, jotka ovat aloittaneet liiketoimintansa kyseisen sivukonttorin sijoittautumisjäsenvaltion säännösten mukaisesti ennen 1 päivää heinäkuuta 1994, katsotaan toimineen 145 ja 146 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

2. Edellä olevat 147 ja 148 artikla eivät rajoita palvelujen tarjoamisen vapauden perusteella liiketoimintaa harjoittavien vakuutusyrietysten niitä oikeuksia, jotka ne ovat saaneet ennen 1 päivää heinäkuuta 1994.

*2 jaks o***Jälleenvakuust oiminta***307 artikla***Direktiivin 2005/68/EY 57 artiklan 3 kohdan ja 60 artiklan 6 kohdan mukainen siirtymäaika**

Jäsenvaltiot voivat lykätä direktiivin 2005/68/EY 57 artiklan 3 kohdassa olevien direktiivin 73/239/ETY 15 artiklan 3 kohdan muuttamista koskevien säännösten ja direktiivin 2005/68/EY 60 artiklan 6 kohdan säännösten soveltamista 10 päivään joulukuuta 2008 asti.

*308 artikla***Jo toimivien jälleenvakuutusyrietysten saamat oikeudet**

1. Tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien jälleenvakuutusyrietysten, jotka ovat saaneet toimiluvan tai oikeuden harjoittaa jälleenvakuust oimintaa ennen 10 päivää joulukuuta 2005 sen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti, jossa niiden kotipaikka sijaitsee, on katsottava saaneen toimiluvan 14 artiklan mukaisesti.

▼B

Niiden on kuitenkin 10 päivästä joulukuuta 2007 alkaen noudatettava tämän direktiivin jälleenvakuutustoiminnan harjoittamista koskevia säännöksiä sekä 18 artiklan 1 kohdan b ja d–g alakohdassa, 19, 20 ja 24 artiklassa sekä I osaston VI luvun 2, 3 ja 4 jaksossa säädettyjä vaatimuksia.

2. Jäsenvaltiot voivat antaa 1 kohdassa tarkoitetuille jälleenvakuutusyrityksille, jotka eivät 10 päivänä joulukuuta 2005 noudattaneet 18 artiklan 1 kohdan b alakohtaa, 19 ja 20 artiklaa eivätkä I osaston VI luvun 2, 3 ja 4 jaksoa, 10 päivään joulukuuta 2008 asti ulottuvan määräajan toimintansa mukauttamiseksi kyseisiin vaatimuksiin.

▼M5

3 j a k s o

Vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminta*308 a artikla***Vaiheistus**

1. Jäsenvaltioiden on 1 päivästä huhtikuuta 2015 varmistettava, että valvontaviranomaisilla on valtuudet päättää seuraavien hyväksymisestä:

- a) oma lisävarallisuus 90 artiklan mukaisesti,
- b) 95 artiklan kolmannessa kohdassa tarkoitetun oman varallisuuden erien luokituksen hyväksyminen;
- c) yrityskohtaiset erityisparametrit 104 artiklan 7 kohdan mukaisesti;
- d) kokonaiset ja osittaiset sisäiset mallit 112 ja 113 artiklan mukaisesti;
- e) niiden alueelle perustettavat erillisyyhtiöt 211 artiklan mukaisesti;
- f) välissä olevan vakuutushallintayhtiön oma lisävarallisuus 226 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
- g) ryhmänsisäinen malli 230 ja 231 artiklan ja 233 artiklan 5 kohdan mukaisesti;
- h) duraatioon perustuvan osakeriskialamoduulin käyttö 304 artiklan mukaisesti;
- i) asiaankuuluvaan riskittömään korkokäyrään tehtävän vastaavuuskorjauksen käyttö 77 b ja 77 c artiklan mukaisesti;
- j) jäsenvaltioiden niin edellyttäessä asiaankuuluvaan riskittömään korkokäyrään tehtävän volatilitteettikorjauksen käyttö 77 d artiklan mukaisesti;
- k) riskittömiä korkoja koskevan siirtymätoimenpiteen käyttö 308 c artiklan mukaisesti;

▼ **M5**

- 1) vakuutusteknistä vastuovelkaa koskevan siirtymätoimenpiteen käyttö 308 d artiklan mukaisesti.
2. Jäsenvaltioiden on 1 päivästä huhtikuuta 2015 varmistettava, että valvontaviranomaisilla on valtuudet
- a) määrittää ryhmävalvonnan taso ja soveltamisala III osaston I luvun 2 ja 3 jakson mukaisesti;
- b) nimetä ryhmävalvoja 247 artiklan mukaisesti;
- c) perustaa valvontaviranomaisten kollegio 248 artiklan mukaisesti.
3. Jäsenvaltioiden on 1 päivästä heinäkuuta 2015 varmistettava, että valvontaviranomaisilla on valtuudet
- a) päättää osakkuuden vähentämisestä 228 artiklan toisen kohdan mukaisesti;
- b) päättää vakavaraisuuden laskennassa käytettävästä laskentamenetelmästä 220 artiklan mukaisesti;
- c) päättää vastaavuudesta tarvittaessa 227 ja 260 artiklan mukaisesti;
- d) antaa vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksille lupa 238 ja 239 artiklassa vahvistettujen sääntöjen soveltamiseen 236 artiklan mukaisesti;
- e) tehdä 262 ja 263 artiklassa tarkoitetut päätökset;
- f) päättää tarvittaessa siirtymätoimenpiteiden soveltamisesta 308 b artiklan mukaisesti.
4. Jäsenvaltioiden on veloitettava asianomaiset valvontaviranomaiset käsittelemään vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten 2 ja 3 kohdan mukaisesti tekemät hyväksymis- tai lupahakemukset. Hyväksymis- tai lupahakemuksia koskevia valvontaviranomaisten päätöksiä ei sovelleta ennen 1 päivää tammikuuta 2016.

*308 b artikla***Siirtymätoimenpiteet**

1. Vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykset, jotka lopettavat 1 päivään tammikuuta 2016 mennessä uusien vakuutus- tai jälleenvakuutus sopimusten tekemisen ja hallinnoivat pelkästään voimassa olevaa vakuutus-kantaansa lopettaakseen toimintansa, eivät kuulu tämän direktiivin I, II ja III osaston soveltamisalaan 2 kohdassa vahvistettuihin päivämääriin saakka, sanotun kuitenkin rajoittamatta 12 artiklan säännösten soveltamista, jos
- a) yritys on osoittanut valvontaviranomaista tyydyttävällä tavalla, että se lopettaa toimintansa ennen 1 päivää tammikuuta 2019; tai
- b) yritykseen sovelletaan IV osaston II luvussa vahvistettuja uudelleenjärjestelytoimenpiteitä ja hallinnonhoitaja on nimetty.

▼ **M5**

2. Vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykset, jotka kuuluvat
  - a) edellä olevan 1 kohdan a alakohdan soveltamisalaan, kuuluvat tämän direktiivin I, II ja III osaston soveltamisalaan 1 päivästä tammikuuta 2019 tai sitä aiemmasta ajankohdasta, kun valvontaviranomainen ei ole vakuuttanut yrityksen toiminnan lopettamisessa tapahtuneesta edistymisestä;
  - b) edellä olevan 1 kohdan b alakohdan soveltamisalaan, kuuluvat tämän direktiivin I, II ja III osaston soveltamisalaan 1 päivästä tammikuuta 2021 tai sitä aiemmasta ajankohdasta, kun valvontaviranomainen ei ole vakuuttanut yrityksen toiminnan lopettamisessa tapahtuneesta edistymisestä.
3. Vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiin sovelletaan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja siirtymätoimenpiteitä vain, jos seuraavat ehdot täyttyvät:
  - a) yritys ei kuulu ryhmään, tai jos se kuuluu ryhmään, kaikki ryhmään kuuluvat yritykset lopettavat uusien vakuutus- tai jälleenvakuutus-sopimusten tekemisen;
  - b) yritys antaa valvontaviranomaiselleen vuosikertomuksen, jossa esitetään, miten sen toiminnan lopettamisessa on edistytty;
  - c) yritys on ilmoittanut valvontaviranomaiselleen soveltavansa siirtymätoimenpiteitä.

Edellä olevien 1 ja 2 kohdan säännökset eivät estä yritystä toimimasta tämän direktiivin I, II ja III osaston mukaisesti.
4. Jäsenvaltioiden on laadittava luettelo kyseisistä vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksistä ja annettava se tiedoksi kaikille muille jäsenvaltioille.
5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että enintään neljän vuoden ajan 1 päivästä tammikuuta 2016 määräaika, jonka kuluessa vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on toimitettava 35 artiklan 1–4 kohdassa tarkoitettut tiedot vuosittain tai sitä harvemmin, lyhenee kaksi viikkoa kullakin tilikaudella siten, että se on aluksi enintään 20 viikkoa yrityksen tilikauden päättymisestä, kun kyseessä on sen 30 päivänä kesäkuuta 2016 tai sen jälkeen mutta ennen 1 päivää tammikuuta 2017 päättyvä tilikausi, ja lopuksi enintään 14 viikkoa yrityksen tilikauden päättymisestä, kun kyseessä on sen 30 päivänä kesäkuuta 2019 tai sen jälkeen mutta ennen 1 päivää tammikuuta 2020 päättyvä tilikausi.
6. Enintään neljän vuoden ajan 1 päivästä tammikuuta 2016 määräaika, jonka kuluessa vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on julkistettava 51 artiklassa tarkoitettut tiedot, lyhenee kaksi viikkoa kullakin tilikaudella siten, että se on aluksi enintään 20 viikkoa yrityksen tilikauden päättymisestä, kun kyseessä on sen 30 päivänä kesäkuuta 2016 tai sen jälkeen mutta ennen 1 päivää tammikuuta 2017 päättyvä tilikausi, ja lopuksi enintään 14 viikkoa yrityksen tilikauden päättymisestä, kun kyseessä on sen 30 päivänä kesäkuuta 2019 tai sen jälkeen mutta ennen 1 päivää tammikuuta 2020 päättyvä tilikausi.

▼ M5

7. Enintään neljän vuoden ajan 1 päivästä tammikuuta 2016 määräaika, jonka kuluessa vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on toimitettava 35 artiklan 1–4 kohdassa tarkoitetut tiedot neljännesvuosittain, lyhenee yhden viikon kullakin tilikaudella siten, että se on aluksi enintään kahdeksan viikkoa 1 päivänä tammikuuta 2016 tai sen jälkeen mutta ennen 1 päivää tammikuuta 2017 päättyvän vuosineljänneksen osalta ja lopuksi enintään viisi viikkoa suhteessa 1 päivänä tammikuuta 2019 tai sen jälkeen mutta ennen 1 päivää tammikuuta 2020 päättyvän vuosineljänneksen osalta.

8. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 5, 6 ja 7 kohdan säännöksiä sovelletaan soveltuvin osin osakasyrityksenä oleviin vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiin, vakuutushallintayhtiöihin ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöihin ryhmän tasolla 254 ja 256 artiklan nojalla, jolloin 5, 6 ja 7 kohdassa säädettyjä määräaikoja jatketaan kuudella viikolla.

9. Sen estämättä, mitä 94 artiklassa säädetään, omaan perusvarallisuuteen kuuluvat erät sijoitetaan oman perusvarallisuuden luokkaan 1 enintään kymmenen vuoden ajaksi 1 päivästä tammikuuta 2016, edellyttäen että nämä erät

- a) on laskettu liikkeeseen ennen 1 päivää tammikuuta 2016 tai ennen 97 artiklassa tarkoitetun delegoidun säädöksen voimaantuloa sen mukaan kumpi on aikaisempi;
- b) voitaisiin 31 päivänä joulukuuta 2015 käyttää täyttämään enintään 50 prosenttia käytettävissä olevasta solvenssimarginaalista direktiivin 73/239/ETY 16 artiklan 3 kohdan, direktiivin 2002/13/EY 1 artiklan, direktiivin 2002/83/EY 27 artiklan 3 kohdan ja direktiivin 2005/68/EY 36 artiklan 3 kohdan nojalla annettujen lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten mukaisesti;
- c) muuten eivät kuuluisi 94 artiklan mukaisesti luokkaan 1 tai luokkaan 2.

10. Sen estämättä, mitä 94 artiklassa säädetään, omaan perusvarallisuuteen kuuluvat erät sijoitetaan oman perusvarallisuuden luokkaan 2 enintään kymmenen vuoden ajaksi 1 päivästä tammikuuta 2016, edellyttäen että nämä erät

- a) on laskettu liikkeeseen ennen 1 päivää tammikuuta 2016 tai ennen 97 artiklassa tarkoitetun delegoidun säädöksen voimaantuloa sen mukaan kumpi on aikaisempi;
- b) voitaisiin 31 päivänä joulukuuta 2015 käyttää täyttämään enintään 25 prosenttia käytettävissä olevasta solvenssimarginaalista direktiivin 73/239/ETY 16 artiklan 3 kohdan, direktiivin 2002/13/EY 1 artiklan, direktiivin 2002/83/EY 27 artiklan 3 kohdan ja direktiivin 2005/68/EY 36 artiklan 3 kohdan nojalla annettujen lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten mukaisesti.

▼ M5

11. Kun on kyse vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksistä, jotka sijoittavat uudelleenjärjesteltyihin lainoihin perustuviin vaihdantakelpoisiin arvopapereihin tai muihin rahoitusvälineisiin, jotka on laskettu liikkeen ennen 1 päivää tammikuuta 2011, 135 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia sovelletaan 31 päivästä joulukuuta 2014, mutta ainoastaan siinä tapauksessa, että uusia suojattavia vastuita lisätään tai korvataan 31 päivän joulukuuta 2014 jälkeen.

12. Sen estämättä, mitä 100 artiklassa, 101 artiklan 3 kohdassa ja 104 artiklassa säädetään, sovelletaan seuraavia säännöksiä:

- a) 31 päivään joulukuuta 2017 saakka vakioparametrit, joita käytetään laskettaessa keskittymäriskialamoduulia ja korkomarginaaliriskialamoduulia standardikaavan mukaisesti, ovat samat suhteessa minkä tahansa muun jäsenvaltion oman valuutan määräisiin ja sillä rahoitettuihin saamisiin jäsenvaltioiden keskushallinnoilta ja keskuspankeilta kuin ne vakioparametrit, joita sovellettaisiin tällaisiin jäsenvaltion oman valuutan määräisiin ja sillä rahoitettuihin saamisiin;
- b) vuonna 2018 vakioparametreja, joita käytetään laskettaessa keskittymäriskialamoduulia ja korkomarginaaliriskialamoduulia standardikaavan mukaisesti, alennetaan 80 prosenttia suhteessa minkä tahansa muun jäsenvaltion oman valuutan määräisiin ja sillä rahoitettuihin saamisiin jäsenvaltioiden keskushallinnoilta ja keskuspankeilta;
- c) vuonna 2019 vakioparametreja, joita käytetään laskettaessa keskittymäriskialamoduulia ja korkomarginaaliriskialamoduulia standardikaavan mukaisesti, alennetaan 50 prosenttia suhteessa minkä tahansa muun jäsenvaltion oman valuutan määräisiin ja sillä rahoitettuihin saamisiin jäsenvaltioiden keskushallinnoilta ja keskuspankeilta;
- d) alkaen 1 päivästä tammikuuta 2020 vakioparametreja, joita käytetään laskettaessa keskittymäriskialamoduulia ja korkomarginaaliriskialamoduulia standardikaavan mukaisesti, ei alenneta suhteessa minkä tahansa muun jäsenvaltion oman valuutan määräisiin ja sillä rahoitettuihin saamisiin jäsenvaltioiden keskushallinnoilta ja keskuspankeilta.

13. Sen estämättä, mitä 100 artiklassa, 101 artiklan 3 kohdassa ja 104 artiklassa säädetään, vakioparametrit, joita käytetään yrityksen 1 päivänä tammikuuta 2016 tai ennen sitä ostamiin osakkeisiin laskettaessa osakeriskialamoduulia standardikaavan mukaisesti ilman 304 artiklassa säädettyä vaihtoehtoa, lasketaan seuraavien painotettuna keskiarvona:

- a) vakioparametri, jota käytetään laskettaessa osakeriskialamoduulia 304 artiklan mukaisesti; ja
- b) vakioparametri, jota käytetään laskettaessa osakeriskialamoduulia standardikaavan mukaisesti ilman 304 artiklassa säädettyä vaihtoehtoa.

▼ M5

Ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetun parametrin painotusta lisätään vähintään lineaarisesti kunkin vuoden lopussa 0 prosentista 1 päivänä tammikuuta 2016 alkavana vuonna 100 prosenttiin 1 päivänä tammikuuta 2023.

Komissio hyväksyy 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa täsmennetään perusteet, joiden on täyttyvä, mukaan luettuina osakkeet, joihin voidaan soveltaa siirtymäkautta.

Jotta voidaan varmistaa siirtymäkauden yhdenmukainen soveltaminen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen laatii luonnoksia teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi tätä kohtaa sovellettaessa noudatettavista menettelyistä.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä neljännessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1094/2010 15 artiklan mukaisesti.

14. Sen estämättä, mitä 138 artiklan 3 kohdassa säädetään, ja rajoittamatta kyseisen artiklan 4 kohdan soveltamista silloin, kun vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset täyttävät direktiivin 73/239/EY 16 a artiklassa, direktiivin 2002/83/EY 28 artiklassa tai direktiivin 2005/68/EY 37, 38 tai 39 artiklassa tarkoitetun solvenssimarginaalivaatimuksen, sellaisena kuin sitä sovelletaan jäsenvaltion oikeudessa päivänä, joka edeltää näiden direktiivien kumoamista 310 artiklan mukaisesti, mutta ne eivät täytä vakavaraisuuspääomavaatimusta tämän direktiivin ensimmäisen soveltamisvuoden aikana, valvontaviranomaisen on vaadittava kyseistä vakuutus- tai jälleenvakuutusyritystä toteuttamaan tarvittavat toimenpiteet saavuttaakseen vakavaraisuuspääomavaatimuksen mukaisen hyväksyttävien omien varojen tason tai pienentääkseen riskiprofiiliaan vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttämisen varmistamiseksi viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2017.

Kyseisen vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen on toimitettava valvontaviranomaiselleen kolmen kuukauden välein edistymiskertomus, jossa esitetään toteutetut toimenpiteet ja edistyminen vakavaraisuuspääomavaatimuksen mukaisen hyväksyttävien omien varojen tason saavuttamisessa tai riskiprofiilin pienentämisessä vakavaraisuusvaatimuksen täyttämisen varmistamiseksi.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu määräajan jatkaminen on peruutettava, jos edistymiskertomus osoittaa, että ei ole saavutettu merkittävää edistymistä vakavaraisuuspääomavaatimuksen mukaisen hyväksyttävien omien varojen tason uudelleen saavuttamisessa tai riskiprofiilin pienentämisessä vakavaraisuusvaatimuksen täyttämisen varmistamiseksi vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttämättä jäämisen toteamispäivän ja edistymiskertomuksen toimittamispäivän välisenä aikana.

15. Jos kotijäsenvaltiot ovat 23 päivänä toukokuuta 2014 soveltaneet direktiivin 2003/41/EY 4 artiklassa tarkoitettuja säännöksiä, kyseiset kotijäsenvaltiot voivat edelleen soveltaa direktiivin 2002/83/EY 1–19, 27–30, 32–35 ja 37–67 artiklan noudattamiseksi antamiaan lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä, jotka ovat olleet voimassa direktiivin 2002/83/EY viimeisenä soveltamispäivänä, 31 päivään joulukuuta 2019 saakka.

Komissio voi hyväksyä delegoituja säädöksiä tässä kohdassa vahvistetun siirtymäkauden muuttamiseksi, kun direktiivin 2003/41/EY 17–17 c artiklan muutokset on hyväksytty ennen tässä kohdassa mainittua päivämäärää.

▼ **M5**

16. Jäsenvaltiot voivat sallia, että vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen perimmäinen emoyritys hakee 31 päivään maaliskuuta 2022 saakka ryhmän osaan sovellettavan ryhmänsisäisen mallin hyväksymistä, jos sekä yritys että perimmäinen emoyritys sijaitsevat samassa jäsenvaltiossa ja jos osa muodostaa erillisen osan, jolla on muusta ryhmästä merkittävästi erilainen riskiprofiili.

17. Sen estämättä, mitä 218 artiklan 2 ja 3 kohdassa säädetään, tämän artiklan 8–12 ja 15 kohdassa sekä 308 c, 308 d ja 308 e artiklassa tarkoitettuja siirtymäsäännöksiä sovelletaan soveltuvin osin ryhmän tasolla.

Sen estämättä, mitä 218 artiklan 2, 3 ja 4 kohdassa säädetään, tämän artiklan 14 kohdassa tarkoitettuja siirtymäsäännöksiä sovelletaan soveltuvin osin ryhmän tasolla ja silloin, kun osakasyrityksinä olevat vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset tai ryhmään kuuluvat vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset täyttävät direktiivin 98/78/EY 9 artiklassa tarkoitettua mukautetun vakavaraisuuden vaatimuksen, mutta ne eivät täytä ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimusta.

Komissio hyväksyy 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan ryhmän vakavaraisuuden muutokset silloin, kun voidaan soveltaa tämän artiklan 13 kohdassa tarkoitettuja siirtymäsäännöksiä, ja jotka koskevat seuraavia:

- a) 222 artiklassa tarkoitettu hyväksyttävän oman varallisuuden kaksinkertaisen käytön estäminen ja 223 artiklassa tarkoitettu ryhmänsisäisen pääoman huomiotta jättäminen;
- b) 224 artiklassa tarkoitettu varojen ja velkojen arvostus;
- c) laskentamenetelmien soveltaminen 225 artiklassa tarkoitettuihin sidoryrityksinä oleviin vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiin;
- d) laskentamenetelmien soveltaminen 226 artiklassa tarkoitettuihin välissä oleviin vakuutushallintayhtiöihin;
- e) 230 ja 233 artiklassa tarkoitettujen ryhmän vakavaraisuuden laskentamenetelmät;
- f) 231 artiklassa tarkoitettu ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskenta;
- g) 232 artiklassa tarkoitettu lisäpääomavaatimuksen asettaminen;
- h) periaatteet, jotka koskevat 235 artiklassa tarkoitettua ryhmän vakavaraisuuden laskentaa vakuutushallintayhtiön osalta.

▼ **M5***308 c artikla***Riskittömiä korkoja koskeva siirtymätoimenpide**

1. Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset voivat valvontaviranomaisensa ennakkohyväksynnän perusteella soveltaa siirtymäkauden korjausta asiaankuuluvaan riskittömään korkokäyrään sallittavien vakuutus- ja jälleenvakuutusvelvoitteiden osalta.

2. Kunkin valuutan osalta korjaus lasketaan tietyinä osuutena seuraavien erotuksesta:

- a) korko, jonka vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys määrittää direktiivin 2002/83/EY 20 artiklan nojalla annettavien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten mukaisesti kyseisen direktiivin viimeisenä soveltamispäivänä;
- b) efektiivinen vuosikorko laskettuna yhtenä diskonttokorkona, joka sallittavien vakuutus- ja jälleenvakuutusvelvoitteiden salkun kassavirtoihin sovellettuna tuottaa arvon, joka on yhtä suuri kuin sallittavien vakuutus- ja jälleenvakuutusvelvoitteiden salkun parhaan estimaatin arvo, kun rahan aika-arvo otetaan huomioon käyttäen 77 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua asiaankuuluvaa riskitöntä korkokäyrää.

Kun jäsenvaltiot ovat antaneet lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä direktiivin 2002/83/EY 20 artiklan 1 kohdan B alakohdan a alakohdan ii alakohdan nojalla, tämän kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettu korko on määritettävä käyttäen vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen käyttämiä menetelmiä direktiivin 2002/83/EY viimeisenä soveltamispäivänä.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua osuutta pienennetään lineaarisesti kunkin vuoden lopussa 100 prosentista 1 päivänä tammikuuta 2016 alkavana vuonna 0 prosenttiin 1 päivänä tammikuuta 2032.

Kun vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset soveltavat 77 d artiklassa tarkoitettua volatilitteettikorjausta, tämän kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettu asiaankuuluva riskitön korkokäyrä on 77 d artiklassa säädetty mukautettu asiaankuuluva riskitön korkokäyrä.

3. Sallittaviin vakuutus- ja jälleenvakuutusvelvoitteisiin sisältyvät vain seuraavat vaatimukset täyttävät vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteet:

- a) sopimukset, joista vakuutus- ja jälleenvakuutusvelvoitteet aiheutuvat, on tehty ennen tämän direktiivin ensimmäistä soveltamispäivää, lukuun ottamatta mainittuna päivänä tai sen jälkeen tehtäviä sopimusten uusimisia;
- b) direktiivin 2002/83/EY viimeiseen soveltamispäivään saakka vakuutus- ja jälleenvakuutusvelvoitteita koskeva vakuutustekninen vastuuvelka on määritetty kyseisen direktiivin 20 artiklan nojalla annettavien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten mukaisesti kyseisen direktiivin viimeisenä soveltamispäivänä;

▼ **M5**

- c) vakuutus- ja jälleenvakuutusvelvoitteisiin ei sovelleta 77 b artiklaa.
4. Edellä olevaa 1 kohtaa soveltavia vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiä koskevat seuraavat vaatimukset:
- a) ne eivät saa sisällyttää sallittavia vakuutus- ja jälleenvakuutusvelvoitteita 77 d artiklassa tarkoitetun volatiliteettikorjauksen laskentaan;
- b) ne eivät saa soveltaa 308 d artiklaa;
- c) niiden on 51 artiklassa tarkoitetun vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksensa yhteydessä julkistettava, että ne soveltavat siirtymäkauden riskitöntä korkokäyrää, ja ilmoitettava määrällisesti kyseisen siirtymätoimenpiteen soveltamatta jättämisen vaikutus taloudelliseen asemaansa.

*308 d artikla***Vakuutusteknistä vastuovelkaa koskeva siirtymätoimenpide**

1. Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset voivat valvontaviranomaisensa ennakkohyväksynnän perusteella soveltaa siirtymäkauden vähennystä vakuutustekniseen vastuovelkaan. Mainittua vähennystä voidaan soveltaa 80 artiklassa tarkoitettujen homogeenisten riskiryhmien tasolla.
2. Siirtymäkauden vähennys vastaa tiettyä osuutta seuraavien määrien erotuksesta:
- a) vakuutustekninen vastuvelka, josta on vähennetty saamiset jälleenvakuutus sopimuksista ja erillisyyhtiöiltä, laskettuna 76 artiklan mukaisesti tämän direktiivin ensimmäisenä soveltamispäivänä;
- b) vakuutustekninen vastuvelka, josta on vähennetty saamiset jälleenvakuutus sopimuksista, laskettuna direktiivin 73/239/ETY 15 artiklan, direktiivin 2002/83/EY 20 artiklan ja direktiivin 2005/68/EY 32 artiklan nojalla annettavien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten mukaisesti päivänä, joka edeltää näiden direktiivien kumoamista tämän direktiivin 310 artiklan mukaisesti.

Suurinta vähennettävää osuutta pienennetään lineaarisesti kunkin vuoden lopussa 100 prosentista 1 päivänä tammikuuta 2016 alkavana vuonna 0 prosenttiin 1 päivänä tammikuuta 2032.

Jos vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset soveltavat tämän direktiivin ensimmäisenä soveltamispäivänä 77 d artiklassa tarkoitettua volatiliteettikorjausta, ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettu määrä lasketaan volatiliteettikorjauksen kanssa mainittuna päivänä.

3. Edellä 2 kohdan ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitetun siirtymäkauden vähennyksen laskennassa käytettävät vakuutusteknisen vastuvelan määrät, mukaan luettuna soveltuvin osin volatiliteettikorjauksen määrä, voidaan valvontaviranomaisen ennakkohyväksynnän perusteella tai tämän aloitteesta laskea uudelleen 24 kuukauden välein tai tätä useammin, kun yrityksen riskiprofiili on olennaisesti muuttunut.

▼ **M5**

4. Valvontaviranomainen voi rajoittaa 2 kohdassa tarkoitettua vähennystä, jos sen soveltaminen voisi alentaa yritykseen sovellettavia varoja koskevia vaatimuksia verrattuna vaatimuksiin, jotka on laskettu direktiivin 73/239/ETY, direktiivin 2002/83/EY ja direktiivin 2005/68/EY nojalla annettavien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten mukaisesti päivänä, joka edeltää näiden direktiivien kumoamista tämän direktiivin 310 artiklan mukaisesti.

5. Edellä olevaa 1 kohtaa soveltavia vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiä koskevat seuraavat vaatimukset:

- a) ne eivät saa soveltaa 308 c artiklaa;
- b) silloin, kun ne eivät täyttäisi vakavaraisuuspääomavaatimusta soveltamatta siirtymäkauden vähennystä, niiden on toimitettava valvontaviranomaiselleen vuosittain kertomus, jossa esitetään toteutetut toimenpiteet ja edistyminen vakavaraisuuspääomavaatimuksen mukaisen hyväksyttävien omien varojen tason uudelleen saavuttamisessa 2 kohdan a alakohdassa mainitun siirtymäkauden päättyessä tai riskiprofiilin pienentämisessä vakavaraisuusvaatimuksen täyttämisen varmistamiseksi;
- c) niiden on 51 artiklassa tarkoitetun vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksensa yhteydessä julkistettava, että ne soveltavat vakuutustekniseen vastuuelkaan siirtymäkauden vähennystä, ja ilmoitettava määrällisesti kyseisen siirtymäkauden vähennyksen soveltamatta jättämisen vaikutus taloudelliseen asemaansa.

308 e artikla

Riskittömiä korkoja ja vakuutusteknistä vastuuelkaa koskevien siirtymätoimenpiteiden vaiheistussuunnitelma

Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten, jotka soveltavat 308 c tai 308 d artiklan mukaisia siirtymätoimenpiteitä, on ilmoitettava valvontaviranomaiselle välittömästi, kun ne toteavat, että ne eivät täyttäisi vakavaraisuuspääomavaatimusta soveltamatta mainittuja siirtymätoimenpiteitä. Valvontaviranomaisen on vaadittava kyseistä vakuutus- tai jälleenvakuutusyritystä toteuttamaan tarvittavat toimenpiteet vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttämisen varmistamiseksi siirtymäkauden päättyessä.

Kahden kuukauden kuluessa siitä, kun on todettu, että vakavaraisuuspääomavaatimus jäisi täyttämättä, ellei mainittuja siirtymätoimenpiteitä sovellettaisi, kyseisen vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen on toimitettava valvontaviranomaiselle vaiheistussuunnitelma, jossa esitetään suunnitellut toimenpiteet vakavaraisuuspääomavaatimuksen mukaisen hyväksyttävien omien varojen tason saavuttamiseksi tai riskiprofiilin pienentämiseksi vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttämisen varmistamiseksi siirtymäkauden päättyessä. Kyseinen vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys voi saattaa vaiheistussuunnitelman ajan tasalle siirtymäkauden aikana.

▼ M5

Kyseisen vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksen on toimitettava valvontaviranomaiselleen vuosittain kertomus, jossa esitetään toteutetut toimenpiteet ja edistyminen vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttämisen varmistamiseksi siirtymäkauden päättyessä. Valvontaviranomaisen on kumottava siirtymätoimenpiteen soveltamisen hyväksyminen, jos edistymiskertomus osoittaa, että vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttäminen siirtymäkauden päättyessä on epärealistista.

▼ B*II LUKU***Loppusäännökset***309 artikla***Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä****▼ M5**

1. Jäsenvaltioiden on saatettava 4, 10, 13, 14, 18, 23, 26–32, 34–49, 51–55, 67, 68, 71, 72, 74–85, 87–91, 93–96, 98, 100–110, 112, 113, 115–126, 128, 129, 131–134, 136–142, 144, 146, 148, 162–167, 172, 173, 178, 185, 190, 192, 210–233, 235–240, 243–258, 260–263, 265, 266, 303 ja 304 artiklan sekä liitteiden III ja IV noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2015. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

▼ M2

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä sovelletaan ►**M4** 1 päivästä tammikuuta 2016 ◀.

▼ B

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Niissä on myös mainittava, että voimassa oleviin lakeihin, asetuksiin ja hallinnollisiin määräyksiin sisältyviä viittauksia tällä direktiivillä kumottuihin direktiiveihin pidetään viittauksina tähän direktiiviin. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset ja maininnat tehdään.

▼ M5

Sen estämättä, mitä toisessa alakohdassa säädetään, jäsenvaltioiden on sovellettava 308 a artiklan noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä 1 päivästä huhtikuuta 2015.

▼ B

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

*310 artikla***Kumoaminen**

Kumotaan direktiivit 64/225/ETY, 73/239/ETY, 73/240/ETY, 76/580/ETY, 78/473/ETY, 84/641/ETY, 87/344/ETY, 88/357/ETY, 92/49/ETY, 98/78/EY, 2001/17/EY, 2002/83/EY ja 2005/68/EY, sellaisina kuin ne ovat muutettuina liitteessä VI olevassa A osassa luetelluilla säädöksillä, ►**M4** 1 päivästä tammikuuta 2016 ◀, sanotun kuitenkaan rajoittamatta jäsenvaltioita velvoittavia liitteessä VI olevassa B osassa asetettuja määräaikoja, joiden kuluessa jäsenvaltioiden on saatettava direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä ja sovellettava niitä.

▼ B

Viittauksia kumottuihin direktiiveihin pidetään viittauksina tähän direktiiviin liitteessä VII olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

▼ M5*311 artikla***Voimaantulo**

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenkymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sen 308 a artiklaa sovelletaan 1 päivästä huhtikuuta 2015.

Sen 1, 2, 3, 5–9, 11, 12, 15, 16, 19–22, 24, 25, 33, 57–66, 69, 70, 73, 145, 147, 149–161, 168–171, 174–177, 179–184, 186–189, 191, 193–209, 267–300, 302, 305–308 ja 308 b artiklaa sekä liitteitä I, II, V, VI ja VII sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2016.

Komissio voi hyväksyä delegoituja säädöksiä sekä teknisiä sääntelystandardeja ja täytäntöönpanostandardeja ennen kolmannessa kohdassa tarkoitettua päivämäärää.

▼ B*312 artikla***Osoitus**

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

LIITE I

VAHINKOVAKUUTUSLUOKAT

A. Riskien luokittelu vakuutusluokittain

1. *Tapaturmat (mukaan lukien työtapaturmat ja ammattitaudit):*
  - kiinteät rahalliset etuudet;
  - vahingonkorvauksen luonteiset etuudet;
  - kahden edellisen yhdistelmät;
  - matkustajille aiheutuneet vammat.
2. *Sairaus:*
  - kiinteät rahalliset etuudet;
  - vahingonkorvauksen luonteiset etuudet;
  - kahden edellisen yhdistelmät.
3. *Maa-ajoneuvot (paitsi rautateiden liikkuva kalusto)*
Kaikki vahingot tai tappiot, jotka ovat aiheutuneet:
  - maalla kulkeville moottoriajoneuvoille;
  - muille maa-ajoneuvoille kuin moottoriajoneuvoille.
4. *Rautateiden liikkuva kalusto*
Kaikki rautateiden liikkuvalla kalustolla aiheutuneet vahingot ja tappiot.
5. *Ilma-alukset*
Kaikki ilma-aluksille aiheutuneet vahingot tai menetykset.
6. *Vesialukset (meri-, järvi-, joki- ja kanava-alukset)*
Kaikki vahingot tai tappiot, jotka ovat aiheutuneet:
  - joki- ja kanava-aluksille;
  - järivialuksille;
  - merialuksille.
7. *Kuljetettavat tavarat (mukaan lukien kauppa- ja matkatavarat sekä kaikki muut tavarat)*
Kaikki kuljetettaville tavaroille tai matkatavaroille aiheutuneet vahingot tai tappiot, kuljetustavasta riippumatta.
8. *Tulipalo ja luonnonvoimat*
Kaikki omaisuudelle (paitsi luokkiin 3, 4, 5, 6 ja 7 sisältyvälle) aiheutuneet vahingot tai tappiot, joiden syynä on:
  - tulipalo;
  - räjähdys;
  - myrsky;
  - muut luonnonvoimat kuin myrsky;
  - ydinvoima;
  - maan vajoaminen.

▼ B9. *Muut omaisuudelle aiheutuneet vahingot*

Kaikki omaisuudelle (paitsi luokkiin 3, 4, 5, 6 ja 7 sisältyvälle) aiheutuneet vahingot tai tappiot, joiden syynä on raesade tai halla tai jokin muu kuin luokkaan 8 sisältyvä tapahtuma, kuten varkaus.

10. *Moottoriajoneuvovastuu*

Kaikki vastuu, joka aiheutuu maalla (mukaan lukien rahdinkuljettajan vastuu) kulkevien moottoriajoneuvojen käytöstä.

11. *Ilmakuljetusvastuu*

Kaikki ilma-alusten käytöstä (mukaan lukien rahdinkuljettajan vastuu) aiheutunut vastuu.

12. *Vastuu vesialuksista (meri-, järvi-, joki- ja kanava-aluksista)*

Kaikki laivojen, alusten tai veneiden käytöstä merellä, järvillä, joilla tai kanavilla aiheutunut vastuu (mukaan lukien rahdinkuljettajan vastuu).

13. *Yleinen vastuu*

Kaikki muut kuin luokissa 10, 11 ja 12 tarkoitetut vastuut.

14. *Luotto:*

- maksukyvyttömyys (yleinen);
- vientiluotot;
- osamaksuluotot;
- kiinnitysluotot;
- maatalousluotot.

15. *Takaus:*

- takaus (välitön);
- takaus (välillinen).

16. *Erilaiset taloudelliset tappiot:*

- työllisyysriskit;
- tulojen menetys (yleinen);
- huono sää;
- etuuksien menetys;
- jatkuvat yleiskulut;
- ennakoimattomat liikekulut;
- markkina-arvon laskusta aiheutunut menetys;
- vuokran tai tulojen menetys;
- muut välilliset kaupalliset tappiot;
- muut ei-kaupalliset taloudelliset tappiot;
- muunlaiset taloudelliset tappiot.

17. *Oikeusturva*

Asianajo- ja oikeudenkäyntikulut.

▼B18. *Apu*

Niille henkilöille annettava apu, jotka joutuvat vaikeuksiin ollessaan matkoilla, poissa kotoaan tai tavanomaiselta asuinpaikaltaan.

B. Useamman kuin yhden vakuutusluokan harjoittamista varten myönnettyjen toimilupien kuvaus

Toimiluille, jotka kattavat samanaikaisesti seuraavat luokat, annetaan seuraavat nimet:

- a) luokat 1 ja 2: ”Tapaturma- ja sairausvakuutus”;
- b) luokat 1 (neljäs luetelmakohta), 3, 7 ja 10: ”Moottoriajoneuvovakuutus”;
- c) luokat 1 (neljäs luetelmakohta), 4, 6, 7 ja 12: ”Meri- ja kuljetusvakuutus”;
- d) luokat 1 (neljäs luetelmakohta), 5, 7 ja 11: ”Ilmakuljetusvakuutus”;
- e) luokat 8 ja 9: ”Tulipalon ja muun omaisuusvahingon varalta otettu vakuutus”;
- f) luokat 10, 11, 12 ja 13: ”Vastuuvakuutus”;
- g) luokat 14 ja 15: ”Luotto- ja takausvakuutus”;
- h) kaikki luokat: jäsenvaltioiden valinnan mukaan; niiden on ilmoitettava valinnastaan muille jäsenvaltioille ja komissiolle.

▼B*LIITE II***HENKIVAKUUTUSLUOKAT**

- I. Henkivakuutukset, joita tarkoitetaan 2 artiklan 3 kohdan a alakohdan i, ii ja iii alakohdassa, lukuun ottamatta II ja III luokassa tarkoitettuja vakuutuksia;
- II. Vakuutus avioliiton varalta, vakuutus syntymän varalta;
- III. Vakuutukset, joita tarkoitetaan 2 artiklan 3 kohdan a alakohdan i ja ii alakohdassa ja jotka liittyvät sijoitusrahastoihin;
- IV. Pysyvä sairausvakuutus ("permanent health insurance"), jota tarkoitetaan 2 artiklan 3 kohdan a alakohdan iv alakohdassa;
- V. Tonttiinit, joita tarkoitetaan 2 artiklan 3 kohdan b alakohdan i alakohdassa;
- VI. Kertyneen pääoman takaisinmaksua koskevat sopimukset, joita tarkoitetaan 2 artiklan 3 kohdan b alakohdan ii alakohdassa;
- VII. Ryhmäläkerahastojen hoitaminen, jota tarkoitetaan 2 artiklan 3 kohdan b alakohdan iii ja iv alakohdassa;
- VIII. Toiminta, jota tarkoitetaan 2 artiklan 3 kohdan b alakohdan v alakohdassa;
- IX. Toiminta, jota tarkoitetaan 2 artiklan 3 kohdan c alakohdassa.

▼ B*LIITE III***YRITYSTEN OIKEUDELLISET MUODOT****A. Vahinkovakuutusyritysten yhtiömuoto:**

- 1) Belgian kuningaskunnassa: ”société anonyme/naamloze vennootschap”, ”société en commandite par actions/commanditaire vennootschap op aandelen”, ”association d’assurance mutuelle/onderlinge verzekeringsvereniging”, ”société coopérative/coöperatieve vennootschap”, ”société mutualiste/maatschappij van onderlinge bijstand”,
- 2) Bulgarian tasavallassa: ”акционерно дружество”,
- 3) Tšekin tasavallassa: ”akciová společnost”, ”družstvo”,
- 4) Tanskan kuningaskunnassa: ”aktieselskaber”, ”gensidige selskaber”,
- 5) Saksan liittotasavallassa: ”Aktiengesellschaft”, ”Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit”, ”Öffentlichrechtliches Wettbewerbsversicherungsunternehmen”,
- 6) Viron tasavallassa: ”aktsiaselts”,
- 7) Irlannissa: ”incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited”,
- 8) Helleenien tasavallassa: ”ανώνυμη εταιρεία”, ”αλληλασφαλιστικός συνεταιρισμός”,
- 9) Espanjan kuningaskunnassa: ”sociedad anónima”, ”sociedad mutua”, ”sociedad cooperativa”,
- 10) Ranskan tasavallassa: ”société anonyme”, ”société d’assurance mutuelle”, ”institution de prévoyance régie par le code de la sécurité sociale”, ”institution de prévoyance régie par le code rural”, ”mutuelles régies par le code de la mutualité”,

▼ M3

- 10 a) Kroatian tasavallassa: ”dioničko društvo”, ”društvo za uzajamno osiguranje”,

▼ B

- 11) Italian tasavallassa: ”società per azioni”, ”società cooperativa”, ”mutua di assicurazione”,
- 12) Kyproksen tasavallassa: ”εταιρεία περιορισμένης ευθύνης με μετοχές”, ”εταιρεία περιορισμένης ευθύνης χωρίς μετοχικό κεφάλαιο”,
- 13) Latvian tasavallassa: ”apdrošināšanas akciju sabiedrība”, ”savstarpējās apdrošināšanas kooperatīvā biedrība”,
- 14) Liettuan tasavallassa: ”akcinė bendrovė”, ”uždaroji akcinė bendrovė”,
- 15) Luxemburgin suurherttuakunnassa: ”société anonyme”, ”société en commandite par actions”, ”association d’assurances mutuelles”, ”société coopérative”,
- 16) Unkarin tasavallassa: ”biztosító részvénytársaság”, ”biztosító szövetkezet”, ”biztosító egyesület”, ”külföldi székhelyű biztosító magyarországi fióktelepe”,
- 17) Maltan tasavallassa: ”limited liability company/kumpannija b’responsabbiltà limitata”,
- 18) Alankomaiden kuningaskunnassa: ”naamloze vennootschap”, ”onderlinge waarborgmaatschappij”,
- 19) Itävallan tasavallassa: ”Aktiengesellschaft”, ”Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit”,
- 20) Puolan tasavallassa: ”spółka akcyjna”, ”towarzystwo ubezpieczeń wzajemnych”,
- 21) Portugalin tasavallassa: ”sociedade anónima”, ”mútua de seguros”,
- 22) Romaniassa: ”societăți pe acțiuni”, ”societăți mutuale”,

▼ B

- 23) Slovenian tasavallassa: ”delniška družba”, ”družba za vzajemno zavarovanje”,
- 24) Slovakian tasavallassa: ”akciová spoločnosť”,
- 25) Suomen tasavallassa: ”keskinäinen vakuutusyhtiö/ömsesidigt försäkringsbolag”, ”vakuutusosakeyhtiö/försäkringsaktiebolag”, ”vakuutusyhdistys/försäkringsförening”,
- 26) Ruotsin kuningaskunnassa: ”försäkringsaktiebolag”, ”ömsesidiga försäkringsbolag”, ”understödsföreningar”,
- 27) Yhdistyneessä kuningaskunnassa: ”companies limited by shares or by guarantee or unlimited”, ”societies registered under the Industrial and Provident Societies ACTS”, ”societies registered under the Friendly Societies ACTS”, vakuutusenantajat, jotka toimivat nimellä ”Lloyd’s”,

▼ M5

- 28) kaikissa tapauksissa ja vaihtoehtona 1–27 ja 29 kohdassa luetelluille vahinkovakuutusyhtiöille asetuksessa (EY) N:o 2157/2001 ⁽¹⁾ määriteltä eurooppayhtiö,
- 29) jos asianomaisessa jäsenvaltiossa sallitaan se, että vahinkovakuutus toimintaa harjoittaa oikeudelliselta muodoltaan osuuskunta, ja vaihtoehtona 1–28 kohdassa luetelluille vahinkovakuutusyhtiöille neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1435/2003 ⁽²⁾ määriteltä eurooppaosuuskunta.

▼ B**B. Henkivakuutusyhtiömuoto:**

- 1) Belgian kuningaskunnassa: ”société anonyme/naamloze vennootschap”, ”société en commandite par actions/commanditaire vennootschap op aandelen”, ”association d’assurance mutuelle/onderlinge verzekeringvereniging”, ”société coopérative/coöperatieve vennootschap”,
- 2) Bulgarian tasavallassa: ”акционерно дружество”, ”взаимозастрахователна кооперация”,
- 3) Tšekin tasavallassa: ”akciová společnost”, ”družstvo”,
- 4) Tanskan kuningaskunnassa: ”aktieselskaber”, ”gensidige selskaber”, ”pensionkasser omfattet af lov om forskringsvirksomhed (tværgående pensionskasser)”,
- 5) Saksan liittotasavallassa: ”Aktiengesellschaft”, ”Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit”, ”Öffentlichrechtliches Wettbewerbsversicherungsunternehmen”,
- 6) Viron tasavallassa: ”aktsiaselts”,
- 7) Irlannissa: ”incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited”, ”societies registered under the Industrial and Provident Societies ACTS”, ”societies registered under the Friendly Societies ACTS”,
- 8) Helleenien tasavallassa: ”αώνυμη εταιρία”,
- 9) Espanjan kuningaskunnassa: ”sociedad anónima”, ”sociedad mutua”, ”sociedad cooperativa”,
- 10) Ranskan tasavallassa: ”société anonyme”, ”société d’assurance mutuelle”, ”institution de prévoyance régie par le code de la sécurité sociale”, ”institution de prévoyance régie par le code rural”, ”mutuelles régies par le code de la mutualité”,

▼ M3

- 10 a) Kroatian tasavallassa: ”dioničko društvo”, ”društvo za uzajamno osiguranje”,

▼ B

- 11) Italian tasavallassa: ”società per azioni”, ”società cooperativa”, ”mutua di assicurazione”,

⁽¹⁾ EYVL L 294, 10.11.2001, s. 1.

⁽²⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1435/2003, annettu 22 päivänä heinäkuuta 2003, eurooppaosuuskunnan (SCE) säännöistä (EUVL L 207, 18.8.2003, s. 1).

▼ B

- 12) Kyproksen tasavallassa: "εταιρεία περιορισμένης ευθύνης με μετοχές", "εταιρεία περιορισμένης ευθύνης με εγγύηση",
- 13) Latvian tasavallassa: "apdrošināšanas akciju sabiedrība", "savstarpējās apdrošināšanas kooperatīvā biedrība",
- 14) Liettuan tasavallassa: "akcinė bendrovė", "uždaroji akcinė bendrovė",
- 15) Luxemburgin suurherttuakunnassa: "société anonyme", "société en commandite par actions", "association d'assurances mutuelles", "société coopérative",
- 16) Unkarin tasavallassa: "biztosító részvénytársaság", "biztosító szövetkezet", "biztosító egyesület", "külföldi székhelyű biztosító magyarországi fióktelepe",
- 17) Maltan tasavallassa: "limited liability company/kumpannija b'responsabbiltà limitata",
- 18) Alankomaiden kuningaskunnassa: "naamloze vennootschap", "onderlinge waarborgmaatschappij",
- 19) Itävallan tasavallassa: "Aktiengesellschaft", "Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit",
- 20) Puolan tasavallassa: "spółka akcyjna", "towarzystwo ubezpieczeń wzajemnych",
- 21) Portugalin tasavallassa: "sociedade anónima", "mútua de seguros",
- 22) Romaniassa: "societăți pe acțiuni", "societăți mutuale",
- 23) Slovenian tasavallassa: "delniška družba", "družba za vzajemno zavarovanje",
- 24) Slovakian tasavallassa: "akciová spoločnosť",
- 25) Suomen tasavallassa: "keskinäinen vakuutusyhtiö/ömsesidigt försäkringsbolag", "vakuutusosakeyhtiö/försäkringsaktiebolag", "vakuutusyhdistys/försäkringsförening",
- 26) Ruotsin kuningaskunnassa: "försäkringsaktiebolag", "ömsesidiga försäkringsbolag", "understödsföreningar",
- 27) Yhdistyneessä kuningaskunnassa: "companies limited by shares or by guarantee or unlimited", "societies registered under the Industrial and Provident Societies ACTS", "societies registered under the Friendly Societies ACTS", vakuutusenantajat, jotka toimivat nimellä "Lloyd's",

▼ M5

- 28) kaikissa tapauksissa ja vaihtoehtona 1–27 ja 29 kohdassa luetelluille henkivakuutusyrittäjille asetuksessa (EY) N:o 2157/2001 määritelty eurooppayhtiö,
- 29) jos asianomaisessa jäsenvaltiossa sallitaan se, että henkivakuutustoimintaa harjoittaa oikeudelliselta muodoltaan osuuskunta, ja vaihtoehtona 1–28 kohdassa luetelluille henkivakuutusyrittäjille asetuksessa (EY) N:o 1435/2003 määritelty eurooppaosuuskunta.

▼ B**C. Jälleenvakuutusyrittäjien yhtiömuoto:**

- 1) Belgian kuningaskunnassa: "société anonyme/naamloze vennootschap", "société en commandite par actions/commanditaire vennootschap op aandelen", "association d'assurance mutuelle/onderlinge verzekeringsvereniging", "société coopérative/coöperatieve vennootschap",
- 2) Bulgarian tasavallassa: "акционерно дружество",
- 3) Tšekin tasavallassa: "akciová společnost",
- 4) Tanskan kuningaskunnassa: "aktieselskaber", "gensidige selskaber",
- 5) Saksan liittotasavallassa: "Aktiengesellschaft", "Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit", "Öffentlichrechtliches Wettbewerbsversicherungsunternehmen",
- 6) Viron tasavallassa: "aktsiaselts",

▼ B

- 7) Irlannissa: ”incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited”,
- 8) Helleenien tasavallassa: ”ανώνυμη εταιρεία”, ”αλληλασφαλιστικός συνεταιρισμός”,
- 9) Espanjan kuningaskunnassa: ”sociedad anónima”,
- 10) Ranskan tasavallassa: ”société anonyme”, ”société d’assurance mutuelle”, ”institution de prévoyance régie par le code de la sécurité sociale”, ”institution de prévoyance régie par le code rural”, ”mutuelles régies par le code de la mutualité”,

▼ M3

- 10 a) Kroatian tasavallassa: ”dioničko društvo”,

▼ B

- 11) Italian tasavallassa: ”società per azioni”,
- 12) Kyproksen tasavallassa: ”εταιρεία περιορισμένης ευθύνης με μετοχές”, ”εταιρεία περιορισμένης ευθύνης με εγγύηση”,
- 13) Latvian tasavallassa: ”akciju sabiedrība”, ”sabiedrība ar ierobežotu atbildību”,
- 14) Liettuan tasavallassa: ”akcinė bendrovė”, ”uždaroji akcinė bendrovė”,
- 15) Luxemburgin suurherttuakunnassa: ”société anonyme”, ”société en commandite par actions”, ”association d’assurances mutuelles”, ”société coopérative”,
- 16) Unkarin tasavallassa: ”biztosító részvénytársaság”, ”biztosító szövetkezet”, ”harmadik országbeli biztosító magyarországi fióktelepe”,
- 17) Maltan tasavallassa: ”limited liability company/kumpannija b’responsabbiltà limitata”,
- 18) Alankomaiden kuningaskunnassa: ”naamloze vennootschap”, ”onderlinge waarborgmaatschappij”,
- 19) Itävallan tasavallassa: ”Aktiengesellschaft”, ”Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit”,
- 20) Puolan tasavallassa: ”spółka akcyjna”, ”towarzystwo ubezpieczeń wzajemnych”,
- 21) Portugalin tasavallassa: ”sociedade anónima”, ”mútua de seguros”,
- 22) Romaniassa: ”societate pe actiuni”,
- 23) Slovenian tasavallassa: ”delniška družba”,
- 24) Slovakian tasavallassa: ”akciová spoločnosť”,
- 25) Suomen tasavallassa: ”keskinäinen vakuutusyhtiö/ömsesidigt försäkringsbolag”, ”vakuutusosakeyhtiö/försäkringsaktiebolag”, ”vakuutusyhdistys/försäkringsförening”,
- 26) Ruotsin kuningaskunnassa: ”försäkringsaktiebolag”, ”ömsesidigt försäkringsbolag”,
- 27) Yhdistyneessä kuningaskunnassa: ”companies limited by shares or by guarantee or unlimited”, ”societies registered under the Industrial and Provident Societies ACTS”, ”societies registered under the Friendly Societies ACTS”, vakuutusenantajat, jotka toimivat nimellä ”Lloyd’s”,

▼ M5

- 28) kaikissa tapauksissa ja vaihtoehtona 1–27 ja 29 kohdassa luetelluille jälleenvakuutusyrityksille asetuksessa (EY) N:o 2157/2001 määritelty eurooppayhtiö,
- 29) jos asianomaisessa jäsenvaltiossa sallitaan se, että jälleenvakuutustoimintaa harjoittaa oikeudelliselta muodoltaan osuuskunta, ja vaihtoehtona 1–28 kohdassa luetelluille jälleenvakuutusyrityksille asetuksessa (EY) N:o 1435/2003 määritelty eurooppaosuuskunta.

LIITE IV

VAKAVARAISUUSVAATIMUSTA KOSKEVA STANDARDIKAAVA

1. Perusvakavaraisuuspääomavaatimuksen laskeminen

Direktiivin 104 artiklan 1 kohdassa vahvistettu perusvakavaraisuuspääomavaatimus (Basic SCR) lasketaan seuraavasti:

$$\text{Basic SCR} = \sqrt{\sum_{i,j} \text{Corr}_{i,j} \times \text{SCR}_i \times \text{SCR}_j}$$

jossa SCR_i on riskimoduuli i ja SCR_j on riskimoduuli j ja jossa ” i, j ” tarkoittaa, että eri termien summan olisi katettava kaikki $i:n$ ja $j:n$ mahdolliset yhdistelmät. Laskelmassa SCR_i ja SCR_j korvataan seuraavilla:

- $\text{SCR}_{\text{vahinko}}$ on vahinkovakuutusriskimoduuli;
- $\text{SCR}_{\text{henki}}$ on henkivakuutusriskimoduuli;
- $\text{SCR}_{\text{sairaus}}$ on sairausvakuutusriskimoduuli;
- $\text{SCR}_{\text{markkina}}$ on markkinariskimoduuli;
- $\text{SCR}_{\text{vastapuoli}}$ on vastapuoliriskimoduuli.

Kerroin $\text{Corr}_{i,j}$ on seuraavan korrelaatiomatriisin rivillä i ja sarakkeessa j mainittu luku:

$i \backslash j$	Markkina	Vastapuoli	Henki	Sairaus	Vahinko
Markkina	1	0,25	0,25	0,25	0,25
Vastapuoli	0,25	1	0,25	0,25	0,5
Henki	0,25	0,25	1	0,25	0
Sairaus	0,25	0,25	0,25	1	0
Vahinko	0,25	0,5	0	0	1

2. Vahinkovakuutusriskimoduulin laskeminen

Direktiivin 105 artiklan 2 kohdassa vahvistettu vahinkovakuutusriskimoduuli lasketaan seuraavasti:

$$\text{SCR}_{\text{non-life}} = \sqrt{\sum_{i,j} \text{Corr}_{i,j} \times \text{SCR}_i \times \text{SCR}_j}$$

jossa SCR_i on alamoduuli i ja SCR_j on alamoduuli j ja jossa ” i, j ” tarkoittaa, että eri termien summan olisi katettava kaikki $i:n$ ja $j:n$ mahdolliset yhdistelmät. Laskelmassa SCR_i ja SCR_j korvataan seuraavilla:

- $\text{SCR}_{\text{vahinko/vakuutusmaksu-korvausvastuu}}$ on vahinkovakuutukseen liittyvä vakuutusmaksu- ja korvausvastuuriskialamoduuli;
- $\text{SCR}_{\text{vahinko/katastrofi}}$ on vahinkovakuutukseen liittyvä katastrofiriskialamoduuli.

▼ **B****3. Henkivakuutusriskimoduulin laskeminen**

Direktiivin 105 artiklan 3 kohdassa vahvistettu henkivakuutusriskimoduuli lasketaan seuraavasti:

$$SCR_{\text{life}} = \sqrt{\sum_{i,j} \text{Corr}_{i,j} \times SCR_i \times SCR_j}$$

jossa SCR_i on alamoduuli i ja SCR_j on alamoduuli j ja jossa ” i, j ” tarkoittaa, että eri termien summan olisi katettava kaikki i :n ja j :n mahdolliset yhdistelmät. Laskelmassa SCR_i ja SCR_j korvataan seuraavilla:

- $SCR_{\text{kuolevuus}}$ on kuolevuusriskialamoduuli;
- $SCR_{\text{pitkäikäisyys}}$ on pitkäikäisyysriskialamoduuli;
- $SCR_{\text{työkyvyttömyys}}$ on työkyvyttömyys- ja kuolevuusriskialamoduuli;
- $SCR_{\text{kustannus}}$ on henkivakuutukseen liittyvä kustannusriskialamoduuli;
- $SCR_{\text{muuttamis}}$ on muuttamisriskialamoduuli;
- $SCR_{\text{raukeamis}}$ on raukeamisriskialamoduuli;
- $SCR_{\text{henki/katastrofi}}$ on henkivakuutukseen liittyvä katastrofiriskialamoduuli.

4. Markkinariskimoduulin laskeminen

Markkinariskimoduulin rakenne

Direktiivin 105 artiklan 5 kohdassa vahvistettu markkinariskimoduuli lasketaan seuraavasti:

$$SCR_{\text{market}} = \sqrt{\sum_{i,j} \text{Corr}_{i,j} \times SCR_i \times SCR_j}$$

jossa SCR_i on alamoduuli i ja SCR_j on alamoduuli j ja jossa ” i, j ” tarkoittaa, että eri termien summan olisi katettava kaikki i :n ja j :n mahdolliset yhdistelmät. Laskelmassa SCR_i ja SCR_j korvataan seuraavilla:

- SCR_{korko} on korkoriskialamoduuli;
- SCR_{osake} on osakeriskialamoduuli;
- SCR_{omaisuus} on omaisuusriskialamoduuli;
- SCR_{hajautus} on korkomarginaaliriskialamoduuli;
- $SCR_{\text{keskittyminen}}$ on markkinariskin keskittymiseen liittyvä alamoduuli;
- SCR_{valuutta} on valuuttariskialamoduuli.

▼B*LIITE V***159 ARTIKLASSA TARKOITETUT VAHINKOVAKUUTUSLUOKKA-
RYHMÄT**

1. Tapaturmat ja sairaus (liitteessä I olevat luokat 1 ja 2),
2. moottoriajoneuvovahingot (liitteessä I olevat luokat 3, 7 ja 10, luokan 10 osalta luvut, lukuun ottamatta rahdinottajan vastuuta, joka on eriteltävä),
3. palo- ja omaisuusvahingot (liitteessä I olevat luokat 8 ja 9),
4. ilmailu, merenkulku ja kuljetus (liitteessä I olevat luokat 4, 5, 6, 7, 11 ja 12)
5. yleinen vastuu (liitteessä I oleva luokka 13)
6. luotto ja takaus (liitteessä I olevat luokat 14 ja 15),
7. muut luokat (liitteessä I olevat luokat 16, 17 ja 18).

LIITE VI

A OSA

Kumotut direktiivit ja niiden muutokset

(310 artiklassa tarkoitettut)

Neuvoston direktiivi 64/225/ETY

(EYVL 56, 4.4.1964, s. 878).

Vuoden 1973 liittymisasiakirjan 29 artikla,
liitteessä I olevan III kohdan G alakohdan 1
alakohta

(EYVL L 73, 27.3.1972, s. 89).

Ensimmäinen neuvoston direktiivi 73/239/ETY

(EYVL L 228, 16.8.1973, s. 3).

Vuoden 1994 liittymisasiakirjan 29 artikla,
liitteessä I olevan XI kohdan B alakohdan II
alakohtaan 1 alakohta

(EYVL C 241, 29.8.1994, s. 197).

(sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston
päätöksellä 95/1/EY)

(EYVL L 1, 1.1.1995, s. 1).

Vuoden 2003 liittymisasiakirjan 20 artikla,
liitteessä II olevan 3 kohdan 1 alakohta

(EUVL L 236, 23.9.2003, s. 335).

Vuoden 1985 liittymisasiakirjan 26 artikla,
liitteessä I olevan II kohdan c alakohdan 1
alakohtaan a alakohta

(EYVL L 302, 15.11.1985, s. 156).

Neuvoston direktiivi 76/580/ETY

Ainoastaan 1 artikla

(EYVL L 189, 13.7.1976, s. 13).

Neuvoston direktiivi 84/641/ETY

Ainoastaan 1–14 artikla

(EYVL L 339, 27.12.1984, s. 21).

Neuvoston direktiivi 87/343/ETY

Ainoastaan 1 artikla ja liite

(EYVL L 185, 4.7.1987, s. 72).

Neuvoston direktiivi 87/344/ETY

Ainoastaan 9 artikla

(EYVL L 185, 4.7.1987, s. 77).

Toinen neuvoston direktiivi 88/357/ETY

Ainoastaan 9, 10 ja 11 artikla

(EYVL L 172, 4.7.1988, s. 1).

Neuvoston direktiivi 90/618/ETY

Ainoastaan 2, 3 ja 4 artikla

(EYVL L 330, 29.11.1990, s. 44).

Neuvoston direktiivi 92/49/ETY

Ainoastaan 4, 5, 6, 7, 9, 10, 11, 13, 14, 17,
18, 24, 32, 33 ja 53 artikla

(EYVL L 228, 11.8.1992, s. 1).

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 95/26/EY

Ainoastaan 1 artikla, 2 artiklan 2 kohdan kol-
mas luetelmakohta ja 3 artiklan 1 kohta

(EYVL L 168, 18.7.1995, s. 7).

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/26/EY

Ainoastaan 8 artikla

(EYVL L 181, 20.7.2000, s. 65).

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/13/EY

Ainoastaan 1 artikla

(EYVL L 77, 20.3.2002, s. 17).

▼B

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/87/EY (EUVL L 35, 11.2.2003, s. 1).	Ainoastaan 22 artikla
Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/1/EY (EUVL L 79, 24.3.2005, s. 9).	Ainoastaan 4 artikla
Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/68/EY (EUVL L 323, 9.12.2005, s. 1).	Ainoastaan 57 artikla
Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/101/EY (EUVL L 363, 20.12.2006, s. 238).	Ainoastaan 1 artikla ja liitteessä oleva I kohta
Neuvoston direktiivi 73/240/ETY (EYVL L 228, 16.8.1973, s. 20).	
Neuvoston direktiivi 76/580/ETY (EYVL L 189, 13.7.1976, s. 13).	
Neuvoston direktiivi 78/473/ETY (EYVL L 151, 7.6.1978, s. 25).	
Neuvoston direktiivi 84/641/ETY (EYVL L 339, 27.12.1984, s. 21).	
Neuvoston direktiivi 87/344/ETY (EYVL L 185, 4.7.1987, s. 77).	
Toinen neuvoston direktiivi 88/357/ETY (EYVL L 172, 4.7.1988, s. 1).	
Neuvoston direktiivi 90/618/ETY (EYVL L 330, 29.11.1990, s. 44).	Ainoastaan 5–10 artikla
Neuvoston direktiivi 92/49/ETY (EYVL L 228, 11.8.1992, s. 1).	Ainoastaan 12 artiklan 1 kohta sekä 19, 23 ja 27 artikla, 30 artiklan 1 kohta, 34, 35, 36 ja 37 artikla, 39 artiklan 1 kohta, 40 artiklan 1 kohta, 42 artiklan 1 kohta, 43 artiklan 1 kohta, 44 artiklan 1 kohta, 45 artiklan 1 kohta ja 46 artiklan 1 kohta
Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/26/EY (EYVL L 181, 20.7.2000, s. 65).	Ainoastaan 9 artikla
Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/14/EY (EUVL L 149, 11.6.2005, s. 14).	Ainoastaan 3 artikla
Neuvoston direktiivi 92/49/ETY (EYVL L 228, 11.8.1992, s. 1).	
Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 95/26/EY (EYVL L 168, 18.7.1995, s. 7).	Ainoastaan 1 artiklan toinen luetelmakohta 2 artiklan 1 kohdan ensimmäinen luetelmakohta, 4 artiklan 1, 3 ja 5 kohta ja 5 artiklan toinen luetelmakohta
Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/64/EY (EYVL L 290, 17.11.2000, s. 27).	Ainoastaan 2 artikla
Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/87/EY (EUVL L 35, 11.2.2003, s. 1).	Ainoastaan 24 artikla

▼B

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/1/EY	Ainoastaan 6 artikla
(EUVL L 79, 24.3.2005, s. 9).	
Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/68/EY	Ainoastaan 58 artikla
(EUVL L 323, 9.12.2005, s. 1).	
Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/44/EY	Ainoastaan 1 artikla
(EUVL L 247, 21.9.2007, s. 1).	
Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/78/EY	
(EYVL L 330, 5.12.1998, s. 1).	
Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/87/EY	Ainoastaan 28 artikla
(EUVL L 35, 11.2.2003, s. 1).	
Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/1/EY	Ainoastaan 7 artikla
(EUVL L 79, 24.3.2005, s. 9).	
Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/68/EY	Ainoastaan 59 artikla
(EUVL L 323, 9.12.2005, s. 1).	
Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/17/EY	
(EYVL L 110, 20.4.2001, s. 28).	
Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/83/EY	
(EYVL L 345, 19.12.2002, s. 1).	
Neuvoston direktiivi 2004/66/EY	Ainoastaan liitteessä oleva II kohta
(EUVL L 168, 1.5.2004, s. 35).	
Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/1/EY	Ainoastaan 8 artikla
(EUVL L 79, 24.3.2005, s. 9).	
Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/68/EY	Ainoastaan 60 artikla
(EUVL L 323, 9.12.2005, s. 1).	
Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/101/EY	Ainoastaan 1 artikla ja liitteessä oleva 3 kohta
(EUVL L 363, 20.12.2006, s. 238).	
Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/44/EY	Ainoastaan 2 artikla
(EUVL L 247, 21.9.2007, s. 1).	
Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/19/EY	Ainoastaan 1 artikla
(EUVL L 76, 19.3.2008, s. 44).	
Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/68/EY	
(EUVL L 323, 9.12.2005, s. 1).	

▼B

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi Ainoastaan 4 artikla
2007/44/EY

(EUVL L 247, 21.9.2007, s. 1).

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi Ainoastaan 1 artikla
2008/19/EY

(EUVL L 76, 19.3.2008, s. 44).

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi Ainoastaan 1 artikla
2008/37/EY

(EUVL L 81, 20.3.2008, s. 1).

B OSA

Luettelo kansallisen lainsäädännön osaksi saattamista koskevista määräaajoista

(310 artiklassa tarkoitettut)

Direktiivi	Kansallisen lainsäädännön osaksi saattamista koskeva määräaika	Soveltamista koskeva määräaika
64/225/ETY	26.8.1964	
73/239/ETY	27.1.1975	27.1.1976
73/240/ETY	27.1.1975	
76/580/ETY	31.12.1976	
78/473/ETY	2.12.1979	2.6.1980
84/641/ETY	30.6.1987	1.1.1988
87/343/ETY	1.1.1990	1.7.1990
87/344/ETY	1.1.1990	1.7.1990
88/357/ETY	30.12.1989	30.6.1990
90/618/ETY	20.5.1992	20.11.1992
92/49/ETY	31.12.1993	1.7.1994
95/26/EY	18.7.1996	18.7.1996
98/78/EY	5.6.2000	
2000/26/EY	20.7.2002	20.1.2003
2000/64/EY	17.11.2002	
2001/17/EY	20.4.2003	
2002/13/EY	20.9.2003	
2002/83/EY	17.11.2002, 20.9.2003, 19.6.2004 (yksittäisestä määräyksestä riippuen)	
2002/87/EY	11.8.2004	
2004/66/EY	1.5.2004	
2005/1/EY	13.5.2005	
2005/14/EY	11.6.2007	
2005/68/EY	10.12.2007	
2006/101/EY	1.1.2007	
2008/19/EY	Ei sovelleta	
2008/37/EY	Ei sovelleta	

LIITE VII

VASTAAVUUSTAULUKKO

Direktiivi 73/239/EY	Direktiivi 78/473/EY	Direktiivi 87/344/EY	Direktiivi 88/357/EY	Direktiivi 92/49/EY	Direktiivi 98/78/EY	Direktiivi 2001/17/EY	Direktiivi 2002/83/EY	Direktiivi 2005/68/EY	Direktiivi 2007/44/EY	Tämä direktiivi
1 artiklan 1 kohta				2 artikla		1 artiklan 1 kohta	2 artiklan ensimmäinen virke	1 artiklan 1 kohta		1 artikla, 2 artiklan 2 ja 3 kohta, sekä 267 artikla
1 artiklan 2 kohta										2 artiklan 2 kohta
1 artiklan 3 kohta										—
2 artiklan 1 kohdan a–c alakohta										—
2 artiklan 1 kohdan d alakohta							3 artiklan 4 kohta			3 artikla
2 artiklan 1 kohdan e alakohta										—
2 artiklan 2 kohdan a alakohta										5 artiklan 1 kohta
2 artiklan 2 kohdan b alakohta										5 artiklan 2 kohta
2 artiklan 2 kohdan c alakohta										5 artiklan 3 kohta
2 artiklan 2 kohdan d alakohta										5 artiklan 4 kohta

▼B

Direktiivi 73/239/ETY	Direktiivi 78/473/ETY	Direktiivi 87/344/ETY	Direktiivi 88/357/ETY	Direktiivi 92/49/ETY	Direktiivi 98/78/EY	Direktiivi 2001/17/EY	Direktiivi 2002/83/EY	Direktiivi 2005/68/EY	Direktiivi 2007/44/EY	Tämä direktiivi
2 artiklan 3 kohdan alakohdat ensimmäisestä neljäänteen										6 artikla
2 artiklan 3 kohdan viides alakohta										15 artiklan 4 kohta
3 artiklan 1 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta										—
3 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta										4 artiklan 5 kohta
3 artiklan 2 kohta										7 artikla
4 artiklan ensimmäinen virke										8 artiklan ensimmäinen virke
4 artiklan a alakohta										8 artiklan 2 kohta
4 artiklan b alakohta										—
4 artiklan c alakohta										8 artiklan 3 kohta
4 artiklan e alakohta										—
4 artiklan f alakohta										8 artiklan 1 kohta
4 artiklan g alakohta										8 artiklan 4 kohta

▼B

Direktiivi 73/239/EY	Direktiivi 78/473/EY	Direktiivi 87/344/EY	Direktiivi 88/357/EY	Direktiivi 92/49/EY	Direktiivi 98/78/EY	Direktiivi 2001/17/EY	Direktiivi 2002/83/EY	Direktiivi 2005/68/EY	Direktiivi 2007/44/EY	Tämä direktiivi
5 artiklan a alakohta										—
5 artiklan b alakohta							1 artiklan 1 kohdan o alakohta			—
5 artiklan c alakohta							1 artiklan 1 kohdan p alakohta			134 artiklan 1 kohta
5 artiklan d alakohta										►M5 13 artiklan 27 kohta ◄
6 artikla				4 artikla			4 artikla	3 artikla		14 artiklan 1 kohta ja 2 kohdan a ja b alakohta.
7 artiklan 1 kohta ja 2 kohdan ensimmäinen alakohta				5 artiklan 1 kohta ja 2 kohdan ensimmäinen alakohta			5 artiklan 1 kohta ja 2 kohdan ensimmäinen alakohta			15 artiklan 1 kohta ja 2 kohdan ensimmäinen alakohta
7 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan a alakohta				5 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan a alakohta						15 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohdan a alakohta
7 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan b alakohta				5 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan b alakohta						—
8 artiklan 1 kohdan a alakohta				6 artiklan 1 kohdan a alakohta			6 artiklan 1 kohdan a alakohta	Liite I		Liitteet III A ja B
8 artiklan 1 kohdan a alakohtien viimeinen alakohta								5 artiklan 2 kohta		17 artiklan 2 kohta

▼B

Direktiivi 73/239/ETY	Direktiivi 78/473/ETY	Direktiivi 87/344/ETY	Direktiivi 88/357/ETY	Direktiivi 92/49/ETY	Direktiivi 98/78/EY	Direktiivi 2001/17/EY	Direktiivi 2002/83/EY	Direktiivi 2005/68/EY	Direktiivi 2007/44/EY	Tämä direktiivi
8 artiklan 1 kohdan b alakohta				6 artiklan 1 kohdan b alakohta			6 artiklan 1 kohdan b alakohta	6 artiklan a alakohta		18 artiklan 1 kohdan a alakohta
								6 artiklan a alakohta		18 artiklan 1 kohdan b alakohta
8 artiklan 1 kohdan c alakohta				6 artiklan 1 kohdan c alakohta			6 artiklan 1 kohdan c alakohta	6 artiklan b alakohta		18 artiklan 1 kohdan c alakohta
8 artiklan 1 kohdan d alakohta				6 artiklan 1 kohdan d alakohta			6 artiklan 1 kohdan d alakohta	6 artiklan c alakohta		18 artiklan 1 kohdan d alakohta
8 artiklan 1 kohdan e alakohta				6 artiklan 1 kohdan e alakohta			6 artiklan 1 kohdan e alakohta	6 artiklan d alakohta		►C1 18 artiklan 1 kohdan g alakohta ◀
8 artiklan 1 kohdan f alakohta										►C1 18 artiklan 1 kohdan h alakohta ◀
8 artiklan 1 kohdan ensimmäinen–neljäs alakohta							6 artiklan 2 kohta	7 artikla		19 artikla
8 artiklan 1 a kohta							6 artiklan 3 kohta	8 artikla		20 artikla
8 artiklan 2 kohta				6 artiklan 2 kohta			6 artiklan 4 kohta			18 artiklan 2 kohta
8 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta				6 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta			6 artiklan 5 kohdan kolmas alakohta	9 artiklan 1 kohta		21 artiklan 4 kohta

▼B

Direktiivi 73/239/ETY	Direktiivi 78/473/ETY	Direktiivi 87/344/ETY	Direktiivi 88/357/ETY	Direktiivi 92/49/ETY	Direktiivi 98/78/EY	Direktiivi 2001/17/EY	Direktiivi 2002/83/EY	Direktiivi 2005/68/EY	Direktiivi 2007/44/EY	Tämä direktiivi
8 artiklan 3 kohdan toinen alakohta				6 artiklan 3 kohdan toinen alakohta ja 29 artiklan ensimmäisen kohdan ensimmäinen virke			6 artiklan 5 kohdan ensimmäinen alakohta	9 artiklan 2 kohta		21 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta.
8 artiklan 3 kohdan kolmas alakohta				6 artiklan 3 kohdan kolmas alakohta ja 29 artiklan toinen kohta						21 artiklan 2 kohta
8 artiklan 3 kohdan neljäs alakohta				6 artiklan 3 kohdan neljäs alakohta						21 artiklan 3 kohta
8 artiklan 4 kohta				6 artiklan 4 kohta			6 artiklan 6 kohta	10 artikla		22 artikla
9 artiklan a–d alakohta				7 artiklan a–d alakohta			7 artiklan a–d alakohta	11 artiklan 1 kohdan a, c, d ja e alakohta		23 artiklan 1 kohdan a, c, d ja e alakohta
9 artiklan e ja f alakohta.				7 artiklan e ja f alakohta.				11 artiklan 2 kohdan a ja b alakohta		23 artiklan 2 kohdan e alakohta
9 artiklan g ja h alakohta				7 artiklan g ja h alakohta			7 artiklan f ja g alakohta	11 artiklan 2 kohdan c ja d alakohta		23 artiklan 2 kohdan a ja d alakohta
10 artiklan 1 kohta				32 artiklan 1 kohta			40 artiklan 1 kohta			145 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta

▼B

Direktiivi 73/239/ETY	Direktiivi 78/473/ETY	Direktiivi 87/344/ETY	Direktiivi 88/357/ETY	Direktiivi 92/49/ETY	Direktiivi 98/78/EY	Direktiivi 2001/17/EY	Direktiivi 2002/83/EY	Direktiivi 2005/68/EY	Direktiivi 2007/44/EY	Tämä direktiivi
10 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta				32 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta			40 artiklan 2 kohta			145 artiklan 2 kohta
10 artiklan 2 kohdan toinen alakohta				32 artiklan 2 kohdan toinen alakohta						145 artiklan 3 kohta
10 artiklan 3 kohta				32 artiklan 3 kohta			40 artiklan 3 kohta			146 artiklan 1 ja 2 kohta
10 artiklan 4 kohta				32 artiklan 4 kohta			40 artiklan 4 kohta			146 artiklan 3 kohta
10 artiklan 5 kohta				32 artiklan 5 kohta			40 artiklan 5 kohta			146 artiklan 3 kohdan toinen alakohta
10 artiklan 6 kohta				32 artiklan 6 kohta			40 artiklan 6 kohta			145 artiklan 4 kohta
11 artikla				33 artikla						—
12 artikla				56 artikla			9 artikla	13 artikla		25 artiklan toinen alakohta
12 a artikla							9 a artikla	14 artikla ja 60 artiklan 2 kohta		26 artikla
13 artiklan 1 kohta ja 2 kohdan ensimmäinen alakohta				9 artiklan 1 kohta ja 2 kohdan ensimmäinen alakohta			10 artiklan 1 kohdan ensimmäinen virke ja 2 kohdan ensimmäinen alakohta	15 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta ja 2 kohta		30 artiklan 1 ja 2 kohdan ensimmäinen alakohta
13 artiklan 2 kohdan toinen alakohta				9 artiklan 2 kohdan toinen alakohta						30 artiklan 2 kohdan toinen alakohta

▼B

Direktiivi 73/239/ETY	Direktiivi 78/473/ETY	Direktiivi 87/344/ETY	Direktiivi 88/357/ETY	Direktiivi 92/49/ETY	Direktiivi 98/78/EY	Direktiivi 2001/17/EY	Direktiivi 2002/83/EY	Direktiivi 2005/68/EY	Direktiivi 2007/44/EY	Tämä direktiivi
							10 artiklan 1 kohdan toinen ja kolmas virke	15 artiklan 1 kohdan toinen alakohta		30 artiklan 3 kohta
13 artiklan 2 kohdan kolmas alakohta							10 artiklan 2 kohdan toinen alakohta	60 artiklan 3 kohta		32 artiklan 1 kohta
13 artiklan 3 kohta				9 artiklan 3 kohta			10 artiklan 3 kohta	15 artiklan 4 kohta		—
14 artikla				10 artikla			11 artikla	16 artikla		33 artikla
15 artiklan 1 ja 2 kohta ja 3 kohdan toinen alakohta				17 artikla			20 artiklan 1–3 kohta ja 4 kohdan toinen alakohta	32 artiklan 1 ja 3 kohta		76–86 artikla
15 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta							20 artiklan 4 kohdan ensimmäinen alakohta	32 artiklan 2 kohta		134 artiklan 2 kohta ja 173 artikla
15 a artikla				18 artikla				33 artikla		—
16 artikla							27 artikla	35 ja 36 artikla ja 60 artiklan 8 kohta		87–99 artikla
16 a artikla							28 artikla	37–39 artikla ja 60 artiklan 9 kohta		100–127 artikla
17 artiklan 1 kohta							29 artiklan 1 kohta	40 artiklan 1 kohta		128 artikla ja 129 artiklan 1 kohdan a–c alakohta ja 2 kohta
17 artiklan 2 kohta							29 artiklan 2 kohta	40 artiklan 2 kohta		129 artiklan 1 kohdan d alakohta

▼B

Direktiivi 73/239/ETY	Direktiivi 78/473/ETY	Direktiivi 87/344/ETY	Direktiivi 88/357/ETY	Direktiivi 92/49/ETY	Direktiivi 98/78/EY	Direktiivi 2001/17/EY	Direktiivi 2002/83/EY	Direktiivi 2005/68/EY	Direktiivi 2007/44/EY	Tämä direktiivi
17 a artikla							30 artikla	41 artikla		—
17 b artikla							28 ja 28 a artikla	60 artiklan 10 kohta		—
18 artikla							31 artikla			—
14 artikla							11 artiklan 1 kohta	16 artiklan 1 kohta		33 artikla
19 artiklan 2 kohta				11 artiklan 2 kohta			13 artiklan 2 kohta	17 artiklan 2 kohta		35 artikla
19 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta ja toisen alakohdan a ja b alakohta			10 artikla	11 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta ja toisen alakohdan a ja b alakohta			13 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta ja toisen alakohdan a ja b alakohta	17 artiklan 3 ja 4 kohdan ensimmäisen alakohdan a ja b alakohta		34 artiklan 1–3 ja 5, 6 ja 7 kohta
19 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan c alakohta			10 artikla	11 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan c alakohta			13 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan c alakohta	17 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohta		34 artiklan 8 kohta
19 artiklan 3 kohdan kolmas alakohta			10 artikla	11 artiklan 3 kohdan kolmas alakohta			13 artiklan 3 kohdan kolmas alakohta	17 artiklan 4 kohdan toinen alakohta		35 artiklan 2 kohdan b alakohta
20 artiklan 1 kohta							37 artiklan 1 kohta	42 artiklan 1 kohta		137 artikla
20 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta				13 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta			37 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta	42 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta		—
20 artiklan 2 kohdan toinen alakohta				13 artiklan 2 kohdan toinen alakohta			37 artiklan 2 kohdan toinen alakohta	42 artiklan 2 kohdan toinen alakohta		138 artiklan 5 kohta

▼B

Direktiivi 73/239/ETY	Direktiivi 78/473/ETY	Direktiivi 87/344/ETY	Direktiivi 88/357/ETY	Direktiivi 92/49/ETY	Direktiivi 98/78/EY	Direktiivi 2001/17/EY	Direktiivi 2002/83/EY	Direktiivi 2005/68/EY	Direktiivi 2007/44/EY	Tämä direktiivi
20 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta				13 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta			37 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta	42 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta		—
20 artiklan 3 kohdan toinen alakohta				13 artiklan 3 kohdan toinen alakohta			37 artiklan 3 kohdan toinen alakohta	42 artiklan 3 kohdan toinen alakohta		139 artiklan 3 kohta
20 artiklan 4 kohta				13 artiklan 4 kohta						—
20 artiklan 5 kohta				13 artiklan 2 kohdan toinen alakohta ja 5 kohta			37 artiklan 2 kohdan toinen alakohta ja 5 kohta	42 artiklan 2 kohdan toinen alakohta ja 4 kohta		138 artiklan 5 kohta
20 a artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäinen virke							38 artiklan 1 kohdan ensimmäinen virke	43 artiklan 1 kohta		138 artiklan 2 kohta ja 139 artiklan 2 kohta
20 a artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan toisen virkkeen a–e alakohta							38 artiklan 1 kohdan toisen virkkeen a–e alakohta	43 artiklan 2 kohdan a–e alakohta		142 artiklan 1 kohta
20 a artiklan 2 kohta							38 artiklan 2 kohta			141 artikla
20 a artiklan 3 kohta							38 artiklan 3 kohta	43 artiklan 4 kohta		140 artiklan 2 kohta
20 a artiklan 4 kohta							38 artiklan 4 kohta	43 artiklan 5 kohta		—
20 a artiklan 5 kohta							38 artiklan 5 kohta	43 artiklan 6 kohta		142 artiklan 2 kohta

▼B

Direktiivi 73/239/ETY	Direktiivi 78/473/ETY	Direktiivi 87/344/ETY	Direktiivi 88/357/ETY	Direktiivi 92/49/ETY	Direktiivi 98/78/EY	Direktiivi 2001/17/EY	Direktiivi 2002/83/EY	Direktiivi 2005/68/EY	Direktiivi 2007/44/EY	Tämä direktiivi
21 artikla			11 artiklan 1 kohta							—
22 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a, b ja d alakohta				14 artikla			39 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a, b ja d alakohta	44 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a, b ja d alakohta		144 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohta
22 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan ensimmäinen virke							39 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan ensimmäinen virke	44 artiklan 1 kohdan toinen alakohta		144 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta
22 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan toinen virke							39 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan ensimmäinen virke			144 artiklan 2 kohdan toinen alakohta
22 artiklan 2 kohta							39 artiklan 2 kohta	44 artiklan 2 kohta		144 artiklan 3 kohta
23 artiklan 1 kohta							51 artiklan 1 kohta			162 artiklan 1 kohta
23 artiklan 2 kohdan a–g							51 artiklan 2 kohta			162 artiklan 2 kohdan a–f ja h alakohta
23 artiklan 2 kohdan g alakohta										162 artiklan 2 kohdan g alakohta
24 artiklan ensimmäisen kohdan ensimmäinen virke							54 artiklan ensimmäisen kohdan ensimmäinen virke			165 artiklan ensimmäinen virke

▼B

Direktiivi 73/239/ETY	Direktiivi 78/473/ETY	Direktiivi 87/344/ETY	Direktiivi 88/357/ETY	Direktiivi 92/49/ETY	Direktiivi 98/78/EY	Direktiivi 2001/17/EY	Direktiivi 2002/83/EY	Direktiivi 2005/68/EY	Direktiivi 2007/44/EY	Tämä direktiivi
24 artiklan ensimmäisen kohdan toisesta virkkeestä kolmanteen kohtaan							54 artiklan ensimmäisen kohdan toisesta virkkeestä kolmanteen kohtaan			—
25 artikla							55 artikla			166 artikla
26 artikla							56 artikla			167 artikla
27 artiklan ensimmäinen kohta							52 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta			168 artiklan ensimmäinen kohta
27 artiklan toinen kohta							52 artiklan 2 kohdan toinen alakohta			168 artiklan toinen kohta
28 artikla							52 artiklan 3 kohta			170 artikla
28 a artikla				53 artikla			53 artikla			164 artikla
29 artikla							57 artikla			171 artikla
29 a artikla							58 artikla			176 artiklan kohdat ensimmäisestä kolmanteen
29 b artiklan 1 ja 2 kohta							59 artiklan 1 ja 2 kohta	52 artiklan 1 ja 2 kohta		177 artiklan 1 ja 2 kohta
29 b artiklan 3–6 kohta							59 artiklan 3–6 kohta	52 artiklan 3 ja 4 kohta		—
30 artiklan 1 kohta ja 2 kohdan a alakohta										—

▼B

Direktiivi 73/239/ETY	Direktiivi 78/473/ETY	Direktiivi 87/344/ETY	Direktiivi 88/357/ETY	Direktiivi 92/49/ETY	Direktiivi 98/78/EY	Direktiivi 2001/17/EY	Direktiivi 2002/83/EY	Direktiivi 2005/68/EY	Direktiivi 2007/44/EY	Tämä direktiivi
30 artiklan 2 kohdan b alakohta										305 artiklan 1 kohta
30 artikla										305 artiklan 2 kohta
30 artiklan 5 kohta										305 artiklan 4 kohta
31 artikla										—
32 artikla										—
33 artikla			28 artikla				62 artikla	54 artiklan 2 kohta		298 artiklan 2 ja 3 kohta
34 artikla	9 artikla		29 artikla		11 artiklan 5 kohta		6 artiklan 5 kohdan neljäs alakohta		6 artikla	—
35 artikla	10 artikla	10 artikla	32 artikla	57 artiklan 1 kohta	11 artiklan 1–3 kohta	31 artiklan 1 ja 2 kohta	69 artiklan 1–4 kohta	64 artiklan 1 kohta	7 artiklan 1 kohta	309 artiklan 1 kohta
36 artikla	11 artikla	11 artikla	33 artikla	57 artiklan 2 kohta	11 artiklan 4 kohta	31 artiklan 3 kohta	70 artikla	64 artiklan 2 kohta	7 artiklan 2 kohta	309 artiklan 2 kohta
37 artikla			34 artikla							—
38 artikla	12 artikla	12 artikla	35 artikla	58 artikla	13 artikla	33 artikla	74 artikla	66 artikla	9 artikla	312 artikla
Liitteessä oleva A kohta										15 artiklan 2 kohdan toinen alakohta ja liite I, A osa
Liitteessä oleva A ja B kohta										Liite I, A ja B osa

▼B

Direktiivi 73/239/ETY	Direktiivi 78/473/ETY	Direktiivi 87/344/ETY	Direktiivi 88/357/ETY	Direktiivi 92/49/ETY	Direktiivi 98/78/EY	Direktiivi 2001/17/EY	Direktiivi 2002/83/EY	Direktiivi 2005/68/EY	Direktiivi 2007/44/EY	Tämä direktiivi
Liitteessä oleva C kohta										16 artikla
Liitteessä oleva D kohta										—
	1 artiklan 1 kohdan en- simmäinen alakohta									190 artiklan 1 kohta
	1 artiklan 1 kohdan toinen alakohta									190 artiklan 2 kohta
	1 artiklan 2 kohta									—
	2 artiklan 1 kohta									190 artiklan 1 kohta
	2 artiklan 2 kohta									190 artiklan 3 kohta
	3 artikla									191 artikla
	4 artiklan 1 kohta									192 artiklan en- simmäinen ja toinen kohta
	4 artiklan 2 kohta									—
	5 artikla									193 artikla
	6 artikla									195 artikla
	7 artikla									194 artikla
	8 artikla									196 artikla
		1 artikla								—
		2 artikla								198 artikla

▼B

Direktiivi 73/239/EY	Direktiivi 78/473/EY	Direktiivi 87/344/EY	Direktiivi 88/357/EY	Direktiivi 92/49/EY	Direktiivi 98/78/EY	Direktiivi 2001/17/EY	Direktiivi 2002/83/EY	Direktiivi 2005/68/EY	Direktiivi 2007/44/EY	Tämä direktiivi
		3 artiklan 1 kohta								199 artikla
		3 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäinen virke								200 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohhta
		3 artiklan 2 kohdan a–c alakohta								200 artiklan 2–4 kohta
		3 artiklan 3 kohta								200 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
		4 artikla								201 artikla
		5 artikla								202 artikla
		6 artikla								203 artikla
		7 artikla								204 artikla
		8 artikla								205 artikla
		9 artikla								16 artiklan 2 kohta
			1 artikla							—
			2 artiklan a, b ja e alakohta							—
			2 artiklan c alakohta				1 artiklan 1 kohdan c alakohta	2 artiklan 1 kohdan e alakohta		—
			2 artiklan d alakohta							13 artiklan 13 kohta

▼B

Direktiivi 73/239/ETY	Direktiivi 78/473/ETY	Direktiivi 87/344/ETY	Direktiivi 88/357/ETY	Direktiivi 92/49/ETY	Direktiivi 98/78/EY	Direktiivi 2001/17/EY	Direktiivi 2002/83/EY	Direktiivi 2005/68/EY	Direktiivi 2007/44/EY	Tämä direktiivi
			2 artiklan f alakohta	1 artiklan e alakohta			1 artiklan 1 kohdan h alakohta			—
			3 artikla				1 artiklan b alakohdan toinen virke			145 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
			4 artikla							187 artikla
			6 artikla							—
			7 artiklan 1 kohdan a–e alakohta							—
			7 artiklan 1 kohdan f alakohta	27 artikla						—
			7 artiklan 1 kohdan g alakohdasta 3 kohtaan							—
			8 artiklan 1 ja 2 kohta							179 artiklan 1 ja 2 kohta
			8 artiklan 3 kohta							—
			8 artiklan 4 kohdan a ja c alakohta	30 artiklan 1 kohta						—
			8 artiklan 4 kohdan d alakohta							179 artiklan 3 kohta

▼B

Direktiivi 73/239/ETY	Direktiivi 78/473/ETY	Direktiivi 87/344/ETY	Direktiivi 88/357/ETY	Direktiivi 92/49/ETY	Direktiivi 98/78/EY	Direktiivi 2001/17/EY	Direktiivi 2002/83/EY	Direktiivi 2005/68/EY	Direktiivi 2007/44/EY	Tämä direktiivi
			8 artiklan 5 kohta							179 artiklan 4 kohta
			12 artikla							—
			12 a artiklan 1–3 kohta							150 artikla
			12 a artiklan 4 kohdan ensimmäinen alakohta							151 artikla
			12 a artiklan 4 kohdan alakohtat toisesta kuudenteen							152 artikla
			14 artikla	34 artikla			41 artikla			147 artikla
			16 artiklan 1 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta	35 artikla			42 artikla			148 artikla
			16 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta	35 artikla						148 artiklan 2 kohta
			17 artikla	36 artikla			43 artikla			149 artikla
			26 artikla							—
			27 artikla							—
			31 artikla							299 artikla
			31 artikla				68 artiklan 2 kohta			300 artikla
			Liite I	23 artikla			Liite II			—
			Liite 2A							—

▼B

Direktiivi 73/239/ETY	Direktiivi 78/473/ETY	Direktiivi 87/344/ETY	Direktiivi 88/357/ETY	Direktiivi 92/49/ETY	Direktiivi 98/78/EY	Direktiivi 2001/17/EY	Direktiivi 2002/83/EY	Direktiivi 2005/68/EY	Direktiivi 2007/44/EY	Tämä direktiivi
			Liite 2B							—
			5, 9, 10 ja 11 artikla							—
				1 artiklan a alakohta	1 artiklan a alakohta	2 artiklan a alakohta	1 artiklan 1 kohdan a ala- kohta			13 artiklan 1 kohta
				1 artiklan b alakohta			1 artiklan 1 kohdan b ala- kohta	2 artiklan 1 kohdan d ala- kohta		13 artiklan 11 kohta
				1 artiklan c alakohta		2 artiklan e alakohta	1 artiklan 1 kohdan e ala- kohta	2 artiklan 1 kohdan f ala- kohta		13 artiklan 8 kohdan a ala- kohta
				1 artiklan d alakohta			1 artiklan 1 kohdan f ala- kohta	2 artiklan 1 kohdan g ala- kohta		—
				1 artiklan f alakohta			1 artiklan 1 kohdan i ala- kohta	2 artiklan 1 kohdan i ala- kohta		13 artiklan 18 kohta
				1 artiklan g alakohta			1 artiklan 1 kohdan j ala- kohta	2 artiklan 1 kohdan j ala- kohta		13 artiklan 21 kohta, 24 artik- lan 2 kohta ja 63 artikla
				1 artiklan h alakohta	1 artiklan d alakohta		1 artiklan 1 kohdan k ala- kohta	2 artiklan 1 kohdan k ala- kohta		13 artiklan 15 kohta
				1 artiklan i alakohta	1 artiklan e alakohta		1 artiklan 1 kohdan l ala- kohta	2 artiklan 1 kohdan l ala- kohta		13 artiklan 16 kohta
				1 artiklan j alakohta			1 artiklan 1 kohdan m ala- kohta			13 artiklan 22 kohta

▼B

Direktiivi 73/239/ETY	Direktiivi 78/473/ETY	Direktiivi 87/344/ETY	Direktiivi 88/357/ETY	Direktiivi 92/49/ETY	Direktiivi 98/78/EY	Direktiivi 2001/17/EY	Direktiivi 2002/83/EY	Direktiivi 2005/68/EY	Direktiivi 2007/44/EY	Tämä direktiivi
				1 artiklan k alakohta	1 artiklan k alakohta	2 artiklan h alakohta	1 artiklan 1 kohdan n alakohta	2 artiklan 1 kohdan m alakohta		13 artiklan 10 kohta
				1 artiklan l alakohta			1 artiklan 1 kohdan r alakohta	2 artiklan 1 kohdan n alakohta		13 artiklan 17 kohta
				1 artiklan l alakohdan a alakohta	1 artiklan f alakohta		1 artiklan 1 kohdan r alakohdan i alakohta	2 artiklan 1 kohdan n alakohdan i alakohta:		13 artiklan 20 kohta
				1 artiklan l alakohdan b alakohta			1 artiklan 1 kohdan r alakohdan ii alakohta	2 artiklan 1 kohdan n alakohdan ii alakohta		13 artiklan 18 kohta
				3 artikla						188 artikla
				8 artikla				12 ARTIKLA		24 artiklan 1 kohta
				12 artiklan 2 kohta			14 artiklan 1 kohta	18 artikla		39 artiklan 1 kohta
				12 artiklan 3–6 kohta			14 artiklan 2–5 kohta			39 artiklan 2–6 kohta
				15 artiklan 1 ja 2 kohta			15 artiklan 1 ja 2 kohta	19 artiklan 1 kohta		57 artikla
				15 artiklan 3 kohta			15 artiklan 3 kohta	22 artikla		61 artikla
				15 artiklan 4 kohta			15 artiklan 4 kohta	23 artikla		62 artikla
				15 a artikla			15 a artikla	19 artiklan 2–8 kohta		58 artiklan 1–7 kohta
				15 b artikla			15 b artikla	19 a artikla		59 artikla
				15 c artikla			15 c artikla	20 artikla		60 artikla

▼B

Direktiivi 73/239/ETY	Direktiivi 78/473/ETY	Direktiivi 87/344/ETY	Direktiivi 88/357/ETY	Direktiivi 92/49/ETY	Direktiivi 98/78/EY	Direktiivi 2001/17/EY	Direktiivi 2002/83/EY	Direktiivi 2005/68/EY	Direktiivi 2007/44/EY	Tämä direktiivi
				16 artiklan 1 kohta			16 artiklan 1 kohta	24 artikla		64 artikla
				16 artiklan 2 kohta			16 artiklan 2 kohta	25 artikla		65 artikla
				16 artiklan 3 kohta			16 artiklan 3 kohta	26 artikla		66 artikla
				16 artiklan 4 kohta			16 artiklan 4 kohta	27 artikla		67 artikla
				16 artiklan 5 kohta			16 artiklan 5 kohta	28 artiklan 1 kohta		68 artiklan 1 kohta
				16 artiklan 5 b kohdan alakohtat ensimmäisestä neljanteen			16 artiklan 7 kohdan alakohtat ensimmäisestä neljanteen	28 artiklan 3 kohdan alakohtat ensimmäisestä neljanteen		68 artiklan 3 kohta
				16 artiklan 5 b kohdan viides alakohta			16 artiklan 7 kohdan viides alakohta	28 artiklan 3 kohdan viides alakohta		68 artiklan 4 kohta
				16 artiklan 3 kohta						66 artikla
				16 artiklan 5 c kohta			16 artiklan 8 kohta	29 artikla		70 artikla
				16 artiklan 5 a kohta			16 artiklan 6 kohta	28 artiklan 2 kohta		68 artiklan 2 kohta
				16 a artiklan 1 kohdan a alakohta			17 artiklan 1 kohdan a alakohta	31 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta		72 artiklan 1 kohdan a-c alakohta

▼B

Direktiivi 73/239/EY	Direktiivi 78/473/EY	Direktiivi 87/344/EY	Direktiivi 88/357/EY	Direktiivi 92/49/EY	Direktiivi 98/78/EY	Direktiivi 2001/17/EY	Direktiivi 2002/83/EY	Direktiivi 2005/68/EY	Direktiivi 2007/44/EY	Tämä direktiivi
				16 a artiklan 1 kohdan b alakohta			17 artiklan 1 kohdan b alakohta	31 artiklan 1 kohdan toinen alakohta		72 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
				16 a artiklan 2 kohta			17 artiklan 2 kohta	31 artiklan 2 kohta		72 artiklan 2 kohta
				20 artikla			22 artikla			—
				21 artikla			23 artikla	34 artiklan 1–3 kohta		—
				22 artikla			24 artikla	34 artiklan 4 kohta		—
				25 artikla						—
				28 artikla			33 artikla			180 artikla
				29 artikla						181 artiklan 1 ja 3 kohta
				30 artiklan 2 kohta						181 artiklan 2 kohta
				31 artikla						183 artikla
				38 artikla			44 artikla			153 artikla
				39 artiklan 2 ja 3 kohta			45 artikla			154 artikla
				40 artiklan 2 kohta			46 artiklan 1 kohta			155 artiklan 8 kohta
				40 artiklan 3 kohta			46 artiklan 2 kohta			155 artiklan 1 kohta

▼B

Direktiivi 73/239/ETY	Direktiivi 78/473/ETY	Direktiivi 87/344/ETY	Direktiivi 88/357/ETY	Direktiivi 92/49/ETY	Direktiivi 98/78/EY	Direktiivi 2001/17/EY	Direktiivi 2002/83/EY	Direktiivi 2005/68/EY	Direktiivi 2007/44/EY	Tämä direktiivi
				40 artiklan 4 kohta, 6–8 kohta ja 10 kohta			46 artiklan 3 kohta, 5–7 kohta ja 9 kohta			155 artiklan 2 kohta, 4–6 kohta ja 9 kohta
				40 artiklan 5 kohta			46 artiklan 4 kohta			155 artiklan 3 kohta
				40 artiklan 9 kohta			46 artiklan 8 kohta			155 artiklan 7 kohta
				41 artikla			47 artikla			156 artikla
				42 artiklan 2 kohta			48 artikla			160 artikla
				43 artiklan 2 ja 3 kohta						184 artikla
				44 artiklan 2 kohta			49 artikla			159 artikla ja liite V
				45 artiklan 2 kohta						189 artikla
				46 artiklan 2 kohdan 1–3 alakohta			50 artiklan 1 kohdan 1–3 alakohta ja 2 kohta			157 artikla
				47–50 artikla						—
				51 artikla			64 artikla	56 artikla		—
				51 artiklan viimeinen luetelmakohta					1 artiklan 4 kohta	58 artiklan 8 kohta
				52 artikla						—
				54 artikla						206 artikla
				55 artikla						207 artikla

▼B

Direktiivi 73/239/ETY	Direktiivi 78/473/ETY	Direktiivi 87/344/ETY	Direktiivi 88/357/ETY	Direktiivi 92/49/ETY	Direktiivi 98/78/EY	Direktiivi 2001/17/EY	Direktiivi 2002/83/EY	Direktiivi 2005/68/EY	Direktiivi 2007/44/EY	Tämä direktiivi
				24 ja 26 artikla						—
				12 artiklan 1 kohta, 19, 33 ja 37 artikla, 39 artiklan 1 kohta, 40 artiklan 1 kohta, 42 artiklan 1 kohta, 43 artiklan 1 kohta, 44 artiklan 1 kohta, 45 artiklan 1 kohta ja 46 artiklan 1 kohta						—
					1 artiklan b alakohta					13 artiklan 3 kohta
					1 artiklan c alakohta		1 artiklan 1 kohdan s alakohta	2 artiklan 1 kohdan c alakohta		13 artiklan 4 kohta
					1 artiklan g alakohta					212 artiklan 1 kohdan a alakohta
					1 artiklan h alakohta					212 artiklan 1 kohdan b alakohta
					1 artiklan i alakohta			59 artiklan 2 kohdan a alakohtan i alakohta		►C1 212 artiklan 1 kohdan f alakohta ◀
					1 artiklan j alakohta			59 artiklan 2 kohdan a alakohtan j alakohta.		►C1 212 artiklan 1 kohdan g alakohta ◀
					1 artiklan l alakohta			59 artiklan 2 kohdan b alakohta		13 artiklan 6 kohta

▼B

Direktiivi 73/239/ETY	Direktiivi 78/473/ETY	Direktiivi 87/344/ETY	Direktiivi 88/357/ETY	Direktiivi 92/49/ETY	Direktiivi 98/78/EY	Direktiivi 2001/17/EY	Direktiivi 2002/83/EY	Direktiivi 2005/68/EY	Direktiivi 2007/44/EY	Tämä direktiivi
					2 artikla			59 artiklan 3 kohta		214 artiklan 1 kohta
					3 artikla			59 artiklan 3 kohta		214 artiklan 1 kohta ja 2 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta
					4 artikla			59 artiklan 3 kohta		247 artiklan 1 kohta
					5 artiklan 1 kohta			59 artiklan 4 kohta		246 artikla
					5 artiklan 2 kohta					254 artiklan 1 kohta
					6 artikla			59 artiklan 5 kohta		254 artiklan 2 kohta ja 255 artiklan 1 ja 2 kohta
					7 artikla			59 artiklan 5 kohta		249 artiklan 1 kohta ja 252 ja 253 artikla
					8 artikla			59 artiklan 5 kohta		245 ja 246 artikla ja 258 artiklan 1 kohta
					9 artikla			59 artiklan 6 kohta		218 ja 219 artikla ja 258 artiklan 1 kohta
					10 artikla			59 artiklan 7 kohta		218 ja 219 artikla, 258 artiklan 1 kohta ja 260–263 artikla
					10 a artikla			59 artiklan 8 kohta		264 artikla

▼B

Direktiivi 73/239/ETY	Direktiivi 78/473/ETY	Direktiivi 87/344/ETY	Direktiivi 88/357/ETY	Direktiivi 92/49/ETY	Direktiivi 98/78/EY	Direktiivi 2001/17/EY	Direktiivi 2002/83/EY	Direktiivi 2005/68/EY	Direktiivi 2007/44/EY	Tämä direktiivi
					10 b artikla					257 artikla
					12 artikla	32 artikla	73 artikla	65 artikla	8 artiklan 1 kohta	311 artikla
					Liite I			59 artiklan 9 kohta ja liite II		213–215 artikla ja 218–246 artikla
					Liite II			59 artiklan 9 kohta ja liite II		215–217 artikla ja 220–243 artikla
						1 artiklan 2 kohta				267 artikla
						2 artiklan b alakohta				268 artiklan 1 kohdan b alakohta
						2 artiklan c alakohta				268 artiklan 1 kohdan c alakohta
						2 artiklan d alakohta				268 artiklan 1 kohdan d alakohta
						2 artiklan f alakohta		2 artiklan 1 kohdan h alakohta		13 artiklan 9 kohta
						2 artiklan g alakohta				268 artiklan 1 kohdan a alakohta
						2 artiklan i alakohta				268 artiklan 1 kohdan e alakohta

▼B

Direktiivi 73/239/EY	Direktiivi 78/473/EY	Direktiivi 87/344/EY	Direktiivi 88/357/EY	Direktiivi 92/49/EY	Direktiivi 98/78/EY	Direktiivi 2001/17/EY	Direktiivi 2002/83/EY	Direktiivi 2005/68/EY	Direktiivi 2007/44/EY	Tämä direktiivi
						2 artiklan j alakohta				268 artiklan 1 kohdan f ala- kohta
						2 artiklan k alakohta				268 artiklan 1 kohdan g ala- kohta
						3 artikla				—
						4 artikla				269 artikla
						5 artikla				270 artikla
						6 artikla				271 artikla
						7 artikla				272 artikla
						8 artikla				273 artikla
						9 artikla				274 artikla
						10 artikla				275 artikla
						11 artikla				277 artikla
						12 artikla				278 artikla
						13 artikla				279 artikla
						14 artikla				280 artikla
						15 artikla				281 artikla
						16 artikla				282 artikla

▼B

Direktiivi 73/239/EY	Direktiivi 78/473/EY	Direktiivi 87/344/EY	Direktiivi 88/357/EY	Direktiivi 92/49/EY	Direktiivi 98/78/EY	Direktiivi 2001/17/EY	Direktiivi 2002/83/EY	Direktiivi 2005/68/EY	Direktiivi 2007/44/EY	Tämä direktiivi
						17 artikla				283 artikla
						18 artikla				284 artikla
						19 artikla				285 artikla
						20 artikla				286 artikla
						21 artikla				287 artikla
						22 artikla				288 artikla
						23 artikla				289 artikla
						24 artikla				290 artikla
						25 artikla				291 artikla
						26 artikla				292 artikla
						27 artikla				293 artikla
						28 artikla				294 artikla
						29 artikla				295 artikla
						30 artiklan 1 kohta				268 artiklan 2 kohta
						30 artiklan 2 kohta				296 artikla
						Liite				276 artikla
							1 artiklan 1 kohdan d alakohta			—
							1 artiklan 1 kohdan g alakohta			13 artiklan 14 kohta
							1 artiklan 1 kohdan q alakohta			—

▼B

Direktiivi 73/239/ETY	Direktiivi 78/473/ETY	Direktiivi 87/344/ETY	Direktiivi 88/357/ETY	Direktiivi 92/49/ETY	Direktiivi 98/78/EY	Direktiivi 2001/17/EY	Direktiivi 2002/83/EY	Direktiivi 2005/68/EY	Direktiivi 2007/44/EY	Tämä direktiivi
							1 artiklan 2 kohta	2 artiklan 3 kohta		—
							2 artiklan 1 kohta			2 artiklan 3 kohta
							3 artiklan 2, 3 ja 8 kohta			9 artikla
							3 artiklan 5 ja 7 kohta			10 artikla
							3 artiklan 6 kohta			—
							5 artiklan 2 kohdan toinen ja kolmas alakohta			15 artiklan 2 kohdan kolmas alakohta ja 3 kohdan toinen alakohta
							6 artiklan 5 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta			21 artiklan 1 kohta
							7 artiklan e alakohta			23 artiklan 2 kohdan f alakohta
							8 artikla	12 artikla		24 artiklan 1 kohta
							12 artikla			208 artikla
							16 artiklan 9 kohta	30 artikla		69 artikla
							18 artiklan 1–6 kohta			73 artikla

▼B

Direktiivi 73/239/ETY	Direktiivi 78/473/ETY	Direktiivi 87/344/ETY	Direktiivi 88/357/ETY	Direktiivi 92/49/ETY	Direktiivi 98/78/EY	Direktiivi 2001/17/EY	Direktiivi 2002/83/EY	Direktiivi 2005/68/EY	Direktiivi 2007/44/EY	Tämä direktiivi
							18 artiklan 7 kohta			—
							19 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäinen luettelukohta			74 artiklan 1 kohta
							►C1 19 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan toinen luettelukohta ◀			74 artiklan 3 kohdan toinen alakohta
							19 artiklan 1 kohdan toinen alakohta ja 2 ja 3 kohta			74 artiklan 4–7 kohta
							21 artikla			209 artikla
							25 artikla			—
							26 artikla			—
							32 artikla			—
							34 artikla			182 artikla
							35 artikla			186 artikla
							36 artiklan 1 kohta			185 artiklan 1 kohta
							36 artiklan 2 kohta			185 artiklan 4 kohdan ensimmäinen virke
							Liite III (A)			185 artiklan 6 kohta
							36 artiklan 3 kohta			185 artiklan 7 kohta

▼B

Direktiivi 73/239/ETY	Direktiivi 78/473/ETY	Direktiivi 87/344/ETY	Direktiivi 88/357/ETY	Direktiivi 92/49/ETY	Direktiivi 98/78/EY	Direktiivi 2001/17/EY	Direktiivi 2002/83/EY	Direktiivi 2005/68/EY	Direktiivi 2007/44/EY	Tämä direktiivi
							41 artikla			147 artikla
							42 artiklan 1–3 kohta			148 artiklan 1, 3 ja 4 kohta
							43 artikla			149 artikla
							45 artikla			—
							48 artikla			160 artikla
							49 artikla			159 artikla
							51 artiklan 2 kohdan a–g alakohta			162 artiklan 2 kohdan a–e, g ja h alakohta
							51 artiklan 3 ja 4 kohta			163 artikla
							52 artiklan 1 kohta			169 artikla
							55 artiklan 1 ja 2 kohta			166 artiklan 1 ja 2 kohta
							56 artikla			167 artikla
							59 artiklan 1 ja 2 kohta	52 artiklan 1 ja 2 kohta		177 artiklan 1 ja 2 kohta
							59 artiklan 3 ja 6 kohta	52 artiklan 3 ja 4 kohta		—
							60 artiklan 1 kohta			305 artiklan 2 kohdan toinen ja kolmas ala- kohta

▼B

Direktiivi 73/239/EY	Direktiivi 78/473/EY	Direktiivi 87/344/EY	Direktiivi 88/357/EY	Direktiivi 92/49/EY	Direktiivi 98/78/EY	Direktiivi 2001/17/EY	Direktiivi 2002/83/EY	Direktiivi 2005/68/EY	Direktiivi 2007/44/EY	Tämä direktiivi
							60 artiklan 2 kohta			305 artiklan 3 kohta
			31 artikla				61 artikla			43 artikla
							65 artikla	55 artikla		301 artiklan 1 kohta ja 3 kohdan neljäs alakohta
							66 artikla			308 artikla
							67 artikla	53 artikla		297 artikla
							68 artiklan 1 kohta			—
							71 artikla			—
							72 artikla			310 artikla
							Liite I			Liite II
							Liite III			185 artiklan 2 kohdan a–c alakohta, 3 kohta ja 5 kohdan ensimmäinen alakohta
							Liite IV			—
							Liite V			Liite VI
							Liite VI			Liite VII
								1 artiklan 2 kohdan d alakohta		11 artikla
								2 artiklan 1 kohdan a alakohta		13 artiklan 7 kohta

▼B

Direktiivi 73/239/EY	Direktiivi 78/473/EY	Direktiivi 87/344/EY	Direktiivi 88/357/EY	Direktiivi 92/49/EY	Direktiivi 98/78/EY	Direktiivi 2001/17/EY	Direktiivi 2002/83/EY	Direktiivi 2005/68/EY	Direktiivi 2007/44/EY	Tämä direktiivi
								2 artiklan 1 kohdan b alakohta		—
								2 artiklan 1 kohdan h alakohta		13 artiklan 9 kohta
								2 artiklan 1 kohdan o alakohta		13 artiklan 25 kohta
								2 artiklan 1 kohdan p alakohta		13 artiklan 26 kohta
								2 artiklan 1 kohdan q alakohta		210 artiklan 3 kohta
								2 artiklan 2 kohta		—
								4 artiklan 2 kohta		15 artiklan 5 kohta
								5 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta ja 2 kohta		17 artiklan 1 ja 2 kohta, Liite III C
								9 artiklan 1 kohta		21 artiklan 4 kohta
								11 artiklan 1 kohdan b alakohta		23 artiklan 1 kohdan b alakohta
								15 artiklan 3 kohta		32 artiklan 2 kohta
								21 artikla		—
								45 artikla		—

▼B

Direktiivi 73/239/ETY	Direktiivi 78/473/ETY	Direktiivi 87/344/ETY	Direktiivi 88/357/ETY	Direktiivi 92/49/ETY	Direktiivi 98/78/EY	Direktiivi 2001/17/EY	Direktiivi 2002/83/EY	Direktiivi 2005/68/EY	Direktiivi 2007/44/EY	Tämä direktiivi
								46 artikla		211 artiklan 1 ja 2 kohta
								47 artikla		158 artikla
								48 artikla		161 artikla
								50 artikla		175 artikla
								51 artikla		176 artikla
								54 artiklan 1 kohta		298 artiklan 1 kohta
								61 artikla		308 artikla
								62 artikla		12 artikla
								63 artikla		307 artikla
								57, 58, 59 ja 60 artikla, liite II		—
									1 artiklan 4 kohta, 2 artiklan 4 kohta ja 4 artiklan 6 kohta	58 artiklan 8 kohta
									8 artiklan 2 kohta	312 artikla